FASCIST VOICES

ESSAYS FROM THE 'FASCIST QUARTERLY' 1936-1940

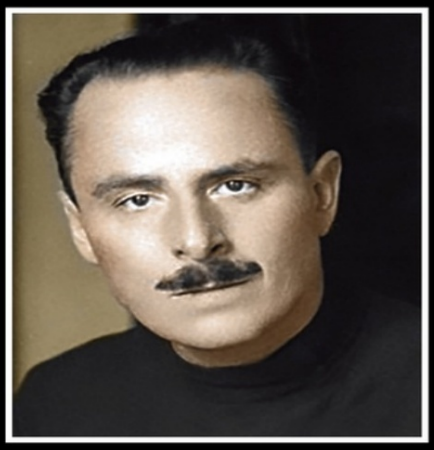
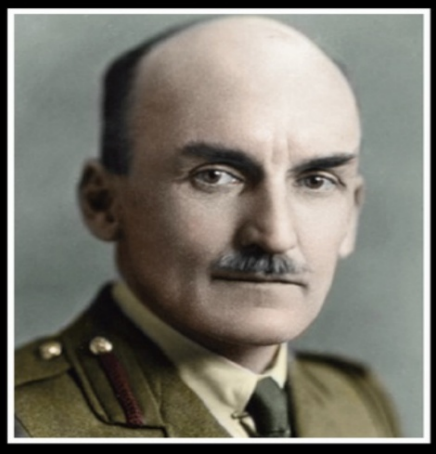

Volume One

Machine Translated by Google

Faşist səsləri

"Faşist Rüblük" 1936-1940-dan Oçerklər

Birinci cild

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Faşist səsləri

"Faşist Rüblük" 1936-1940-dan Oçerklər

Birinci cild

Copyright © 2019 Sanctuary Press Ltd Bütün

hüquqlar qorunur. Bu kitabın heç bir hissəsi naşirin yazılı icazəsi olmadan hər hansı elektron və ya mexaniki vasitələrlə, o cümlədən fotokopiya, qeyd və ya məlumatın saxlanması və axtarışı ilə hər hansı formada təkrar istehsal edilə bilməz.

Sanctuary Press Ltd
Şelton küçəsi 71-75
Kovent bağı
London WC2H 9JQ

www.sanctuarypress.com E-
poçt: info@sanctuarypress.com

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

FAŞİST SƏSLERİ - BİRİNCİ CİLD

Bu nəşrdə aşağıdakıların esseləri var:

John Beckett

James Drennan

Norah Elam

General Franco

General-mayor J. F: C. Fuller Joseph

Goebbels JK Heydon

Max Hunger

Jorian Jenks

William Joyce

Dr. Robert Ley

Francis Mcevoy Ser

Oswald Mosley Ezra

Pound Vidkun Quisling

Alfred

Rosenberg Arthur

Reade Anne

Seelaxanuder

Avenn Thomann Thomann

A. Yusif Əli

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Mündəricat

Faşist səsləri

Faşizmin Fəlsəfəsi, Ser Osvald Mosli Almaniya və onun qadınları,

Anne Seelig-Thomann, Sosializm nədir? Joseph Goebbels Dünya

Fəlsəfəsi və Xarici Siyasət Alfred Rozenberq Faşizm,

Qadın və Demokratiya Norah Elam Qiymətli Akres Jorian Jenks Hitlerin

Berchtesgaden Yeni Almaniya İdilli Joan Morqan Nordic World

Federation by Vidkun Quisling An

Interpretation Of Falaudin, The Waring Of The Spaudin General-mayor JFC Fuller

General Frankonun Ezra Pound tərəfindən İqtisadi

Orfologiyaya Doğru Çıxışı A. Raven Tomson tərəfindən

çöküşün səbəbləri Ezra Pound tərəfindən xəyanət edilən inqilab,

Frensis Makevoy tərəfindən

Çürümə Doktrinası Düşmən Milli Liberalizmdir - JK Uilyams

Sosialist Uilyam Karli, Thomas Carly Sosialist Artur Ridin

Yəhudi Mifi "Scepticus"

Müsəlman Dünyası və Fələstin, A. Yusuf Əli Faşizm və Dialektika,

A. Raven Tomson, Torpaqdan məhrum edilmiş Frensis

Makevoy, Korporativ İqtisadiyyat, A. Raven Tomson,

Perspektivdə Nasist Hərəkatı, Ceyms Drennan, Çürümədə

Sosial Demokratiya, John Beckett Fasc-Majoral, J. F. Majoral və Forvard.

Oswald Mosley, Dr. Robert Ley tərəfindən Sevinclə Güc,

Maks Hunger tərəfindən Alman Qış Yardımı

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Ser Oswald Mosley tərəfindən Faşizm Fəlsəfəsi

22 mart 1933-cü il Çərşənbə günü İngilis Danışanlar Birliyində ser Oswald Mosley tərəfindən verilən mühazirədir.

O Sizin əleyhdarlarınız iddia edirlər ki, faşizmin heç bir tarixi keçmişi və fəlsəfəsi yoxdur və bu gün günortadan sonra mənim vəzifəm Faşizmin tarixin dərin köklərinə malik olduğunu və spekulyativ zehnin ən yaxşı uçuşlarından bəziləri tərəfindən dəstəkləndiyini söyləməkdir. Gündəlik mətbuatın köşə yazılarında bizim fəaliyyətimizə o qədər də fəlsəfə aid edilmədiyini, əlbəttə ki, bilirəm və siz mənim "Faşizm fəlsəfəsi" mövzusunda mühazirə oxuyacağımı oxuyanda, yəqin ki, bir çoxlarınız deyirsiniz: "Bu qanqsterin fəlsəfə ilə nə əlaqəsi var?". Bununla belə, inanıram ki, ictimai şüurun o böyük güzgüləri heç də həmişə çox dəqiq əksini tapmır və siz bizim tərəqqilərimizin daha həyəcanlı anlarını oxuduğunuz halda, düşüncə və konstruktiv konsepsiyada müəyyən dərinliyə malik başqa məqamlar da var. İndiyə qədər faşist fəlsəfəsinin çox konkret və müəyyən formada olmadığı müəyyən dərəcədə doğrudur, lakin yadda saxlamaq lazımdır ki, faşist inancı yalnız on ildən bir qədər artıq mövcud olub: bu, son onilliyin artımıdır. Bununla belə, artıq onun fəlsəfi mənşəyi müəyyən formalaşdırma qabiliyyətinə malikdir və bu, tarixin hər hansı digər böyük siyasi inancında müvafiq inkişafdan çox daha qısa zaman kəsiyində baş vermişdir. Faşist hərəkatının özü bir neçə böyük ölkədə fenomenal sürətlə hakimiyyətə doğru irəlilədiyi kimi, faşist inancı və fəlsəfəsi də daimi bir konsepsiya, həyata münasibət kimi köhnə inancların fəlsəfələrindən qat-qat sürətlə inkişaf etmişdir. Liberalizmi götürək: Volter və Russo kimi adamların yazıları ilə XVIII əsrin sonu və XIX əsrin əvvəllərində ingilis dövlət xadimlərinin əlində liberal inancın son formalaşması arasında çox uzun bir fasilə keçdi.

Əslində bu böyük siyasi hərəkatlar və psixoloji sarsıntılar yalnız çox yavaş-yavaş müəyyən bir düşüncə sisteminə, həm də fəaliyyət sisteminə çevrilir; və faşist vəziyyətində, yəqin ki, on ilin sonunda onun konkret kristallaşmış forma alacağını gözləmək çox tezdir. Bununla belə, mən inanıram ki, faşist fəlsəfəsi başa düşülən ifadələrlə ifadə oluna bilər və o, bu dövrün düşüncəsinə tamamilə yeni bir töhfə versə də, onun həm mənşəyini, həm də tarixi dəstəyini keçmişin qurulmuş düşüncəsindən aldığı hələ göstərilə bilər.

Birinci halda mən təklif edirəm ki, fəaliyyət fəlsəfələrinin əksəriyyəti əvvəlki dövrdəki mədəni münaqişələrin sintezindən yaranıb. Mədəniyyət, düşüncə, mücərrəd fərziyyə əsrində iki böyük mədəniyyəti kəskin ziddiyyətdə tapdığınız yerdə, bir qayda olaraq, sonrakı fəaliyyət dövründə praktiki fəaliyyət inancına səbəb olan bu iki kəskin antitez arasında praktikada müəyyən sintez tapırsınız. Bu konsepsiya sizə müəyyən dərəcədə Şpenqler yanaşmasını təklif edir; və tamamilə doğrudur ki, böyük alman filosofu, yəqin ki, faşist düşüncəsinin geniş fonunda rəsm çəkmək üçün hamıdan çox iş görüb. Ancaq bu, çox geniş bir fondur. Bu, faşist təklifinin ortaya çıxdığı dünya tarixinin böyük bir fonudur.

Bundan çox deyil. Və ola bilsin ki, o, öz fitri bədbinliyi ilə mövzuya yaxınlaşmağa mane olur, bu da öz növbəsində, mən təvazökarlıqla sizə təklif edərdim ki, onun müasir elm və mexaniki inkişafdan bütün məlumatsızlığından irəli gəlir.

Spenglerian eynəklərinə nəzər salsanız, ******ebook converter DEMO Watermarks********* nəticəsinə gəlmək məcburiyyətindəsiniz.

Machine Translated by Google

həddindən artıq bədbinlik, çünki onlar yoxsulluq problemini tamamilə aradan qaldırmaq qabiliyyətini ilk dəfə insanın əlinə verən amili ört-basdır edirlər. Düşünürəm ki, alman filosofumuzun bu böyük yeni amili yanlış anlaması onu pessimist nəticəyə gətirib çıxarır. Buna baxmayaraq, bu, onun dünya düşüncəsinə verdiyi böyük töhfəni heç bir şəkildə ləğv etmir.

Siz haqlı olaraq belə nəticəyə gələcəksiniz ki, mənim fəaliyyətdə ifadə olunan, sonrakı fəaliyyət əsrində, dövrün fəlsəfi övladının istehsalına aparan zahirən antitetik mədəniyyətlərin evliliyi haqqında təklifim Şpenqler düşüncəsindən bir qədər irəli gəlir. Ancaq düşünürəm ki, mən sizə faktiki praktikada bu tezisin Faşist vəziyyətində necə işlədiyini göstərə bilərəm. Mən sizə təklif edərdim ki, ötən əsrdə əsas intellektual mübarizə Nitsşe düşüncəsinin iki min illik xristian sivilizasiyasına göstərdiyi böyük təsirdən yaranıb. Bu təsir yalnız çox yavaş həyata keçirildi. Onun tam nəticələri yalnız bu gün özünü göstərir. Ancaq müasir düşüncədə istədiyiniz yerə dönün, insanın ağlına və ruhuna sahib olmaq üçün nəhəng mübarizənin nəticələrini tapa bilərsiniz. Qərbə gəlincə, uzun əsrlər boyu bəşəriyyətin düşüncəsinə geniş şəkildə hakim olan bir din var idi. Və birdən-birə, ilk dəfə olaraq, o dinə və bu düşüncəyə təsirli şəkildə etiraz edildi və hər halda, bu an üçün təməlləri sarsıldı. Qəzəbli enerji ilə və qeyri-adi dahiliklə pislənildi - əsaslı şəkildə pislənildi.

Mən – sonra görəcəyiniz kimi – mən xristianlığa qarşı iddianı bəyan etmirəm, çünki mən sizə Nitsşeçi və xristian təlimlərinin sintez edə bildiyinə necə inandığımı göstərəcəyəm. Amma bu məqamda mənim üçün bu iki əqidədəki əsas fərqləri araşdırmaq və fərqlərin harada yığıldığını və oxşarlıqların harada ortaya çıxdığını görmək lazımdır.

Nitsşe, bildiyiniz kimi, xristian düşüncəsinin bütün əsaslarına meydan oxudu. O, əslində dedi: “Bu, qulun və acizlərin dinidir. Bu, həyatdan qaçan, reallıqla üz-üzə gəlməyən, hansısa xəyalpərəst axirətdə nicat axtaran insanların imanıdır - yer üzündə özlərinə qovuşmağa nə canlılıq, nə də kişilik çatan xilas. Bu, zəiflik və təslim olmaq ruhundan irəli gəlir”. O, bunu böyük bir ifadə ilə, əgər səhv xatırlamıramsa, “insanlığı zəncirləyib zəiflədən din” kimi qınadı.

Və bu inamın əvəzinə o, çətinliklə, təhlükə ilə üzləşən, maddi şeylərdən və ətraf mühitin çətinliklərindən keçərək irəliyə gedən, nail olmaq, qalib gəlmək və burada yer üzündə özünəməxsus bir dünya yaratmaq üçün fövqəl insan anlayışını yaratdı. Bu, təkcə düşüncənin deyil, həyatın bütün əsası üçün bir çağırış idi. Və o, dünya düşüncəsini bünövrəsinə saldı. O vaxt bu mübahisə ilə ciddi məşğul olanlara elə görünməli idi ki, bu və ya digər inanclar qalib gəlməli və bu və ya digəri ölməlidir; o ziddiyyətli doktrinaların hər hansı birləşməsi, hər hansı sintezindən tamamilə söhbət gedə bilməzdi.

İndi mən inanıram ki, gündəlik həyatda tez-tez baş verdiyi kimi, bir-birinə çox bənzəməyən etiqadlar daha yaxından araşdırıldıqda əslində bəzi uzlaşmalara və əslində müəyyən sintezə həssasdırlar; və mən sizə göstərə bilərəm ki, bu gün Faşist doktrinasında siz hər iki məzhəbin böyük xüsusiyyətlərinin tam toyunu tapırsınız. Bir tərəfdən faşizmdə, Xristianlıqdan götürülmüş, birbaşa xristian anlayışından götürülmüş, xidmətin, özünü rədd etmənin, başqalarının yolunda, dünya yolunda, ölkənizin yolunda fədakarlığın hədsiz mənzərəsini tapırsınız; fərdin yox olması deyil, fərdin özündən daha böyük bir şeydə birləşməsidir; və sizdə faşizmin əsas doktrinası var - xidmət, özünü təslim etmək - faşistin ən böyük səbəb kimi təsəvvür etməli olduğu şeyə

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

və dünyanın ən böyük impulsudur. Digər tərəfdən, kişiliyi, bəşəriyyətin gedişinə mane olan bütün mövcud şeylərə meydan oxumağı, təslim olmaq doktrinasından mütləq imtinanı Nitsşe düşüncəsindən götürdüyünü görürsən; bütün maneələrlə mübarizə aparmaq və onları dəf etmək üçün möhkəm qabiliyyəti. Faşizmin digər əlamətdar xüsusiyyəti olan qüdrətli adamlar və öz-özünə köməklik haqqında doktrina yaratmısınız.

Buna görə də biz bu gün Faşizmin praktik inancında özünü ifadə edən bu iki böyük doktrinanın bəzi toylarını tapırıq - məncə, iddia edə bilərəm. Və bu, əslində bizim həyata bütün münasibətimizdə özünü göstərir. Onu ümumi varlığın ən xırda detallarına qədər endirə bilərik. Ən geniş və ən mücərrəd konsepsiyadan gündəlik həyatın ən təfərrüatlı şeylərinə gələ bilərik.

Biz bütün xalqımızdan dövlət qulluğunun əsas konsepsiyasını tələb edirik, lakin biz də bunun müqabilində onlara güzəştə gedirik və hesab edirik ki, faşist anlayışında dövlət mütləq azadlıqdan imtina etməlidir. İnsan ictimai həyatında özünü dövlətin layiqli üzvü kimi aparmalı, hər bir hərəkətində millətin rifahına uyğun olmalıdır. Digər tərəfdən o, dövlətdən müqabilində tam yaşamaq və bir fərd kimi inkişaf etmək azadlığı alır. Bizim əxlaqımızda - və mən deyə bilərəm ki, bu, şəxsi təcrübənin ictimai etirazla tamamilə üst-üstə düşdüyü yeganə ictimai əxlaqdır - bizim əxlaqımızda hər hansı bir əxlaqi sualın tək imtahanı fərdin dövlətə xidmət etmək gücünə mane olub-olmamasıdır. Suallara cavab verməlidir: "Bu hərəkət millətə ziyan vururmu? Millətin digər üzvlərinə də ziyan vururmu? Əgər bütün bu sualların cavabı aydındırsa, fərd istədiyi kimi etməkdə mütləq azadlığa malikdir; və bu, dövlət altında hər hansı bir sistemin və ya hər hansı dini hakimiyyətin fərdə indiyə qədər verdiyi ən böyük azadlıq ölçüsünü fərdə verir.

Bu əxlaqi sınağa ən yaxın yanaşma, ola bilsin ki, təşkilat baxımından bugünkü faşist konsepsiyasından çox da aşağı olmayan dövlət anlayışına malik olan Yunan sivilizasiyasının yanaşması idi.

Bu münasibət, o fəlsəfi fon faşistə müəyyən çox aydın ictimai davranış qaydalarını qoyur ki, bu da hər şeyin mövcud nizamına təfərrüatlı etiraz deməkdir, baxmayaraq ki, biz bu təfərrüata dərindən girməyəcəyik, bu geniş prinsiplərin təfərrüatlara endirməyə həssas olduğunu göstərməkdən əlavə. Məsələn, qanuni olduğu saatdan sonra içki qəbul edərək özünə xəsarət yetirmək təhlükəsi ilə üzləşən, lakin az və ya çoxlu ictimai xadim kimi dövlətin bütün strukturunu təhdid edə biləcək hərəkətləri tam cəzasızlıqla görə bilən bir insanın cərimə oluna biləcəyi sistemi gülünc hesab edirik. Əgər o, özünə zərrə qədər zərər vursa, qanunun bütün qüvvəsi ona qarşı səfərbər olar; Bununla belə, o, ictimai rolunda Millətin bütün həyatını təhdid edə bilər: o, dövlətin sütunlarını təhdid edə bilər.

Faşist prinsipi şəxsi azadlıq və ictimai xidmətdir. Bu, bizim ictimai həyatımızda və başqa insanlara münasibətimizdə müəyyən bir nizam-intizam və müəyyən məhdudiyyət qoyur; ancaq bizim ictimai həyatımızda; və mən çox qətiyyətlə iddia etməliyəm ki, şəxsi azadlığa sahib olmağın yeganə yolu bu gün dünyada mövcud olan iqtisadi xaosdan müəyyən nizam-intizam çıxaran ictimai təşkilatdır və belə ictimai təşkilat yalnız faşizmə xas olan hakimiyyət və nizam-intizam üsulları ilə təmin edilə bilər.

Fəlsəfi tərəfə qayıtsaq, biz təbii olaraq faşistin fəlsəfəsi ilə həyatında müəyyən bir nizam-intizam, mən deyərdim ki, nizamlı atletizm və başqa hərəkatlara yad olan liderliyə inam hissi, avtoritet inamı tapırıq. Və burada biz sosializmin və liberalizmin əsas prinsipləri ilə dərhal toqquşuruq.

Sosializm, təbii ki, iqtisadi təşkilat anlayışına görə Liberalizmdən kəskin şəkildə fərqlənir; ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

lakin fəlsəfədə məncə, Volter-Rousseau münasibətində kifayət qədər geriyə getsək, onların həqiqətən də ortaq mənşəli olması ilə razılaşmayan sosialistlər və ya liberallar azdır; və hər şeydən əvvəl sonuncu. İndi sizə burada bir tərəfdən Liberalizm və Sosializm, digər tərəfdən Faşizm arasında yaranan əsas fərqi təklif edə bilərəmmi? Russo, fikrimizcə, ya böyük səhvə yol verdi, ya da çox səhv başa düşüldü. Russo bərabərlik dedi. Biz cavab veririk: Əgər imkan bərabərliyini nəzərdə tutursunuzsa, bəli; insanın bərabərliyini nəzərdə tutursansa, yox. Bu, absurddur. Şəxsən mən inanıram ki, əgər o, düzgün oxunsa, Russo imkan bərabərliyini nəzərdə tuturdu, Russonun əsas hücumu onun yaşadığı dekadent sistemə yönəlmişdi və haqlı olaraq ona yönəlmişdir. O, əslində dedi: "Fransanın bu boş, tənəzzülə uğramış zadəganlarının" (şübhəsiz ki, o zaman olduğu kimi) "millətin həyatını sıxışdıran imtiyazlar tələb etmələri ağılsızlıqdır. Fürsət bərabərliyi əsas məsələdir. Qoy hakimiyyətə layiq olanlar hökmranlıq etsin. Qoy heç kim idarə etməsin, çünki babası özünü idarə etməyə yaraşırdı." Bu, imtiyazlara qarşı bir üsyan idi, istedadlı və bacarıqlı adamın böyük bir xalqın işlərini idarə edən adam olması lazım olduğunu təsdiq edirdi. Lakin bu doktrina onun sonrakı şagirdləri tərəfindən insanın bərabərliyi, bütün insanların bərabər olması kimi qəbul edildi.

Gördüyümüz kimi, bütün yanlışlıq o tikintidən yaranır. Bu, aşkar və aşkar bir absurddur. Bir insan, ağıl və bədən quruluşuna görə digərindən çox fərqlənir. Sosialistlərin tez-tez dediyi kimi, bu, mənəvi və ya mənəvi bərabərlik məsələsi deyil. Bu tamam başqa şeydir. Mənəvi və mənəvi cəhətdən böyük bir işin zəmini süpürən adam bu işin idarəçisindən qat-qat üstün ola bilər. Ancaq sual budur ki, hansı adam hansı işi görməyə uyğundur. Onun yerinə yetirməli olduğu düzgün funksiya nədir? Bəzi insanlar bir işdə yaxşı, bəziləri isə başqa bir şeydə yaxşıdır.

Şübhəsiz ki, biz faşizmdən sosial sinif konsepsiyasını tamamilə aradan qaldırırıq, çünki bu, irsiyyət şansına əsaslanır; lakin biz deyirik ki, bəzi insanlar təbiət tərəfindən müəyyən şeyləri etməyə uyğundur, digərləri isə yox. Və bu düşüncə əsasını qəbul etdikdən sonra bütün demokratiya konsepsiyasına meydan oxuyursunuz.

Dünyadakı hər bir sualın, nə qədər mürəkkəb olsa da, nə qədər təcrübəsiz olsa da, hər kəs tərəfindən həll oluna biləcəyi inancına etiraz edirsiniz; və həqiqətən də bu baxımdan baxsaq, hökumətdə və ya başqa hər hansı bir texniki mütəxəssisə il ərzində təxminən beş dəqiqə bu mövzuya baxan insanlar tərəfindən təlimatlandırıla bilməsi ağılsızlıqdır. Mühəndislik emalatxanasına girib mühəndisin işini görsəm və sonra ona bunu necə edəcəyimi deməyə başlasam, o, mənə - və haqlı olaraq - təkəbbürlü bir eşşək olduğumu söyləyərdi. Eynilə, ölkənin heç bir problemi ilə bağlı heç bir araşdırma aparmayan bir adamın pivə bardağını piştaxtaya qoyub seçki kabinəsinə getməsini və ölkəsinin növbəti dörd il ərzində necə idarə olunacağı ilə bağlı ətraflı göstərişlər verməsini gözləmək bizə ağılsız bir fikir kimi görünür. “Bütün insanlar bərabərdir və bütün insanlar hər hansı bir mövzuda fikir bildirmək üçün eyni dərəcədə bacarıqlıdır, nə qədər ki, bu, bir ölkənin hökuməti qədər mürəkkəb bir mövzudur:” Sosial Demokratiyanın Russeau yazılarına verdiyi şərh belədir və bu konsepsiya açıq şəkildə absurddur. Bununla belə, bu, bütün demokratik sistemin fəlsəfi əsasıdır. Buna görə də, biz bütün insanların bütün problemləri həll etməkdə bərabər olduğu əsas konsepsiyasına etiraz edirik. İmtiyazlı irsiyyət anlayışına qarşı durmalıyıq və dayanmalıyıq.

İnsan özünü sübut edəndə ölkədə ən yüksək vəzifələrə yüksələ bilər və bütün təhsil sistemimiz belə qurulmalıdır. Lakin o, sırf ondan əvvəl atası və ya babası olduğu üçün zirvədə olmamalıdır. Və beləliklə, bir tərəfdən sağın imtiyazına etiraz edirik, digər tərəfdən isə solun bütün insanların təbiət hədiyyəsi ilə bərabər olduğuna dair uydurma doktrinasına etiraz edirik. İndi siz bunu deyə bilərsiniz və bəlkə də bir həqiqətlə deyə bilərsiniz

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

bu doktrinalar əvvəllər də eşidilmişdi ki, bu Bonapartizmin əsası idi və ya daha da geriyə qayıtsaq, Sezarizmin əsası idi.

Faşizmin Sezarizmlə tarixi əlaqəsi olduğu, əlbəttə ki, doğrudur, lakin müasir dünya qədim dünyanın forma və şərtlərindən dərindən fərqlənir. Müasir təşkilat nə qədər istedadlı olsa da, hər hansı bir fərdin üzərində dayana bilməyəcək qədər geniş və mürəkkəbdir. Müasir Sezarizm, bütün müasir şeylər kimi, kollektivdir. Yalnız fərdin iradəsi və istedadı faşist hərəkatını təşkil edən intizamlı minlərlə insanın iradəsi və bacarığı ilə əvəz olunur. Hər Qaraköynək kollektiv Sezarizmin fərdi hüceyrəsidir. Könüllü bir nizam-intizama tabe olan və ehtiraslı milli sağ qalma idealından ilhamlanan sədaqətli kütlələrin mütəşəkkil iradəsi, güc iradəsini və fərdi fövqəldəmin daha yüksək nizamını əvəz edir. Buna baxmayaraq, müasir elmin silahları ilə silahlanmış bu kollektiv Sezarizm, bir tərəfdən irticaya, digər tərəfdən isə anarxiyaya qarşı qədim Sezarizmlə eyni tarixi əlaqədə dayanır. Sezarizm bir tərəfdən Spartasizmə, digər tərəfdən Patrisiya Senatına qarşı dururdu. Bu mövqe son iki min illik tarix qədər qədimdir. Lakin o günlərdə bu gün mövcud olan konstruktiv nailiyyət imkanlarından məhrum idilər və bu doktrinanın əvvəlki sübutlarından çıxara biləcəyimiz yeganə dərs budur ki, nə vaxt dünya Spartakın təsiri altında tam dağılmaya və xaosa doğru sürüklənsə, həmişə Şpenqlerin “böyük fakt adamları” adlandırdığı şey olub ki, dünyanı tez-tez insanlıqdan qoparıb sülh və xaos yaradıb. yeni sistem və yeni sabitlik. Və bu, müasir faşist hərəkatları tərəfindən "siyasət və fəlsəfənin bəzi fundamental faktlarını tanımaqla həyata keçirilmişdir. Yenə bir-birinə zidd görünən iki doktrinanın müəyyən toyu var. Bizi tez-tez sağdan bir şey götürməkdə və soldan bir şey almaqda günahlandırırlar. Yaxşı, yaxşı olanı götürmək və başqalarından borc götürmək; və başqa bir şeydən imtina etmək çox ağıllı bir şeydir; köhnə parlament düşüncəsindən, əlbəttə ki, hər hansı bir belə kursun müdrikliyini görürsən və faşizm, əlbəttə ki, sağdan nəsə alır, nəyisə soldan alır və müasir dövrə uyğunlaşmaq üçün yeni faktlar əlavə edir.

Faşizmin bu yeni sintezində, bizim bilavasitə vəziyyətimizə daha da yaxınlaşaraq, biz görürük ki, biz sağın atributu olan hakimiyyət, əmr, nizam-intizam tərəfindən dəstəklənən böyük sabitlik prinsipini qəbul edir və onu Soldan götürdüyümüz tərəqqi, dinamik dəyişiklik prinsipi ilə əlaqələndiririk. Mühafizəkarlıq - onu bu ölkədə tanıdığı adla çağırmaq - sabitliyə inanır və onu nizama inamı ilə dəstəkləyir; lakin müasir dünyada mühafizəkarlığın həmişə uğursuz olduğu yerdə sabitliyin yalnız tərəqqi yolu ilə əldə oluna biləcəyini qavramaqda acizliyi var: dəyişikliyə davamlı müqavimət mühafizəkarlığın ən çox qorxduğu inqilabi vəziyyəti zəmin yaradır. Digər tərəfdən, Sol hər zaman öz Russo kompleksi sayəsində tərəqqiyə nail olmağın yeganə yolunun yalnız dəyişikliyi mümkün edən icraedici alətləri qəbul etmək olduğunu başa düşə bilməyib.

Beləliklə, biz belə bir nəticəyə gəldik: sabitliyə yalnız nizamlı dəyişikliklərə hazır olduğunuz halda sahib ola bilərsiniz, çünki sabit qalmaq üçün özünüzü yeni dövrün yeni faktlarına uyğunlaşdırmalısınız. Digər tərəfdən, siz yalnız Solun arzuladığı tərəqqiyə nail ola bilərsiniz, o halda ki, siz həmişə yalnız sağa məxsus hesab edilən tərəqqinin icraçı alətlərini, yəni səlahiyyət, nizam-intizam və sədaqəti qəbul edirsiniz. Bu iki prinsipi birləşdirməklə biz faşist inancının və faşist təşkilatının əsasını əldə edirik.

Yenə deyəcəksiniz: "Bu, bir daha Sezarizm və ya Bonapartizmdir. Bu, sırf fərdi rəhbərlik məsələsi olmaqdan çıxdı. Bizim məşğul olduğumuz mexanizm hər bir fərdin təkbaşına idarə edə bilməyəcəyi qədər böyükdür. Beləliklə, o, kollektiv Sezarizmə çevrildi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

ehtirasla ruhlandıran milli və dünya dirçəlişi idealları ilə könüllü bir nizam-intizamla birləşən mütəşəkkil və nizam-intizamlı kütlənin rəhbərliyi. Lakin əsas prinsiplər eyni qalır; və buna görə də sizin faşist hərəkatınız Sezarizmin əvvəllər yerinə yetirdiyi məqsədi yerinə yetirə bilsə də, Spartakla irtica arasındakı qarşıdurmanın doğurduğu xaosdan nizam-intizam çıxara bilsə də, bir neçə il və ya bir neçə əsr ərzində dünyaya böyük dinclik bəxş edə bilsə də, yenə də öz tənəzzülünə düçar olur və həqiqətən də bizim zəruri hesab etdiyimiz şeyə nail ola bilmir".

Düşünürəm ki, yeganə həqiqi hal olan bu məsələnin cavabı odur ki, əvvəllər həmişə müasir elmin amili yox idi. İndi tamamilə yeni bir amil əldə etdiniz. Əgər siz öz hökumət sisteminizə yeni bir səmərəlilik tətbiq edə bilsəniz və hamı hakimiyyətə gələndə belə hərəkatların ən azı səmərəli olduğunu etiraf etsəniz: əgər bir neçə il hökumətə icra hakimiyyəti və işləri görən səmərəliliyi gətirə bilsəniz, müasir dünyada yerinə yetirməli olduğu vəzifəni yerinə yetirmək üçün həbsdə olan elm dahisini azad edə bilərsiniz - və azad edəcəksiniz. Dövlət quruluşu və iqtisadiyyatla bağlı fikirlərimiz nə qədər fərqli olsa da, məncə, hamımız razılaşmalıyıq ki, dünyanın sağlam təşkili ilə müasir elmin və sənayenin gücü ilə istehsal etmək, yoxsulluq problemini birdəfəlik həll etmək, yoxsulluğu və xəstəlik və əziyyətin ən pis atributlarını birdəfəlik aradan qaldırmaq mümkün olardı.

Buna görə də, səmərəli bir İdarəetmə formasına sahib olmaq mümkündürsə, tarixdə ilk dəfə olaraq belə bir sistem üçün yerin üzünü hər zaman dəyişdirə biləcək bir alətə sahibsiniz. Əsas iş görüldükdən sonra, müasir elm və texnika sərbəst buraxıldıqdan və öz vəzifəsini yerinə yetirdikdən sonra, siyasi və fəlsəfi sisteminizi keçici və siyasi sistemdən daimi və texniki bazaya dəyişdikdən sonra, siyasətə və bu gün dünyanın diqqətini yayındıran mübahisələrə ehtiyac qalmayacaq. Müasir elm lazımi şəkildə səfərbər olunarsa, yoxsulluq problemi öz həllini tapacaq, əsas problemlər mümkün olduğu qədər aradan qaldırılacaq və hamının bildiyi kimi ola bilər. O zaman bəşəriyyət həyatda həqiqətən vacib olan şeylər üçün azad olacaq.

Buna görə də, tarixin əbədi təkrarlanmalarında bu hadisələrin bəzilərinin əvvəllər dünyada görüldüyü və bəşəriyyət üçün böyük fayda ilə görüldüyü doğru olsa da, böyük icra hərəkatları müasir elmin və ixtiraların indi onlara tapşırdığı vəzifələri yerinə yetirmək imkanına malik olmamışlar.

Böyük dünya böhranı, sonda istər-istəməz dərinləşəcək bir böhran anında tarixi fondan onun meydana gəlməsini qaçılmaz edən, çox şərəfli keçmişdən qaynaqlanan müəyyən ənənəvi atributları daşıyan, ancaq bu dövrün bəşəriyyətə bəxş etdiyi alətlərlə silahlanmış bu günün faktları ilə üzləşən hərəkat meydana çıxır. Alətin və hadisənin bu yeni və gözəl üst-üstə düşməsi ilə bu dövrün problemlərinin öhdəsindən gəlmək və gələcək mütərəqqi sabitlikdə təmin etmək olar. Ola bilsin ki, bu, ölməzliyin, əbədi olaraq təkrarlanan Sezar hərəkatının son böyük dünya dalğasıdır; lakin elmin köməyi və müasir ağlın ilhamı ilə bu dalğa bəşəriyyəti daha da sahilə aparacaq.

O zaman, nəhayət, davamlı nailiyyətlər yolunda yüksək səy göstərən insan ruhunun ən qüdrətli emanasiyası olan "Sezarizm" öz dünya missiyasını yerinə yetirmiş, əsrlərin mübarizəsində verdiyi fədakarlıqları aradan qaldıracaq və tarixi taleyini yerinə yetirəcəkdir. Yoxsulluqdan və bir çox xəstəliyin dəhşətlərindən və əzablarından qurtulmuş bir bəşəriyyət elm vasitəsilə yenidən doğulan dünyanın həzz alması üçün hələ də bəşəriyyətin yeni və daha nəcib nizamının məqsədinə çevrilmiş Faşist hərəkatına ehtiyac duyacaq; ancaq daha qəribə və narahat edici kişilərə ehtiyacınız olmayacaq ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

o, mübarizə və təhlükə günlərində, qaranlıq və zəhmət gecələrində dünyanın daha yüksəklərə keçəcəyi polad aləti düzəltdi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Almaniya və Onun Qadınları, Anne Seelig-Thomann

İngiltərəyə son səfərim zamanı bir çox ingilis qadınları məndən Üçüncü Reyxdə qadınların mövqeyi barədə soruşdular. Eşitdikləri nağıllara görə, sanki bizim quldan başqa bir şey olmadığımızı düşünürdülər. Daha doğrusu, bunu açıq şəkildə dedilər və əlavə etdilər ki, bizə ürəkdən yazığı gəlir. Sizə biz alman qadınlarının Yeni Reyx haqqında necə hiss etdiklərini söyləmək istərdim və mən arvadlardan və analardan başlayacağam.

Tarixdən hamımız bilirik ki, hər bir inqilabın ardınca yeni konstitusiya formaları gəlir və bu yeni formaları meydana gətirən üsyan nəticəsində biz, ümumiyyətlə, xalqın ictimai həyatında da köklü dəyişikliklər müşahidə edirik. Almaniyada yeni sistem, "Milli Sosializm" bir çox analar və onların uşaqları üçün həyatı yükə çevirən müharibənin nəticələrindən dəhşətli dərəcədə əziyyət çəkən milyonlarla ailə üçün xoş bir dəyişiklik kimi gəldi.

Adolf Hitlerin vəzifəsi onlara kömək etmək və "heç bir uşaq sahibi olmamaq daha yaxşıdır" kimi fəlakətli fikrə son qoymaq idi.

Unutmamalıyıq ki, fürer yeni Reyxi qurmağa gələnə qədər köhnə sistemin əsasını eqoizm təşkil edirdi. Məhz o, alman qadınlarını ailənin dövlətin əsas vahidi olduğuna, ananın isə sağlam övladlar böyütməklə milli varlığın canlı simvolu olduğuna bir daha inandırdı. Analıq və qadınlıq köhnə mənasını və şöhrətini bərpa etdi.

ANALAR ÜÇÜN XİDMƏT

1934-cü ildə Qadınların Milli Sosialist Liqası ilk dəfə ciddi əməkdaşlıq üçün bir araya gəldi və Analar üçün Reyx Xidmətini qurdu. Bu xidmət Liqanın hər bir şöbəsi tərəfindən idarə olunur və evli və ya subay, gənc və yaşlı bütün qadınlar üçün açıq olan xüsusi təlim kurslarından ibarətdir. 1934-cü ildən bu yana ən azı 600.000 alman qadını bu kurslarda iştirak etmiş və ev idarəçiliyi, aşpazlıq və tikiş, həmçinin gigiyena və tibb bacısı elementləri üzrə təlimat almışlar. Həmçinin biz almanlar müstəmləkəsiz bir xalqa mənsub olduğumuz üçün hər cür xammaldan ehtiyatlı olmalıyıq və bu kurslarda qadınlar zahirən yararsız şeyləri faydalı məqsədə çevirməyi öyrənirlər. Bir qayda olaraq, hər kurs cəmi iyirmi dörd saatlıq təlimatla on axşamları əhatə edir.

Belə kursun qiyməti ölkədə iki-üç, şəhərdə isə üç-beş qiymət arasında dəyişir. İmkanı olanların tam ödəməsi gözlənilir, lakin bu ödənişləri ödəyə bilməyənlər üçün Əmək Cəbhəsinin Qadınlar Bölməsi və Milli Sosialist Rifah Təşkilatı tərəfindən əlavə məbləğlər ödənilir. Çox vaxt işdən qısa müddət sonra evlənmək üçün təqaüdə çıxan bir qız üçün bütün məbləğ işəgötürən tərəfindən ödənilir. Almaniyada daimi olaraq yaradılan yüzlərlə belə Ana Məktəbi var ki, onlar minlərlə könüllü işçiyə qəyyum, ictimai rifah müəllimi, gənc liderlər və s. kimi peşələr tapırlar.

Məhz belə bir iş hər bir alman qadınına Nasional Sosialist Dövlətinin həyatında fəal iştirak etmək imkanı verir, çünki hər bir qadın başa düşür ki, millətimizin gələcəyi üçün eyni məsuliyyət daşıyan kişilərlə çiyin-çiyinə olmalıdır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

İŞÇİ QADIN

Üçüncü Reyxdə peşəkar və işləyən qadınların mövqeyindən başqa heç bir şey başqa xalqlar tərəfindən müzakirə edilməmişdir. Nasional-sosializmin əleyhdarları Adolf Hitlerin hakimiyyətə gəldiyi andan bütün işləyən qadınların zorla işlərindən uzaqlaşdırılacağını və yerinə kişilərin gətiriləcəyini təkid edirdilər. Əslində, heç bir şey həqiqətə zidd ola bilməz, çünki sənayedə və peşələrdə bütün fəal qadınlar Əmək Cəbhəsinin tərkibində təşkil olunur və əvvəllər işləməyən, lakin Yeni Reyxin qurulmasına kömək etmək istəyən qadınlar Frau Scholz-Klinkin milli rəhbərliyi altında könüllü olaraq Qadınlar Liqasına daxil oldular. Bu iki təşkilatda biz evdar qadına, müəllimə, tibb bacısına, mamaya, rəssama, həkim xanıma və universitet təhsili olan bütün qadınlara rast gəlirik.

Ailənin dövlətin əsas vahidi kimi qorunub saxlanması Milli Sosializm idealı olduğundan, doğrudur ki, Əmək Cəbhəsi qadınların qadın bədən quruluşuna uyğun olmayan fabrik işlərindən uzaqlaşdırılmasını, onların yerinə işsiz kişilərin gətirilməsini təmin etdi. Bu qadınlara başqa yerlərdə daha çox uyğun iş tapıldı.

Alman qadınları hələ də geyimlə bağlı bütün peşələrdə çalışırlar və milyonlarla insan müəllim, tibb bacısı və ev qulluqçusu kimi çalışır, bir çox qadın həkimlər, qadınlar memar, səhnədə və filmlərdə təkcə aktrisa kimi deyil, həm də əhəmiyyətli Meymset Oyunlarında bütün fotoqrafiya və fotoşəkillərə cavabdeh olan məşhur Leni Riefenstahl kimi görkəmli prodüserlər kimi çalışırlar. Həmçinin milyonlarla qadın ümumi sənayedə çalışır və dediyim kimi, Əmək Cəbhəsinin xüsusi bir hissəsini təşkil edir. Alman qadınlarının evə sıxışdırıldığını söyləmək olmaz.

Məişət XİDMƏTİ

Hətta ev qulluqçusu və ya evdar qadın kimi məişət sahəsi ilə məhdudlaşanlara da xüsusi diqqət yetirilmişdir. Adolf Hitler hakimiyyətə gələndə Qadınlar Liqasına ev işinin yalnız aşağı təbəqələr üçün məşğul olması ilə bağlı ümumbəşəri qərəzi aradan qaldırmaq üçün xüsusi tapşırıq verildi. İndi hər bir qız, istər varlı, istərsə də kasıb məktəbi bitirən kimi ev işləri ilə bağlı ciddi imtahandan keçməlidir və bununla yanaşı, on səkkiz yaşında olan qızlarımızın əksəriyyəti öz peşələrinə başlamazdan əvvəl hansısa zəhmətkeş ananı yüngülləşdirmək üçün tez-tez ev işləri ilə məşğul olan Qadınların Əmək Xidmətində könüllü işləyirlər.

Yeni ictimai quruluşda qadının payı köhnə “Qadın hüquqları” şüarı əsasında deyil, qadının bütövlükdə cəmiyyətə – millətə göstərə biləcəyi xidmətlə bağlı olaraq planlaşdırılıb. Millətin intim sosial həyatının formalaşmasında qadının təsiri həmişə böyük olduğu üçün biz daha çox xidmətimizin harda verildiyi deyil, necə verildiyi ilə maraqlanırıq.

ALMAN QIZI

Artıq məktəbdə alman qız dünyanın ən böyük təşkilatı olan BDM-ə (Bund Deutscher Mädel) qoşulur. Hitler Gənclik Hərəkatına bağlı olan BDM, Milli Gənclik Lideri Baldur fon Şiraxdan təlimlərdə və xüsusilə sağlam həyat fəlsəfəsinin (Weltanschauung) aşılanması ilə bağlı ətraflı təlimatlar alır.

Bütün ölkədə 40 məktəb yalnız qızlara təhsil verməkə üçün tikilib

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

gənclər liderləri bu prinsiplər üzərində.

Gələcək analar, həkimlər, iqtisadçılar, müəllimlər, hüquqşünaslar və s. olaraq, bütün alman qızları öz hədiyyələrini ən yaxşı milli məqsədlər üçün istifadə etməyə borcludurlar, lakin onlar ilk növbədə, təməl olaraq, əmin sosial mənşəyi əldə etməlidirlər. Bunu alman qızlar təşkilatı olan BDM-in yoldaşlığından daha yaxşı haradan əldə etmək olar? Birinci zərurət bədən tərbiyəsidir və buna görə də hər bir qız yaşına uyğun olaraq fiziki standartlarını sistemli şəkildə inkişaf etdirməlidir. Eyni zamanda ilk yardım və tibb bacısı haqqında təlimat verilir. Qızların torpaqda kömək etməyi öyrəndiyi BDM düşərgələri, uşaq tibb bacısı, dietoloq və digər ev işləri üçün məişət məktəbləri var.

Qızlar məktəbi bitirəndə onları torpaqda faydalı işlə məşğul olaraq bir il "Torpaq ili xidmətində" keçirməyə təşviq edirlər. Bu, gənclər üçün "Əmək Xidməti" ilə paralel bir təşkilatdır və normal peşələrlə rəqabət aparmayan faydalı işlər görür. Həqiqətən də, xəstəlikdən əlil olan qadınların dəyişdirilməsi və onlara sağalmaları üçün adekvat istirahətin verilməsində böyük iqtisadi əhəmiyyət kəsb edən iş aşkar edilmişdir. Bu, xüsusilə ev işlərini "Əmək Xidməti"ndən olan qızların üzərinə götürən, uşaqları isə yerli "Uşaq bağçası"nda baxan, yükü ağır olan ana üçün əlverişli olmuşdur.

Almaniya qadınlarının bu nəhəng təşkilatının sadəcə statistikası kifayət qədər təsir edici olsa da, əsl dəyər yaradılan mənəvi standartlardadır. BDM-də və "Torpaq ili xidməti"ndə olan alman qızı nəinki böyük təcrübə qazanır, həm də təşkilatlarındakı gənc kişilərlə eyni şəkildə siyasi və iqtisadi problemlərə dair mühazirələr və təlimatlar verildiyi üçün sosial məsuliyyət hissi də toplayır. Qadınların Əmək Düşərgəsini ziyarət edən hər kəs, sağlam, gözəl bədən quruluşlu, gözlərində sağlamlıq və xoşbəxtlik parıldayan qızlara heyran qalmışdır. Bir çox ingilis dostlarım burada məndən soruşdular: "Necə olur ki, gənclərinizin bütün atmosferi bu qədər təmizlik, güc və həyat parlaqlığı ilə doludur?

Bunu necə idarə etdin?" Yalnız bir cavab ola bilər, "Adolf Hitlerin ruhu"!

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Sosializm nədir? Joseph Goebbels tərəfindən

ÇOX əsaslandırılmış müasir siyasi konsepsiya, etiraf olunsa da, edilməsə də, bütün gələcək inkişafın mərkəzi amili - Sosial Problem ətrafında fırlanır.

Sosial sıxıntı çörək və yağ sualından daha çox şeydir. Bundan artıq olmasaydı, marksist haqlı olardı. Proletar beynəlmiləlləşməyə olan sevgidən deyil, onun mövcudluq probleminin əvvəllər milli həllinin olmadığını faciəli dərk etdiyi üçün beynəlmiləldir. Burjua eqoizmi və yəhudi rəqabəti şüurlu və şüursuz birlikdə işlədi və insanlardan həyatın işığını və nəfəsini oğurlayan şeyi - Sinif Müharibəsi yaratdı.

Sosial sıxıntı Təhlükəsizlik üçün ehtiras doğurur. Proletariatın dərinliklərində Vətənə, Torpağa, Vətənə məhəbbət yuxusundadır ki, bu məhəbbət həm yaxşı, həm də pis formalarda ifadəsini tapır, həmişə ən nəcib qurbanlara hazırdır. Hətta marksizm dövründə də proletariat Vətənə qarşı nifrət hiss etmir, ancaq Vətənin burjua təhrifinə - Sistemə nifrət edir. Bu Sistem həqiqətən millətçilik və kapitalizmin bir və eyni şey olduğu bir şərait yaratdı. Beynəlmiləlçiliyə qarşı mübarizəni heç vaxt ifadələrlə qazanmaq olmaz. Sosial problem yalnız sosial fəaliyyətlə həll edilə bilər. Proletariat Millətdə heç bir payı olmadığı müddətcə beynəlmiləl düşünməyə davam edəcək. İnsan bilmədiyi bir şeyi necə sevə və hörmət edə bilər?

Sosial problem beynəlxalq şəhər-proletariatın torpaqla əsas əlaqəsini bir daha dərk etmək məsələsidir. İnsan ancaq öz torpağında kök ala bilər.
O, özünü yalnız özünə aid olan şeylə əlaqəli hiss edir. Bolşevizmə qarşı yeganə effektiv mübarizə kapitalizmin aradan qaldırılmasıdır.

Bu, orta siniflərdə siyasi instinkt çatışmazlığını göstərir ki, onlar özlərini Kapitalizmlə eyniləşdirirdilər, lakin bununla kifayət qədər az məşğul olurlar. Kapitalizm kapitalın əxlaqsız şəkildə bölüşdürülməsidir. İqtisadiyyatda kapitalizm siyasətdəki demokratiya ilə eyni şeydir: yəni dövlət daxilində hakimiyyətin əxlaqsız şəkildə bölüşdürülməsi. Hər iki faktor, Kapitalizm və Demokratiya – onların ataya oğul münasibəti – dövlətin yeni ictimai təşkilatının and içmiş düşmənləridir. İndiyə qədər sosial problemi görməməzliyə vurmaqla kifayətlənirdilər və ikiüzlü xeyriyyəçilik peşəsi ilə mümkün qədər bu məsələdən yayınırdılar. Liberalizmin faciəsi budur - xeyriyyəçilik: burjua qorxaqlığının, sentimentallığın, sadizmin və qorxunun məcmusudur. Sosial "yaxşılaşma"nın bütün hekayəsi gözümüzün önündə Liberalların Sosial Problemlə məşğul olmaq, onun dərinliklərini dərk etmək qabiliyyətinin olmamasının dəhşətli nümunəsi kimi açılır. Sosial Problemin sentimentallıq və "Xeyriyyə" ilə heç bir əlaqəsi yoxdur, tamamilə heç bir şey yoxdur. Bu, milli zərurət problemidir. Bu problemə ümumdünya siyasi əhəmiyyətini verən təkcə bir neçə milyon insanın ac qalması deyil, həm də millətin dağılmasına səbəb ola bilər. Təkcə bu, sosial ideyalara davamlılıq verir. Sentimentallıq və "Xeyriyyəçilik" özlərinə tamamilə etibarsızdır. Təkcə milli zərurət fanatizmi və şiddətli inam impulsunu yaradır. Deməli, Sosial Problem gələcək siyasi proseslərin strukturunda əsaslandırılır və gənclərə yeni vəzifələr, yeni vəzifələr qoyur.

Bu reallaşmadan dövlətin həqiqətən sosial konsepsiyası meydana çıxır ki, onun da onunla az əlaqəsi var

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Liberal-demokratik anlayışlarla olduğu kimi marksist-proletar. Mən həmvətənlərimin məzlum təbəqələrinə az-çox könüllü hədiyyə kimi deyil, öz təbii hüquqlarını, hüquq kimi əldə etməyi arzulayanda sosial mənada düşünürəm. Mən bu hüquqları burjua qorxusu və ya sentimentallıq motivlərindən deyil, milli zərurət və sosial ədalətin həyata keçirilməsindən tələb edəndə sosial mənada düşünürəm.

Liberal insan burjua kimi düşünür; marksist insan proletar kimi düşünür; Sosial insan milli olaraq, ümumi taleyi yerinə yetirmək üçün nəzərdə tutulmuş milli dövlət baxımından düşünür. Onun üçün milli və ictimai təfəkkür bir və eyni şeyi ifadə edir: Millət sevgisi; gələcəyinə inam; və azadlıq iradəsi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Dünya Fəlsəfəsi və Xarici Siyasət, Alfred Rosenberg

Gündəlik həyatda adi insan nadir hallarda siyasi və sosial həyatın son nəticədə fəlsəfi motivlərlə formalaşdığını başa düşür. Burjua əxlaq kodeksi anlayışı, hüquq anlayışı və onunla bağlı gündəlik həyatda hər şey həmişə hansısa şəkildə insanın onlara olan daxili münasibəti ilə müəyyən edilir; ancaq bütövlükdə xalqın həyatına təsir edən böyük inqilabi hadisələr zamanı insanlar bu həqiqəti aydın dərk edirlər. Demək olar ki, bu gün bütün dünyada baş verənlər belədir. 1914-1918-ci illər münaqişəsinin müxtəlif xalqların və dövlətlərin siyasi hadisələrinə bilavasitə təsiri nə olursa olsun, düşüncələri sadəcə səthi olmayan bütün zehinlərə getdikcə artan dərəcədə təsir edən bir fakt var, o da budur ki, belə böyük bir sarsıntıdan sonra insanlar əvvəlki gündəlik varlıqlarına heç bir şey olmamış kimi, sadəcə olaraq qayıda bilməzlər. Dünyada demək olar ki, hər bir xalq Dünya Müharibəsinin böyük mübarizələrindən təsirlənmiş və ya ən azı onun nəticələrindən müəyyən dərəcədə əziyyət çəkmişdir. Milyonlarla və milyonlarla insan, onları açıq-aydın qəfil zəbt edən və onilliklər boyu vacib olan suallardan çox fərqli suallar doğuran bir tale ilə üzləşir.

1914-cü ilə qədər dünya optimizm mühitində yaşayırdı. Düzdür, müxtəlif ölkələrdə məsul vəzifələrdə çalışanlar siyasi üfüqdə buludların təkrar-təkrar toplandığını gördülər, lakin dövlət adamları arasında da əvvəlki oxşar hadisələrdə olduğu kimi, gündəlik kompromis siyasi sistemin qalib gələcəyinə inananlar da az deyildi. İqtisadçılar riyazi dəqiqliklə hesablayırdılar ki, böyük dövlətlər arasında hər hansı bir qarşıdurma o qədər fəlakətli iqtisadi və sosial nəticələrə gətirib çıxaracaq ki, bir neçə ay ərzində dünya iqtisadi strukturunun çökməsi mütləq baş verəcək və müharibənin sonu olacaq. İntellektual optimistlər ümidlərini “dünya sağlam düşüncəsinin” günü daşıyacağına inanaraq əsaslandırdılar və aparıcı iqtisadçıların fikirləri ilə razılaşdılar ki, xalqlar heç vaxt dünyanın çılğınlığına dözməyəcəklər.

müharibə.

Ancaq təbiətin özü kimi xalqın və irqlərin həyatı da məntiqin düz yolu ilə deyil, həyəcanlı duyğuların, vəhşi ehtirasların dolanbac yolları ilə irəliləyirdi. Məhz bu saysız-hesabsız elementlər nəhayət dünya fəlakətini zəncirdən çıxardı. Düşünürəm ki, bu gün etiraf etməliyik ki, 1914-cü il nəinki böyük hərbi mübarizənin başlanğıcı oldu, həm də avqustun o ölümcül günlərində bütün köhnə dünya dağılmağa başladı. Xalqların və onların rəhbərlərinin belə bir dəhşətli münaqişənin qarşısını ala bilməməsi faktı, sosial konfliktlərin, dövrün dünya iqtisadiyyatının bütün tendensiyasının və xalqların sosial quruluşunun aydın şəkildə müəyyən edilmiş sülh siyasətini təmin edəcək qədər güclü olmadığının qəti sübutudur. Əksinə, aşağı təbəqələrin xaotik kütləvi hərəkatlarına, siyasi ehtiraslara və iqtisadi maraqlara o qədər diqqət yetirilməli idi ki, sükan tez-tez dövlət adamlarının əlindən qaçır və dünya yalnız uzun illərdən sonra, qəhrəman qüvvələr sərf edildikdən və böyük qurbanlar verildikdən sonra özünə gəlməyə başlayan toqquşmaya doğru sürüklənirdi.

Təbiidir ki, ümumi zehnin bu bərpası, keçmişin və indinin tənqidi ilk növbədə hərbi və siyasi məğlubiyyətin müharibəyə səbəb olduğu ölkələrdə özünü göstərməli idi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

problemlər, ən azı indiki vaxtda müharibədə qazandıqları qələbələrin bəhrələri ilə yaşaya bilən dövlətlərdən daha aydın görünür. Rusiyada, Macarıstanda, Almaniyada və Türkiyədə baş verən, təbiətcə bir-birindən çox fərqli olan bütün qıcqırma prosesləri dünya siyasətinin hər bir ziyalı müşahidəçisinə artıq qeyd olunan köhnə nizamın dağılmasının və bu və ya digər şəkildə yeni dünya yaratmaq cəhdinin şübhəsiz əlamətləri kimi görünür. Bu, daha çox nəyin uyğun olub-olmadığının məntiqi tanınması ilə deyil, həm indiyə, həm də keçmişə dönərək: "Bu, artıq davam edə bilməz" deyən daxili xarakter dəyişikliyi ilə bağlıdır.

Bu daxili həll hər şeydən daha vacibdir və heç bir arqumentlə aradan qaldırıla bilməz. Xalqların bu yeni zehni münasibətləri, istər bir istiqamətdə, istərsə də digər istiqamətdə, vəziyyətə uyğun olaraq, tikinti və ya məhv üçün həlledici səbəbdir. Dünya siyasətində indiki hərəkatımızın ağırlıq mərkəzi bu müxtəlif zehni enerjilərin yan-yana olması və gücündən qaynaqlanır.

Biz nasional-sosialistlər "dünya fəlsəfəsi" (Weltanschauung) adlandırdığımız yaxşı müəyyən edilmiş zehni münasibətdə görürük. Başqa dillərə dəqiq tərcüməsi ən çətin olan bu söz, ilk növbədə, onun ifadə etdiyi şeyi ifadə edir: dünyaya xüsusi baxış tərzini, yəni ruhun, ağılın və xarakterin zahiri şeylərə aydın başa düşülən daxili münasibətini. "Bəli" və ya "xeyr"ə qərar verən münasibət, milyonların səsidirsə, yaşayış tərzini, dövlətin quruluşunu, bir irqin və ya bir xalqın vəzifə və imtiyazlarını formalaşdırır. Ona görə də bu münasibət əsas təməl və həlledici amildir. Əgər o, həyatın bütün müxtəlif sahələrinə nüfuz edirsə, onda biz vahid və vahid millətdən danışa bilərik; onda deyə bilərik ki, dövlət, xalq və "dünya fəlsəfəsi" birləşib. Təbii ki, bu, çox nadir hallarda olur. İrqi xüsusiyyətlərin və siyasi hadisələrin təsiri altında olan əksər xalqlar həyatın müxtəlif sahələrində fərqli cərəyanların təsirinə məruz qalır və bu, tez-tez millət daxilində ən ciddi münaqişələrə səbəb olur.

"Dünya Fəlsəfəsi" buna görə də Dinə ekvivalent deyil, lakin o, sonuncunu da əhatə edə bilər. "Dünya fəlsəfəsi"nə din, yaxud elm tərəfindən xüsusi xarakter verilə bilər; bir xalqın bədii və ya mədəni keyfiyyətləri ilə formalaşa bilər. Əgər bir xalqın "dünya fəlsəfəsi" həqiqətən dərin və həqiqidirsə, o, hər şeyi özündə ehtiva edəcək və səciyyələndirəcək. Digər tərəfdən, ən geniş şəkildə fərqli psixi və mənəvi temperamentləri daxil etmək üçün kifayət qədər genişdir.

Müxtəlif xalqların və görkəmli şəxslərin dünya fəlsəfəsi ilə bağlı məsələlərə münasibəti istər dini, istər elmi, istərsə də mədəni xarakterli olsun, bütün əsrlər boyu xalqların nəinki intellektual, həm də siyasi həyatını müəyyən edən mühüm töhfə verən amil olub və mən belə hesab edirəm ki, böyük dünya tarixinin ən maraqlı problemlərindən biri də xarici siyasətə necə təsir göstərmişdir. dünya tarixi. Bu sualın nəinki tədqiqatçı alimə, həm də hər bir dövlət xadiminə müraciət etməsinə baxmayaraq, indiyə qədər kifayət qədər dərin araşdırma mövzusunu təşkil edib-etmədiyinə şübhə edirəm.

Nə qədər qətiyyətli bir siyasi olduğunu nümayiş etdirmək üçün bəzi misallar çəkməyimə icazə verin "Dünya fəlsəfəsi" əsrlər və minilliklər boyu tarixin inkişafına təsir göstərə bilərmi?

Xristian dini Aralıq dənizindən Avropa qitəsinə yayıldıqda və bir-birinin ardınca german tayfaları xristianlaşdıqda məlum oldu ki, onların, demək olar ki, hamısı Roma-katolik doqmasını qəbul etməyərək, xristianlığın banisinin şəxsiyyəti və ilahi mövqeyi haqqında təsəvvürləri Roman Kilsəsininkindən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənən Arius, yəni Ariusun davamçılarına çevriliblər. Yalnız bir mühüm qəbilə onun hesabına Roma Katolik oldu

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

liderin rahatlığı, yəni frankoniyalılar. Bununla belə, bu frankoniyalılar həm də hərbi baxımdan ən güclü qəbilə idilər və şərq almanları kimi öz ilkin yurdlarından çox da uzaqlaşmamışdılar və buna görə də qoca Roma bundan sonra Şərqə yönəlmiş sərt gənc iradə gücü ilə əlaqəli idi. Bu iradə həm hərbi, həm də dünya-fəlsəfi sahədə qalib gəldi. İsgəndəriyyəli Arius (eramızdan əvvəl 336-cı ildə vəfat edib) Məsihin Allah olmadığını, onun yaratdığını öyrədirdi. Onun doktrinası Nikea Şurası tərəfindən qadağan edildi və buna görə də Avropa əvvəlcə göründüyü kimi Arian deyil, Roma Katolik oldu. Deməli, burada bir ideyanın digəri üzərində qələbəsi, dünya tarixi nöqteyi-nəzərindən ölçüyəgəlməz nəticələrlə müşayiət olunur. Əgər o biri Arian tayfaları frankoniyalıları məğlub etsəydilər, Avropa tamamilə fərqli bir ruhani aspekt götürərdi və sonradan reallaşan bütün protestant hərəkatı özünü göstərməzdi; ən azı eyni formada deyil.

Dinə əsaslanan “dünya fəlsəfəsinin” bütün xalqlara öz iradəsini necə tətbiq etdiyini göstərən ikinci bir misal İslam tərəfindən verilmişdir. Bu inanc öz inanclarında güclü olaraq Afrikanın bütün Şimal hissəsini fəth edən və Cənubi Avropanı işğal edən saysız-hesabsız bədəvi qəbilələrini birləşdirdi. Müstəqillikləri üçün mübarizə aparan avropalılar tərəfindən dəf edilsə də, Mahomedan dini məskunlaşan dünyanın əhəmiyyətli bir hissəsində öz izini buraxdı: Cəbəllütariqdən Afrika, Fələstin və s. Hindistana qədər. Bu günə qədər davam edən siyasi hərəkatlar və amansız çəkişmələr verilmiş “dünya fəlsəfəsinin” davamlı hərəkətverici qüvvə kimi necə çıxış etdiyini göstərir, onun tabeliyində olan bütün xalqları öz xüsusi “dünya fəlsəfəsini”, yaşayış tərzini, idarəçilik anlayışını, mədəniyyətini təbliğ etməyə və müdafiə etməyə məcbur edir.

Universal Kilsənin uzun əsrlər boyu qələbə çalmasından sonra Avropanın bir çox yerində ona qarşı şiddətli üsyanlar başladı. Bunlar dünyanı silkələyən və ortaq bir ideologiyaya əsaslanan xalq etirazlarını doğurdu. Əsrlər boyu müxtəlif protestant xalqlarının Universal Kilsəyə və onun hərbi nümayəndəliklərinə qarşı mübarizəsi Avropada tüğyan edirdi. Lakin bu mübarizənin ortasında Avropanın kollektiv zehni tamamilə yeni bir istiqamətə çevrildi, ən xarakterik şəkildə: mübahisə mahiyyətcə dini və ya doqmatik mübarizə olmaqla, milli xarakter aldı. Milli strukturun müdafiəsi, hətta onların nümayəndələri ən yüksək səviyyədə olsalar belə, etik dəyərləri sıxışdıracaqlar. Bəlkə də bu yeni dövrə doğru dönüşün ən yaxşı nümunəsi Kardinal Rişelyenin işidir. O, özündə XIII Lüdovikin aparıcı naziri və XI Lüdovikin varisini, sonuncunun düşündüyü milli birləşmə planını həyata keçirərkən görürdü; digər tərəfdən, o, Roma kilsəsinin yepiskopu və daha sonra kardinalı idi. Paris Məhkəməsində Roma Katolik nüfuzu hökm sürürdü və əsasən ispan partiyası tərəfindən təmsil olunurdu. Romanın siyasəti, şübhəsiz ki, İspaniya və Hapsburqlara üstünlük verirdi və İspan-Hapsburqların Fransa üzərində qələbəsinin başa çatması, şübhəsiz ki, uzun müddət Avropada sırf katoliklərin üstünlüyü ilə nəticələnəcəkdi. Lakin Rişelye, protestant müttəfiqləri ilə bağladığı bütün müqavilələrdə Roma kilsəsi üçün azadlıq tələb etsə də, dəstəyini qarşı tərəfə köçürdü və dünyanı Hapsburqlara qarşı səfərbər etmək, İspaniyanın gücünü qırmaq, eyni zamanda Papanın müvəqqəti gücünü zərərsizləşdirmək üçün əlindən gələni etdi. Fransız Məhkəməsində bütün papa dostlarına qarşı Fransanın üstünlüyünü möhkəmləndirmək üçün bütün tədbirləri həyata keçirdi; müstəqilliyini təmin etmək üçün öz ölkəsində protestantları məhv etdi, lakin Qustav Adolf və Veymar hersoqu Bernhard ilə ittifaqlar qurdu. O, hətta fransız silahlarına Papa əsgərlərinə atəş açmağı əmr etdi. Düşünürəm ki, Roma kardinalının əmri ilə Roma ordusuna qarşı atılan bu güllələr Avropanın o vaxtdan bəri Qitəmizin həyatında mövcudluğunu heç vaxt itirməyən yeni münasibətə çevrilməsini simvollaşdırır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

On doqquzuncu əsrdə bu münasibət Avropa millətçiliyinin yeni formasına doğru dəyişdi. Dünyanın hər yerində milli ideya həyatın azadedici düşüncəsi idi. Bunun sübutu dövrün bir çox yazılarında və Vaşinqton, Bolivar və Qaribaldi şəxsiyyətlərində tapılır. Bununla belə, elm və ticarət getdikcə artan əhəmiyyət kəsb edirdi və Valter Rathenaunun: "Taleyi iqtisadiyyat həll edir" deməsi əksər sosial problemlərin işlənməsinin "Leitmotivi"nə çevrildi. Digər mühüm amil bir neçə ştatın əhalisinin sayı idi ki, bu da onların dünyanın istənilən yerində məhsul və xammal tədarükü üçün bazar axtarışına səbəb oldu. Bu münasibət əsasən bütün dünyaya yayılmış bir xalq tərəfindən dəstəklənir və təbliğ edilirdi. "Dünya Cümhuriyyəti"nin yaradılmasına yönəldilməsi və əvvəllər mövcud olan milli-iqtisadi sistemlərin, tercihen mərkəzi nəzarət altında olan qondarma dünya-iqtisadi sistemi ilə əvəz edilməsi təklif edilirdi.

Doğrudur, əsrin əvvəllərində hərbi-siyasi xarakterli bəzi milli dövlətlər var idi, lakin iqtisadi baxımdan nəzərə alındıqda, bir-birinə qarşı duran və uğuru və ya uğursuzluğu o qədər çox insana təsir etməli olan bir çox müxtəlif iqtisadi qrupların, kommersiya və sənaye trestlərinin və beynəlxalq bankların demək olar ki, ümidsiz bir qarışıqlığı mövcud idi ki, milli siyasət bu böyük milli maraqların əsas hissəsi kimi özünü onlara tabe etməyə məcbur oldu.

Bu sırf iqtisadi sistemin sosial təsirlərinə hər cəhətdən etiraz olaraq milyonlarla insan ayağa qalxaraq bütün millətləri əhatə edən hərəkat, yəni Marksist-Kommunist İnternasionalı vasitəsilə sosial azadlığı təbliğ edən təlimlərə qulaq asırdı. Davamlı olaraq mürəkkəbləşən və yeni yan məsələlərlə artan bütün bu cərəyanlar və meyllər XIX əsrin sonlarında bir maneə yaratdı və əminliklə demək olar ki, Fridrix Nitsşe bütün dünyanı silkələyən bu təkanların ən həssas seysmoqrafı olmuşdur. O, sentimental fəlsəfəyə qapılmadı, lakin yüz milyonlarla insana təsir edəcək hadisələrin qabaqcadan xəbərini yaşadı.

İstər vətəndaş, istərsə də marksist qüvvələrin təsiri altında ictimai quruluşun nihilizmə yıxılacağını dərk etməsi və eyni zamanda bu fəlakətdən güclü bir irqin meydana çıxacağına ümid onun aforizmlərini və bütün yazılarını səciyyələndirir. Eyni zamanda Paul de Lagarde və Richard Wagner kimi insanlar dünyanın sonuna yaxınlaşdığını və yeni bir dünyanın doğulacağını hiss etdilər. Rusiyada Dostoyevski Rusiyanın sonunu qaranlıq çalarlarla çəkdi. Həddindən artıq etibarsızlıq hissi ümumbəşəri xarakter alarkən, heç bir forması olmayan bu ideyalar bütün xalqların paytaxtlarında qəbul olundu. Rusiya süqut etdi və Dostoyevskinin "Karamazov qardaşları" və "Cinlər" əsərlərində proqnozlaşdırdığı tendensiyalar hakimiyyətə gəldi. Kommunizm Rusiyada bütün ictimai nəzəriyyələrə qarşı şəhərlərin proletar kütləvi təşkilatı yolu ilə deyil, artıq qırılmış iradənin güclü iradəli qeyri-Avropa xarakterinin təsiri altına düşməsi ilə qalib gəldi.

Çox vaxt ölümcül antaqonizmdə bir-birinə zidd görünən bu müxtəlif dünya fəlsəfələrini araşdırsaq, görərik ki, onların hamısında bir ümumi xüsusiyyət var. Onların hamısı, istər dini, istər elmi, istərsə də sosial-etik xarakterli olmasından asılı olmayaraq, dəqiq müəyyən edilmiş doktrinadan yaranır. Bu doktrinalar və ya iman etirafları əsasında onlar proqram qurur, bu proqrama inananların hamısını bir araya toplayır və bu doktrinal proqramı həyata keçirmək üçün əllərində olan bütün siyasi və hərbi qüvvələrlə birlikdə çalışırlar.

Ümumi və siyasi mənada desək, bu münasibət "universallıq" adlandırıla bilən şeylə bağlıdır. Bu universallıq, istər dünya hərəkatının qanunlarını aldığı ali ağa kimi təyin olunmasından, istərsə də onun mücərrəd əsasda qurulmasından asılı olmayaraq mövcuddur.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

cəmiyyət və ya hər hansı bir xüsusi nəzəriyyə. Həqiqətən də, Avropa tarixinin son on beş əsri göstərir ki, bütün xalqlar belə bir universal düşünülmüş "dünya fəlsəfəsi" çərçivəsində harasa köçürlər və xalqlar arasında bütün böyük mübarizələr ümumbəşəri xarakter daşıyan doktrina çərçivəsində öz gedişatını izləyirdi. Bu doktrina Roma-katolik "dünya fəlsəfəsində" dini universallıq ilə səciyyələnirdi; və eyni xüsusiyyət fərqli formada və fərdi nəticələrə baxmayaraq, protestant doqmasında da mövcud idi; Liberalizm sistemində biz sosial-etik universallığa rast gəlirik, məsələn, Fransa inqilabı zamanı təbliğ olunurdu; və bu, marksist hərəkatının qolu olan Dünya-Kommunizmi səciyyələndirən nihilist universallıq idi, o, artıq millətləri və dövlətləri tanımayan, ancaq istənilən vaxt başqa Sovet Respublikalarının da qoşulacağı Sosialist Sovet Respublikaları İttifaqını tanıyırdı.

Qətiyyətli və köklü dünya-fəlsəfi dəyişikliyi, bu gün gördüyümüz kimi, bizim qəti əminliyimizdən ibarətdir ki, qarşıdan gələn mübarizə artıq əvvəlki kimi olmayacaq və milli mübarizələr hər hansı universal xarakterli "dünya fəlsəfəsi" çərçivəsində aparılmayacaq, bu mübarizələr millətçi "dünya fəlsəfəsi" çərçivəsində aparılacaqdır. Başqa sözlə: əvvəllər sırf statistik olan meyllər genişlənir və dünya-fəlsəfi rakursdan baxılır, onun ən geniş anlayışında həyatı tənzimləyən həlledici amilə çevrilir. Müasir dövrümüzün əvvəllərində ümumbəşəri kilsənin hakimiyyəti ən yüksək dini və siyasi element idi. İlk üsyan baş verəndə iki dini konfessiya bir-birinə qarşı çıxdı. Bu mübarizənin sonrakı mərhələsində bu prinsipial amillər dini səhnədən əvvəlcə monarxiya, nəhayət cümhuriyyət ideyası formasını alan dövlət-siyasi səhnəyə keçdi.

On doqquzuncu əsrin sonu və XX əsrin əvvəllərində biz görürük ki, sinfi ideya milyonlarla insanın şüurunda ən yüksək yer tutur. Və bu müxtəlif amillərin hər biri müxtəlif partiyalardan birinin, xüsusən də Almaniyanın əsas siyasi prinsipini təşkil edirdi. Orta əsrlərin əsas faktorunu Mərkəz Partiyası təmsil edirdi; keçmiş Mühafizəkar qrupların sülalə ideyası; demokratik partiya tərəfindən cümhuriyyət ideyası ilə birləşdirilən iqtisadi ideya; və marksist qrupların sinfi ideyası. Almaniyada mövcud olan bütün bu qruplara qarşı Milli Sosialist Hərəkatı yeni, lakin köhnə, əsas amili, yəni milli namus idealını elan etdi.

Son on dörd ildə, 1933-cü ilə qədər bütün mübarizələr bu bayraq altında aparılıb. Lakin o, mistik bir gücə sahib idisə, bu, yalnız ona görə mümkün idi ki, öz şərəfini dərk edən böyük bir xalq süquta uğradı və bundan sonra yalnız bir qərar qəbul edilməli idi. Ya köhnə siyasi qruplara köhnə dünya fəlsəfələrini təmsil edən kimi daha da dözmək, ya da alman xalqının həyatının təməli kimi yeni prinsiplərə əsaslanan yeni siyasi fəlsəfə yaratmaq lazım idi. Qeyd etməyə ehtiyac yoxdur ki, Milli Namus ideyası birdən-birə yaranmış yeni ideya deyil; həqiqətən də alman xalqı mövcud olandan bütün incəsənəti və ədəbiyyatı onun ətrafında fırlanırdı. Bunu "Hildebrand dastanı", "Nibelungenlied" və "Qudrun dastanı" sübut edir və bütün alman qəhrəmanlıq musiqisi də bunu sübut edir. Bundan əlavə, bu ideya köhnə alman "Sakson qanunları" və "Vətəndaş hüququ"nun (Stadterecht) hüquqi məcəllələrinin kökündə dayanırdı ki, bu da bir çox xalqlar üçün son nəticədə birləşməyə səbəb olan bir çox amillərin əsasına çevrildi. Burada dediklərimin başqa millətlərə istinad və ya tənqid məqsədi daşımadığını vurğulamağıma da ehtiyac yoxdur.

Mənim yeganə məqsədim Almaniyada baş verənləri izah etmək və göstərməkdir ki, biz bu hadisədə çoxlu inqilablardan biri ilə deyil, Azərbaycanda həlledici inqilabla məşğul oluruq.
Alman tarixi başlamışdı: birdən-birə başlayan bir inqilab deyil, onun prinsipləri

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Alman Kəndli Müharibələrində, köhnə "Azad şəhərlərin" qanuni aktlarında, Böyük Fridrixdə, 1813-cü il Alman Qurtuluş Müharibələrinin Rəhbərlərində və XVIII əsrdən XIX əsrə qədər olan dönüş nöqtəsində böyük mütəfəkkirlərdə tapıla bilər.

İcazə verin, burada bəyan edim ki, bu alovlu alman millətçiliyi, həqiqətən də, başqa xalqların qanuni millətçiliyi üçün təhlükə deyil, əksinə, bütün digər məsələlərdən mənəvi üstünlüyü ilə bütün dünyanın həsrətində olduğu ədalətli tarazlığı təmin edə bilən məhz bu Alman millətçiliyidir. Bu gün Milli Sosialist Hərəkatına əsaslanan Avtoritar Dövlət, digər irqlərdən olan insanlar arasında əsassız mədəni təbliğatı, eləcə də Alman Millətini iqtisadi münaqişələrdən başqa millətlərlə siyasi çəkişmələrə apara biləcək qanunsuz iqtisadi ekspansiyanı aradan qaldıracaq vəziyyətdədir.

Alman millətçiliyi, irq və torpağa əsaslanan “dünya fəlsəfəsi” universallıqla bağlı bir dogma deyil; nə müddəaları, nə də nəticələri onun digər və deməli, müxtəlif millətlərə və irqlərə təsir etməsi ehtimalını ehtiva etmir. Digər tərəfdən, düşünürük ki, bizim fəlsəfəmiz həm də Təbiətə və onun qanunlarına hörmətlə heyranlığa qayıdış təşkil edir. Nasional-sosialist “dünya fəlsəfəsi” deməli, bizim üçün müxtəlif xalqların və irqlərin xüsusiyyətlərinə lazımi əhəmiyyət verməyən milli həyat formalarından qəsdən üz çevirmək deməkdir; bütün xalqlara eyni dərəcədə şamil olunduğunu iddia edən mədəni-elmi doktrinalardan imtina; və nəhayət, biz buna eyni sferalarda öz hərəkətverici qüvvələrimizin daha yüksək və eyni zamanda daha dərin şüuruna nail olmaq cəhdi kimi baxırıq. Bizim yeni “dünya fəlsəfəmiz”, başqalarına xor baxmamaqdan uzaq, millətlər və mədəniyyətlər arasında qarşılıqlı həqiqi hörmətin yaranmasında vacib elementdir.

Bu səbəbdən, məsələn, Milli Sosialist Hərəkatı, hər ikisinin özünəməxsus xüsusiyyətləri olan tamamilə fərqli bir irqə və dövlət konstitusiyasına ən böyük hörmətlə yanaşır. Uzaq Şərqin iki böyük xalqında biz öz təməlləri üzərində qurulmuş strukturları görürük. Tarixi minilliklərə gedib çıxan Yaponiya bizim üçün dini ifadəsi, dövlət hakimiyyətinə tabe olması və milli maraqlara sadiqliyi ilə təqdirəlayiqdir. Çin xalqı da “dünya fəlsəfəsi”, iqtisadiyyat və sosial etikanın bir formasından inkişaf etmişdir, bu gün parçalanmış kimi görünsə də, yenə də canlana bilər. Və biz bu yenidən təşkilatlanma cəhdini digər xalqların bütün nəcib ambisiyalarına verdiyimiz maraq və hörmətlə izləyəcəyik.

Xarakterik haldır ki, bütün dünyada bir çox xalqların praktiki olaraq nəzarətsiz genişlənməsi dövrü münaqişəyə və bu iqtisadi genişlənmə dövründən sonra daralma dövrünün başladığını dərk etməyə gətirib çıxardı. Bu zaman hər bir xalq öz həqiqi formasını tapacaqdır. Bu mübarizənin istisnasız olaraq bütün xalqlarda mövcud olduğunu bütün dünyada sosial və ya dünya-fəlsəfi xarakterli şiddətli toqquşmalar nümayiş etdirir. Onlar demək olar ki, ümumbəşəri iman çatışmazlığının mövcudluğunu sübut edir və xalqların hərəkətlərinin son nəticədə dəqiq müəyyən edilmiş ideya ilə idarə olunmadığını, bir sıra müxtəlif sistemlərin qalıcı bir qərara gəlmədən üstünlük uğrunda mübarizə apardığını göstərir.

Müasir siyasətin əlamətlərini və əlamətlərini düzgün şərh etsək, belə görünür ki, bütün xalqların zehni mübarizəsi qətiyyətsiz müharibə aparan bütün sistemləri bu sistemlərdən konkret biri ilə və ya onların hamısını üstələyən tamamilə yeni sistemlə əvəz etmək istəyi üzərində cəmlənir.

Almaniya bu dünya mübarizəsində bir nümunə göstərə bilər - və mütləq deyil

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

nümunəvi misal — “taleyüklü” inkişafın heç bir şəkildə kommunizmdə sona çatmaması ehtimalını gücləndirmək üçün, lakin güclü xarakterdən doğan qətiyyət indiki şəraitə uyğun gəlməyən keçmiş düşüncə tərzinə qalib gələ bilər. Saarda keçirilən azad və gizli plebisit, heç bir maneə olmadan öz təsirini göstərməyə icazə verilən bütün əks cərəyanlara baxmayaraq, yeni həyat anlayışının bütün alman xalqına necə dərindən nüfuz etdiyini bütün dünyaya göstərdi. Biz ən azı özümüz əminik ki, hər hansı şəxsi siyasi və ya şəxsi iqtisadi maraqların güclənməsinə mane olan alman sistemi təkcə Almaniyanın deyil, həm də digər dövlətlərin həyati maraqları üçün vacib olan məhdudiyyətləri Alman Reyxi üçün müəyyən etməyə qadirdir.

Bu, uzun illərdən sonra ilk dəfə olaraq, heç vaxt bu qədər güclü olmayan şəxsi maraqlarla bütövlükdə millətin həyati maraqları arasında fərq qoymağa imkan verir. Bununla belə, bizim sabit xarici siyasət imkanımız var ki, belə bir xarakter daşıyır ki, müxtəlif xalqların həyatı ilə bağlı olan təbii hərəkətverici qüvvələr artıq özbaşına şəkildə bir-birinə qarşı yönəldilə bilməz, həm ayrı-ayrı xalqların mənafeyinə, həm də bütün xalqların üzvi əməkdaşlığına uyğun olaraq arxa-arxaya dayanacaqlar. Bu böyük dövlətlər kompleksində sayca daha kiçik millətlərin artıq dar eqoizm aləti deyil, Böyük Dövlətlər arasında üzvi fəaliyyətlərdə bərabər hüquqlara malik birliklər olması mümkün olacaqdır. Onu da əlavə edim ki, “kiçik xalqlar” deyərkən mən yalnız onların ərazisini və əhalisini nəzərdə tuturam və onların intellektual və mədəni əhəmiyyətini heç bir şəkildə azaltmaq istəmirəm.

Beləliklə, nasional-sosialist “dünya fəlsəfəsi” və milli idealın yenidən doğulması dövlət və milli iqtisadiyyatın yeni konsepsiyasını doğurur; Nəzarət olmadıqda həyatın bir çox sahələrinə təsir edən, bütün xalqların hiss və düşüncələrini zəhərləyən və korlayan fərdlərin sui-istifadə etməsindən aydın şəkildə fərqli olaraq, təkbaşına real azadlıq yarada bilən fərdin üzərində yeni yaxşı tənzimlənmiş dövlət nəzarəti.

Müxtəlif həyat formaları, milli fəaliyyətin bütün sahələrini tənzimləyən mötəbər dövlətlə digər dövlətlər arasında və beləliklə formalaşmış dövlət qrupları (“kompleks”) ilə siyasi, irqi və coğrafi faktorlarla müəyyən edilən digər vahidlər arasında anlaşmanın yaradılması – on doqquzuncu əsri səciyyələndirən təsadüfi elementlərdən fərqli olaraq – bütün bunlar müasir dövrümüzün dəyişməsini təşkil edir. Milli Sosializm isə bütün xalqların mənafeyinə uyğun olaraq bu məqsədlərə xidmət etməyə hazırdır. Beləliklə, biz görürük ki, yeni “dünya fəlsəfəsi” siyasi fikrə və son nəticədə iqtisadi və xarici siyasi fəaliyyətə həlledici formalaşdırıcı təsir göstərir.

Biz hesab edirik ki, bu qısa xülasədə təqdim olunan mülahizələri onların mümkün praktiki tətbiqləri və təsirləri baxımından daha yaxından öyrənməyə dəyər; bir əsr əvvəl azadlıq uğrunda mübarizə aparan bir almanın sözlərini xatırlayaraq: “Başqalarının vətəninə hörmət et, ancaq öz vətənini sev”.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Faşizm, Qadın və Demokratiya,
Norah Elam

"Təcrübə göstərir ki, bu gün bütün ölkələrdə demokratiya öz təbiətini sərbəst şəkildə inkişaf etdirə bilir, ən qalmaqallı korrupsiya heç kimin öz çirkinliklərini ört-basdır etmək üçün istifadə etdiyini nəzərə almadan nümayiş · · etdirilir. Demokratiya vicdansız maliyyəçilərin arzuladığı bolluq ölkəsidir".

- Georges Sorel, Zorakılıqdakı Reflekslər.

TEy 1906-cı ildən 1914-cü ilə qədər qadınlar üçün səslər uğrunda mübarizəni yaşamış əsl kinsiz, heç bir tamaşa müharibədən sonrakı həvəskardan daha diqqəti cəlb edə bilməz, onun bir vəsvəsəsi Faşist Britaniyada hüquq hüququ qazanmış qadınlar üçün iddia edilən təhlükədir.

Bu gözlənilməz qayğı özünün ən israrlı çempionlarını çətin yerlərdə tapır və müharibədən əvvəlki mübarizəyə qarşı bu qədər acı olanlar bu gün tam bir volte üzünü icra etdilər. Bizim yeni tapılmış himayədarlarımız, praktikada onların mövcudluğu üçün vacib olan bir çox şeylərdən məhrum edilsələr də, qadınların prinsipcə heç bir şeydən imtina edilməməsi qərarında heç kimdən geri qalmırlar.

Həmin tarixi döyüşdə iştirak edən və səsverməyə sadəcə bir simvol kimi baxaraq onun köməyi ilə yeni və daha yaxşı dünyanın mümkün ola biləcəyinə inanan qadına bu cür himayədarlıq bir nəsil əvvəlki kimi iyrəncdir. O, hesab edir ki, bu yorğun illərdə heç vaxt ona kömək etmək üçün əl qaldırmayan, əksinə, onu cinsiyyətsiz viraqo və ya məyus bir kürəkən kimi qələmə verənlərin uğur anında mürtəce və dekadent sistemin maraqları naminə onun cinsiyyətindən istifadə etməyə çalışmaları alçaqdır. Bu cür təhqir yalnız ona görə mümkündür ki, buna əl atanlar bu mübarizənin mənasını tamamilə səhv başa düşdülər və hələ də səhv başa düşürlər və siyasi azadlıq tələbini şəxsi vəsiqə istəyi kimi şərh edirlər.

Nəinki qadınların mövqeyində, həm də onlara qəbul edilmiş münasibətdə nizamlı dəyişikliyin bu əlamətdar və qətiyyətli təzahürünün əsasını təşkil edən prinsiplərin yenidən ifadə edilməli vaxtı gəldi.

Bəs o fırtınalı illərdə minlərlə qadının qəlbini riqqətə gətirən, onların başını yönləndirən ehtiraslı həyəcanın altında yatan nə idi? Bu, çoxlarının təsəvvür etdiyi kimi, fərdi şəxsi maraqların alçaq arzusu və ya qadınların yalnız öz cinsi üçün mübarizəsi deyildi. Əksinə, liderlərdən tutmuş, ən təvazökar rütbələrə qədər əsas inam ondan ibarət idi ki, kişi və qadınların yaşadığı və hər iki cinsin taleyinə nəzarət edən siyasi sistemin hökm sürdüyü bir dünyada xalqının yarıdan çoxunun təsirini, baxışını və istedadını şuralarından kənarda qoyan bir ölkə o dərəcədə hökumət sistemini işlətməkdə ən yaxşı qüsurlu olacaq. Kişilər xaotik iqtisadi şəraitin qurbanı idisə, qadınlar da onlarla birlikdə əziyyət çəkirdilər. Kişilərin demək olar ki, ümidsiz bir həyat sürdüyü sosial şərait dözülməz olsaydı, qadınları üçün də eyni dərəcədə idi.

Şimaldan cənuba və şərqdən qərbə öz ölkələrinin böyük şəhərlərinə baxanda, kişi və qadının razılaşdıqları yaşayış şəraitinin müasir sivilizasiya üçün rüsvayçılıq olduğunu gördülər; əmək bazarını seyr edərək, əmək haqqı alan adamı təqib edən və köhnə sistemə xas olan etibarsızlıq xəyalına qorxu ilə baxırdılar. Siyasi sahədə qeyd etdilər

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

həm daxili, həm də xarici siyasətdə işlərin elə bir şəkildə aparılırdı ki, Britaniyaya dərindən qayğı göstərən və ya artıq dövlətin bütün tərəfləri üzərində eroziyaya başlamış tənəzzülü dərk edən hər hansı bir insanın ürəyinə qorxu salsın. Onlar qadınların kişilərlə bərabər şəkildə çağırılmasını, çox gec olmadan əlini uzatmağı tələb etməyə qalxdılar.

Bu üsyan bir sözlə köhnə antaqonizmlərə meydan oxumaq və dövlətin korporativ orqanında əməkdaşlığa çağırış idi.

Bu praktik vətəndaşlıq anlayışında qadınların mübarizəsi faşizmin yeni fəlsəfəsinə çox bənzəyir. Həqiqətən də, faşizm bir nəsil əvvəl döyüşçü qadınların qaldırdıqları mühüm məsələlərin məntiqi, hətta daha möhtəşəm konsepsiyasıdır. Bənzərliklər də burada bitmir. Qadın hərəkatı, faşist hərəkatı kimi, ciddi nizam-intizam altında həyata keçirilirdi və bütün partiya bağlılığını kəsirdi; onun tərəfdarları hər təbəqədən və partiyadan toplanmışdı. O, qadınları şəxsi maraqları unutmağa çağırırdı; kiçik şəxsi üstünlüklərdən və sığınacaqda olan azlığın imtiyazından çoxların xeyrinə imtina etmək; və irqin rifahı üçün belə fəlakətli bir sistemə xas olan səhvlərə və ədalətsizliklərə qarşı birlikdə dayanmaq. Faşist hərəkatı kimi, o da öz Rəhbərini seçdi və bir dəfə bu ölkə tarixində heç vaxt sədaqət və sədaqət nümayiş etdirərək öz siyasətini və taleyini istiqamətləndirmək üçün həmin Rəhbərə mütləq səlahiyyət verdi. Üstəlik, faşist hərəkatı kimi yenə küçələrin vəhşiliyi ilə üzləşdi; rəqiblərinin lağ etmələri; yaxşı əhval-ruhiyyəli insanların yanlış təsəvvürləri; və siyasətçilərin qəzəbi. O, mövcud Hökumətin nifrətinə, nəhayət, həbsxana kamerasının tənhalığına və zorla qidalandırmaq dəhşətinə dözdü. Onun açıq yerlərdə və küçə künclərində dayanan natiqləri söz azadlığı hüququndan məhrum edildi; ədəbiyyatlarını satan bu çempionların üzərinə tüpürdü və təhqir etdi; onun deputatları manipulyasiya edildi. Suffragetlər qanunu öz əlinə almaq istəyən hər hansı bir azğınların idmanına çevrildi. Bənzətməni daha dəqiq etmək üçün, heç bir böhtan onun rəhbərlərinin əxlaqi xüsusiyyətlərini və ya onlara beyət borclu olan qadınların məqsəd və məqsədlərini təyin etmək üçün çox alçaq və heç bir böhtan deyildi.

Beləliklə, belə bir birləşmədə qaynaqlanan qadınların siyasi və partiya şibboletləri ilə bağlı heç bir illüziyası olmadığı ortaya çıxdı və müqəddəs "Demokratiya" və "Fərdi Azadlıq" sözləri onları pisləyənlərin ağzında adi bir şey olanda, bu işlərin Liberal İdarə altında edildiyini xatırladılar və onun siyasi sistemini desummokrasi edən partiyanın müdafiəçiləri tərəfindən edildi. Bunun altında cinayətkarlar, dəlilər və uşaqlarla təsnif edildilər. Onlar iddia edirdilər ki, əgər bu demokratiyadırsa, qadınların ondan çox şeyə ümid edə bilməyəcəkləri bir şeydir.

Demokratik sistemin qanundan kənar adamları kimi təcrübələri, onların şübhəli himayəsi altında şərəfli vətəndaşlar olduqları zaman qarşılaşdıqları ilə müqayisədə heç bir şey deyildi.
Düzdür, onlar hər beş ildə bir dəfə çox qısa müddətə fərdi azadlıq hüququnu qazanmışdılar, lakin o ölümcül xaçı seçki bülleteni üzərinə qoyub seçki kabinəsinin qapısını arxadan bağlayandan sonra demokratik maşın qarşısında özlərini tamamilə aciz hiss etdilər.

Bizə bunun uğrunda mübarizə apardığımız deyilsə də, bir anlıq düşüncə bunun simvol kimi qəbul edildiyini göstərəcək. Qadınlar kişilərin səs verdiyi üçün mütləq azad olduqlarını təsəvvür etmək kimi ölümcül səhvə yol vermədilər. Bir qadının həm də səs verdiyi üçün azad olduğunu və ya demokratiyanın onun mövcudluğundan əziyyət çəkən kişi və qadınların ehtiyatlı və mütəşəkkil istismarından başqa bir şey təklif edə biləcəyini düşünmək bu gün ağılsız qadının əlamətidir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Müharibənin sonunda məhdud əsasda səsverməni nəzərə alaraq, qadınlara da parlamentə daxil olmaq hüququ verildi və 1918-ci ilin son payızında keçirilən seçki onlara ilk fürsəti verdi. Partiya sistemi artıq tənəzzülün ilk əlamətlərini göstərməyə başlamışdı və amansız cəza qanunu ilə Britaniyada demokratiyanı doğurmuş Partiya öz nankor nəslinin qarşısında tam geri çəkilmişdi. Buna baxmayaraq, qadınlar zəfərlərinin ilk pilləsində o zaman mövcud olan partiyalara ya seçici, ya da potensial namizəd kimi üz tutdular.

Partiya siyasətinə olan inamsızlığım məni bu istiqamətə yönəlməyə vadar etdi və mən müstəqil olaraq dayanmağı üstün tutdum, bu münasibətlə bir nəfərdən başqa bütün digər qadın namizədlərlə birlikdə düşməyə üstünlük verdim. İstisna Sinn Fein qrafinyası Markiyeviç idi, o, Britaniyanın bədnam və açıq-aşkar düşməni olsa da, demokratik sistemdə ölkənin parlamentinə seçkiləri təmin etməyi tamamilə sadə məsələ hesab edirdi və o, açıq şəkildə məhv edəcəyi, parçalayacağı və nüfuzdan salacağı ilə öyünürdü. O, səhv xatırlamıramsa, rəqibsiz qayıtmışdı. Növbəti misal çətin ki, daha ürəkaçan olmadı: İngilis seçki dairəsinə seçilən ilk qadın, öz parlamentində Britaniya qadınlarını təmsil etmək üçün heç bir etimadnaməyə malik olmayan Amerika əsilli bir vətəndaş idi, ancaq atasının ölümündən sonra Yuxarı Palataya daxil olmaq məcburiyyətində qalan Britaniya vətəndaşı ilə evlənmişdi. Qadın Hərəkatını pisləyənlər, çətin ki, maskalanmamış bir məmnuniyyətlə bu ittihama işarə etdilər və bu xanımı qadın məsuliyyətsizliyinin üzücü bir nümunəsi kimi tutmağa can atdılar. Onların bu qədər şəxsi olması lazım deyildi, çünki o, mübariz qadınların illərin səyi və mübarizəsi nəticəsində Britaniyanın İcmalar Palatasına seçilən heç bir qadından nə yaxşı, nə də pis deyildi. Təəssüfləndirici faktdır ki, partiya qadınlarının Vestminsterə sonrakı seçilməsi nə kişilər, nə də qadınlar üçün bir zərrə qədər fərq yaratmadı və bir çox bacarıqlı qadın bizim seçilmiş nümayəndələrimizin sıralarına qoşulsa da, onların təsiri Britaniyanın və ya onun İmperiyasının taleyinə tamamilə cüzi idi. Onlar, öz həmkarları kimi, demokratik sistemin Partiya təkərlərində sadəcə dişli dişlərdir, Partiya Qamçısının çatında lobbilərə girirlər, yuvarlanan rəsmi mexanizmin Juggernautunun qarşısında acizdirlər, qarşısındakı bütün təşəbbüs və müstəqilliyi əzirlər və ona borclu olan hər kəsi onun siyasətinə sadiqliyini azaldırlar. Əgər bu parlamentə aiddirsə, bunu kim inkar edə bilər? — daha çox qadın seçiciyə aiddir. O da bu amansız sistemə qapılıb, partiya təşkilatının əsl quludur.

Buna etiraz edənlərə sual verilməlidir: İndiki sistemdə qadın üzv və ya qadın seçicinin hələ seçilmiş hər hansı bir hökumətin hər hansı bir siyasətini dəyişdirmək səlahiyyəti nədir? İndiki sistemin ən həvəsli pərəstişkarı iddia edirmi ki, qadınlar hansı partiyadan olursa olsunlar, bu ölkənin mövcud mövqeyindən razıdırlar? Məşğulluq rəqəmlərinin inanılmaz cəmi iki ilə üç milyon arasında dəyişməz qaldığı iqtisadi şəraiti görməyə hazırdırlarmı? Onlar hər bir canlının ürəyinə ümidsizlik yaradan o sahibsiz ərazilərin tamaşası ilə kifayətlənirlərmi? Onlar kənd təsərrüfatı rayonlarının tənəzzülünə və əkinçilik sənayesinin ağır vəziyyətinə biganədirlər və bütün tərəflərin eyni dərəcədə təəssüfləndiyi dəhşətli yaşayış şəraiti ilə maraqlanmırlar?

İmperator və xarici siyasətin geniş sahəsinə müraciət edərək, iddia etmək lazımdır ki, Britaniya qadınlarının əsas hissəsi İmperiyanın parçalanmasını və ya iddia edilən Milli Hökumətin hazırkı xarici siyasətinin istiqamətini görmək istəyir, bu yolla onların adlarına və gizli şəkildə bu ölkənin açıq-aşkar düşmənləri ilə paktlar və öhdəliklər bağlanır. öz birbaşa müdafiəmizdir, amma bu öhdəliklərə əməl etməyə ehtiyac yaranarsa? Doğrudanmı biz nə olduğumuzu bilirikmi?

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

törətmiş; bu kollektiv təhlükəsizlik siyasəti nəyi ehtiva edir və ya onu diktə edən pis güc nədir? Georges Sorel deyir: "Demokratiya vicdansız maliyyəçilərin arzuladığı bolluq ölkəsidir". Bu arzunu canlı reallığa çevirmək üçün imtiyazlı qadınların evi və ya xarici siyasətini yoxlamaq səlahiyyəti varmı? Nəzərə almaq lazımdır ki, hesaba çəkilmək vaxtı gələndə biz bu siyasətin nəticəsi qarşısında aciz qalaraq qırğına qoyun kimi sürüləcəyik. Bu mühüm məsələləri dəyişdirmək üçün bizə güc verə bilmirsə, sözdə azadlığın dəyəri nədir?

Əgər adi qadın seçicinin bunların heç birini istəmədiyi doğrudursa, demokratik sistemdə azaddırsa, niyə buna icazə verir? Əgər o, bu azadlığa sahibdirsə, onlara bir saat daha çox əziyyət verməkdə ikiqat və üçqat günahkar deyilmi? Bu, onun ölkəsinin hökumətində məsul bir hissəyə iddiasının sınağıdır. Əgər o, mövcud sistemdə lazımi güc və azadlığı əldə edibsə, onun öz ölkəsinin işlərində vətəndaş rolunu oynaya bilməməsi, əslində isə məsuliyyətə layiq olmadığı ittihamı ayağına qədər sübuta yetirilir.

Bunların heç biri doğru deyil. Həqiqət onda tapılacaq ki, indiki köhnə sistemdə nə kişilər, nə də qadınlar üçün azadlıq yoxdur. Həm kişiləri, həm də qadınları bağlayan partiya sisteminin tənəzzülə uğramasıdır və bu, cilovsuz demokratiya şəraitində böyüklərə seçki hüququ verildikdən sonra daha nəzərə çarpır. Bütün dünyada eyni tənəzzül, zamanın və şəraitin qaçılmaz gedişi ilə, yoxsulluq dünyasından sonsuz bolluq dünyasına keçid nizamlı planlaşdırmanı varlıq üçün nəinki zəruri, həm də həyati əhəmiyyət kəsb edir. Bu dəyişikliklər zamanı köhnə dünyanın üsulları köhnəlib və yerini yeniyə verməlidir. Əgər qadınlar millət məclislərində öz yerlərinə layiq olmaq istəyirlərsə, onlar realist kimi ətraflarında cəmləşən yeni dünya şəraiti ilə üzləşməlidirlər. Gec-tez seçim etməlidirlər. Qərar mühümdür, çünki qadınların statusu xeyli müddət bundan asılı olacaq. Buna görə də, dünya tarixinin tarazlığında yaxşı çəkilmələri yüngül məsələ deyil.

Qadınlar üçün açıq iki kurs var. Birincisi, o, köhnə dünyanın çürüməkdə olan sistemi ilə mübarizə aparmalı, bağlandığı müxtəlif partiyaların peşəkar siyasətçilərinin qulluğu ilə kifayətlənməlidir. Bununla bağlı demək olar ki, o, uzun və etibarlı bir sınaq keçirdi və onun altında sosial, siyasi və ya iqtisadi azadlıq istiqamətində hər hansı praktiki dəyişiklik edə bilsəydi, təəssüf ki, uğursuz oldu. İndi o, günahın özündə, yoxsa hələ də yapışdığı sistemdə olduğunu düşünməlidir. Bununla əlaqədar olaraq o qeyd edəcək ki, ayrı-ayrı partiyalar özləri də tədricən yox olurlar. Liberal Partiyası keçmişin alaqaranlığına keçdi; Mühafizəkarlar Partiyası sürətlə dağılır və biz onun öz Liderinin əminliyi ilə bilirik ki, onun müstəqilliyini bərpa etmək ümidi yoxdur. Sosialist Partiyasını da eyni aqibət gözləyir, çünki o da digər iki partiyanı sosial-demokratiya bataqlığına hopdurmuş eyni yolla getməlidir.

Buna görə də o, daha yaxşı sistem axtarmalıdır; müasir şəraitə uyğun bir daha.
Keçmişin sarsıdıcı binasının yerini nə tutmalıdır?

Hər bir siyasət tələbəsi başa düşür ki, məsələ indi faşizmlə kommunizm arasındadır.
İngilis qadınlarına gəldikdə, kommunizm çox az müraciət edir. Daha uzağa getməsək, bu, məhvetmə fəlsəfəsidir və qadınlığın təbii instinktlərinin inkarıdır. Qadınların dəyər verdiyi və tələb etdiyi hər bir prinsip və təcrübənin əksidir.

Faşizm yeganə çıxış yolu kimi görünür. Onun daxilində İngilis xarakterinin dahiliyinə xüsusi uyğun gələn və uyğunlaşa bilən hər bir prinsip var. O, bütün insanlara əsl azadlıq və azadlıq təklif edir və

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

bu ölkəyə qarşı xoşməramlı qadınlar. Hər hansı bir anlaşılmazlıq olmasın deyə, biz tez-tez istifadə olunan bu terminləri heç bir demokratın mübahisə etməyəcəyi sözlərlə müəyyənləşdirəcəyik, çünki onlar təmiz demokratiyanın həvarisi Con Stüart Milldən götürülmüşdür.

"Bəşəriyyətin fərdi və ya kollektiv şəkildə onların sayından hər hansı birinin fəaliyyət azadlığına müdaxilə etməsinə zəmanət verildiyi yeganə məqsəd," deyə o yazırdı, "özünü müdafiə etməkdir. Sivil cəmiyyətin hər hansı bir üzvü üzərində onun iradəsinə zidd olaraq hakimiyyətin haqlı olaraq həyata keçirilməsinin yeganə məqsədi başqalarına zərərin qarşısını almaqdır."

Bu, faşistlərin fərdi azadlıq anlayışıdır və açıq-aydın belə bir konsepsiyadır ki, qadınlara gəldikdə, onlara gələcək qadın vətəndaş statuslarında qanuni olaraq tələb edə biləcəkləri hər cür imkanlar verir. Başqa heç bir sistemdə bu prinsiplər təcəssüm olunmur. Bundan əlavə, Korporativ Dövlətin mexanizmində faşizm qadınlara öz kişiləri ilə bərabər statusu təmin edir, çünki o, öz daxilində onların yaşayacaqları şərtləri idarə etmək və idarə etmək imkanı verən yeganə vasitəyə malikdir; beləliklə, təkcə faşizm 1906-1914-cü illərdə mübariz qadınların onların adından başladıqları işi başa çatdıracaq. Bundan əlavə, onları partiya sisteminə xas olan pozulmuş korrupsiya mühitindən xilas edəcək və ilk dəfə olaraq, öz xüsusi Korporasiyalarının mexanizmləri vasitəsilə, onların öz uşaqlarının həyatlarını və öz həyatlarını çox yaxından maraqlandıran böyük uğur ümidi ilə həll etmək imkanı verəcəkdir.

İqtisadi sahədə o, bərabər iş üçün bərabər əmək haqqı ilə təhlükəsizliyi təmin edəcək, o əbədi sümük sənaye üçün belə dəhşətli nəticələrlə cinsləri parçalayan mübahisə.

Sosial sahədə bütün sinfi maneələri aradan qaldırır, siyasi sahədə isə ədaləti və Qadınların mübarizəsi tarixində ilk dəfə bərabərlik.

Və ən əsası faşizm, “vicdansız maliyyəçilərə” xəyal etdikləri “demokratiya” adlanan “bolluq diyarı”ndan faydalanmaq üçün hazırlanmış bir alət olan beynəlmiləlçilikdə mövcud olan və mövcud olan əsas səbəbləri aradan qaldıraraq, əbədi olaraq müharibənin qorxunc kabusunu yaratmağa gəlir.

Bütün bunları həyata keçirmək üçün faşizm qadınların kişilərlə bərabər nizamlı dövlətin qaynaqlanmasında nizam-intizamlı əməkdaşlıq təklif etmələrini tələb edəcək və faşizm haqlı olaraq dövlətin bütün vətəndaşlarının üzərinə hər hansı bir təbəqənin və ya təbəqənin mənafeyinə deyil, bütün xalqının mənafeyi naminə harmoniya içində işləmək məsuliyyətini və borcunu qoyacaq. O, qadınları kişilər kimi, bütün eqoist fərdi imtiyazlara tabe olmağa çağıracaq ki, onun himayəsi altında daha az şanslı olanlar istismardan təhlükəsiz olsunlar.

Bu faşizmdir. Qalan hər şey ilğımdır. Demək olarmı ki, Britaniya qadınları öz ölkələrinin tarixində bu böyük hadisəyə yüksələ bilməzlər? Onlara bu fürsətdən imtina etməyi təklif edənlər təkcə qadınların deyil, bütün tərəqqinin və sivilizasiyanın düşmənləridir. Müharibədən əvvəlki dövrlərin böyük mübarizəsinin sınağına sinə gərmiş qadınlar, heç olmasa, keçmişin tabeliyində onları bir daha əsarət altına alacaq xalqa meydan oxumaq və onların ölkələrinin zəruri yenidən qurulmasında şərəfli rol oynamaq imkanlarından məhrum olan bir sistem daxilində buxovlamaq hüququ qazandılar. Britaniya qadınları Britaniyanın onlara ehtiyacı olduğu zaman heç vaxt uğursuz və ya zəifləməyiblər. Onlar da öz nəsillərinin adamları ilə birlikdə Britaniya faşizminin bayrağını ucaldacaq və onu partiya sisteminin qarışıqlıqları və iyrənc çəkişmələri üzərində daşıyaraq, millətlərinin yenidən doğulacağını görəcəkləri günü tezləşdirəcəklər. Həmin zəfər saatında onlar, həqiqətən də, yenilənmiş və Böyük Britaniyaya ehtiram göstərmək və nəhayət, onun Suveren Xalqının Sülh, Təhlükəsizlik və Firavanlığı çərçivəsində istirahət etmək qürurlu hüququnu qazanmış olacaqlar.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Jorian Jenks

tərəfindən qiymətli akrlar

Böyük Britaniyanın torpaq siyasəti olmadığına görə onun torpaq problemi olmadığını güman etmək həvəsinə düşə bilən HOSE bu narahatedici faktları diqqətlə nəzərdən keçirsə yaxşı olar.

Belçika və Hollandiya istisna olmaqla, İngiltərə dünyanın ən sıx məskunlaşdığı ölkədir; və təbii səmərəsiz torpaqların (məsələn, dağların) nisbəti bu adalarda Aşağı Ölkələrə nisbətən daha yüksək olduğundan, hər hansı digər ölkə ilə müqayisədə bizdə əhalinin başına düşən ərzaq məhsuldar torpaqların daha az olması mübahisəsiz görünür.

Britaniya torpaqların mühafizəsi, meliorasiyası və yaxşılaşdırılması ilə bağlı oturuşmuş siyasəti olmayan dünyada yeganə sivil ölkədir. Böyük Müharibənin bitməsindən bəri indi 2 milyon akrdan çox olan əkin sahələrinin illik itkisini yoxlamaq üçün heç bir hökumət heç bir addım atmadı.

Britaniya öz doğma torpaqları ilə hər cür təmasdan qopmuş xalqının yüksək nisbətində və milli pəhrizdə köhnə, konservləşdirilmiş qidaların yüksək nisbətində unikaldır.
Alimlər qidalanma, əsəb pozğunluğu və sosial iğtişaşlar baxımından bu süniliyin nəticələrini kəşf etməyə başlayırlar.

Xarici müşahidəçi bizim azğın Britaniya üslubumuzla özümüzü çox təhlükəli eksperimentin mövzusuna çevirməyə, yəni başqa millətlərin zəhməti və xoş niyyətindən asılı olaraq, bütünlüklə şəhərləşmiş və faktiki olaraq parazit bir cəmiyyətdə milli həyatın sağlam şəkildə qorunub saxlanmasının mümkün olub-olmadığını aşkar etməyə çalışdığımız qənaətinə gəlmək üçün bağışlana bilər. O, daha sonra güman edə bilər ki, bizim iqlimimizin əlverişsizliyi və ya torpağımızın yoxsulluğu bizi bu qədər təhlükəli vəziyyətə salıb. Onun bizə münasibəti isə heyranlıqdan çox yazıq olardı.

O zaman etiraf etmək nə qədər ağrılıdır ki, bu narahatedici vəziyyət bir səbəbdən və yalnız bir səbəbdən, yəni ilk prinsiplərə laqeyd və davamlı etinasızlıqdan irəli gəlir. Qoy bunda səhv olmasın. Bizim iqlim əlverişsiz deyil; əksinə, dünyanın ən bərabərhüquqlularından biridir. Bizim torpaq yoxsul torpaq deyil; əksinə, orta hesabla dünyanın ən məhsuldarlarından biridir. Ancaq günahlarımıza görə, növbəti seçkilərdən daha uzağa baxmaqdan imtina edən, hər bir şəxsi maraqla balta ilə saqqallanan və akademik reputasiyaya malik hər bir azmış iqtisadçı ilə saqqallı bir siyasi sistemimiz var.

Dünyanın qalan hissəsinə istehsalçı, daşıyıcı və bankir olmağın bizim təbii taleyimiz olduğunu və belə bir vəziyyətin xammal və ərzaq üçün daimi xərac tələb etdiyini düşünmək ən böyük səhvdir. Qısa müddət ərzində, şübhəsiz ki, bu fərziyyə ona görə rənglənmişdir ki, bir sıra uğurlu təsadüflər bizə o zaman dünyanın demək olar ki, istənilən qiyməti ödəməyə hazır olduğu xidmətlərin inkişafında digər xalqlar üzərində əhəmiyyətli bir başlanğıc verdi. Lakin sənaye və maliyyə millətçiliyinin sürətlə və demək olar ki, universal gəlişi bizim müvəqqəti inhisarımızı süpürüb və fərziyyəni nəinki əsaslandırılmaz, həm də müsbət mənada təhlükəli etdi. Ondan nə qədər çox yapışsaq, müasir həyatın faktları ilə bir o qədər az üzləşərik. Geri dönməz "beynəlxalq ticarətin bərpasına" yönəlmiş hər bir jest, öz ayaqlarımız üzərində dayanmalı və özümüzün hesabını aparmalı olduğumuz qaçılmaz hesab gününü təxirə salır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

resurslar.

O, həyati zərurətlərin əsas mənbəyi olduğundan onun diqqətli və maariflə inkişafı milli rifahın ilkin şərtidir. O, milli irs, mədəni, həm də maddi sərvət olduğu üçün onu qoruyub saxlamaq təntənəli milli borcdur.

Yadda saxlamaq lazımdır ki, müqayisəli müasir dövrlərə qədər bu faktlar həmişə düzgün şərh edilməsə də, ümumiyyətlə tanınırdı. Torpaq mülkiyyəti təkcə böyük imtiyazlar deyil, həm də böyük sosial, həm də maddi məsuliyyətlər vermək məqsədi daşıyırdı. Hakim təbəqələr demək olar ki, yalnız torpaq sahiblərindən ibarət idi. Kənd təsərrüfatı böyük əsas sənaye kimi tanınırdı və onun rifahı dövlət əhəmiyyətli məsələ idi.

Napoleon dövrünün xaotik maliyyəsi nəticəsində yaranan yeni başlanğıc və əsasən yad plutokratiya yoxsul torpaq aristokratiyası tərəfindən sıxışdırılana qədər torpağa milli münasibət ciddi şəkildə pisləşdi. Viktoriya dövrü ixrac-kapitalizmi öz nəhəng idxal gəlirlərini əldə etməyə başlayana qədər Britaniya kənd təsərrüfatı Britaniya manufakturasının inkişafı ilə ayaqlaşa bilmədi. Lakin mütəşəkkil kapitalın qazancının milli rifahın ölçüsü olduğuna dair doktrina müəyyən edildikdən sonra, qeyri-mütəşəkkil kənd təsərrüfatı Westminsterdən kömək və ya liderlik üçün boş yerə gedə bilərdi.

Beləliklə, bu gün Britaniya kəndlərinin tədqiqi demək olar ki, sönmüş bir sivilizasiyanın tədqiqidir.
Bir nəsil təkər daşımayan dərin kəsilmiş zolaqlar, on ildir dəmir görməyən geniş çəpərlər, qalın otlaqlarda hələ də görünən qədim şum izləri, çürümənin hər mərhələsində tövlə və kotteclər, indiki kilsələrdən beş dəfə böyük olan yığıncaqlar üçün tikilmiş kilsələr, səssiz su dəyirmanları və xarabalıqlar bir zamanlar itkin düşən insanlar haqqında danışırdı. bütün vəzifələrdən ən cəsur.

Düzdür, təbii ki, daha yaxşı torpaq hələ də əkilir və çox vaxt yaxşı əkinçilik aparılır, baxmayaraq ki, orada birbaşa marağı olanların sayı ildən-ilə azalır. Və burada və orada hər şeyi donuzlara və ya quşlara, meyvələrə və ya südlərə bağlayan cəsarətli macəraçılar tapılır. Lakin kənd yerlərinin böyük bir hissəsində inamsızlıqdan doğan və qeyri-adi mal-qara ilə təmin olunmayan baxımsız otlaqlarda ifadə olunan əlbəyaxa üsulların bəlası var. Atmosfer o qədər laqeyddir ki, hətta spekulyativ inşaatçının israfçı və sevimsiz müdaxilələri belə bir neçə nəsil əvvəl bu cür təhqirin doğurduğu qəzəbin izi olmadan qəbul edilir.

Əvəzolunmaz milli sərvətə vurulan zərərin miqyasını dərk etmək vacibdir. Nəzəri cəhətdən quru, təbii ki, dəniz tərəfindən yuyulmasa, qırılmazdır, yeri gəlmişkən, bizim sahil zolağımızın bir neçə nöqtəsində müşahidə oluna bilər. Lakin onun başına bir neçə şey gələ bilər ki, bu da onu qida istehsalı nöqteyi-nəzərindən praktiki olaraq yararsız hala salacaq və bu, millət üçün ən həyati nöqteyi-nəzərdəndir.

Əvvəla, becərilən torpaq, istər əkin, istərsə də otlaq, tez bir zamanda boş vəziyyətə düşə bilər ki, o, mal-qara və qoyun-keçi üçün cüzi yığımdan başqa heç nə vermir və hətta dovşanlar birinci gələrsə, onlar da az olur. Əkin sahələrinin durmadan daraldığı bir dövrdə əkin sahələrinin məşum artımı “kobud otlaqlar” kimi geri qayıtdı, nə baş verdiyini kifayət qədər aydın şəkildə göstərir. Bizim kobud otlaqlarımızın əsas hissəsi, əlbəttə ki, dağların zirvələri və boz torpaqlardır. Lakin son artımın bütünü və bundan başqa xeyli hissəsi, hər hansı digər Avropa ölkəsində və ya hətta bizim Dominionlarımızda becəriləcək, lakin davamlı rəsmi laqeydlik şəraitində burada becərilə bilməyən yaxşılaşdırıla bilən torpaqlardan ibarətdir.

Inskip tipli siyasətçilər bu tərk edilmiş ərazinin ******ebook converter DEMO Watermarks*********-a gətirilə biləcəyinə inanırlar.

Machine Translated by Google

fövqəladə vəziyyətdə istehsal. Görünür, son müharibənin məyusedici təcrübələri onlara öyrətmədi ki, torpağı bir neçə traktorla və bəzi bacarıqsız əməklə qıdıqlamaqla birdən-birə məhsuldarlığa çatdırmaq olmaz. Torpağın meliorasiyası yüksək ixtisaslı işdir və nəticə əldə edilməzdən əvvəl bir neçə il səbirli əmək tələb olunur. O, uzunmüddətli kənd təsərrüfatı siyasətinə çox faydalı şəkildə daxil edilə bilər; lakin fövqəladə vəziyyətdə qida istehsalı vasitəsi kimi praktiki olaraq dəyərsizdir.

İkincisi, tikinti əməliyyatları, istər yaşayış, istərsə də sənaye, hər il çoxlu torpaqdan istifadə edir və əslində istifadə etdikləri qədər tam sterilizasiya edir. 1929-cu ildən bəri təkcə İngiltərə və Uels 421,000 hektar əkin sahəsini itirib, onlardan yalnız 159,000 akr kobud otlaq kimi yenidən peyda olub; qalan 262.000 akr ərazinin demək olar ki, hamısı inşaatçının çəmənliyinə keçdi, onun çox hissəsi düz və yüksək əkin vəziyyətində olan münbit əkin sahələrinə keçdi.

Nəzərə almaq lazımdır ki, kənd təsərrüfatı torpaqlarının itirilməsi faktiki olaraq zavodların, evlərin və bağların zəbt etdiyi ərazidə bitmir. Yollar və istirahət yerləri təmin edilməlidir və həmişə, xüsusən də yeni salınan ərazilərdə böyük boş torpaq blokları var. Bundan əlavə, müasir üslubda, təcrid olunmuş yaşayış yerləri ilə səpilmiş, tikilmiş ərazinin və ya əkin sahəsinin kənarındakı təsərrüfat torpaqları xeyli əziyyət çəkir. Sərçələr və siçovullar minlərlə gəlir; darvazalar və hasarlar sökülüb; sahibsiz itlər mal-qaranı harry edir və xırda ziyan böyük dərəcədə artır. Ucuz yol nəqliyyatının meydana çıxması və bunun nəticəsində şəhərətrafı inkişafın xaricə istiqamətlənməsi ilə belə təsirə məruz qalan ərazi hələ də kənd təsərrüfatı ərazisi kimi qaytarılsa da, yüz minlərlə akr təşkil etməlidir.

Dünya hadisələrinin gedişatının hər bir akr ərazini mühafizə etməsini həyati əhəmiyyət kəsb etdiyi bir vaxtda Britaniyanın öz milli irsini israf etməsi qənaətindən qaçmaq mümkün deyil. Bunu həyəcanverici bəyanat hesab edənlərə professor R.Q.Stapledonun son əsəri olan "Torpaq"ı diqqətlə öyrənmək tövsiyə olunur; İndi və Sabah. Səlahiyyətli orqan hesab edir ki, "kənd təsərrüfatı akrlarımız sürətlə azalır və azalır, onlar qaçılmazdır və nəyin bahasına olursa olsun ərzaq istehsalı üçün saxlanılmalı olan minimum akr sahəsi ilə bağlı müəyyən qərar qəbul edilməsə və müvafiq tədbirlər görülməsə, iki yüz ildən çox olmayan müddətdə İngiltərənin əkin sahələrinin yarıya qədər azalması müşahidə edilə bilər."

İki yüz il uzun müddət səslənə bilər, amma övladlarımızın, hətta nəvələrimizin Amerika və Antipodlardan qeyri-məhdud qida ehtiyatı çəkə biləcəyini söyləmək üçün kifayət qədər cəsarətli kimsə varmı? Biz tarixə milli sərvəti dağıdan və nəslimizi elementar aclıq problemi ilə üz-üzə qoyan nəsil kimi düşmək istəyirikmi? Viktoriya dövrünün ixrac kapitalizmi bizə Çətin Əraziləri miras qoyub; Yeni bir sıra boş ərazilər üçün məsuliyyət daşımalıyıq?

Torpaq problemimizin qida və iqtisadi aspektlərinin daha da nəzərdən keçirilməsi bizi milli həyatın ayrılmaz hissəsi kimi kənd təsərrüfatının bir çox funksiyalarının müzakirəsinə aparacaqdır.
Buna görə də eyni dərəcədə vacib mədəni aspekti müzakirə etmək üçün söhbəti kəsmək lazımdır.

Düzdür, şəhərsalma hərəkatında bu cəhətə artıq bir tərəfli və birtərəfli şəkildə diqqət yetirilir. Amma bu hərəkatın adının özü onun məhdudiyyətlərini ortaya qoyur. Kənd təsərrüfatının əhəmiyyətini unutmağa və xaricdən gətirilən ərzaq tədarüklərinə təbii bir hadisə kimi baxmağa təşviq edilən bir cəmiyyət kəndi sadəcə şəhərlərə əlavə, bir növ izzətli ictimai park kimi qəbul etməyə başladı. Həqiqətən də, İngiltərənin kənd ərazisinin də "açıq məkana" çevrilməsi kimi böyük bir təhlükə var, eynilə Ev qraflıqlarının böyük bir hissəsinin özəlliksiz bir bağ-bağçaya çevrilməsi kimi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Şəhərləşmiş insanların öz şəhərlərinin səs-küylü, çirklənmiş atmosferindən qaçmaq üçün fitri həvəsi rəğbətdən başqa heç nə doğura bilməz. Bu insanların bazar günlərinin yarısını tıxaclı əsas yolda benzin tüstüsünü udmaqla şən keçirmələri, qalan yarısını təmiz havada keçirmələri çox acınacaqlı bir məna daşıyır. Təəssüf ki, onların çoxu öz müəssisəsinin bəhrəsini korlamadan qavramaqda aciz görünür.

Çünki kənd öz xarakterini qoruyub saxlamasa, mədəni funksiyasını yerinə yetirə bilməz və bu xarakter onun maddi və ya kənd təsərrüfatı funksiyasından ayrılmazdır. Qəsəbə şəhərdən qaça bilməz, şəhəri özü ilə aparsa, ziyalının ağlına bayram verə bilməsi kimi, mübahisələrini də kənd gəzintilərində özü ilə apararsa. “Ölkədə yaşamağa” gələnlərin şəhərətrafı mənzərəsi, ətraflarında on minlərlə məşğuliyyətin özlərindən daha maraqlı və vacib olduğu halda, bir dəstə ziyalının söz-söhbətlə irəliləməsi qədər acınacaqlıdır. Bir müddət əvvəl bir fermerin dediyi kimi, "Mən onların tarlalarımda gəzmələrinə o qədər də pis baxmıram. Mənim pulum hesabına axmaq itlərini məşq etmələrinə o qədər də pis baxmıram. Onların bir uşağın açа biləcəyi qapıları aşmasına belə fikir vermirəm. Amma onların iki mil yaxşı əkin sahəsini qət etdiklərini düşünəndə və heç vaxt ağlıma gəlmirdi ki, mənim üçün heç vaxt ağlıma gəlmirdi."

Bizim “ictimai park” münasibəti adlandıra biləcəyimiz şey, kənd fəaliyyətlərinə biganəlikdən daha ciddi şəkildə ifadələr tapır. Kirpi ördəklərə baxmayanda daş atmağın heç bir zərəri olmadığını düşündüyü kimi, aşkarlanma şansı az olduqda və ya heç olmadıqda xırda icazəsizliyin heç bir zərər görməyən minlərlə savadlı böyüklər var. Xırda xətaların kumulyativ təsiri isə şəhərdən qaçanların üstünlük verdiyi rayonlarda xoşagəlməz vəziyyət yaradır.

Almaniyada meyvə ağacları yol kənarındakı hedcinqlərdə əkilir və torpaq metalın kənarına qədər becərilir. İngiltərədə belə bir prosedur tamamilə qeyri-mümkündür, çünki ağaclar mütəşəkkil basqın partiyaları tərəfindən soyulur və məhsullar bir zəncir eni üçün düz tapdalanırdı. İngilis almandan daha az dürüst və ya daha dağıdıcı deyil; o, sadəcə olaraq o dərəcədə kəndsizləşib ki, onun dəyərlər hissi və əxlaqi davranış kodeksi sonuncu çıraq dirəyi ilə dayanır. Dükan piştaxtasından bir qəpiklik qələm doldurmaq fikrindən şoka düşəcək insanlar göbələk oğurlamaq üçün yarım onlarla çəpəri sındırmaqda əxlaqsızlıq görməyəcəklər.

Kənd öz ziyarətçilərinə o qədər real zənginliyə malikdir ki, indiki acınacaqlı tendensiyaları aradan qaldırmağın aşkar yolu insanlara bu sərvətin harada olduğunu göstərməkdir. İndinin özündə də tənhalığın müalicəvi balzamını, dincliyin və təhlükəsizliyin mənəvi rahatlığını, daim dəyişən tarlaların və meşələrin udma marağını qiymətləndirə bilən və qiymətləndirən çoxları var; lakin onların hamısı çox azdır.
Heç kim həvəslə şəxsi maraq hiss etdiyi şeyə xələl gətirməyəcək və ya pozmayacaq və kəndin qorunub saxlanması istiqamətində atılan ilk addım professor Stapledonun “kənd düşüncəsi” adlandırdığı şeyin inkişafına yönəlmiş milli hərəkətdir.

Faşist hökuməti təbii olaraq bütünlükdə torpaq problemi ilə üzləşməli olacaq, çünki torpaq onun canlı millət konsepsiyasının qurulduğu əsaslardan biridir. Həqiqətən də onun kənd təsərrüfatının inkişafı siyasətinin özü əmlak bazarında spekulyativ aktivliyi stimullaşdırmaqla aktual problem yaradacaq və kənd təsərrüfatı siyasəti tam inkişaf etdirilməzdən əvvəl bu fəaliyyətlə ciddi şəkildə mübarizə aparılmalı olacaq.

Faşistlərin torpağa münasibətini bir neçə cümlə ilə ifadə etmək olar.

Torpaq artıq spekulyativ əmtəə kimi qəbul edilməməlidir. Onun dəyəri ədalətli qiymətləndirilməli və bütün artımlar onun yaradılmasına kömək edənlər, o cümlədən

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

dövlət.

Torpaqdan istifadə diqqətli uzunmüddətli milli planlaşdırmanın mövzusu olmalıdır. Mümkün qədər, tikinti fəaliyyəti yalnız kənd təsərrüfatı dəyəri az olan ərazilərlə məhdudlaşdırılmalıdır.

Torpaq mülkiyyəti mümkün qədər geniş şəkildə yayılmalıdır, obyekt çoxlu sayda kiçik, təhlükəsiz ailə mülkiyyətidir. Bununla belə, bu, həm də məsuliyyət daşıyacaq və torpaqlarından sui-istifadə edənlərə sosial düşmən kimi baxılacaq.

Sahə yollarının, düşərgə sahələrinin və yol kənarındakı dayanacaqların genişləndirilməsi və daha yaxşı müəyyənləşdirilməsi ilə torpağa ictimai giriş yaxşılaşdırılmalıdır. Eyni zamanda, icazəsiz giriş qanununa yenidən baxılmalı və kənd icması müdaxilə və zərərdən daha yaxşı qorunmalıdır. Ola bilsin ki, nəzarətçilər korpusu yaratmaq lazım gələ bilər.

Dovşan, qarğa və göyərçin kimi zərərvericilərə qarşı müharibə aparılmalıdır; və sahə idmanına qarşı heç bir ayrı-seçkilik olmayacağına baxmayaraq, bu cür idman növlərinin kənd təsərrüfatı və ya istirahət fəaliyyətlərinə müdaxilə etməsinə icazə verilməməlidir.

Camaat kəndə hörmət və qiymət vermək, onun fəaliyyətinə zəkalı maraq göstərmək üçün tərbiyə olunmalıdır.

Biz torpaq haqqında sentimentalizmə çox verilən bir irq kimi deyilik. Biz Vətən sözünü çox az işlədirik, Vətən heç vaxt. Bir əsrlik liberalizm və maliyyə mühafizəkarlığı torpağımıza qarşı uzaqgörən bir kommersiya xarakterli münasibət yaratdı.

Bununla belə, xəyallarımızın Britaniyası, milli ruhumuzun fiziki təcəssümü, küçələrin və fabriklərin, hətta parkların və ictimai binaların Britaniyası deyil, gülən dərələrin və yuvarlanan dağlıq ərazilərin, əkin sahələrinin və səliqəli həyət evlərinin Britaniyasıdır. Şəhər bütün dünyada bir şəhərdir; və dünya şəhərləri hər il standartlaşmaya meyl edirlər. Lakin Britaniyanın kənd əraziləri bizim milli xarakterimizdən ayrılmaz şəkildə bizimdir. Biz onu Stratford-on-Avonun muzeyə bənzəyən atmosferində deyil, məhsuldarlığın təbii gücündə qısqanclıqla qorumalıyıq.

Torpaqdan çıxarılan bir neçə nəsildən çox azımız var. Mətbuat və radionun bir az yenidən təhsil alması, heç olmasa, asudə vaxtlarımızda bizi yenidən həmvətənlərimizə çevirərdi: “kənd təsərrüfatı” faydalı, lakin bir o qədər də darıxdırıcı ibtidai elmdən ibarət olan peşəkar bir müəllimin təhsili deyil, bizi açıq gözlərlə, sorğulayan düşüncələrlə cığırlara və tarlalara aparan təhsil. Kəndin tarixi və gündəlik həyatı ilə tanışlıq təkcə şəhər sakinini kənd təsərrüfatının problemlərini dərk etməyə həvəsləndirməz, həm də onun kənd gəzintilərinə maraqla sərmayə qoyardı. Ağıllı kənd təfəkkürü şəhər həyatının stresinə qarşı ən yaxşı antidot ola bilər, çünki Ana Yer bədən üçün olduğu kimi ruh üçün də rahatlıq təmin edə bilər.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Joan Morqan tərəfindən Hitlerin Berchtesgaden bir İdil Yeni Almaniya

EVEN Bavariyanı yaxşı tanıyırsınızsa və hətta bütün Bavariya ilə Vittelbaxların və bütün Almaniya ilə fürerlərin bağ evləri üçün Berchtesgadendə seçildiyini nəzərə alsanız belə, heç bir şey sizi eyni zamanda həm köhnə Bavariyanın ürəyi, həm də yeni Almaniyanın ruhu olmağa çalışan bu yerə tam hazırlaya bilməz. Ən nağıl kimi Bavariya və ən yaxşı halda Milli Sosializm haqqında xəyal etdiyiniz hər şey Londonun ən yeni mənzillər bloku ilə eyni əhaliyə sahib olan bu dağla bağlanmış bazar şəhərində sıxılmışdır.

Qatar Bad Reichenhall-dan ayrıldıqdan sonra, Almaniyanın Avstriyaya sürülmüş bir pazı olan dərin vadini dolanarkən sizi tamamilə bürüyəcəyini hiss edənə qədər dağlara doğru getdikcə dərinləşir. (Avstriyaya üç istiqamətdən hər hansı biri ilə piyada getmək mümkündür, daha doğrusu, həyəcandır.)

İlk təəssürat hərəkətdir. İki yaşından yuxarı hər kəs bir növ gözləntinin üstündədir. Bu, hündürlük, Bavariyanın yüksək əhval-ruhiyyəsi və ya fürerin hər an maşınla keçə bilməsi ilə əlaqədardır, mən heç vaxt kəşf etməmişəm; fakt faktlığında qalır ki, hava canlılıq verir.

Burada bu heyrətamiz musiqili-komediya mühitində Milli Sosializm çox əyləncəli görünür.
Sadə və qəribə ruhlandırıcı olan ara-sıra görüşlər istisna olmaqla, bütün bunların dərin mistik ciddiliyinin fərqində deyilsiniz; yerinə yetirilən vəzifənin və qarşıda duran vəzifənin böyüklüyü.

Hiss edirsiniz ki, cazibədar forması, fürerlə təması və gözəl mühitdə sağlam həyatı ilə SS çox xoş bir məşğuliyyətdir və SS həqiqətən də ümumi vətənpərvərlik zəminində bütün yaş və təbəqələrə açıq olan möhtəşəm bir təşkilatdır.

Burada Almaniyanın hər yerindən daha çox görürsən ki, ən yaşlı SS üzvündən tutmuş Qış Yardımı nişanları satan ən kiçik uşağa qədər hər kəsin ölkədə necə payı var; heç kim arzuolunmaz hiss etmənin ruhunu məhv edən əzabından əziyyət çəkmir. Hər bir nailiyyət onların nailiyyətidir; hər uğursuzluq onlarındır. Milli Sosializmin ümidləri bərpa etməkdə, ölkələrinin gələcəyinə inamı canlandırmaqda insanlara yaşamaq üçün necə bir şey verdiyini dərk edirsiniz.

Yerin çoxəsrlik həyatı həmişə olduğu kimi davam edir, üstəlik Milli Sosializm; və buna görə də, Berchtesgaden həyat qeyri-stop şou edir. Pərdə bir hərəkətə düşəndə, digəri yuxarı qalxır. Pəncərənizin yanından monoton bir uğultu eşidirsiniz, milli geyimli, qara-yaşıl-qırmızı trikotaj paltolu yüzlərlə kəndli qadın Berchtesgadners deyirlər. Onların yanında bir keşiş də var və onlar yavaş-yavaş tərənnüm edərək, aşağı gözlərlə hərəkət edirlər. Daha sonra siz qısa qəhvəyi paltolarında yürüş edən gənc BDM-nin (Hitler qızları) və ya Hitler Jugend dəstəsinin, pankartlar daşıyan nəhəng igid oğlanların gur səslərini eşidirsiniz. Havada həmişə marş mahnısı olur.

Hər şey uğursuz olduqda, yanğınsöndürmə məşqinə sahibdirlər. Tuniklərdə, dəbilqələrdə və üstəgəl dördlükdə yüz yanğınsöndürən (və ya hər otuz sakindən biri) pəncərənizin qarşısında cəsarətlə çıxış edir. Bununla belə, bazar günüdür. Şəhərin zirvəsi olan Markt Platzda kəndlilər toplaşır; fəvvarənin bir tərəfində yaşıl papaqlarındakı fırçaların böyüklüyündə bir-biri ilə yarışan kişilər ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

onun Bavariya aslanı, o biri tərəfdə hörüklü taclarının üstündə yastı qara papaqlı qadınlar. Onda onlar şabalıd ağaclarının altındakı pivə bağçası olan Neuhausa (Hofbrauhausun o kiçik qardaşı) pivə və kolbasa şorbası içməyə tələsirlər, burada yataq dəstlərini Wittelsbach Schloss hasarında havalandırırlar, onun misilsiz gemütlichkeit ilə bierstubi , partiya rəhbərləri ilə ovuşdururlar; həyati bir şəhərin həyati mərkəzi.

Grand Hotel, hər kəs üçün kifayət qədər möhtəşəmdir. Mükəmməl orkestri və Münhendən gələn qonaqları olan Kurhaus. Kobud ağlı və cəlbedici musiqisi ilə Kəndli Teatrı. Rəqs yerləri var; Hofschaffer özünün intim atmosferi, London maitre de otelinin xəyallarından kənara yığılmış cib dəsmalı və vaxtilə Bavariya Evinin kral villası olan yerdə SS cangüdənlərinin nəhəng, zərif oğlanlarının rəqs etdiyi Kur kafesi. Rəssamlar var, Fritz Richter, onun qəribə ilhamlı ağac rəsmləri ilə və müasir Alp məktəbinin birinci dərəcəli mənzərə rəssamlarından biri.

Açıq yerə çıxmaq üçün: birincisi, dünyanın zirvəsində, şüşədən divarı dağların yürüşünə baxan, elə sıldırım bir yerdə oturmuş, arxaya söykənmiş kimi görünən Fürer evi var. Fürer şəhərə hakim olduğu kimi, ev vadiyə hakimdir.

Königsee, bütün Alp göllərinin ən sevimlisi, hər tərəfdən onu əhatə edən şəffaf dağlarla ən dərin yaşıllıq. Zauberwald adlı sehrli ağac var, burada Hinterseedən gələn axın yaşıl təmtəraqlı qayaların arasından keçir.

Duz mədəni var ki, burada (bu uniformalar ölkəsində) qara tunika və ağ üstəgəl dördlük geyinirsən (bu, demək olar ki, o qədər də qəşəng deyil və səsləndiyi kimi olur) və ən sonunda işıqlı boyunbağı və svastika ilə yeraltı gölünə enirsən. Müharibə abidəsi olan Schloss Platz var.

London, Paris və Nyu-York çiçəkçilərinin paxıl diqqətini yayındıracaq bir həftə çəhrayı, bir həftə mavi və sarı olan təbiətin ardıcıl rəng sxemləri ilə Alp çəmənlikləri var.

Qar xəttinə qədər düz və möhkəm yürüşlü meşələr var. Dağlar; sevimli Watzmann, Almaniyada ikinci ən yüksək; qaranlıq Goll və möhkəm, əfsanələrin təqib etdiyi Untersberg. Ürəyi möhkəm olanlar üçün Untersberqin altı min fut hündürlüyündə işıqlandırılmış buz çuxuru var, həmçinin Almbach Klamm, gurultulu, heyrətamiz dərə var ki, orda siz yuxarı qalxdığınızdan daha çox aşağı enirsiniz, bu dərə yalnız ümidinizi kəsəndə başa çatır və “Mənzərə” deyil, “Emosional Təcrübə” başlığı altındadır.

Berchtesgadener Torpağında sizi eyni dərəcədə “Grass Gott” və “Heil Hitler!” sözləri ilə qarşılayırlar. Təəccüblü deyil ki, gözəl bir şey yaratdığına görə Allaha salamlar olsun və onu həyatdan daha çox sevən insanlar üçün saxladığı üçün Hitlerə salam olsun.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Vidkun Quisling tərəfindən Nordic Dünya Federasiyası

NORVEÇ NASJONAL SAMLİNQİN LİDERİ

A Köhnə dünya yıxılır, yeni yaranır. Keçən il Stavangerdə keçirilən üçüncü illik mitinqimizlə eyni vaxtda, 1928-ci ildə keçirilən sonuncu dünya konqresindən keçən yeddi illik aralıq müddətdən sonra Moskvadakı keçmiş "zadəganlar klubu"nda Kommunist İnternasionalının VII Ümumdünya Konqresi açıldı.

Qurultay iyulun 25-dən avqustun 21-dək davam etdi. Qurultayın əsas məqsədi əvvəlki dünya konqresində müzakirə mövzusu olan Stalinin dünyanı bolşevizləşdirmə proqramının icrası ilə bağlı Sovet Rusiyası daxilində və ondan kənarda yəhudi beynəlmiləl marksist sui-qəsdinin yeddi il ərzində nələrə nail olduğunu nəzərdən keçirmək idi.

İkincisi, milli müqavimət qüvvələrini məhv etmək və kommunist dünya inqilabının alovunu yandırmaq proqramının taktikasını təsdiqlədi. Fransada, İspaniyada, Belçikada və başqa yerlərdə inkişaf etdirildiyini gördüyümüz birləşmiş və xalq cəbhəsi adlandırılan cəbhənin taktikasına xüsusi diqqət yetirildi. Biz burada, Norveçdə fermerlər partiyası ilə "böhran sazişi" adlanan müqavilədə və Leyboristlər Partiyasının burjua və milli maskanı mənimsəməsi ilə yeni kamuflyaj taktikasında da yaxşı tanışıq. Ölkəmizə birbaşa toxunan başqa bir məsələ, yəni Sovet Rusiyasının Millətlər Liqasında iştirakı da Komintemin proqramına çoxdan daxil edilmiş eyni populyar cəbhə taktikasının əlamətidir.

Bu il, biz Nasjonal Samling'in illik mitinqimiz üçün birlikdə qarşılanarkən, görürük başqa bir dünya konqresinin çağırılması.

Bu dəfə Millətlər Liqasının müflis olmuş konserninin səhmdarları, assambleyanın ənənəvi illik yığıncağının keçirildiyi payızda müəssisənin ləğvi və ya onun mümkün yenidən qurulmasını müzakirə etmək üçün Öz Xüsusi Ümumi Yığıncağını keçirirlər.

Son iki milli mitinqimizlə eyni vaxtda baş vermiş bu hadisələri təkcə böyük əhəmiyyətinə görə deyil, həm də ona görə qeyd edirəm ki, bunlar bu gün qarşımızda duran xarici siyasi vəziyyəti çox bariz şəkildə göstərir.

Bir tərəfdə, tarixi nöqteyi-nəzərdən köhnə dünyanın keçib getməsinin sadəcə həyəcan verici bir əlaməti olan və dünya təkamülünü öz məhvetmə yoluna, yəni yəhudi diktaturası altında ümumbəşəri materialist respublikaya məcbur etmək üçün pis güclərin israrlı səyləri olan yorulmaz aktiv dünya bolşevizmi var.

Digər tərəfdən biz köhnə dünyanın günümüzün imperativ tələblərini, sülh və xalqlar arasında əməkdaşlıq tələblərini həll etmək üçün məqsədsiz cəhdlərini görürük. Vəziyyətin tələb etdiyi daxili milli əməkdaşlıq sinfi müharibə və eqoist partiya münaqişələri ilə məhv edildiyi kimi, bütün iş fərdi maraqların toqquşması ilə məyus olur. Bu parçalanma prosesi iğtişaşlar və böhranlar, müharibə və vətəndaş qarşıdurmaları ilə müşayiət olunur.

Beynəlmiləlçi güclər müdaxilə edir və bütün narahatlıq tədricən marksizmə və məhvə çevrilir, eynilə burjua-liberal dövlət tədricən istehlak olunur, ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

Marksizmi öz ölkəmizdə çox aydın şəkildə gördüyümüz kimi. Bütün bunların arasında bəşəriyyətin daim gənc fondu təzə tumurcuqlar açır; yeni dövrü müjdələyən, yeni dövlət və yeni dünya nizamı gətirən milli intibah və birləşmə hərəkatları. Bu ölkədə də yeni nizam davam edir.

SANKSİYALAR VƏ LİQANIN DÖKÜŞÜ

Başqa bir mühüm fakt ondan ibarətdir ki, o burjua parlament kapitalist institutunun, Millətlər Cəmiyyətinin süqutu təkcə özünün əsassızlığı və marksizmin yeraltı fəaliyyətləri, yaxud Birliyin təşkilindəki əsas və formal səhvlər səbəbindən deyil.

Yeni dövrün mütəşəkkil icmalarının nümayəndələrindən biri olan faşist İtaliyası tərəfindən dağıdıldı. Əlli sanksionist dövlətə, bütün demokratik və marksist dünyanın, dünya rəyinin faşizmə və İtaliyaya qarşı səfərbər olmasına baxmayaraq, milli birlik ən güclü qüvvə olduğunu sübut etdi.

Heç bir şəkildə özlərini İtalyan faşizmi və ya İtalyan maraqları ilə eyniləşdirmədən, Nasjonal Samling liderləri əvvəldən Efiopiya münaqişəsinə dair aydın və qəti mövqe tutdular. Onlar Norveçin neytrallığının tərəfdarı olub və onun qondarma sanksiyalarda iştirakına qarşı çıxıblar.

Bunda bizə yalnız ölkəmizin maraqlarını nəzərə almaq təsir etdi. Bununla belə, mən hesab edirəm ki, bir çox yerlərdə olduğu kimi, burada da ictimai rəy özünün təlqin etdiyi yüksək ideallardan başqa maraqlara xidmət edən təbliğatın qurbanı olub.

Bizim hərəkatımız isə heç bir tərəf tutmadı. Biz Norveçin neytrallığını tələb etdik və bütün sanksionist oyunun ikiüzlülüyünü və məqsədsizliyini nümayiş etdirdik. Bu gün deyə bilərik ki, vəziyyəti düzgün mühakimə etdik.

Hərbi baxımdan biz haqlı idik. Ümumi rəyə baxmayaraq, biz müasir döyüş materiallarının əhəmiyyətini, eləcə də Efiopiya və İngiltərənin müqavimət gücünü, heç də tarixi və milli təməl üzərində vahid səy üçün təşkil edilmiş xalqda yaradılmış nəhəng mənəvi və maddi gücü düzgün qiymətləndirdik.

Siyasi olaraq da düzgün mühakimə etdik. Sanksionist siyasətin faydasızlığı və ciddi yanlış hesablamaları indi göz qabağındadır. Qüdrətli İngiltərənin uzaqgörən Liqa siyasəti səbəbindən faciəvi narahatlığına baxın; Britaniya İmperiyasının Amerikanı itirdiyi vaxtdan bəri məruz qaldığı ən böyük mənəvi və əməli məğlubiyyətdir.

Millətlər Liqasının o yeni və əlamətdar üzvü olan Sovet Rusiyası sanksiyalar siyasətində əvvəlcə Mussolini ilə, sonra isə Hitlerlə mübahisə etmək imkanını görürdü, lakin onların hesablamaları səhv salmağa başlayanda hiyləgər bolşevik yəhudilər arxa plana keçərək sakitcə təqaüdə çıxdılar və özlərini sərbəst buraxaraq, Britaniya hökumətini rüsvayçılıqla üz-üzə qoydular.

MİLLİ SİYASƏT VƏ BEYNƏLXALQ ƏMƏKDAŞLIQ

Norveç dünya müharibəsindən sonra ilk dəfə olaraq xarici siyasətdə adi paroxial siyasəti aparmağı çox çətinləşdirən real ağır faktlarla üzləşməli oldu.

Bununla əlaqədar olaraq, bu ölkədə təəssüflə qiymətləndirilməyən bir faktı vurğulamaq istəyirəm:

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

insanların həyatına daxili siyasət deyil, xarici siyasət hakimdir.
Bir xalqın öz "yaşamaq iradəsi"nin yanında onun daxili şəraiti və strukturunda iqtisadiyyatın və gücün beynəlxalq şərtləri hökm sürür. Bu şəraiti xalqların və dövlətlərin ibtidai və hökmlü tələbatları, onların yaşamaq və məkanda yaşamaq uğrunda mübarizəsi yaradır. Lakin dövlətin xarici siyasətə təsiri həmişə onun daxili gücünün inkişaf dərəcəsinə uyğun gəlir.

Beləliklə, müharibə vəziyyətində özünü təmin etmə zərurəti və hər şeydən əvvəl dünya iqtisadiyyatının strukturunun yenidən qurulması sadəcə olaraq icmaları milli Fəhlə Dövlətləri kimi iqtisadi əsasda təşkil etməyə məcbur edir. Dünyadakı dəyişmiş şərtlər hər bir xalqı qonşuları ilə mütəşəkkil iqtisadi vahid kimi bütün resurslarına və onlardan ən yaxşı şəkildə istifadə etmək üçün tam və bacarıqlı nəzarətə malik bir qurum kimi davranmağa məcbur edir. Bu mənada indiki böhran əsasən dünya istehsalında və ticarətində yenidən tənzimlənmə böhranıdır.

Bununla belə, dövrün bu birləşmiş və güclü səciyyələndirilmiş iqtisadi milli vahidlərə olan tələbi ilə iqtisadi səbəblərlə, eləcə də sülhün qorunmasını nəzərə alaraq qarşısıalınmaz bir güclə irəli sürülən planlı beynəlxalq əməkdaşlıq tələbi arasında heç bir ziddiyyət yoxdur.

Sadəcə olaraq belə mütəşəkkil milli şəxsiyyətlərin formalaşması namuslu olacaq
tərəfsiz və ya zülmdən azad olan səmərəli beynəlxalq əməkdaşlıq.

AVROPADA VƏ DÜNYADA İKİ DÜŞMAN DÜŞƏRGƏSİ

Vəziyyət belədir ki, dünyada və xüsusən də Avropada dünya müharibəsindən əvvəlki qaydada iki düşmən düşərgəsi formalaşır. Onları Milli Sosialist Almaniyasına qarşı müharibəyə təhrik edən beynəlxalq yəhudilərin dəstəyi ilə Sovet Rusiyası, Fransa və Çexoslovakiya artıq bu ölkəyə qarşı vahid cəbhə yaradır və Almaniyanı həm siyasi, həm də hərbi cəhətdən daha da mühasirəyə almağa çalışır.

Bu şəraitdə Norveçin mövqeyi son dərəcə açıqdır, Rusiya, Almaniya və İngiltərənin kəsişməsində yerləşmiş və daxili siyasəti artıq marksistlərin hakimiyyəti altındadır.

Rusiya, Asiya maraqları olan böyük bir Avropa gücü olmaqdan, xüsusilə Atlantikə doğru Avropa maraqları olan böyük bir Asiya dövlətinə çevrildi. Amma hər şeydən əvvəl dünya inqilabının əsasını təşkil edir.

Dünya bolşevizmi Norveçi və onunla birlikdə bütövlükdə Skandinaviyanı Almaniya və İngiltərəyə qarşı Avropa hücum cəbhəsinin sağ cinahına çevirməyə çalışır. Bu planda ölkəmiz üçün pis imkanlar var. Almaniya ilə Sovet Rusiyası arasında münaqişə baş verərsə, Leyboristlər Partiyasının bütün dünyagörüşü Norveçi Almaniyaya qarşı bolşeviklərin tərəfini tutmağa sövq edəcək və bu, bizim neytrallıq vədimizə zidd olacaq.

İşçi Partiyasının məsuliyyətsiz diktatoru Tranmal son vaxtlar bu istiqamətdə kifayət qədər aydın danışıb. Nə qədər ki, Norveç və Sovet Rusiyası indiki Millətlər Liqasının üzvüdür, Almaniya isə deyil, belə görünür ki, bizi bu istiqamətdə ciddi müharibə təhlükəsi gözləyir, çünki Almaniya-Rusiya qarşıdurması baş verərsə, Qırmızı Orduya və Hərbi Hava Qüvvələrinə ölkə ərazisindən pulsuz tranzit keçirməyə icazə verməliyik.

Avropanın indiki şərtlərində Almaniya və İngiltərənin müharibəyə başlaması ehtimalı da mövcuddur. Bu, məsələn, Almaniya ilə münaqişə ilə əlaqədar baş verə bilər

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Fransa, Çexoslovakiya və Sovet Rusiyasının üçlü ittifaqı olan Çexoslovakiya Avstriyadan az qala daha həssas bir nöqtədir. Bundan sonra Fransanın Almaniyaya qarşı müharibəyə başlaması İngiltərəyə müharibə üçün səbəb təmin edərdi ki, bu da aviasiyanın nəhəng inkişafından əvvəlkindən daha dəqiqdir.

İngiltərə ilə Almaniya arasında belə bir müharibə Norveç üçün fəlakətli bir ehtimaldır, çünki o vaxtdan bəri dünya müharibəsi bütün vəziyyət indi tamamilə dəyişdi.

Britaniyanın dünya siyasətinin aləti kimi Millətlər Liqası vasitəsilə biz birbaşa müharibəyə məcbur edilməli və Millətlər Liqası parçalansa belə, Lord Lloyd kimi bir nüfuza görə, dünya müharibəsində olduğu kimi, ticarət donanmamıza İngiltərə üçün mal daşımağa icazə vermiş olsaydıq, şübhəsiz ki, cəza bombardmanına məruz qalmalıyıq.

Norveç Əmək Partiyası - Hökumət Partiyası Almaniyaya qarşı yönəlmiş bu siyasətə fəal şəkildə kömək edir. Əgər Norveç bununla razılaşarsa, bu o deməkdir ki, biz Norveç xalqının ən azı 99 faizinin istəyinə qarşı geri dönməz şəkildə bu müharibə siyasətinə çəkilmişik. Norveç öz azadlığımız və öz sərhədlərimiz təhlükə altında olmasa, yürüşə bilməz və etməyəcək.

İNGİLTERƏ VƏ ALMANİYA İLƏ SÜLH

Mən artıq vurğulamışdım ki, Almaniya ilə İngiltərə arasında sülh bizim ölkəmiz üçün həyati zərurətdir. Hər şeydən əvvəl qarşısını almalı olduğumuz şey, Almaniya və İngiltərənin yeni müharibədə əks tərəfdə olmasıdır. Bizim üçün bu ölümcül olardı; həqiqətən də məhv olmaq demək olardı.
Buna görə də, bizim kimi Skandinaviya mənşəli və dünyagörüşü olan bu iki ölkə arasında sülh və anlaşma yaratmaq üçün əlimizdən gələni etmək bizdən asılıdır. Bu məsələdə çox şey edə bilməsək və başqa ölkələrin işlərinə qarışmamaqdan ehtiyatlı olsaq belə, bu qohumlarımız arasında adətən yalan və vicdansız əsaslarla nifaq salmağa cəhd edənlərə qarşı hər cür ədalətli vasitə ilə çıxmaq bizim bilavasitə borcumuz olmalıdır.

Biz bu səylərin həqiqətən kimin maraqları üçün edildiyini bilirik. Biri dünya bolşevizmidir. Almaniya və İngiltərə arasında sülh və barışıq üçün çalışmaq Norveçin xarici siyasətində tərəflərin maraqlarını nəzərə almadan məqsədimiz olmalıdır. Ən yüksək dərəcədə aydındır ki, Norveçin maraqları bunu tələb edir. Müharibədən və xaosdan xilas olmağımızın yeganə yolu, həm də ən böyük ticarət əlaqəmiz olan cənub və qərbdəki bu böyük qonşularımız arasında sülhün və anlaşmanın qorunmasından asılıdır.

Təxminən 40 il əvvəl, indi olduğu kimi, böyük Skandinaviya xalqları arasında davamlı anlaşma yaratmaq üçün vicdanlı cəhd üçün bir fürsət var idi. Fürsət nəzərdən qaçırıldı və ya rədd edildi və bu səhvin ardınca baş verən fəlakət bütün dünyanı əhatə etdi. İndi eyni fəlakətli siyasəti təbliğ etməyə cəsarət edən hər kəs bunu gözü açıq şəkildə etməlidir.

Ancaq yaşadığımız dövrü dərk edən hər kəs güclü və müsbət cavab vermək üçün özünü yaxşı tərəfdən göstərməlidir.

Digər həlledici mülahizə bizi xarici siyasətimizin əsas istiqamətləri ilə bağlı eyni nəticəyə gətirir. Dekadent liberalizm və onun törəməsi və varisi Marksizmin məqsədləri milli icmalara, ilk növbədə Nordiklərə qarşı yönəlmişdir.

Şüurlu və ya şüursuz olaraq bu siyasətin məqsədi təbii millini parçalamaqdır
beynəlxalq dünya respublikasını həyata keçirmək üçün xalqların təşkilatlanması. ****** e-
kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

O zaman millətlərin daxili birliyi pozulacaq. Onlar bütün başqa millətlərdən fərqli olaraq bütün yer üzünə səpələnmiş və digər xalqların üzərində parazit kimi yaşayan xalqın şikarına çevriləcəklər; Məhz buna görə də dünyanı ehtirasla arzuladığı mənimsəməni həyata keçirmək üçün belə bir nizama ehtiyacı var . Çünki yəhudi millətçiliyinin və imperializminin sirri bu ustadlıqdadır.

Yəhudilik və Nordic ruhu arasında duel qaçılmazdır, çünki marksizm və beynəlmiləlçilik əslində yəhudi millətçiliyi və imperializmidir, yəhudiliyin mütləq Nordik Avropa sivilizasiyasına qarşı ilhamlanmış və rəhbərlik etdiyi bir sui-qəsddir. Aydındır ki, günümüzün çürüyən prosesləri həyat idealları üçün ən ciddi təhlükədir və zəmanəmizin ən güclü ziddiyyətləri yəhudilik ilə Şimal-Avropa prinsipi arasındakı mübarizəyə qədər daralmışdır. Belə olan halda, biz dərk etməliyik ki, indiki tənəzzül və marksist materializmin yeraltı fəaliyyətləri üçün ən təsirli çarə xalqımız üçün Şimali irqin və xarakterik temperamentin canlı və ya həyati təməli üzərində milli intibahda tapılacaqdır.

Digər tərəfdən, bütün dünyada Skandinaviya ölkələrində, Hollandiyada, Flandriyada, Britaniya İmperiyasında, Almaniyada və Nordic ailəsinin üzvlərinin nisbətən az olduğu digər ölkələrdə Skandinaviya ölkələrində və Skandinaviya xalqları arasında geniş mənada daha sıx mədəni, iqtisadi və siyasi əməkdaşlıq olmalıdır.

“Şimali” sözünün mənası, buna görə də, Skandinaviya xalqları ilə məhdudlaşmır, bütün böyük Skandinaviya irqlərinə aiddir və biz indi etibarlı olmayan şimal əməkdaşlığını nəzərdən keçirmirik.

Əksinə, bu, bir tərəfdən dərk etməyin zəruri nəticəsidir ki, milli xasiyyəti və təşkilatçılığı qoruyub saxlamaq bütün yaradıcı xalqlar üçün ən mühüm həyat məsələsidir. Yalnız bu yolla həm milli, həm də ümumbəşəri sferalarda Norse mədəniyyəti və xüsusiyyətlərinin azad və dinc inkişafını təmin etmək mümkündür. Eyni zamanda, bu, digər irqlərin dəyərinin və mədəni töhfələrinin köklü şəkildə tanınmasının şərtlərindən biridir və beləliklə, bütün xalqları parçalanma və xaosa qarşı gücləndirəcəkdir.

Digər tərəfdən, bu dövrlərdə qurulmalı olan beynəlxalq əməkdaşlığın irqi, dili, mədəniyyəti və maraqları baxımından bu qədər yaxın qohum olan Skandinaviya xalqlarına əsaslanmasının qaçılmaz nəticəsidir. Onlar eyni həyat standartına və oxşar həyata baxışa malikdirlər və eyni zamanda coğrafi olaraq bir araya toplanırlar.

İqtisadi baxımdan da onlar bir-birinin ən yaxşı müştəriləridir.

NORDİK XALQLARIN BİRLİKİ

Skandinaviya xalqlarının birliyi olan bu xalqların blok-formasiyası məğlubedilməz olacaqdır. Belə bir ittifaq müflis olmuş liberalist-marksist Cenevrə Liqasından qat-qat çox qadir olacaq ki, dünya bolşevizmi qarşısında dayaq rolunu oynasın və dünyanın dinc inkişafı üçün təminatlar yaratsın. Mütəşəkkil bəşəriyyətə gedən yol, ortaq valyuta, daxili azad ticarət və ümumi gömrük siyasəti olan belə blokadada böyük Nordik xalqlar ailəsinin birliyində tapılacaqdır; onların məqsədi digər ölkələri və güc qruplarını bu sistemə cəlb etmək olacaq.

Belə bir xarici siyasət Norveçin dünyada və bolşevizmə qarşı mövqeyinin ən yaxşı təminatı olacaq. Özümüzün və başqalarının xeyrinə xaricdə fəaliyyət sahəsi yaradacaq

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

öz resurslarımız yetərli deyilsə, bu ölkədə gözlənilən enerji artıqlığı üçün.

MİLLİ HƏRƏKATLAR ÜZRƏ ƏMƏKDAŞLIQ TƏSİL EDİLİR

Nordic ümumi taleyini vurğulayarkən biz başqalarının və ya ümumi insanlığımızın əhəmiyyətini və nailiyyətlərini qiymətləndirməməliyik; və hər şeydən əvvəl biz adi Avropa və universal əməkdaşlığın əhəmiyyətini qiymətləndirməməliyik. Lakin bu beynəlxalq təqaüd milli dövlətlər sistemi üzərində qurulmalıdır. O, Avropada və bütün dünyada xalqların milli yüksəlişi ilə yaradılmalıdır, Millətlər Liqası, Ümumavropa və dünya Sovet Respublikasının iqamətgahı olan Sovet Rusiyası kimi liberalist və marksist təcrübələrin nəticəsi kimi deyil.

Həyat tarixi göstərir ki, bütün tərəqqi azadlıq və ayrı-seçkiliyin həmrəylik və təşkilatlanma ilə birləşməsindən asılıdır. Ümumdünya monarxiyaları və dünya respublikaları anarxiya və dağılma ilə başa çatır. Tək bir xalqın hegemonluğu başqaları və özü üçün fəlakətlidir.
Liberalizm və marksizmin məqsədi olan bütün millətlərin və irqlərin Babilə bənzər birləşməsi hər birinin fərdi xüsusiyyətlərini və dəyərlərini məhv edir. Tarix bizə öyrədir ki, əsl harmoniya ayrılıq və inkişafın nəticəsidir.

Bəşəriyyətin mütəşəkkil formalaşma instinkti milli həyata, milli birliklərin əməkdaşlığına yönəlmişdir. Bu səbəbdən liberalizm və marksizmdən çıxış edən bütün beynəlxalq qurumlar xalqlar arasında yaxşı anlaşmanı təmin etmək və onların tərəqqisini təşviq etmək kimi iddia edilən məqsədlərində uğursuzluğa düçar oldular.

Liberal liqa ideyalarının və beynəlxalq marksizmin uğursuzluğunu nəzərə alaraq, 1934-cü il dekabrın 16-da və 17-də Montrödə keçirilən yeni nizam-intizam konqresində əsası qoyulan icmaların təşkili üçün yeni ideyalar əsasında qurulan Avropa və dünya xarakteri daşıyan yeni millətlər birliyinin yaradılması təcili zəruridir.

Köhnə diplomatiyanın ikiüzlü və texniki üsulları əvəzinə bütün gənc və sağlam milli hərəkatlar və onların yenidən yaratdığı milli dövlətlər arasında kortəbii və şərəfli əməkdaşlıq inkişaf etdirilməlidir ki, bütün dünyada ümumi mənəvi yeniləşmə, siyasi və iqtisadi dirçəliş olsun. Amma bu ümumbəşəri plan çərçivəsində eyni mədəniyyətə, eyni sivilizasiyaya malik olan xalqlar ən yaxın maraqlarına uyğun olaraq birləşməlidirlər.

NORDİK DÜNYA HƏRƏKATI

Nasjonal Samling-in dayandığı əsas prinsip ondan ibarətdir ki, siyasətimiz müasir dəyişikliklərin vacib etdiyi tələblərə cavab verməklə yanaşı, millətlər ailəmizin ehtiyac duyduğu və arzuladığı hər şeyə uyğun olmalıdır. Skandinav ruhunun alovunu yenidən alovlandırmadıqca və həyata mənəvi və məsuliyyətli baxış üzərində qurmadıqca, milli dirçəliş gözləmək əbəsdir.

Skandinaviya ştammını qarışdırmamış saxlamasaq, heç bir irəliləyiş gözləmək olmaz; etməsək
Fərqli xüsusiyyətimizi qoruyub saxlasaq, onu itirib, milli məhvə doğru gedəcəyik.

Skandinaviya xalqının yalnız yeni bir dövlət qurmaqla bərpa oluna biləcəyinə dair qondarma Nordic ideyası

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

müasir tələblərə uyğun olaraq, milli fondun və mənəvi dünyagörüşün ikili təməli əsasında, müvafiq Nordic ölkələrində durmadan artan təsir və valyutaya malikdir və artıq praktiki siyasətdə mühüm rol oynayır.

Beləliklə, Pan-Nordic əməkdaşlığı üçün toxum və torpaq artıq mövcuddur. Lakin ideyanın kifayət qədər tez yayılması üçün o, müəyyən və adekvat şəkildə təşkil olunmuş ifadə tapmalıdır.

Bu şəraitdə mən hesab edirəm ki, bizim aşağıdakı məqsədlərlə bütün dünyada Skandinaviya dünyagörüşünə malik olan Skandinaviya xalqları və digərləri arasında mədəni, iqtisadi və siyasi əməkdaşlığı təşviq etməyimizin vaxtı çatıb:

- Beynəlxalq Nordic hərəkatının yaradılması.
- Şimal xalqları birliyinin yaranması.

Dünyanın təşkili və onun dinc inkişafı üçün işlərdə fəal iştirak; və hazırda davam edən inqilablar və yeni konstitusiyalar altında öz ölkəmizin yerini və töhfəsini təmin etmək üçün. Bu əməkdaşlıq həmişə olduğu kimi ideyalar sahəsində başlamalıdır ki, siyasi cəhətdən möhkəm iqtisadi təməl üzərində nail olunsun.

Beləliklə, əgər valyutanın mövcud bazası Şimali Avropa xalqları arasında qurulmuş valyuta ittifaqına çevrilə bilsəydi və bu xalqlar arasında siyasi fiskal əməkdaşlıq yolu ilə Gömrük İttifaqı həyata keçirilə bilsəydi, açıqlanmış məqsədlərimizin siyasi həyata keçirilməsi üçün əsas hərtərəfli qoyulmuş olardı: dünya birliyində Skandinaviya xalqlarının böyük birliyi.

Bu ideal xeyli müddət Nasjonal Samling proqramının bir hissəsini təşkil etmişdir. Buradan belə nəticə çıxır ki, Pan-Nordik əməkdaşlıq əslində daha dar mənada Şimal dövlətlərinin: Norveç, İsveç, Danimarka, Finlandiya və Şimal dənizindəki Skandinaviya adalarının əməkdaşlığının daha da intensivləşməsini nəzərdə tutur. Danimarka və Finlandiyanın mövqeyi Norveç və İsveçin mövqeyindən o qədər açıqdır ki, Norveç, hər halda, İngiltərə və Almaniya ilə dinc və etibarlı münasibətdən əldə ediləcək dəstək olmadan öz taleyini bu ölkələrlə könüllü bağlamaqdan kənarda qalır. Ancaq bu qorunduğundan, Şimal ölkələrinin Skandinaviya dünyasında təbii qrup kimi yer almaları da arzu edilir - britaniyalılar, almanlar, hollandlar və digərləri ilə əməkdaşlıq.

Bununla əlaqədar olaraq qeyd etmək istəyirəm ki, əgər bu ölkədə bir çox insanlar Britaniya və Almaniya siyasətindəki müxtəlif detallarla razılaşmamalı olduqlarını görsələr, bu, işi dəyişdirməyəcək.
Bu gün bizim bu qohumlarımızla və onların arasında əməkdaşlığı zəruri edən şərtlər bizi ayıra biləcək şərtlərdən daha vacibdir.

Bizim hər hansı xarici siyasətimizə etiraz edənlər də ola bilər və öz işlərimizi bizim bacardığımız qədər çox görürük. Onlara xatırladıram ki, dövrümüzün xarakterik xüsusiyyəti dünyanın vahid iqtisadi vahidə çevrilməsi və heç bir ölkənin artıq özünə kifayət edə bilməyəcəyi faktıdır; başqalarından asılıdır; və cari siyasətdə bu cür əməkdaşlıq ölkəmiz üçün həyati maraq kəsb edirsə, hərəkatımız üçün də eyni dərəcədə maraqlıdır. Milli məhvimizə çalışan qüvvələr beynəlxalq səviyyədə təşkil olunduğu üçün biz onları milli maraqlardan kənarda duran bir təşkilatla qarşılamağa borcluyuq. Bu cür tam səmərəli təşkilat yalnız xalqlarımızın ümumi həyati təməli, Nordic prinsipi əsasında qurula bilər.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

NORDİK PRİNSİP

Nordic Prinsip, öz məqsədləri üçün nifrət, paxıllıq və sinfi müharibə yolu ilə öz dağıdıcı məqsədlərini təbliğ edən yəhudi liberalizmi və marksizmindən fərqli olaraq, Nordic ənənələrinə, Nordic düşüncəsinə və konstruktiv əməkdaşlığa əsaslanır. Biri İlahi ilə müttəfiqdir; digəri şeytanilərə.

Skandinaviya prinsipinin mənəvi gücü, buna görə də, irqimizi və sivilizasiyamızı məhv etməklə təhdid edən varlığa marksist-materialist baxışdan daha güclü və dərindir. Bu, əslində bizim əməl etməli olduğumuz və sarsılmaz ardıcıllıqla həyata keçirməli olduğumuz daxili milli Prinsipimizdir.

Həm də mənim əminəm ki, biz tarixi keçmişin, eləcə də tarixi indinin dərin həqiqətlərini dərk etdikdə və tarixin əvvəlindən indiyədək həmişəkindən daha güclü olduqları günümüzə qədər Skandinaviya irqinin xalqlarının gördüyü böyük işləri gördükdə; və eyni zamanda, biz İlahi İradənin dünya inkişafının tarixi gedişatında üzə çıxdığına əmin olduqda, başqalarının əhəmiyyətini və töhfəsini qiymətləndirmədən, Skandinaviya xalqlarının dünyada davam edən tarixi və ilahi missiyasına inanmağa icazə verməliyik. Keçmişdə olduğu kimi, köhnəlmiş dünyanı ləğv etmək və bütün bəşər ailəsini daha yüksək səviyyəyə qaldıra biləcək yeni bir dünya yaratmaq bizim böyük xalq ailəmizin missiyası olmalıdır.

Nasjonal Samling, hər ölkədəki bütün Nordic irqinə və dünyagörüşünə mənsub insanları - norveçliləri, isveçliləri, danimarkalıları, islandiyalıları, britaniyalıları, almanları, hollandları və Nordic qanı və ruhuna mənsub olanları - bütün dünyada sülh və əməkdaşlıq yaratmaq və sivilizasiyamızın xilası və tərəqqisi uğrunda mübarizəni davam etdirmək üçün Şimali Dünya Hərəkatında birləşməyə dəvət edir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Claud Sutton tərəfindən Faşizmin Təfsiri

FASCISM, bu məqalədə istifadə ediləcəyi mənada, kişilərin sədaqəti uğrunda marksizm və liberal-demokratiya ilə rəqabət aparmaq üçün dövrümüzdə ortaya çıxan dünya hərəkatını təsvir etmək üçün yöndəmsiz və əlverişsiz bir termindir. Şübhəsiz ki, bu hərəkatın İtaliyada aldığı xüsusi formanı adlandırmaqla məhdudlaşmaq lazımdır. Buna baxmayaraq, İtalyan faşizmində yeni və dünya miqyasında əhəmiyyət kəsb edən bir şeyin ortaya çıxdığını hiss edən məşhur ağıl bu termini daha geniş mənada istifadə etməkdə israrlıdır.

Faşizm, tarixindən və şəraitindən asılı olmayaraq, hər bir xalqın boğazından aşağı salınacaq bir dogma olmaq mənasında kommunizm kimi beynəlxalq deyil. Bu, daha çox müxtəlif müasir milli hərəkatlarda aşkar edilə bilən və hazırda Avropa mədəniyyətimizin düşdüyü situasiyadan bir növ zərurətlə ortaya çıxan əsas baxış oxşarlığıdır. Biz İngiltərədə Avropanın ümumi mədəni mirasında iştirak edirik; Fransız İnqilabının ideyalarından ən çox təsirləndiyimiz kimi, faşist hərəkatının ideyalarından da dərin təsirlənməyə və bu ideyalara öz milli üslubumuza uyğun reaksiya verməyə məcburuq.

Hər yerdə bu hərəkatı doğuran iki amil Liberal-Demokratiyanın çürüməsi və Marksizmin yüksəlişidir.

Liberal-demokratiyada qaçılmaz və əbədi heç nə olmadığını başa düşmək üçün tarixlə bir az tanış olmaq lazımdır. Digər idarəetmə formaları ilə müqayisədə demokratik hökumətlər nə ümumi, nə də sabit olmuşdur, nə də onlar aristokratik və monarxiya hökumətləri kimi bəşər mədəniyyətinə davamlı dəyər vermişlər. Əlbəttə ki, Demokratiyanı elə müəyyən etmək olar ki, ona bütün dözülən hökumət formaları daxil edilsin, məsələn, Kraliça Elizabeth və ya Pittin dövründə İngiltərəni demokratiya kimi təsvir etmək. Lakin bu, dildən kobud şəkildə sui-istifadə və intellektual valyutanın aşağılanmasıdır. “Demokratiya” demək olar ki, bütün idarə olunanların razılığı ilə idarə olunan hər hökuməti ifadə etmək üçün istifadə edilməməlidir; nə də şüurlu şəkildə bütün xalqın rifahını güdən biri; nə də müxtəlif fikirlərə dözümlü olan və sərbəst müzakirələrə təşviq edən; nə də qərarlaşmış və məlum qanuna əsasən hökm edən, qərəzsiz tətbiq olunmur. Bir çox demokratik hökumətlər bu məsələlərdə nəzərəçarpacaq dərəcədə uğursuzluğa düçar oldular; bir çox qeyri-demokratik hökumətlər bu fəzilətləri yüksək səviyyədə nümayiş etdirmişlər. Zalım olmayan istənilən hökuməti “demokratiya” adlandırmaq absurddur; demokratiya bəzən ümumi məmnuniyyətlə işləmiş, bəzən yox. Onun əsas xüsusiyyəti bütün vacib məsələlərin ya bütöv xalqın, ya da böyük nümayəndə məclislərinin səs çoxluğu ilə həll edilməsidir.

Qərbi Avropa və Amerikada bildiyimiz demokratiya – bundan sonra “liberal-demokratiya” adlandıracağam – Fransa İnqilabının xüsusi məhsuludur və o dövrün bəzi nüfuzlu mütəfəkkirlərinin özünəməxsus nəzəriyyələrinə əsaslanır. Onun əsaslandığı insan təbiətinin əsas fəlsəfəsi həmişə düşünən insanlar tərəfindən qəbul edilməmişdir və onun insanların şüurunda təsirinin əbədi olacağını güman etmək üçün heç bir əsas yoxdur. Əksinə, bu “İnsan və Vətəndaş Hüquqları” fəlsəfəsinin artıq ******ebook converter DEMO Watermarks********* daşımadığına dair kifayət qədər sübutlar var.

Machine Translated by Google

inanır və ona əsaslanan hökumət sistemi buna görə də yox olmağa məhkumdur.

Digər siyasi fəlsəfələr kimi, mübarizəsiz ümumi qəbulu qazana bilmədi. Bəs bu gün kim mühafizəkarlar, liberallar və sağçı (qeyri-marksist) leyboristlər arasında ideallarına və ya onları həyata keçirmək üçün təklif etdikləri metodların ümumi xarakterinə görə hər hansı fərqi aşkar edə bilər?

Bu Liberal-Demokratiya sisteminin fəlsəfi fərziyyələri və ya aksiomaları hansılardır?
Birincisi, bütün kişilər bərabərdir, ən azı hökumətdə bərabər paya malik olmalıdırlar. İkincisi odur ki, hökumət yalnız hər hansı bir insanın başqalarının bərabər azadlığına müdaxilə etməsinin qarşısını almaq üçün mövcuddur (JS Mill); və ya bir tələbənin mənə daha zorla ifadə etdiyi kimi: "hökumət yalnız hər bir insanın cəhənnəmə öz yolu ilə getməsinə imkan verməkə üçün mövcuddur". Üçüncüsü, bu cür fərdi azadlıq hamının mümkün olan ən böyük məmnuniyyəti ilə nəticələnir. [1]

Faşizm bütün bu prinsiplərin inkarına əsaslanır. Birincisinə cavab verir ki, bütün insanlar kooperativ sahibkarlıq qabiliyyətinə görə bərabər deyillər və hökumət kooperativ müəssisədir.
Kişilər cəsarət, ədalətlilik, sədaqət, doğruluq və hər hansı bir korporativ təşəbbüs üçün tələb olunan digər xarakter keyfiyyətlərinə görə kəskin şəkildə fərqlənirlər. Bu cür keyfiyyətlər heç bir sinfin monopoliyasında deyil, sözün adi mənasında təhsildən asılı deyil. Bəzi kişilər, məsələn, bütün köhnə bolşevik liderləri, onların etiraflarına inansaq; hər birimiz cavabdeh olduğu hər hansı təşkilatda onları hakimiyyətdən kənarlaşdırmağa çalışardıq.

Siyasi təmsilçilik üzvləri bir-biri ilə şəxsən tanış olan real qrupların seçmə sisteminə əsaslanmalıdır. Yaxşı bir siyasi sistem bütün fikirlərin bərabər çəkiyə malik olmasını təmin etməyə belə cəhd etməməlidir.

İkinci prinsipə görə, bərabər azadlıq qeyri-mümkündür, çünki insanların hamısı eyni şeyi etmək istəmir; hər bir hüquq sistemi obyektiv olaraq hamı üçün nəyin yaxşı və ya pis olduğuna dair bəzi müsbət fikirləri nəzərdə tutur; prinsipin ya mənasız, ya da fəlakətli olduğunu.

Üçüncüsü, insanın və cəmiyyətin təbiətinə görə maksimum fərdi azadlıq sistemi ilə mümkün olan ən böyük məmnuniyyət məbləği əldə edilə bilməz; nə də bu "ən çox sayda insanın ən böyük xoşbəxtliyi, hər kəsin ömrünün sonundan çoxunu birə və heç kəsə saymaq deyil. Kişilər öz ailələrinin, öz peşələrinin, öz məhəllələrinin, öz millətlərinin [2] bir" – rifahı ilə daha çox maraqlanır və maraqlanmalıdırlar; və yaxşı hökumət bu həqiqəti nəzərə almalıdır. Bu məqamlara daha sonra qayıdaq.

Liberal-demokratiya tənbəl fəlsəfədir. Yaxşı demokrat nə edilməli olduğuna dair qərar vermək və onu həyata keçirmək üçün əzmlə mübarizə aparmaq əvəzinə, kütlənin səsinin Tanrının səsi olduğuna inanaraq, əksəriyyətin hansı tərəfə atılacağını gözləyir və görür. Liberal-demokratiyanın hərəkətverici qüvvəsi hər yerdə tükənmişdir. Onun şüarlarına ürəkdən inananlar azdır. Onun indiki müdafiəçilərinin yarısı həqiqətən qorxaq marksistlərdir. Onların açıq-aydın məqsədi hamı üçün bərabər sərvətdir və demokratiya bunun üçün sadəcə bir vasitədir. Onlar həvəslə təsəvvür edirlər ki, bu məqsədə heç olmasa, uzaq gələcəkdə güc tətbiq etmədən sadəcə səsvermə yolu ilə nail olmaq olar. Onlar tez-tez fərdi azadlıqlara hörmətsizliklərinə xəyanət edirlər. Paxıllıq edirlər, amma dərilərinə qulluq edirlər. Lib-Lab sosial-demokratları belədir.

Kommunistlər və demokratlar arasındakı müqəddəs ittifaqın fəlsəfi əsası nədir?
Faşizm səhnədə harada görünür? İndi diqqətimizi bu problemə yönəltməliyik.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Kommunizm - ya da daha yaxşısı marksizm, çünki Kommunist Partiyasından kənarda çoxlu marksistlər var - bütövlükdə Liberal-demokratiyanın fərdi, bərabərhüquqlu fəlsəfəsinin məhsuludur. Tarixdə tez-tez aztəminatlı təbəqələrin inqilabi hərəkatları olub; bu, doğulduğu erkən Viktoriya dövrünün özünəməxsus ideologiyasını ələ keçirdi. O, həm də icmanı bir toplu, sosial xoşbəxtliyi isə cəmi kimi təsəvvür edir. Liberal-demokratiyanın ilk iki prinsipini qəbul edir; bütün insanlar bərabərdir – baxmayaraq ki , Allah yoxdur – və buna görə də onlar sadəcə bərabər siyasi hüquqlara deyil, eyni sərvətə malik olmalıdırlar . İqtisadi bərabərlik əldə edildikdə, dövlət "sönəcək". Lakin o, liberal-demokratiyanın üçüncü prinsipini qəti şəkildə rədd edir, yəni bu xoşbəxt vəziyyət insanları tək buraxmaqla yaranır. Laisser-faire iqtisadi bərabərliyə nail olduqdan sonra son məqsəddir; lakin buna proletariatın, yəni ixtisassız fabrik işçisinin zorla diktaturası ilə nail olmaq lazımdır.

Onun mərkəzi doktrinası proletarlarla kapitalistlər arasında sinfi müharibədir. O, bütün bəşəriyyəti bu iki qələmə sığışdırmaqda israrlıdır, baxmayaraq ki, artıq heç bir iqtisadçı fərqin əsaslandığı "artıq dəyər" nəzəriyyəsini ciddi qəbul etmir. İki qələm necə də qeyri-realdır! Qruplar arasında həqiqətən də münaqişə var və bu cür münaqişə canlı icmanın mahiyyətini təşkil edir. Lakin öz əməyinin müştərək gəliri və bu işin məhsuldar olması üçün lazım olan əmlakın hesabına yaşayan müasir dövlətin sakinlərinin böyük bir hissəsi tur-de-force istisna olmaqla, hər iki qələmə sıxışdırıla bilməz. Şəhərlilərlə həmvətənlilər, istehsalçılarla maliyyəçilər, sənətkarlar və ixtisassız fəhlələr, irqi qruplar və dini qruplar arasında maraqların toqquşması kapitalistlərlə proletariat arasında olduğu kimi real və həyati əhəmiyyət kəsb etmirmi?

Marksizmin əsas nöqtəsi bütün metodların icazə verildiyi siniflər müharibəsidir. Məhz buna görə də siyasət harda baş qaldırırsa, o qədər qəzəblənir, o qədər çirkinləşir ki, əvvəllər qruplar arasında münaqişələri yumşaltmış millətin bütün mənəvi birliyi hissini məhv edir. Ona görə də ölümünə qədər mübarizə aparmaq lazımdır.

Amma deyiləcək ki, Rusiyada kommunist eksperimentindən heç bir dəyərli heç nə əldə olunmayıb? Kommunizm və faşizmin "diktaturaları" arasında heç bir oxşarlıq yoxdurmu?

Rusiyada kommunizmin inkişafını başa düşmək mümkün deyil, əgər biz "geri çəkilmədə bolşevizmin" indiki mərhələsini doktrinaçı kommunizmin tam hakim olduğu əvvəlki mərhələdən fərqləndirməsək. Bu əvvəlki mərhələ sinfi müharibə nəzəriyyəsi naminə millətin insan və maddi ehtiyatlarının - fermerlərin, texniklərin və müəllimlərin, mal-qaranın, maşınların, tikililərin və incəsənət xəzinələrinin misilsiz məhvi ilə əlamətdar oldu. Bolşevizmin hakimiyyəti ələ keçirdiyi hər yerdə İspaniyada və başqa yerlərdə də eyni hadisə özünü göstərdi. Təxminən on ildən sonra istehsal o qədər aşağı səviyyəyə çatanda ki, insan dözümünün həddinə çatmış kimi görünürdü, doktrinalar əsasən tərk edildi; kapitalist kreditlərinin, əcnəbi texniklərin və texnikanın və işçilərin staxanovçuların idarə edilməsinin köməyi ilə yenidən qurulmağa başladı. Şübhəsiz ki, ürəyin dəyişməsi tam deyil. Bunun bir əlaməti, deyəsən, Qafqazdan olan möhkəm və qeyri-doktrinar quldur Stalinlə indiyə qədər Rusiyaya nəzarət edən və indi böyük ölçüdə məhv edilmiş yəhudi dəstəsi arasında mövcud münaqişədir. Rusiya Kominterndən və Marksist dünya inqilabı idealından əl çəkməmişdir. Lakin o, özü üçün görünür ki, sərvətin bərabərləşdirilməsindən və proletariat diktaturasından səssizcə imtina edib və güclü bir dövlət qurur.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

millətçi dövlət. Stalinin dövründə vicdan əzabı ortaya çıxan bir növ utancaq faşizmin əlamətləri var. Əgər bu son olardısa, buna nə bahasına nail olundu! [4]

"Faşizm" liberal-demokratiyanın tənəzzülündən və bolşevizmin təhlükəsinə cavab olaraq yaranmışdır. Bolşevizmdən fərqli olaraq, bu, akademik nəzəriyyənin praktikada tətbiqi deyildi; o, faktiki vəziyyətə cavab olaraq yaranmışdır və buna görə də onu ancaq əvəz etmək istədiyi iki dünya hərəkətinin işığında başa düşmək olar. Əvvəlcə bu, avropalı insanın nizamsızlıq, materializm, plutokratiya və kosmopolitizm qüvvələrinə bir növ instinktiv reaksiyası idi. Hamının ən böyük xoşbəxtliyini hər kəsin ən böyük azadlığından əldə edən əvvəlcədən qurulmuş bir harmoniyanın olduğunu tamamilə inkar etməkdə kommunizmlə birdir. Ancaq kommunizmlə ümumi olan bütün bunlardır. Dövlətin təmin etməli olduğu "xoşbəxtlik" lə bağlı həm kommunizmdən, həm də liberal-demokratiyadan köklü şəkildə fərqli bir baxış bulur . Çünki o, milləti çoxlu müxtəlif funksional qrupların üzvi birliyi kimi təsəvvür edir; bunların hər biri bəslənilməli olan özünəməxsus həyat tərzi ilə millətə müəyyən unikal töhfəni təmsil edir. Bu qruplar arasında düzgün münasibətlər pozularsa, dövlətdə davamlı xoşbəxtlik və sağlamlıq ola bilməz. Platon dedi: "Biz dulusçularımızı divanda divanda uzanaraq, yeyib-içməyə və istədikləri zaman sükanı çevirməyə icazə verməklə onları daha da sevindirə bilərdik. Ancaq bunu bizə tövsiyə etmə, çünki dulusçularımız nə dulusçu, nə də əkinçilərimiz əkinçi olacaqlar." [5]

. . .

Üstəlik, o, milləti, Burke'nin sözləri ilə desək, "yalnız dirilərin deyil, dirilərin ölülərlə və hələ doğulmamışlarla ortaqlığı" kimi təsəvvür edir. Əgər insan və təbii sərvətlərlə davamlı bir şeydirsə, israf edilə bilər və ya daha məhsuldar hala gətirilə bilər.

"Faşist" ölkələrinin hər birində köhnə zadəgan torpaq sahibinin öz ailəsindən və mülkündən etdiyi kimi, milli mülkdən ən yaxşı şəkildə faydalanmaq iradəsi ilə bir hərəkat hakimiyyətə gəldi.
Bu, Qan və Torpaq dini adlanır.

Aydındır ki, bu hərəkatlar çoxluğun qeyri-məhdud hüquqlarını qəbul edə bilməz. Onlar, məsələn, şəhər əhalisinin indiki əksəriyyətinin həmvətənləri yox etməsinə, nə də gələcək güclər hesabına mövcud sərvətdən həzz almasına icazə verə bilməzlər. Uzaqgörən əksəriyyətin hakimiyyətinin gətirdiyi pisliklər - ictimai namusun və özünə köməklik ruhunun çürüməsi, ailənin, əqli və fiziki hazırlığın, torpaqların, meşələrin və gəmilərin çürüməsi - yalnız liderlərə geniş imkanlar və müstəqillik verməklə müalicə edilə bilər.

Faşizm, şübhəsiz ki, əsas səylərini milli zəncirin ən zəif halqalarını gücləndirməyə, yəni ən çox sıxışdırılan qrupların şəraitini yaxşılaşdırmağa sərf etməlidir və edir. Bununla belə, o, tənbəllə aktiv, təxəyyül və gündəlik iş arasında bərabərliyi, hətta uzaq bir ideal kimi qəbul edə bilməz. "Faşizm insanların dəyişməz, faydalı, məhsuldar bərabərsizliyini təsdiqləyir." (Mussolini.)

Liberal-demokratiya mövcudluğuna məhəl qoymurmuş kimi görünən funksional qrupların rəqabəti ilə iflic vəziyyətinə düşür. Faşizm bunları tanıyır və öz təmsilçi sistemini onlara əsaslandıraraq, onların potensial münaqişələrini gücləndirilmiş milli birlik hissi və "liderlik-prinsipi" fərdi məsuliyyət prinsipi ilə idarə edə biləcəyinə inanır. "Demokratiya" – anonim çoxluqlar tərəfindən nəzarət prinsipi –" siyasi sahədə olduğu kimi sənayedə də sınaqdan keçirilir". [6]

İqtisadi sahədə faşizmin məqsədi, ümumi dünyagörüşünə uyğun olaraq, maksimum seçim azadlığına deyil, bütün istehsalçılar üçün mümkün olan maksimum təhlükəsizlik və sabitliyə nail olmaqdır.
****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

istehlakçılar üçün. Bu məqsədlə beynəlxalq ticarət milli planlaşdırma maraqlarına uyğun olaraq, tabe və köməkçi mövqeyə endirilməlidir. Və etik mülahizələr - təşviq edilməli və ya ruhdan salınmalı olan həyat növü ilə bağlı mülahizələr - çox vaxt iqtisadi əhəmiyyət kəsb etməlidir.

Faşist millətçiliyində başqa xalqların yaxşı başa düşülən mənafeləri ilə uyğun gəlməyən heç bir şey yoxdur. Onun xarici siyasəti öz işi ilə məşğul olmaq və müəyyən məlum həyati maraqlar və yalnız bunlar uğrunda mübarizəyə həqiqətən hazır olmaq prinsipinə əsaslanır. O, təbii olaraq Millətlər Liqasının demokratik, bərabərlik və universal prinsiplərinə qarşıdır. O, mümkün sürtünmə səbəblərinin planlı şəkildə aradan qaldırılmasına əsaslanaraq, əslində ortaq maraqları olan koordinasiyalı dövlətlərlə dostluq əməkdaşlığını istəyir. Ölkə daxilində olduğu kimi beynəlxalq məsələlərdə də liderlik istəyir. Avropada onun vəzifəsi Millətlər Liqasının qurucularının məhv etdiyi Avropa Konsertini yenidən qurmaqdır.

Nəhayət, o qədər tez-tez eşidilən etiraza cavab verməyə cəhd edə bilərik ki, faşizm fərdləri tamamilə dövlətə, canlı varlığı isə qeyri-real abstraksiyaya tabe edir. Bunun cavabı yuxarıda qeyd olunanlarda gizlidir. Hökumət, faşistlərin fikrincə, yalnız ayrı-ayrı vətəndaşların xoşbəxtliyini artırmaq üçün mövcud deyil. Davamlı milli mədəniyyətin və onun zəruri əsasını təşkil edən maddi sərvətlərin himayədarıdır. Bu olmasaydı, fərd heç bir şey olardı; dövlətin ərazisini tərk etsə belə, ondan əl çəkə bilməz; onu daş dövrü insanından fərqləndirən əcdad ənənələrinin bütün məcmusudur. Fərqli mədəniyyət daşıyan qrupların ahəngdar inkişafını təmin edən və onların bir-birini məhv etməsinə mane olan bir hökumət bizim sədaqətimizə iddialıdır. Lakin dövlət, Hitlerin dediyi kimi, xalq üçün dayanıqlı bioloji və mədəni varlıq kimi təsəvvür edilən sadəcə bir mexanizm, sadəcə "konteyner"dir. Faşizm etatist deyil ; Hegelçilərdən fərqli olaraq o, dövlətə sitayiş etmir.

Tarixən nəzərə alındıqda, o, qədim Avropa dövlət forması ilə bənzətmələr təqdim edir, çünki "Orontes Tiberə axmağa başlamazdan əvvəl" - mücərrəd fərdiyyətçiliyin yüksəlişindən və başqa bir həyatda xilas olmaq istəyindən əvvəl. O, yenə də feodalizmlə, hökumətin insanın insana şəxsi sədaqətinə əsaslanmalıdır - ilkin tevtonik komitat ideyasına əsaslanmalı olduğu konsepsiyası ilə analoqları təqdim edir . Bundan əlavə, bu, orta əsr gildiyalarının bütün kateqoriyalı istehsalçıların maraqlarına uyğun olaraq istehsalı tənzimləmək məqsədini xatırladır. Hər böyük hərəkat kimi, onun da kökləri keçmişə gedib çıxır. Ancaq bu, köhnəlmiş sistemlərə geri qayıtmaq deyil. Milliyyət, İrq, Könüllü Ticarət Birlikləri, Mülkiyyətin Rəhbərlikdən Boşanması, Təqsirsiz Məsuliyyət ideyası, "bir yollu" Sivilizasiyadan fərqli olaraq qarşılıqlı əlaqədə olan Mədəniyyətlər ideyası və bir çox başqaları ilə bağlı mahiyyətcə müasir konsepsiyalardan başqa bu, anlaşılmazdır.

[7] O, müasirdir və dövrümüzün bir varlığıdır. Beş il əvvəl bir çoxumuza elə gəlirdi ki, fərdiyyətçi liberal-demokratiya ilə marksist sosializmin o qədər də xoş olmayan alternativlərindən başqa seçim yoxdur. İndi üçüncü alternativ var.

---

[1] Bu üçüncü aksiom, M. Haldv-ın qeyd etdiyi kimi, iki forma alır. Bir versiyaya görə, maksimum sosial məmnunluq, cəmiyyətin qanunları və təsisatlarından asılı olmayaraq, maksimum fərdi azadlıqdan avtomatik olaraq nəticələnir. Digər tərəfdən, bu ən böyük məmnuniyyətə nail olmaq üçün müəyyən hüquqi məhdudiyyətlər lazımdır. Əksər yazıçılar bu və ya digər versiyaya kifayət qədər ardıcıl yapışmırlar; lakin onlar nə məqsədə, nə də vasitələrə şübhə etmirlər - fərdi azadlıq mümkün qədər az məhdudlaşdırılır.
(E. Halevi : Growth of Philosophic. Radikalizm.)

[2] C.Bentham: Əxlaq və Qanunvericilik Prinsipləri. Follett: Yeni Dövlət, s. 27.

[3] Aristoteli müqayisə edin. Siyasət III, 9 və 12: "Ədalət bərabərlərə bərabər, qeyri-bərabərlərə isə qeyri-bərabər rəftar edir. Kişilər bu və ya digər amili buraxırlar, çünki bu, onlara uyğundur; çünki onlar öz işlərində yaxşı hakim deyillər". Amma bu, bizi bacardığımız qədər mühakimə etmək vəzifəsindən azad etməməlidir.

[4] Stalinin özü Rusiyanın "köhnə bolşevik" yəhudi bosslarından çox fərqli tip görünür. İkisinin həqiqətən olması təəccüblüdür

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Rus İnqilabının çıxardığı böyük adamlar 'yəhudi olmamışdır. Amma Stalinin təsirinin nə dərəcədə olduğunu bilmirik qayınatası Lazar Moiseiviç Kaqanoviç, deyəsən ştatda ikinci adamdır.

[5] Platon: Sentyabr 420e. Burke: Fransız İnqilabı haqqında düşüncələr.

[6] Miller və Campbell: Maliyyə Demokratiya, Liverpool Universitetinin iki iqtisadçısının son araşdırması. Britaniya sənaye şirkətləri.

[7] A. Toynbi: Tarixin Tədqiqi. Cild. I, s. 149 fl.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

General-mayor JFC
Fuller tərəfindən İspaniyada Müharibə

Dörd müharibədə, yəni Cənubi Afrika Müharibəsində, Dünya Müharibəsində, İtaliya-Həbəş Müharibəsində və nəhayət, indiki İspaniya Müharibəsində iştirak edən bir əsgər və ya bir jurnalist kimi, hər birinin qeyri-adi dərəcədə fərqli olduğunu gördüm.

Bunun səbəbi açıqdır, onların səbəbləri fərqlidir; lakin məşhur düşüncədə belə deyil aydındır ki, bu səbəblər öz növbəsində müharibənin formasına böyük təsir göstərir.

Məsələn, bu müharibələrin sonuncusunda onun səbəblərinin siyasi olduğu ümumiyyətlə qəbul edilir; yəni, bu, aydın şəkildə müəyyən edilmiş, lakin bir-birinə uyğun gəlməyən fikirlərə sahib olan iki hökumət sistemi arasında toqquşmadır. Bu doğrudurmu? Mən belə düşünmürəm; çünki siyasət heç də əhəmiyyətsiz bir rol oynamasa da, şübhəsiz ki, ulduz dönüşünü mədəniyyət oynayır, bu, doğru desəm, bu müharibənin səbəblərini onun səthini bürüyən siyasi köpükdən daha dərində gizlətmək deməkdir.
Ona görə də mən hesab edirəm ki, biz nə baş verdiyini mədəniyyətlər arasında, eləcə də siyasi nəzəriyyələrlə silahlı qüvvələr arasında toqquşma kimi nəzərdən keçirməsək, başa düşə bilməyəcəyik.
Bu mədəniyyətlərdən üçü var:

Birincisi, tarixin mürtəce İspaniyası - durğun bir kilsə, solğun aristokratiya və ölmüş burjuaziya. İkincisi, inqilabi İspaniya - ideallarını böyük ölçüdə xarici mənbələrdən götürən sosialistlər, anarxistlər və kommunistlər tərəfindən təmsil olunan bu ətalətə qarşı reaksiya - Marks, Bakunin, Trotski və başqaları. Üçüncüsü, gələcəyin hipotetik İspaniyası; Hərbi diktatordan bir qədər çox olan Primo de Rivera deyil, qısa müddət əvvəl Qırmızı Hökumət tərəfindən öldürülən oğlu Xose Antonio tərəfindən xəyal edildi.

1933-cü ildə bu gənc, əslində İspan Faşist Hərəkatını yaratmasa da, Falange Espanola de las JONS-u (Juntas Offensivas Nadonal Sindicalista — aktiv milli sindikalistlərin komitələri) birləşdirdi və ona həyat və forma verdi. Onun nizamnaməsini o, aşağıdakı kimi dörd əsas başlıq altında yığışdıra bilən iyirmi yeddi bənddə işləyib hazırladı:

Milli fondlar. İspaniya bütün ispanların ən yüksək reallığıdır. Bütün separatizm cinayətdir.
Buna görə də İspaniyanın birliyi məqsəddir və bu birlik nəinki beynəlxalq təcrid, nə də xarici vasitəçiliyi qəbul etmir, həm də hərbi keyfiyyətlərin aşılanmasını, güclü ordu və donanmanın yaradılmasını tələb edir.

Siyasi əsaslar. Dövlət totalitar xarakter daşımalı və bütün siyasi partiyalar ləğv ediləcək. Korporativ sistem parlamenti əvəz edir. Siyasi nizam-intizam tələb olunur, lakin şəxsi təşəbbüs Milli-Sindikalist Dövlətin kollektiv maraqlarına uyğun olduğu müddətcə vacibdir.

İqtisadi əsaslar. "İnsanların ehtiyaclarına məhəl qoymayan, xüsusi mülkiyyəti insanlıqdan çıxaran, fəhlələri səfalət və ümidsizliyə məruz qalan formasız kütlələrə çevirən" kapitalist sistemi rədd edilir. Marksizm də belədir. Güclülər daha zəiflərə hökmranlıq etməməlidirlər.
Şəxsi mülkiyyət tanınır, həm də işləmək hüququ. Ailə təsərrüfatlarının yaradılması ilə kəndlilərin həyat səviyyəsi yüksəldilməli, əkinçilik və maldarlıq rasionallaşdırılmalıdır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Mənəvi əsaslar. Dövlətin əsasları birlik, nizam-intizam və hərbi təlimdir.
Təhsil “iqtisadi imkansızlıq üzündən heç bir istedad itirilməməsi üçün” təşkil edilməlidir . Siyasətdən azad olan katolik ruhu daxil edilməli və həyat “yüksək xidmət və fədakarlıq ruhunda yaşamaq” vəzifəsi kimi qəbul edilməlidir.

İSPANYADA MÜHARİBƏ

Britaniya mətbuatında yazılanların əksinə olaraq, bu Hərəkatın keçən ilin iyulunda baş verən üsyana heç bir aidiyyatı yox idi. O vaxt o, hələ körpəlikdə idi, lakin son səkkiz ay ərzində onun böyüməsi möcüzəvi olmuşdur. Bu gün onun üzvləri və simpatizanları milyonlarla insana çatır, onlardan 180,000-i Milis təşkil edir. Hərəkatın indi gündəlik on doqquz və həftəlik otuz qəzet nəşr etməsi bu artımın miqyasını yaxşı göstərir.

Üsyan başlayanda general Frankonun məqsədi bir qədər qeyri-müəyyən idi.
Bu, dözülməz şəraitə qarşı üsyan idi - əslində anarxiyaya qarşı nizam; çünki həyat və mülkə artıq hörmət edilmirdi və kilsələr hər gün talan edilir və ya yandırılırdı. Göründüyü kimi, onun məqsədi demək olar ki, tamamilə hərbi idi, yəni nizamı bərpa etmək idi, lakin hansı hökumət forması üçün qeyri-müəyyəndir. Əgər onun qələbəsi sürətli olsaydı, böyük ehtimalla bu, Primo de Rivera tipli hərbi diktaturanın qurulmasına gətirib çıxarardı.

İspaniyaya enərkən o, nəinki tam çaşqınlıqla, həm də ondan dəstək istəyən fraksiyalar arasında birlik və məqsədin tam olmaması ilə üzləşdi. Məsələn, Accion Popular və ya Gil Robles Partiyası hər zaman katolik idi və xristian sosializmində səslənirdi; heç bir müəyyən siyasətə malik deyildi, siyasi amorf idi və kilsənin aləti idi. Sonra şüarı "Tanrı, Ölkə və Kral" olan Requetes və ya Karlistlər var idi. Onlar mütləq suverenliyə, Korporativ Dövlətə inanırdılar və şiddətlə anti-parlamentar idilər. Bunlardan başqa, monarxistlər və digər fraksiyalar da var idi, ən əsası Falanj idi. Bütün bu müxtəlif partiyaları və hərəkatları mənimsəməli idi.

Hələlik bu çətin deyildi, çünki qırmızılar konsolidasiyaya məcbur oldular. Demokratların, respublikaçıların, kommunistlərin, anarxistlərin və qeyri-münasiblərin qarışığı, onların yeganə düşməni İspaniya da Fransa Rusiyaya və onun yarı müttəfiqi İngiltərəyə tərəf çəkildiyi kimi, Almaniyaya və onun müttəfiqi İtaliyaya tərəf çəkilir. Əslində, bir il əvvəl İtaliya-Həbəş münaqişəsi zamanı döyüşdüyü kimi, Fransanın təhlükəsizliyini təmin etmək üçün Almaniyaya qarşı yenidən gizli bir müharibə gedir.

Bu daxili mübarizə haqqında mətbuatda çox az şey eşidilir; lakin onun adı “müdaxilə etməmək”dir, əslində Almaniyaya zərbə vurmaq üçün Burqos ilə əməkdaşlıq etməmək və Fransanın Valensiya ilə əməkdaşlığı deməkdir. Əgər İspaniyanın beynəlxalq “blokadası” qərəzsiz olsaydı, onun millətçi işin xeyrinə olacağına şübhə yoxdur; lakin dürüstlük müasir Fransanın xüsusiyyəti olmadığı üçün belə olmaqdan uzaqdır.

Həqiqəti aşkar etmək həmişə ən çətin olsa da, xüsusən də müharibə zamanı, Fransanın qırmızılara etdiyi yardımın həddən artıq və sərfəli olduğuna şübhə yoxdur, çünki hər bir yardım qızılla ödənilirdi. Ağ İspaniyanın hara getməsindən asılı olmayaraq, eyni hekayəni eşitmək lazımdır, yəni Fransanın qırmızılara yardımı Rusiyadan daha vacib idi. Keçən iyul ayından bəri Fransanın Pireney adaları üzərindən otuz-qırx min qırmızı beynəlxalq döyüşçünün keçdiyini və bu hərəkətin hələ də davam etdiyini. Fransızların yalnız Bordoda İspan pasportlarını çap etdiklərini və Qırmızı İspaniyaya girmələrini təmin etmək üçün "ixtisaslaşdırılmış" işçilər üçün əvvəlcədən tarixli müqavilələr təqdim etdiklərini. Bundan əlavə, çoxlu sayda beynəlxalq ******ebook çevirici DEMO Watermarks ******* üzərindən ötürülür.

Machine Translated by Google

repatriasiya olunmuş qaçqınlar kimi sərhədə, ya da səyahət etdikləri yük gəmilərinin üzvləri kimi Kataloniya limanlarına göndərilir. Sursat Andorra vasitəsilə göndərilir; gündəlik benzin daşıyan yük maşınları sərhədi keçir; Fransada Qırmızı aviasiya məktəbi var və silah qaçaqmalçılıq yolu ilə Bilbaoya aparılır.

Bütün bunlara baxmayaraq, Milli İspaniyanın qalib gəlmə şansı mütləqdir; çünki Frankonun siyasəti yaradıcıdır, qırmızıların siyasəti isə deyil.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

General Frankonun çıxışı

1936-cı il oktyabrın 1-də dövlət başçısının səlahiyyətlərinin qəbul edilməsi haqqında

Evinizdə müharibə xəbərlərini dinləyən və ya cəbhədə olan, evlərinizi düşünən, ya da Qırmızı bölgələrdə olan, əsgərlərimizin gəlişinə həsrətlə baxan və ya sərhədlərimizdən kənarda qalan, səbirsizliklə taleyimizi izləyən hamınıza SAĞLAMALAR – Kastiliya radiosunun mikrofonundan salamlar!

Mən müharibədən danışmayacağam, çünki dövlətin üzərinə götürdüyüm öhdəliklər sizə qarşıda duran işlərdən danışmağı zəruri edir.

Bizə heç bir utopiyanı müzakirə etmək, nə də ümidlərimizin gerçəkləşməsini sərt mərhələlərə bölmək lazım deyil. Ancaq niyyətlərimizdən danışmaq üçün əvvəlcə keçmişi qısaca araşdırmaq, həm təcrübəmizdən faydalanmaq, həm də qərarlarımızı faydalı şəkildə həyata keçirmək lazımdır.

Adını bütün qəlbimlə çağırdığım İspaniya uzun illər ərzində bir çox bəlalardan əziyyət çəkib, ən az zərərlisi də tarazlığı olmayan ziyalıların təsiri olub, bizim irqimizin mütəfəkkirlərinin nüfuzunu aşağı salmağa cəhd edib, İspaniyaya hər cür ekzotik və başqa ölkələrdə kök salmaq üçün sərhədlərimizdən kənara baxıb. İnsanı ruhdan salan ədəbiyyat, demaqoq təlimlər, acı irqçilik, məğlubiyyət ideyalarının sızması, tarixin təhrifi - bütün bunlar və daha çoxu vətənpərvərliyimizin əsaslarını sarsıtmağa xidmət etdi, beləliklə, biz xalqımızın əsas xüsusiyyətlərini itirdik, indimizdən utandıq, keçmişimizi unutduq, gələcəyimizdən qorxduq.

Yarışın mənəvi tənəzzülünə nail olan bu adamlar üçün ölkəni hərraca çıxarmaq, ən yüksək qiymət təklif edən xarici ölkəyə satmaq çətin olmadı. Ticarətimiz kredit balansı əvəzinə debet göstərməyə başladı və torpağımızın meyvələri hansısa fəth edilmiş müstəmləkələrin meyvələri kimi rəftar edildi, eyni zamanda hər hansı mümkün xilaskarın qılınc qolunu zəiflətmək üçün psevdopasifizm təşviq edildi. Yalançı peyğəmbərlər peyda oldular ki, onlar nifrət və sinfi müharibə səpməklə kəndlilərə torpaq, fəhlələrə diktatura, vilayətlərimizə isə muxtariyyət vəd etdilər.

Tamamilə həyasızcasına, bu insanlar hakimiyyətə sahib olsaydılar, torpağı kəndlilərdən, azadlığı fəhlədən və bütün muxtar rahatlıq ümidlərini Vilayətlərdən alacaqdılar.

İndi də bizim Yeni İspaniyamız üzərinə düşən vəzifənin miqyasını nəzərə alaraq, ictimai əməkdaşlıq ruhunda qanunun və asayişin bərpasının azadlığa aparan ilkin şərt və əmin yol olduğunu göstərmək əzmində olmaqla, öz azadlığına doğru irəliləyir, onun faydaları ana vətən daxilində və hüdudları olmadan bütün xalqına axacaq.

İspaniya özünü daha çox totalitar bir konsepsiya altında təşkil edir, onun milli qurumları onun milliliyini, birliyini və davamlılığını təmin edəcək. Bu yeni hakimiyyət üsullarının tətbiqi o demək deyil ki, bizim rejimimiz müstəsna olaraq hərbi xarakter daşıyacaq; əksinə, sistemimiz ölkənin bütün imkanlarının və enerjisinin öz ifadəsini tapacağı bir iyerarxik rejim quracaq.

İspaniyanın Əyalətlərinin şəxsiyyətinə ən böyük əzəmətimiz dövründə köhnə milli ənənəyə uyğun olaraq hörmət edilməlidir; həmişə bir şərtlə ki, bu, milli birliyə töhfə versin.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

İspan bələdiyyəsi öz tarixi əhəmiyyətini bərpa edəcək, bu da həyata keçirə bilər
ictimai həyatımızda bir vahid kimi qədim funksiyalarını yerinə yetirir.

Yerli və milli fəlakətli təsirləri, ittifaqlar və siyasi maraqlar vasitəsilə basqıları ilə ümumi seçki hüququnu ləğv edərək, millətin iradəsinin ölkənin ehtiyaclarının və ideallarının ən yaxşı şəkildə inkişaf etdirildiyi texniki və korporativ orqanlar vasitəsilə özünü ifadə etməsinə diqqət yetirməliyik.

Yeni İspaniya Dövlətinin gücü artdıqca, mərkəzsizləşdirməyə nail olunacaq ki, rayonlar, bələdiyyələr, birliklər və fərdlər Dövlətin ali maraqları çərçivəsində mümkün olan ən geniş azadlıqdan istifadə etsinlər.

Sosial aspektində əmək, qarşılıqlı əməkdaşlığı qeyri-mümkün edən acı və mübariz üsullara əl atmamaq şərti ilə kapitalizmin qulu olmayacağına mütləq təminat alacaqdır. Fəhlə öz muzduna layiqdir: nəinki əmək haqqı təminatı yaradılacaq, həm də indiyədək təmin edilmiş əmək haqqının bütün avansları qorunacaqdır. İşçinin hüquqlarının tanınması ilə, milli sərvəti yaradan ünsürlərlə sədaqətli əməkdaşlıq üçün üzərinə düşən öhdəliklər dayanacaq.

Bütün ispanlar öz imkanlarına uyğun işləməyə məcbur olacaqlar. Yeni dövlət edə bilməz
hər hansı bir parazit qəbul edin.

Dövlət Katolik Kilsəsinə lazımi hüquq və imtiyazlarını verəcək, bununla da bizim ənənəmizə və ispan xalqının böyük əksəriyyətinin inancına hörmətlə yanaşır; lakin Dövlət hər hansı kənar gücün Hökumətin xüsusi funksiyalarına müdaxiləsinə yol verməyəcək.

Gəlirlərə gəldikdə isə, dövlət bunu nəzərə alaraq vergilərin ədalətli bölüşdürülməsini təşkil edəcəkdir
yükü ən yaxşı şəkildə daşıya biləcək çiyinlərə düşür.

Kənd təsərrüfatına gəlincə, ailə təsərrüfatları torpaqda əkinçi yaratmaqla, hər hansı bir fərziyyə mülkiyyət sistemi ilə deyil, kəndliyə müstəqillik vermək məqsədi daşıyan birbaşa və daimi yardımla həyata keçiriləcəkdir. İşimizin qalıcı bir xüsusiyyəti də bu məqsədə yönəldiləcəkdir. Kənd təsərrüfatı işçisi şəhərin bu gün qəbul etdiyinin bir hissəsini ticarət və kargüzarlıq xidmətlərinə görə almalıdır.

Beynəlxalq məsələlərə gəlincə, biz bütün dünya ilə geniş dostluq üfüqü açaraq bütün xalqlarla sülh şəraitində yaşamağa ümid edirik. Bunun bir qəti istisnası var: siyasəti insanlıq və sivilizasiya üçün belə fəlakətli nəticələr vermiş Sosialist Sovet Respublikaları İttifaqı ilə bizim heç bir əlaqəmiz olmayacaq.

Əminəm ki, bu qəhrəmanlar və şəhidlər diyarı öz çətinliklərinə sinə gərərək tarixin daha bir şanlı səhifəsini yazacaq və nə şərqdən, nə də qərbdən deyil, əsl ispan dilində həll yolu tapacaqdır.

İspanlar, yaşasın İspaniya!

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Ezra Pound tərəfindən İqtisadi Orfologiyaya Doğru

Ortodoksal iqtisadiyyatın təbiəti haqqında OUBT , yəni onun səmimi bir araşdırma, yoxsa cinayət və aldadıcı saxtakarlıq kimi qiymətləndirilməsi ilə bağlı bu gün ən azı 50 il köhnəldiyini söyləmək olar. Bu gün pravoslavlığın tərəfdarları arasında yalnız sadə, kor və pis niyyətlə fəaliyyət göstərən karyeristlər ola bilər.

Bir mövzunu ciddi şəkildə araşdıran hər kəs görünən və ümumi hadisələrdən xəbərdar olmaq üçün 15 il çəkə bilməz.

İqtisadiyyatın elm olmadığını söyləmək sadəcə məğlubiyyətdir və yalnız çaşqınlıq yarada bilər. Keçən əsrin ortalarında aeronavtika və radio hələ elmlər adlandırıla bilməzdi (baxmayaraq ki, 1864-cü ilin sonunda müəyyən bir Loomis naqillərdən istifadə etmədən elektrik siqnallarını bir qayıqdan digərinə ötürməyi bacardı).

Bu gün ciddi adamların edə biləcəyi şey iqtisadiyyatın elm (bilik sahəsi - epistem) olan hissəsi ilə techne və ya bacarıq sahəsi (çox tez-tez hiyləgərlik) olan hissəsini ayırd etməkdir.

Demək olar ki, gəmi idarə etmək sənəti əsl elm deyil: hələ də elm
naviqasiya mövcuddur və təkmilləşdirilir: sadə gəmi kompasından tutmuş giroskopa qədər.

İqtisadiyyatın öyrənilməsinin əslində empiristlər, ciddi terminoloji hazırlığı olmayan insanlar tərəfindən aparıldığını nəzərə alsaq, iqtisadi məqalələrdə çaşqınlığın çox olması kifayət qədər təbii görünür. Məsələn, anqlo-sakson dünyasının canlı iqtisadi elm qurmuş ciddi və vicdanlı yazıçılarını nəzərdən keçirək. Soddy, fizika üzrə Nobel mükafatı; Duqlas, mühəndis, Hindistanda Westinghouse rəhbəri; Larranaga, yol mühəndisi; Orage, Douglas tərəfindən çevrilmiş jurnalist; Kitson, Kitson lampasının ixtiraçısı; Gesell, iş adamı; və s. Bütün praktik kişilər!

Ayı kəşf etdiklərini söyləmək heç nə demək olmaz, amma onlar əsl ayı yenidən kəşf ediblər, professorlar isə səhnə dirəkləri ilə uşaq oyunlarını davam etdirirlər; illüzionistlər, xalqı yalnız öz kabinələrində ovlaya bilirlər.

Ortodoksal iqtisadiyyatın banilərinin təfəkkürü haqqında təsəvvür əldə etmək üçün, məsələn, Rikardonun bir cümləsini götürək (təbii ki, onun kağız pulların dəyərini tanıması faktını gözünü qırpmadan): “Elə bir əmtəə yoxdur ki, onun istehsalı üçün daha çox və ya daha az əmək tələb olunmasın”. Deyəsən David Rikardo heç vaxt toyuq evində olmamışdı və yumurta onun iqtisadi sistemindən kənarda qalmışdı. Sadəcə olaraq qida dəyərinin (həyat dəyərinin) ölçüsü kimi yumurta qiymət indeksindən əvvəl gəlirdi. Təbiət hadisələrini birbaşa müşahidə etməklə, adi insan başını loqarifmlər və bank mifologiyası ilə doldurmaqdan daha az səhvə yol verir. Və zarafat etmirəm! Yumurtanın dəyəri aclıq və toxluqla əlaqədar olaraq artır və azalır.

Aristotel bizə qaranlıq və mürəkkəb əhəmiyyətə malik bir söz vəsiyyət etdi: Xpeia, faydalılıq, arzuolunanlıq, təbii olaraq Kembricdən olan Rekhem tələbi tərcümə edir. Sxoliist bizi maarifləndirmir. Aristotel haqlı idi, lakin pul vahidinin dəyərinin “bunun üçün əldə edə biləcəyiniz şeyə dəyər” olduğunu söyləmək niyyətində idi. Tamamilə doğrudur, amma buna elmi terminologiya deyə bilməzsiniz.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Tələbə iqtisadi məsələlərin müzakirəsi üçün ən ümumi, əsas və zəruri terminlərin tərifl ərinin Evklid cədvəli ilə başlayan birini tapmadan kitabxanaya gedib iqtisadiyyat üzrə 500 iddialı traktata müraciət edə bilər.

Məsələn, "Pul" termini ilə başlayaq. Aristotel onu pis tərif edir, daha doğrusu, qətiyyən təyin etmir, ancaq onu həqiqi mənada təyin etmədən danışır. İnsan isə 20 əsrdir ki, bu yarı qaranlıq vəziyyətdə qalıb.

Mən bir neçə tərif verməyə çalışacağam, baxmayaraq ki, onların hansısa akademiya və ya konqres, daha yaxşısı, bir qrup ciddi və mötəbər mütəxəssis bu leksikoqrafik əsərin doğruluğunu tanımasına qədər heç bir faydası ola bilməz.

Sikkələnməmiş qızıl pul deyil; pul qızılının başqa əmtəələrlə dəyişdirilməsi əsas etibarilə bir növ barterdir: müəyyən miqdarda malın və ya müəyyən çəkidə malın əvvəlcədən çəkilmiş və ölçülmüş metala dəyişdirilməsi.

Pulun əsas keyfiyyəti onun ölçülə bilməsi və ölçü kimi xidmət edə bilməsidir. Hətta qiymətli metal diskini malla mübadilə edərkən belə onun pul olmasını dövlətin izi müəyyən edir. “Pulumuz olmadığı üçün yol çəkə bilmərik” deyən bir hökumət, “Kilometrlərimiz olmadığı üçün yol çəkə bilmərik” deyən hökumət qədər gülünc olardı.

Gəlin pulun nə olduğunu müəyyən etməyə çalışaq. "Pul ölçülü bir iddiadır." Pul bir başlıq və ya ölçülmüş iddiadır. "Pul ümumi bir iddiadır." Pul konkret olmayan bir tituldur (məsələn, dəmir yolu bileti, meyxana çeki, nəqliyyat, yemək, kabin və s. hüququnu daşıyan buxar bileti). Ümumidir. Pul, üstəlik, dəyişdirilə bilər, yəni bir şəxsdən digərinə rəsmiləşdirilmədən ötürülə bilər. O, dövlət istiqrazı, dəmir yolu istiqrazı və ya hər hansı “societe anonim” istiqrazı kimi faiz daşımır.

Gəlin “kredit” terminin nəzər salaq. Deyirlər ki, insanın nağd şəkildə ödəyə biləcəyinə inanılanda və ödəmədən yayınmağa və ya təxirə salmağa çalışmayacağına inanılanda kredit var. “Borc” “kredit”in tam əksi deyil. Əslində kredit çox vaxt borc vermək imkanıdır və həmişə artıq verilmiş borcun əksi demək deyil. Ona görə də qeyri-müəyyən bir terminlə qarşılaşırıq.

Nəhayət, “inflyasiya”ya nəzər salaq. Ortodoksal iddiaların yarı həqiqətləri arasında bəziləri təbii və təkrarlanan hadisələrə əsaslanır. İnflyasiya deyilən şey, ilk növbədə, heç kimin istəmədiyi və ya arzuolunan miqdardan artıq olan mal və ya xidmətlərə “uyğun” pul buraxıldığı zaman baş verən həqiqi inflyasiyadan fərqləndirilməlidir. Pul çatdırıla bilməyən və ya alına bilməyən mallara və ya xidmətlərə “qarşı” (yəni psevdo-müqavilə ilə) buraxıldıqda heç bir dəyəri yoxdur. Məsələn, 1917-ci ildə partlayan mərmiyə “qarşı” pul buraxmaq inflyasiya olardı və pulun özünün heç bir dəyəri olmaz, çünki mərmi heç kim istəməz və heç kim onu çatdıra bilməz.

Etibarlı tərifl ərin qısa siyahısı adi insana böyük sələmçilərin və inhisarçıların hiylələrindən və mütləq lənətlənmiş və çürük xəyanətindən qaçmağa imkan verərdi.

Əslində, pulun tərifi ilə, daha doğrusu ciddi və ədalətli anlayışı ilə Soddi bir miqdar qaranlıq kitablar nəşr etdikdən sonra (qaranlıq, yəni oxucu üçün, professor Soddi üçün son dərəcə dərin və əziz olsa da) “ Sabahın pulu” kitabında yazır: “Necə ki, özəl adamların vergi orqanlarının olması ağlasığmazdır. ona qarşı bütün konstitusiya təminatlarının dişləri, sadəcə bir hiylə ilə funksiyanı qəsb etməlidir

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Parlamentin səlahiyyətlərini yerinə yetirir və heç bir səlahiyyət olmadan cəmiyyətin sərvətindən məcburi rüsumlar alır.

İtaliyanın bugünkü vəziyyəti ilə anqlo-sakson ölkələrinin vəziyyətini ayırd edək. Sərvət bolluğunun böhranlar yaratdığı ölkələrlə müəyyən materialların ciddi çatışmazlığı olan ölkələri ayırd edək; köhnə bilik və ya şüurun çoxunu özündə cəmləşdirən "yeni iqtisadiyyatın" tarixini təsvir etmək üçün bir az geriyə dönək.

Müasir iqtisadi düşüncədə dörd canlı cərəyan var: (1) Duqlasizm; (2) Geselizm; (3) S. Ambrose-dən qaynaqlanan və S. Antonino ilə inkişaf edən kanonik iqtisadiyyat; (4)
Təkmilləşdirmə siyasəti (bataqlıq drenajı və s.), la battaglia del grano, əmanət, ailə çekləri, ərzaq çekləri, iş çekləri, dövlət nəzarəti, yığım və s. ilə korporativ iqtisadiyyat.

Başlamalı olduğumuz ortoloji iqtisadiyyat sözdə pravoslavlıq tərəfindən gizlədilən bəzi faktları nəzərə almalıdır. Mallar qeyri-bərabər davamlılığa malikdir, stullar, pendir: Pheidias, Praxiteles və ya Botticelli əsərləri müxtəlif davamlılığa malikdir. İbtidai insan bir alətdən istifadə edirdi, sivil insan isə onlarla alətdən istifadə edir.

Mənə elə gəlir ki, biz bu gün iqtisad elmində əməkdaşlıq edən, hətta empirist olsalar belə, öz fəaliyyətlərində tək bir kəşf etmiş və bunu tarixlə, başqa məktəblərin, başqa dövrlərin və ya digər iqtisadi təriqətlərin ədalətli və əsaslı ideyaları ilə əlaqələndirmək prosesində olmasalar da, ciddi adamların siyahısını tərtib etməliyik.

Dərhal anlayaq ki, filankəs buxarın çaydanın qapağını qaldıran gücü müşahidə olunur. İxtiraçı fizikaya dair ensiklopediya və ya həcmli traktat nəşr etməsə belə, bu dəyərlidir.

Etiraf edək ki, CH Duqlas sənaye sistemi tərəfindən (və daxilində) paylanan alıcılıq qabiliyyətinin qeyri-kafiliyini tək başına kəşf etdi. Onun fabriki alıcılıq qabiliyyətini "qiymətləri", yəni bazara atılan malları yaratmaqdan daha yavaş paylayırdı. Beləliklə, bir ayda paylanan alıcılıq qabiliyyətindən daha çox qiymətlər yarandı.

Özgələrinin acından ölən cinayətkar, axmaq, monopolist insanı paltosuna görə kəsmək istərdi. Duqlas, bunun əvəzinə, çatdırıla bilən və insanların istədiyi malların miqdarına uyğun alıcılıq qabiliyyətinin verilməsi imkanını gördü. Bunda yeni olan çox az idi və dürüst olan çox şey var idi. David Hume artıq görmüşdü ki, firavanlıq hər hansı bir xalqın sahib olduğu pulun miqdarından deyil, bu kəmiyyətin artmalı olmasından asılıdır. Qeyd edək ki, artım yavaş və sabit olmalıdır.

Faydalı yazıçılardan MacNair Wilsonun adını çəkək. O, ictimaiyyətini bankların borc vermədiyini, ancaq ödəməyi vəd etdiyini başa düşmək üçün öyrətdi. (Ödəmə vədi.) Gesell, sərbəst mübadilə nöqteyi-nəzərindən başlayaraq, orta əsr yepiskoplarının brakteatlarını yenidən gündəmə gətirdi.
Demuraj ödənişi ilə (elan edilmiş dəyərini qorumaq üçün hər ay əskinasa əlavə edilməli olan markalar) dövriyyənin sürətini stimullaşdırmaq niyyətində idi və Wörgl şəhərinin meri Unterguggenberger bu sistemin səmərəliliyini nümayiş etdirdi.

Gesell Marksın ölmüş hissəsini öz lal ifadəsi ilə məhv etdi: "Marks heç vaxt sual vermədi
pul." Yəni Marks heç vaxt pulun mahiyyətini şübhə altına almamış, onu təhlil etməmişdir.

Gesell sisteminin üstünlükləri ən azı aşağıdakılardır: (1) psevdodemokratik ölkələrdə o, milləti azad edə bilər; yəni hökumət və xalq (istər işəgötürən, istərsə də işləyən bütün istehsalçılar daxil olmaqla) bankların və sələmçilərin gücündən.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Bununla belə, heç bir saf cins Gesellite heç vaxt Dövlət və Korporativ nöqteyi-nəzərdən demuraj pulunu düşünməyib.

Hər ay əlavə edilən əskinasın dəyərinin bir faizi ilə mütənasib bir möhürlə, 8⅓ milyard tiraj dövlətə ildə bir milyard gəlir verəcək, inkassasiya üçün praktiki olaraq heç bir xərc tələb olunmayacaq, bu avtomatik olacaq və bürokratik meymunlardan və ya müdaxilələrdən demək olar ki, tamamilə azad olacaqdır.

Ruzveltin etdiyi kimi borcları (astronomik borclar) milli istiqrazlarla yığmaq əvəzinə, hər bir dövlət borcu, dövlətin sərvətinə olan hər bir mülkiyyət 100 ay ərzində ikiqat artmaq əvəzinə, ləğv ediləcəkdi. (İngilislər hələ də Vaterloo döyüşü üçün vergi ödəyirlər.)

Xəzinə istiqrazları qocalığı və ailələrini təmin etmək istəyənlər üçün əmanət üsulu kimi şəxsi əllərdə saxlanıla bilərdi, lakin onlar öz kreditindən istifadə etmək istəyən hökumət üçün qaçılmaz zərurət kimi deyil, layiqli vətəndaşlar sinfinə dövlət dividendləri hesab olunacaqlar.

Mən təkid edirəm: Dövlət öz kreditinə görə “icarə” ödəməli deyil; yəni, demək olar ki, hər bir ölkədə olduğu kimi, cəhalət və qərəzli mühakimələrlə böyük peşəkar sələmçilərdən borc almağa ehtiyac yoxdur; məsələn, mənim bədbəxt ölkəmdə, indiki ağır mənəvi böhranda olan Fransada, İngiltərədə dünyada baş verən yeni hadisələrdən xəbərsiz qəbul edilən ənənələrin gücü ilə.

Sosial kreditorların ikinci nəsli, empiristlərdən və ixtiraçılardan sonra, AR Orage tərəfindən stimullaşdırılaraq, iqtisadi orfologiyanın ilk kitabı olan Pul nəşr edən Butchart yaratdı . Butchart ikinci cildi ilə sabahın pulu ilə daha az uğur qazandı; o, əslində, hər biri təqdirəlayiq olan, fərqli fikirdə olan yeddi yazıçı toplamışdır, lakin o, ayrı-ayrı müəllifləri bir-birinin esselərini oxumağa və onları əlaqələndirməyə vadar edə bilməmişdir. Kitab əsasən Duqlasın bəzi yazılarının təkrar nəşri və bu məqalədə artıq istinad edilən Soddy səhifəsi üçün dəyərlidir.

Məşhur yazıçılar arasında İrvinq Fişer və Kristofer Hollisin adını çəkmək lazımdır. Ancaq ayırd etmək lazımdır; Fisher yaxşı yazan jurnalistdir (rəsmi olaraq professordur, amma ürəyində jurnalistdir).
Onun möhürün qırx səhifəsi hər bir ciddi adamın, eləcə də professorların diqqətinə layiqdir.
Fisher döyüşə çox da dərindən girmir. Ola bilsin ki, o, nikbindir və Amerikanın böyük sələmçilərini Şylokinqin son həddi və qramı əvəzinə yarım funt ətlə kifayətlənməyə inandırmağa çalışır.

Christopher Hollis böyük dəyərə malik “The Two Nations” kitabını yazıb və müxtəlif kitablarda ictimaiyyət üçün mübarizəni davam etdirib, onun xoşbəxt bir toxunuşa malik olduğu deyilə bilər; o, əslində, pul elmini və sələmçiliyin müxtəlif problemlərini elə müalicə etməyi bacaran azsaylı iqtisadçılar arasındadır ki, onların kitabları satılır və üçüncü nəşrə çatır.

Wyndham Lewis İngiltərə hökumətini saxta antik adlandırır. Əsasən ədəbiyyat adamı, satirik olsa da, bu yaxınlarda seçilmiş ictimaiyyət üçün nəzərdə tutulmuş yüksək sosioloji dəyərə malik bir kitab nəşr etdi: Ölülərinizi sayın, onlar sağdır (heç bir şey haqqında başqa bir Böyük Müharibəyə hazırlıq). İqtisadiyyat kimi deyil, bu problemlərin birinci dərəcəli canlı yazıçıların yaradıcılığına hansı ritmlə nüfuz etməsini təklif etmək üçün deyirəm. Bu gün dörd ən yaxşı Amerika şairi pul problemlərindən narahatdırlar (artıq köhnə "çəhrayı" Webbite, Fabian, Mançesterian və ya Villardian ilə deyil), əslində Dante, Şekspir, Aristotel, Hume, Berkeley, Montesquieu və s. kimi böyük yazıçılar idi. ********ebook converter DEMO Watermarks********

Machine Translated by Google

Bu fikirlərə yönəlmiş başqa bir düşüncə cərəyanı Şimali Amerika respublikasının əsaslarını canlandıranların yazılarında, yəni Ceffersonun, Ceksonun, Van Burenin yazılarında özünü göstərir. Mənim Ceffersonum və/yaxud Mussolinim, WL Vudvordun kitabları, Yeni Amerika Tarixi, Ata Koflin və Bakın məqalələri və ya daha dəqiq desək, Koflinin Pul adlanan kitabının ən yaxşı hissəsi (səh. 211-213).

Bir əcnəbinin hansı ingilis və amerikan resenziyalarını oxumalı olduğunu söyləmək çətin olardı, çünki bu ölkələrdə intellektual həyat yalnız iki-üç il (və ya hətta daha az) davam edən, sonra isə birdən-birə mövcudluğunu itirən və ya bir növ ədəbi və ya ideoloji bürokratiyaya çevrilən, qoruyucu rəng alan və ideyalarını asanlaşdıran efemer nəşrlərdə özünü göstərir. Bununla belə, qeyd etməliyik ki, ingilis faşistləri bir il əvvəl yüksək canlılığa malik sosial-iqtisadi dövri nəşri nəşr etməyə başladılar: Faşist Quarterly. Bu, General Fuller, Coys, Wyndham Lewis, AK Chesterton, J. Jenks kimi digər müəlliflərin yazılarını oxuya bildiyim yeganə ingiliscə icmaldır.

Texasda Geselinin “The Natural Economic Order” kitabını öz hesabına nəşr etdirməsinin böyük ləyaqəti olan Hüqo Fak, böyük nəşriyyatların belə bir nəşrin yaxşı iş olduğunu düşünmədiyi bir vaxtda, Loeb's Chartressence of Porssevi (Porlenty Chartressence of Persenty) nəşrinə baxmayaraq, özünün “Çıxış Yolu” adlı kiçik kağızını Scarcity Economics-dən qalan ideyalarla rəngləndirir. del Lavoro, mart, 1936).

Liberal cinsdən olan bu təriqətlər arasında söz azadlığı yoxdur. Nə Gesellitlərin nəşrləri, nə də Duqlasizmin rəsmi nəşrləri iqtisadi ideyaların açıq müzakirəsinə imkan vermir. Dekadant midye adamları kimi hipnoz edilmiş və sərtləşmiş kimi görünürlər. Onlar öz aralarında mübahisə edirlər. Duqlas hesab edir ki, demuraj pulu üzərindəki möhürlər sıxıcı vergidir - faydasız və daimidir, baxmayaraq ki, Duqlas kreditinin "ləğv edilməsi"ndən və ya onun endirimindən və verilmiş krediti ləğv etmək üçün başqa vasitələrdən daha başa düşüləndir.

Gesellitlər, bütün irqin onsuz da ölənlərin işindən və elmi kəşflərdən qazanc əldə edə biləcəyi fikrindən demək olar ki, sadist şəkildə qəzəblənirlər. (Dəyər işdən əldə edilir, lakin onun meyvəsini istehlak etmək üçün burada yeməyən sələflərimiz tərəfindən böyük miqdarda iş görülüb.)

Əncir Ağacı (Duqlasit) qeyri-duqlasitlərin gesellitlərə və ya korporativ sistemə doğru irəliləməsinə işarə etmir. “New English Weekly” ingilis şəhərətrafı temperamentinə qərq olub və buna görə də konkret və müəyyən edilmiş ideologiyadan daha çox həmin solğun həyat rəngini itirib. Yeni Demokratiya (Nyu York) faydalı idi, lakin artıq mövcud deyil. Coughlin, təşəbbüskarlar üçün deyil, həftəlik olaraq geniş ictimaiyyət üçün populyar maarifləndirmə işini həyata keçirir (Sosial Ədalət) Ancaq XV-ci ilin iyun ayında mən onun kağız xəbərlərində ya başqa yerdə çap olunmayan, ya da qalmaqal və kamuflyaj sütunları arasında gizlənmiş bir neçə sətir verilən xəbərləri tapıram. Ümumi xarakterli dövri mətbuatın redaktorlarından mənə tez-tez belə bir dəvət gəlir: İqtisadiyyatdan başqa heç nə yaza bilməzsiniz?

Mən ciddi oxucunun lütfkarlığını istəyirəm: çox müxtəlif şeylərdən danışmışam.

Bu məqalə iki hissədən ibarətdir: birincidə mən az qala iqtisadçılara yalvardım ki, dəqiq terminologiyanın təcili zərurətini nəzərə alsınlar; ikincisində mən leksikoqrafik məsuliyyəti öz üzərinə götürməyə hazır olan texniklərdən ibarət nüvə tapılarsa, bir sıra dağınıq yazıçılar arasından seçilmiş, lakin koordinasiya oluna bilməyən, fraqmentli, lakin səmimi bəzi əsərləri qısaca göstərdim.

Ən qəti şəkildə deyirəm ki, sağlam etika olmadan ağlı başında ola bilməz, heç bir elmi ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

iqtisadiyyat. Pul siyasətinin məqsədini və obyektini nəzərə almadan sadəcə dinamizmi nəzərə almaq xaosa səbəb olardı. İradə istiqaməti iqtisadiyyat elmində öyrənmənin tərkib hissələrindən biridir. “Qızılımız əsgərlərimizin iradəsi və qollarıdır” deyən Badoglio Londondakı bütün professorlardan daha çox iqtisadçıdır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

A. Raven Tomson tərəfindən çöküşün səbəbləri

I Fascist Quarterly və British Union Quarterly qəzetlərində bir neçə dəfə köhnə banda iqtisadçılarının gücləndirdiyi qısamüddətli bərpa bumunu izləməli olan gələcək depressiya haqqında yazmışıq . Mən bum və tənəzzülün ticarət dövriyyəsinin kapitalizm qurulandan bəri son yüz ildə necə işlədiyini göstərdim və orta hesabla doqquz illik müntəzəm bir dövr göstərdim, bəzən yeddiyə düşdü və ya on birə yüksəldi. Orta hesabla növbəti böhran ili depressiyanın qeyri-adi dərinliyinə görə 1939-cu ilə təxirə salınma ehtimalı ilə 1938-ci il olmalı idi. Əslində, böhran həmişəkindən bir il əvvəl başladı və növbəti tənəzzül artıq 1937-ci ildə başladı.

Bu, hətta "rifahın" davam edə bilməyəcəyinə əmin olanlar üçün də sürpriz oldu. Yalnız Quarterly jurnalının son sayında yenidən silahlanmanın və ucuz pulun yaxınlaşan böhrana təsirini müzakirə etdim və həddindən artıq spekulyasiyanın vaxtından əvvəl bum yaratdığını başa düşsəm də, yenidən silahlanmanın təkanının bizi hər halda, 1938-ci ilin payızına qədər aparacağını düşünürdüm, o zaman ki, təkbaşına yığılmış silahları istehlak etmək üçün müharibənin qarşısını alacaq. Həqiqətən, mən maliyyəçilərin böhrana alternativ olaraq qəsdən müharibə axtarması təhlükəsinə qarşı xəbərdarlıq etdim.

Əslində, mən maliyyə demokratiyasının daralan dünyasında Amerika iqtisadiyyatının daşıdığı ağırlığı və Amerikada hər hansı böyük yenidən silahlanma proqramının olmamasını lazımınca qiymətləndirməmişdim.
Son enişdə olduğu kimi, Amerikadandır ki, yeni depressiya yayılır və yenidən silahlanma qazancının bütün təşviqi Throgmorton Street-in Wall Street-də səhm dəyərlərinin dramatik şəkildə çökməsinə reaksiya verməsinin qarşısını almaq üçün kifayət deyil.

Baxmayaraq ki, 1907-ci ildəki kimi bu vaxtından əvvəl tənəzzül daha az intensivliyə malik ola bilər və beləliklə, kapitalist sabitliyinə sonrakı və daha intensiv uğursuzluqdan daha az zərbə olsa da, onun bir üstünlüyü var ki, o, müharibəni qızışdıranların bütün səylərinə baxmayaraq, bizi müharibəyə sürükləyə bilməmişdən əvvəl gəlib çatmışdır. Depressiya gücləndikcə, ictimai maraq xarici siyasətdən aktual daxili problemlərə qayıdacaq və beynəlxalq münaqişə təhlükəsi azalacaq. Artıq çöküşün qarşısının alınması kimi müharibə təhlükəsi keçib gedir.

WALL STREET ÜZRƏ PANİKA

Mətbuatımızın bunu ört-basdır etmək cəhdlərinə baxmayaraq, Uoll-stritdə çaxnaşma 1929-cu ilin payızında olduğu kimi bu payızda da çox pis oldu. Əsas işlərin həyata keçirilməsi üçün polad tələbatın azalması həlledici amil oldu və United States Steel və digər polad səhmləri dəyərlərin aşağı düşməsinə səbəb oldu. Bu ilin əvvəlində US Steel 100 dollarlıq səhm üçün 129¼-ə kotirovka edildi. Hətta aprel ayında qızıl böhranından sonra dəyər 100-dən çox idi.
Sentyabrda davamlı eniş ABŞ-ı gətirdi
Polad 80-ə çatdı. Daha sonra qiymətlərin gündən-günə çökməsi ilə Oktyabrdakı eniş gəldi. ABŞ aşağı düşdü
70-dən 68-ə qədər polad. Qısa bir ralli, sonra "qara çərşənbə axşamı" çaxnaşma satışı qiyməti 54-ə göndərdi. O vaxtdan bəri US Steel-i təxminən 65-ə qaytaran daha da bərpa oldu, lakin artıq noyabr ayında polad hasilatının azaldılması ilə bağlı təzə hesabatlara görə qiymət yenidən 50-yə enir, hansı ki, indi 50 faizdən azdır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Bütün bunları sadəcə birja “qıcıqları” kimi rədd etmək olmaz. Wall Street-in çöküşünün əsas səbəbləri var. İstehlak mallarına tələb hələ də yaxşı saxlanıla bilər, lakin kapital mallarına tələb sürətlə azalır. Həddindən artıq istehsal, əgər hələ real deyilsə, hər halda potensialdır və sənayeçilər zavodu genişləndirməyi dayandırırlar. Nəticədə, poladın artan nisbətdə daxil olduğu əsas vəsait istehsalçıları onsuz da pis zərbələrə məruz qalıb və bazarı nizamsızlaşdıran polad səhmlərinin dəyərinin düşməsi sadəcə bazar manevri deyil, məhsulun azaldılması üzrə mənfəətin azaldılmasının ağlabatan gözləntisidir.

RUZVELT KÖMƏK OLARMI?

Pittsburq kimi polad şəhərlərdə işsizlik artmaqdadır və bu, təbii ki, istehlak mallarına olan tələbata öz təsirini göstərəcək və investisiyaya ikiqat təsir göstərəcək.
Amerika əvvəlkindən düzgün qurtulmazdan əvvəl yenidən klassik depressiyaya doğru gedir. Əgər Ruzvelt müdaxilə etsə, hələ ki, istəksiz görünürsə, o, Huverin 1929-1932-ci illərdə cəhd göstərdiyi kimi dalğaya qarşı üzəcək. Bu dəfə də Amerikanı ümumi dünya bərpası dalğasına salmaq 1933-cü ildə olduğu kimi asan olmayacaq. Bu dəfə qüdrətli Prezident bütün gücünü sərf etməli olacaq.

Pul manipulyasiyası, ictimai işlər və s. böhranı qarşılamaq üçün kifayət etməyəcək, həqiqətən də, Ruzvelt öz səlahiyyətləri daxilində yalnız Amerika sənayesinin əsas hissəsini Hökumətin mülkiyyətində yerləşdirmək üçün o qədər intensiv ola biləcək nəhəng dövlət satınalmaları ilə kömək edə bilər.
Ruzveltin sənayeyə dövlət nəzarətinin faşist alternativini tətbiq etmək səlahiyyəti olmadığından, onun Yeni Sövdələşməsi Ali Məhkəmənin qərarları ilə nüfuzdan düşür və əsasən məhv edilir, o, dövlət kapitalizmini tətbiq etmək üçün kommunist metoduna məcbur edilə bilər. Onun yəhudi müşavirlərinin bu istiqamətdə nə qədər işlədiyini hələ görə bilmirik. ABŞ və SSRİ yəhudi nəzarətinin əsas olduğu iki böyük materialist respublika kimi bir-birinə daha da sıxlaşa bilər.

BRITA REAKSİYASI

Mühafizəkar siyasətçilərimiz, Fond Birjasının çökməsinə dair bütün dəlillərə baxmayaraq, bizi əmin edirlər ki, qarşıdan gələn “resessiya”dan əsər-əlamət yoxdur (ictimaiyyəti sakitləşdirmək məqsədi ilə işlənmiş xüsusi söz), Britaniya Amerika kimi iqtisadi çətinliklərdən təsirlənmir və yenidən silahlanma bizi keçəcək. Bütün bunlar cəfəngiyyatdır, çünki bütün maliyyə demokratiyaları beynəlxalq maliyyə ilə sıx bağlıdır və Wall Street dünyanın maliyyə mərkəzidir və belə olaraq qalır.
Orada baş verən hər şey 1937-ci ildə olduğu kimi, 1929-cu ildə olduğu kimi, başqa yerlərdə də əks-səda verməlidir. Axı biz üçtərəfli sazişlə “böyük demokratiyaların birliyini” vurğulamamışıqmı? Hökumətimiz “köhnə dəstə” partiyalarının alqışları altında Amerika ilə daha sıx ticarət əlaqələri haqqında danışıqlar aparmırmı? Bu son manevr suda boğulan adamı qəsdən qucaqlayan bir üzgüçü qədər faydalı görünür, əgər bizim obyektimiz yəhudi-amerikan maliyyəsini xilas etməkdirsə, yaxşıdır, Britaniyanı yeni depressiyanın dalğalarında batmaqdan xilas etmək istəsək pisdir.

Yenidən silahlanmaya gəlincə, bizi depressiyadan xilas etmək bir yana, şübhəsiz ki, təkcə burada deyil, Amerikada da problem yaratdı. Təbii ki, demokratiyanın tam azadlığından istifadə edən möhtəkirlər, yenidən silahlanmada və müharibənin mümkünlüyünü, saysız-hesabsız qazanc imkanlarını görən və olduqca ucuz puldan istifadə edərək, yenidən silahlanan dövlətlərin tələb etdiyi və ya müharibə zamanı qıt ola biləcək hər cür ehtiyatları almağa başladılar.

Nəticədə, bütün əmtəələrin, xüsusən də metalların qiymətləri on səkkiz ay ərzində bəzi hallarda 100 faizə çatan məbləğlərlə yüksəldi: ******ebook converter DEMO Watermarks******* zamanı tarixdə görünməmiş spekulyativ bum.

Machine Translated by Google

sülh dövrünü, həqiqətən də, yalnız son müharibənin ən pis dövrlərində üstələyib.

Xoşbəxtlikdən, möhtəkirlər özlərinə həddən artıq çatdılar. Gözlədikləri müharibə, Sol müharibəni qızışdıranların səylərinə baxmayaraq, İspaniya və Çinlə məhdudlaşdı və məhsulları küncə sıxışdırmağa çalışan hər kəs kimi, onlar da tezliklə daha sərfəli qiymət səviyyələrinin cəlb etdiyi yeni istehsaldan xəcalət çəkdilər. Həqiqətən də, onlar müasir sənayenin nəhəng istehsal qabiliyyətini tamamilə qiymətləndirmədilər və daha yüksək qiymətlərin istehsal etdiyi əmtəələrin selinə qərq oldular. İndiki istehlaka nisbətən artıq istehsal yaratmaq üçün indi çox az stimul tələb olunur. Qiymətlərin görünməmiş artımının böyük stimulu təkcə möhtəkirlərin özlərini deyil, həm də yenidən silahlansa da, bolluğun öhdəsindən gələ bilməyən qanuni ticarəti də tamamilə boğdu. Həqiqətən, depressiya tam olaraq başlamazdan əvvəl azaldılmış istehsal kvotalarına dair yeni tələblər var. Bu cür azalmaların işsizliyə və bunun nəticəsində alıcılıq qabiliyyətinin olmamasına necə reaksiya verəcəyini oxucularımızın təsəvvürünə buraxırıq.

Artıq avqust ayı ilə müqayisədə işsizlərin sayı 80 min nəfər çoxdur.

ƏSAS SƏBƏB

Bütün bu zahiri simptomların altında, onların yenidən silahlanmaya və müharibə qorxularına reaksiyası ilə əsas səbəblərdən biri, müasir sənaye istehsalı ilə ümumi xalq istehlakı arasındakı xroniki uyğunsuzluqdur. Bu absurd uyğunsuzluq mövcud olduğu müddətcə bizim iqtisadi sistemimiz açıq-aydın təbii qeyri-sabitliyə məruz qalır ki, bu da onu maliyyə kapitalizminin təkrarlanan bum və enişlərinə cəlb edir. Həqiqətən də, elm istehsalın gücünü daim artırdıqca və həmkarlar ittifaqı maliyyə kombinatlarının artan müqavimətinə qarşı işçilərin əmək haqqını artırmaqda aciz qaldıqca, uyğunsuzluq getdikcə böyüyür və Moslinin qeyd etdiyi kimi, kapitalizm tənəzzül etdikcə bumlar getdikcə qısalır və daha da uzanır.

Bunun əsas səbəbi, hər bir depressiya kimi, xalq kütlələrinin əlində alıcılıq qabiliyyətinin olmamasıdır və böhran bu vəsilə ilə qeyri-adi dərəcədə erkən qiymətlərin misli görünməmiş yüksəlişi ilə yaranır ki, bu da nəinki istehsalın bolluğunu stimullaşdırdı, həm də artan yaşayış tempi ilə əmək haqqını saxlaya bilməyən insanların alıcılıq qabiliyyətini daha da aşağı saldı. Nəticədə yaranan tənəzzül yalnız “köhnə banda”nın düşündüyü kimi iqtisadiyyat və əmək haqqının azaldılması ilə deyil, dövlət və insanlar öz aralarında müasir sənaye məhsullarını istehlak edənə qədər ictimai işlər və konstruktiv əmək haqqının artırılması ilə daimi olaraq düzəldilə bilər. Düzdür, dövlət hazırda yenidən silahlanma yolu ilə istehsalı qeyri-adi sürətlə istehlak edir, lakin bu, əmtəə qiymətlərində son artımlar nəticəsində yoxsullaşan xalqın böyük hissəsinin alıcılıq qabiliyyətinin çatışmazlığını heç bir şəkildə kompensasiya etmir.

MÜLASİMƏLƏR

Ümumilikdə istifadə edilən vasitələr pul islahatı və iqtisadi planlaşdırmadır. Birincisi ən güclü arqumentini itirdi, çünki pul 1937-ci ildə 1929-cu ildə ucuz olduğu qədər ucuz idi, lakin tənəzzül əvvəlki kimi pisdir. Monetar problemlər istehlakın istehsala iqtisadi uyğunlaşmaması ilə bağlı əsas problemdən ikinci dərəcəlidir və pul nəzəriyyəsinin heç bir forması pulun istehlakçıya necə çatacağını izah etməyən yaxşı deyil. Sosial Kreditin bu istiqamətdə marağı var və diqqətə layiqdir, lakin Sosial Kredit tərəfdarları mövcud maliyyə diktaturasını devirmək üçün həddindən artıq səlahiyyətə ehtiyac olduğunu qəbul etməlidirlər. Bununla əlaqədar olaraq, Albertada Sosial Kredit Hökumətinin banklara və hətta Mətbuata nəzarət etmək üçün gördüyü tədbirlər çox əhəmiyyətlidir. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

İqtisadi planlaşdırma açıq-aydın zəruridir, lakin yenə də səlahiyyət tələb olunur və bu səlahiyyətin öz adını necə əldə etməsi sual doğurur. Sənaye və paylayıcı birləşmiş PEP-dən İsrail Moses Sieff kimi tərəfdar olan maliyyəçilərin fikrincə, planlaşdırma səlahiyyəti kapitalist satınalma və birləşmə yolu ilə gələcəkdir. Əslində satınalma ilə planlaşdırma . İstehsal, bölgü və mübadilə vasitələrinin milliləşdirilməsinin tərəfdarı olan sosialistlərə görə, planlaşdırma səlahiyyəti dövlət qulluğuna dövlət müsadirəsi ilə gəlir. Bu işdə müsadirə yolu ilə planlama .

Britaniya Birliyi, kapitalist satınalma və ya dövlət kapitalisti tərəfindən çox yaxından oxşar olan xüsusi mülkiyyətin müsadirəsi ilə deyil, həm özəl, həm də ictimai müəssisəyə iqtisadi plan tətbiq etmək üçün xalqdan icazə alaraq planlaşdırma səlahiyyəti əldə etmək üçün daha az materialist vasitələrə üstünlük verir. Razılıqla planlaşdırma. Dövlət hakimiyyəti və xüsusi mülkiyyətin əsasən özünüidarə edən iqtisadi sistemdə birləşdirilməsinin vasitələri Korporativ Dövlət haqqında artıq nəşr olunmuş bir sıra kitablarda öyrənilə bilər. Bununla belə, başa düşmək lazımdır ki, Korporativ Dövlət sənaye məhsullarını insanlara paylamaq üçün mövcuddur və maliyyə tamamilə bu əsas məqsədə tabedir. Xüsusilə qeyri-sabitliyin qarşısını almaq və məhsulun ədalətli payının istehsalçıya keçməsini təmin etmək üçün hər cür spekulyasiya və kapitalın həddindən artıq gəlirliliyi qadağandır.

SONRAKİ ÇÖKÜLMƏLƏRDƏN İZOLASYON

Korporativ Dövlət təkcə kapital və istehlak mallarının istehsalını balanslaşdırmalı, spekulyativ investisiyaların qeyri-sabitliyinə son qoymalı və xalqın müasir elmin istehsalını istehlak etməsinə şərait yaratmalı deyil; o, həm də hazırda Yaponiyadan gələn ucuz xarici işçi qüvvəsi ilə milləti xarici rəqabətdən qorumalıdır. Bu məqsədlə İmperator bazarlarını ev və İmperator sənayesi üçün qoruyan və dominionlara və koloniyalara xammal məhsullarına daxili bazar tələbinin tam qorunan bir hissəsini təklif edən İzolyasiya edilmiş İmperiya siyasəti tətbiq edilməlidir.

Yalnız bu vasitələrlə iqtisadi işlərimiz üçün tam plan həyata keçirilə bilər və yalnız bununla biz xalqımızı indi təhdid etdiyi dəhşətli tənəzzülün təkrarlanmasına qarşı təmin edə bilərik. Uoll-stritdəki çaxnaşmanın Britaniya sənayesini depressiyaya salmasına bir daha heç vaxt icazə verilməməlidir. Gəlin, Almaniyanın etdiyi kimi, kapitalist dünyasının çılğın tərəddüdlərinə qarşı özümüzü təcrid edək və işlərimizi tam şəkildə planlaşdıraq ki, bizim nəzarətimizdən kənar heç bir naməlum amil bizim bütün gördüklərimizi birdən-birə məhv edə bilməz. Yalnız İzolyasiya edilmiş İmperiya daxilində Korporativ Dövlətin Britaniya Birliyinin siyasəti bum və tənəzzüldən təhlükəsizliyi və müasir elmi ixtiranın bəhrələrinin Britaniya xalqına paylanmasını təklif edir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Ezra Pound tərəfindən xəyanət edilən inqilab

T Xəyanətə məruz qalan HE inqilab, əsasən, 1776-cı il "bizim" Amerika İnqilabımızdır, onun yerli və xüsusi mərhələlərində deyil və şübhəsiz ki, ingilis RACE-nin tamamilə lazımsız parçalanması kimi deyil.

Bu kəsilmədən nə yaxşılıq gəlibsə, nə də gəlməsə də, kəsilmə tamamilə lazımsız və əksər hallarda qeyri-iradi idi. Bu, şübhəsiz ki, İngiltərəyə heç bir fayda vermədi. Bu, bəlkə də Kromvelin buraxdığı lombardların ölkənizə vurduğu ilk böyük yara idi.

On doqquzuncu əsr La Tour du Pin adlandırdıqları, Maurras və Fransız kralçı klounlarının La Tour du Pin adlandırdığını unutmağa çalışdıqları hər şey idi. Sələmçilik əsri idi. Bu, parçalanma əsri idi. Terminlərin XƏYANƏTİNİN, sözlərin mənalarının qarışdığı və çaşdırdığı çağı olduğu üçün düşünə biləcəyim əsrlərdən daha aşağı bir əsr idi.

XƏYANƏT EDİLDİ İNQILAB Co Stalinin və ya hər hansı bir hökumətin bir və ya iki saxta addımı ilə bir-iki il ərzində edilən heç bir inqilab deyil.

Xəyanət edilən inqilab, Toskanadakı Leopoldin islahatlarından doğan inqilab idi və Andy Jackson və Martin van Buren-in qələbələri ilə yekunlaşan Cefferson prosesində tamamilə təzahür etdi.

Onlardan əvvəl Leopoldin islahatları autarxiya anlayışına və bir millətin TƏHLİnin ilk növbədə millətin (onun hər bir vətəndaşının timsalında) yeməsi üçün mövcud olması inancına çevrilmişdi.

Dan Websters, Biddles, Morgans, Baruchs, bütün çalarların kamuflyajçıları, Trotskis, Wallaces, Perkinses, Ruzveltin məsləhətçilərinin iki sürüsü, Morgenthau kimi orqanizmlər, beşikdən sələmçilik, sələmçilik və sələmçiliyə qərq olmuş nəsillər tərəfindən bu inqilab tamamilə açıq şəkildə xəyanət edilmişdir.

Bu termində israr edirəm. Semit zəhəri semit qeyri-sabitliyi ilə xas olan Semitdədir
semitin bir həddindən artıqdan digərinə yırğalanması.

Bu qeyri-sabitlik onu statik və paralitik düşüncəli yarışlar üçün təhlükə yaradır. Lakin Ruzveltin bütün iyrənc, təhlükəli və təxribatçı ətrafı arasında ildə 2500 dolları ilə BOLLUQ iqtisadiyyatına doğru ilk addım atmış yəhudi M. Ezekiel olmuşdur .

Bu kitab xoşagəlməzdir, hər hansı bir semit yazısı qədər qaçır, real pul problemindən yayınır. Bu, yəhudi güzəştidir, hamar bir razılaşma və ümumi sakitlik üçün bütün J. Simonic arzusuna malikdir, AMMA Uolles və Perkinsdən daha yaxşıdır. Və hər hansı ağlabatan obyektiv antisemit də etiraf edəcək ki, Mordekay Ezekielin güzəştə getməyə çalışdığı faktlar idman yəhudisi Loeb (cənab Heminqueyin xoruz utanması) başçılıq etdiyi komitənin hesabatından ortaya çıxır.

Əgər bütöv bir irqin bəzi üzvlərinin günahına görə cəzalandırılması lazım olduğuna inanırsınızsa, mən etiraf edirəm ki, Nyu-Yorkda iki milyon yəhudinin qovulması yəhudi maliyyəsinin Amerikadakı ingilis irqinə vurduğu zərərə görə həddindən artıq cəza olmayacaq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Yoldaş Wyndham Lewis yəhudilərin İngiltərəni kifayət qədər yaxşı idarə etmələri haqqında nə desə də, Yəhudilər Amerikanı qaneedici şəkildə idarə etmirlər, lakin yəhudi maliyyəçi bizim ən pis şərimiz deyil.

Bizim ən pis şərimiz, yəhudilərin heç bir mərhəmət, həyəcan və zəngin nümayişə ehtiyacı olmadan, çirkli bir xətt götürməyi və ona heç bir sapma və ya dönmə kölgəsi olmadan yapışmağı bacaran aryio-kikedir.

Bir yarış bəlkə də ən pis fərdlərinə görə məsuliyyət daşıya bilər. Yəhudi irqi uzun müddətdir ki, öz qanunlarının icrası üçün məsuliyyət daşımayıb. İncil hekayəsində, istər fakt kimi, istərsə də illüstrativ uydurma kimi qəbul etsəniz, İsanın edamına pulu ötürməklə nail olundu. Hüquq-mühafizə orqanları romalıların ixtiyarında idi. Əgər insan antisemit olacaqsa, qoy obyektiv olaraq antisemit olsun. Bacardığı qədər fakt toplasın, gözünü qırpmasın.

Yəhudi TƏŞKİLATÇILIQLIĞINI YOXDURMAĞI, İSTƏNİLMƏSİ ilə antisemitizmi özünə gətirdi.
məsuliyyət götürmək.

Əgər yəhudi MAQARLI xalqlar arasında qonşuluq dünyasında yaşamaq istəyirsə, o, yəhudi qanunlarını daha az xoşagəlməz pozanların intizamını öz üzərinə götürməlidir. Bildiyimə görə, o, 2000 ildir ki, bunu etmək istəmir. Heç bir başqa irq bir ölkənin onun üçün qaçmasını və ya onun üçün fəth edilməsini tələb etmir, ən azı, Qərbdə deyil. Brahminlər bunu edirlərsə, onlar "çirkli zəncilər" adına layiqdirlər və buna görə də, bəlkə də, Konfutsi olmayan bəzi Çin epiqonlarını edirlər.

Ruzveltin kabinetində iki xəstəlik var. Londondakı bütün sələmçiliklə, oradan da Bazel və Parisin kanalizasiyası ilə əlaqəli olan Nyu-York sələmi.

Ancaq Perkinlərin aryio-kike alçaqlığı və xəsisliyi də var. Bu, "dairəvi başın" alçaqlığıdır və yuvarlaq başın əzmkarlığına, çox güman ki, paxıllıqdan doğulmuş, lakin hər halda lənətə gələ bilən xəsislik əxlaqına malikdir.

NY Tribune-nin 1937-ci ilin noyabrında Ruzveltə tənəzzülə son qoymağı tövsiyə etdiyi kimi sadaladığı "onlarla iqtisadçı" , istər kobud cəhalətdən, istərsə də açıq-saçıq kin-küdurətdən verilən məsləhətlərə görə heç bir insana acımağa layiq deyillər.

"İctimai inamı gücləndirin" və s. Bu adamların ictimai alıcılıq qabiliyyətini mövcud zəruri mallara bərabərləşdirmək problemini həll etmək şansı var idi və bunu qəbul edə bilmədilər və onlar Neimeyer, Baruk və ya sələmçiliklə məşğul olan hər hansı bir kürəkəni qədər mərhəmətli deyillər.

Buna və buna baxın!

Mütəşəkkil dövlətə dönsək, biz INCORPORATED kapitalına rüsumumuz var.

Bu nəhəng hərəkət psevdodemokratik ölkələrdə saxlanılan Mətbuatda çətin ki, dalğalanmaya səbəb oldu. Qırmızılar bunu ideyaların təntənəsi kimi qarşılamırdılar. Kredit-kapital sənədləri bunu şəxsi mülkiyyətdən rüsum kimi ötürdü.

Böyük qəzetlərin heç biri əmlak (torpaq, ev, mebel) ilə "faiz üstəgəl əmlak" və ya faizə qarşı "və faizlər dərhal ödənilmədikdə tam sahiblik" iddiası arasında fərq qoymayıb. Təbii ki, belə etməyiblər, XIX əsrin müştərək səngərindən qəbirdən, ölü və çürümüş bir mirasdırlar.

O əsr sözə xəyanət edirdi. O, özündən əvvəlki əsrin bütün parlaq ideyalarını ləkələdi. Volter, deist, ateist kimi keçdi.

AZADLIQ,- başqalarına zərər verməyən şeyi etmək hüququ mənasını verən, libas kimi geyindirildi
başqalarına qan tökmək
hüququ. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Ceffersonun ağzındakı BƏRABƏRLİK kişilərin qanun qarşısında eyni hüquqlara malik olması demək idi; ki, heç bir insan keçilməz qüsurla doğulmayıb. Bu, Burnsun “insan o qədər insandır” ləzzətini daşıyırdı, lakin Ceffersonun dövründə bu, hətta ümumi seçki hüququ demək deyildi. Seçki hüququ ləyaqət mükafatı ola bilər.
Bu, ciddi şəkildə partiya üzvlüyü kimi müəyyən edilmədi, lakin xəbərsiz donuzların üzərinə atılmadı.
Bu ağılsızlıqları murdarlamaqdan əvvəl sələmçilər dəstəsi ünsiyyət vasitələrinə xəyanət etməli idi. Dili torpedalamaq lazım idi. "Leihkapital" bank emissiyasının skulking quldurlarını ört-basdır etmək üçün böyüdülmüş hər bir söz boşaldılmalı idi.

AZADLIQ nizamsız mümkün deyil və nizam təşkilatdan gəlir.

Orta əsr şəhərlərinin buna ehtiyacı olduğu və onu təkamül etdirdiyi üçün, Jefferson kimi bir kənd təsərrüfatı xalqının dərhal gildiya təşkilatına ehtiyacı yox idi. Heç bir sistem axmaqlığa və vaxta sübut deyil. Mükəmməl bir sosial mexanizm inkişaf etdirin və onu işə salın və cəhənnəm övladları kəsməyə başlayacaq; zəlilər qan sormağa başlayacaq və zərərvericilər baxımsız qalan küncləri yoluxduracaqlar.

Saxlanılan Mətbuatın İngiltərə və ABŞ-dakı anqlo-sakson oxucusunu nə dərəcədə çaşdırdığı, dünən və indi mənim masamın üstündə, heç bir axmaq adamdan gələn məktubda aydın görünür. Nə ola biləcəyini göstərmək üçün sitat gətirirəm:

Kristofer Hollis son kitabında Mussolininin şəxsi bankirlərdən fontan qələmlə özbaşına pul və ya kredit yaratmaq səlahiyyətini alaraq İtaliyaya layiqli pul sistemi verdiyini söyləyir. O, eyham vurur ki, hökumət orada pul məsələsinə nəzarət edir və səbəb olur .
Bankirlər tərəfindən diş dırnaqları ilə mübarizə aparmalı olan milli iqtisadiyyatda belə bir inqilabi islahat üçün tək onun sözünü qəbul etmək istəməyərək, belə olub-olmadığını sizdən soruşuram. Əgər belədirsə, İtaliya getmək üçün bir yer olmalıdır.

Bu, 1937-ci ilin noyabrıdır; yəni İtaliya bank islahatından iki il sonra. Faktlar var, lakin gənc Leihkapital mətbuatı tərəfindən o qədər şərtləndirilib ki, dostundan şəxsi söz olmadan onlara inana bilmir.

Aşağıdakı Kafedə, İngiltərədən kənarda görünən Gent, rüsumun şəxsi kapitala deyil, İNCORPORATED kapitalına aid olduğunu bilmirdi. O, nə baş verdiyini bildiyini düşündü. O, London qəzetindəki qısa vurğusuz bildirişi oxumuşdu.

Rus inqilabı dövrün sonu idi. XIX əsrdə söz xəyanətini davam etdirdi, “proletariat diktaturası”nda olduğu kimi, bir neçə nəfərin diktaturası və s. mənasında saxta sözlərdən istifadə etdi. Onlar inqilab istəmirlər. Ən azı çapda və ya cavab istədikləri günlərdə qarşılaşdığım heç biri bunu etmir. Onlar aydın terminlər, mənaların aydın tərifi uğrunda mübarizə aparmayacaqlar, belə ki, məhv etmək istədikləri bəzi şeyləri nə qədər bəyənməsələr də, insan sadəcə olaraq dayanıb onlarla lövbər salmağa davam edə bilməz.

Hazırda Rusiyadan Stalinin pul baxımından nə demək istədiyi barədə heç bir aydın məlumat ala bilmirik və ya heç olmasa mən ala bilmirəm. Heç kim onun, Stalinin bildiyini iddia etmir. Ən azından mən belə bir iddia görməmişəm və onun rəqibi cənab Bronşteyn bundan aydın deyil. Beləliklə, çəhrayı ziyalılar.

Sözləri müəyyən etmək üçün girmirlər. Məlumat toplamaq üçün içəri girmirlər. Onlar bu yarımadada Rossoninin hərəkətləri və aydınlıq kimi faktiki hadisələr haqqında məlumat verməyə çalışmırlar.
bəyanatlar.

" Taxılın ammasso -da , əlavə olaraq, siyasi bir səbəb var: Çörək hər bir italiyalıya, absurd qiymət artımları olmadan, əxlaqsız spekulyasiyalar olmadan təmin edilməlidir." Rossoni bunu etiraf edir

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

bu yeni iqtisadiyyat deyil, daha doğrusu onun sözləri “biz yeni iqtisadiyyata nail deyilik”. Bununla belə, biz mütləq burundan əvvəlki kökdən (" xoşbəxtlik arxasınca") ON almışıq.

Bir mənada bu, Menciusun heyran olduğu doqquz sahə sisteminə az-çox qayıdışdır. Mənfi tərəfi o, pulu istehlak mallarının kütləsinə BİRBAŞA bərabərləşdirmir. Ancaq digər tərəfdən, bu, effektivdir, çünki ictimaiyyət və ictimai rifah üçün qiymətə hər bir vicdanlı nəzarət, mövcud olan pulun alıcılıq qabiliyyətinə təsir göstərir. İki il əvvəl Rossoni kimi tanınan və ya bəlkə də daha yaxşı tanınan, lakin Nazirlər Kabinetində olmayan bir italyan mənə yazmışdı:

“Müasir cəmiyyətin iki xəstəliyi banklar vasitəsilə sələmçiliyin leqallaşdırılması və digərləri məhdud məsuliyyətli cəmiyyət qanunlarında oğurluğun leqallaşdırılması”.

Bu şəxsi məktub idi və mən ondan sitat gətirməkdə sərbəst olub-olmadığımı heç vaxt bilmədim. İndi mən bunu etməkdə sərbəst hiss edirəm, çünki belə bir fikir artıq ehtiyatsızlıq deyil. Məktubun əvvəlcə şəxsi rəy olub-olmaması və ya uyğun vaxtda ictimaiyyətə açıqlanacağının göstəricisi olub-olmamasından asılı olmayaraq, əsas ideya İTALİYADA hərəkətə keçib.

Faşist kursunu dərəcələrlə ölçə bilərsiniz:

1. Consegna, anno XII: “iqtisadi qüvvələri nizam-intizam edin və onları eyniləşdirin. millətin ehtiyaclarıdır”.
2. Növbəti payızda Milanın çıxışı: “istehsal həll olundu, iqtisadçılar təkan verdilər. paylama problemini dövlət həll etməlidir”.
3. Avtarxiya. CH Duqlas doktrinası. Ceffersonun siyasəti ilə analoji. Sağlam iqtisadiyyatın əsasları minilliklər boyu eyni olmuşdur. “Şübhəsiz ki, bir millət bölünəcək bir şeyə sahib olmayana qədər düzgün və dürüst şəkildə dividend ödəyə bilməz.

Alıcılıq qabiliyyətinin bölüşdürülməsinin müxtəlif mümkün üsulları bütöv bir məsələyə ehtiyac duyur onları təsvir etmək üçün bu jurnal.

Tərifləri həqiqi ölçüdə saxlamaq üçün antidemokrat etiraf etməlidir ki, ABŞ Konstitusiyası ABŞ hökumətinə öz valyutasını mərkəzləşdirməyə tam hüquq verir. Konstitusiyaya uyğunluq haqqında hava şarları şişirtmək Ruzvelti səliqəsizliyi və barukçu bunkumdan başqa bir şey deyil. ABŞ Konqresi, əgər vicdanlı olsaydı və yüzlərlə meymunun arasında bir neçə onlarla adamı ehtiva edərsə, sabah dolların alıcılıq qabiliyyətini bir buşeldə və ya hər hansı buğdada, altı funt ən yaxşı mal əti bifteksində, iki yard serjdə və ya müəyyən növdə dörd funt yunda və ya milli ehtiyatlar araşdırıldıqdan sonra tapılan hər hansı bir şeydə müəyyən edə bilərdi.

Yalançıdan və ya şəxsi siyasi üstünlük əldə etmək üçün oynayan adamdan başqa heç kim bunu gizlətməyə çalışa bilməz. ABŞ-da hökumətin şifahi alətinin qüsuru DEYİL, bu islahatlara mane olan iradənin kök çürüməsi və ya açıq-aşkar heyvani cəhalətdir.

Əgər belə bir islahat faşizmdirsə, o, Cekson faşizmi olmalıdır. İstənilən ölkə hansısa formada nizama ehtiyac duyur. İspan Amerika müharibəsi, biz uşaqlar (mənim dövrümün uşaqları) qazılarkən, açıq nizam haqqında bir jarqon təqdim etdi. Ola bilsin ki, son adalar və Amerika qitəsi Avropaya qitə kimi uyğunlaşdırılmamış AÇIQ nizam tələb edir. Ancaq hər halda gəlin nəyin olduğunu və nəyin olduğunu görməyə çalışaq və gəlin bu reallıqları Milords Bunkum və Vunkumun bizə söylədiklərindən ayrı saxlamağa çalışaq və öz sənədlərində bizə desinlər.

Açıq dəstədəki qoşunların nizam-intizamı 1776-cı ildən əvvəl hindlilərlə döyüşməyə cəhd edən Braddokun rəhbərliyi altındakı qoşunların nizam-intizamından fərqlənir. Ədəb baxımından hərbi müqayisələrə görə üzr istəyirəm. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

bunu etməyim üçün. Amma mən nədənsə fikrimi bildirmək istərdim. Mən “azadlıq”, “sifariş”, “məsuliyyət”, “sürətlilik” sözləri üçün əsl sərhəd təyin etmək istərdim.

Mussolininin bu yaxınlarda verdiyi “Kapital dövlətin xidmətindədir” ifadəsi Adam Smitin belə bir cümləsinə cavab verir: “Eyni işin adamları heç vaxt geniş ictimaiyyətə qarşı sui-qəsd olmadan bir araya gəlmirlər”.

Saxlanılan Mətbuatın və muzdlu psevdoiqtisadçıların lənətəgələn cəhəti odur ki, onlar heyran olduqlarını iddia etdikləri və zərərli nəzəriyyələrini onlara aid etdikləri yazıçıların əsl böyüklüyünü heç vaxt işıqlandırmırlar. Smitin bu cümləsi real idi.

XIX əsr heç vaxt bununla üzləşməmişdir. Bunun cavabını və tarazlığını tapmaq üçün yüz il və Romaqnadan olan dəmirçi oğlu lazım idi. Beləliklə, müxtəlif korporasiyalar və ya yüksək mərkəzi gildiya təşkilatları, o cümlədən “Foresight and Credit” korporasiyası. Kreditin həyat qanı olduğu elan edildi.

Bu məqalənin qalan hissəsi vicdanlı yazıçıların müxtəlif ifadələrinə cavab vermək üçün tətbiq olunur.
Kimsə cari düşüncəni əlaqələndirməli, bəzi anlaşılmazlıqları aradan qaldırmağa çalışmalıdır, hətta hamısı mövzunun eyni hissəsinə aid olmasa da.

İtaliyanın öz pulunu yaratması ilə bağlı sorğuya cavab olaraq. İtaliya öz pulunu yaradır, amma kredit təbii insan məhsuludur. Nə qədər ki, hər hansı bir insan digərinə güvənir, heç bir dövlət, təbiətcə, xeyirxah və qardaş olan ot kimi kiçik fərdi kreditlərin yaranmasının qarşısını TALAM edə bilməz.

İtaliyada dövlətçilik yoxdur. “Dövlətə pərəstiş” ifadəsi cəhalətdə və təbliğat məqsədi ilə işlənmişdir.

Onu birbaşa fəvvarə başından əldə edə bilərsiniz. İtaliyada dövlət fərdi təşəbbüsü boğmaq üçün deyil, sui-istifadələrin qarşısını almaq və mübahisəli maraqlar kifayət etmədikdə ədalətli tədbir tapmaq üçün buradadır.

Onlarla müxbirə və iyirmi söhbətin bitməsinə cavab olaraq, BƏLİ, hazırda İtaliyanın korporativ dövlətində çatışmazlıqlar var VƏ bunlar keçmiş monopolistlərin mövhumatları, qalıqları, çirkin vərdişləri ilə bağlıdır. Bütün ölkələrdə olduğu kimi, İtaliyada da insan donuzları, tənbəl və tənbəl beyinlər var ki, onlar hələ də köhnə çuxurda davam edir, təxribat törətməyə çalışırlar, qonşularını aldatmağa çalışırlar, sadə və sadəlövh insanların özləri və fəaliyyətləri təsir edə biləcəyi qədər ictimaiyyət üçün maksimum nəticə əldə etmələrinə mane olurlar.

Amma bu qüsurların lazımi qaydada aradan qaldırılacağına qəti inanıram. Bu azalan maneələrlə və ya “külək dəyirmanları” ilə təkbaşına mübarizə aparmağa başlayan hər kəsi ruhdan salmağa hələ heç vaxt rast gəlməmişəm.

“Roma ianəsi ölçüdür” deyəndə mən Roma dahisini 2000 və
daha çox illər ölçü üçün dahi olmuşdur.

Dövlətin qüdrətinin hüdudları var (nəzəriyyədən asılı olmayaraq), dövlətin edə bilməyəcəyi bəzi şeylər var. Həddindən artıq Rusiya təcrübəsi indi dövlət Plimsoll üzərindən çox yüklənməyə çalışdıqda nə baş verdiyini göstərməklə məşğuldur.

XIX əsr dövləti balastsız etməyə çalışırdı. Mussolini İtaliyası, bəlkə də, xarabalıq toxumu olmadan şəxsi əllərdə nə qədər azadlığın qala biləcəyini özünə ciddi şəkildə soruşan ilk dövlətdir.
Demək istəyirəm ki, heç bir başqa dövlət bu məsələni ciddi şəkildə araşdırmayıb.

Ceffersonun payı imtiyazların pisliyinə və mərkəzləşdirilmiş maliyyənin nəm çürüməsinə hücum edirdi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

tiranlıq. Onlar bilirdilər ki, öz dövrləri üçün əks tərəfə çox da gedə bilməyəcəklər.

Əgər İtaliyada faşizmin tam inkişaf və ağlı başında olan sosial nizama uyğun gələn maksimum fərdi azadlıq sahəsi demək olduğuna inanmasaydım, İtaliyada nəyinsə başladığını hələ bilməyən çəhrayı çaylı oğlanlar və fransız psevdo-ədəbiyyatçıları kimi antifaşist olardım. Sifarişlə azadlığa inanmağa icazə verilir. Dəvə hücumu zamanı öz dəvəsini vurmağı bacaran qəhrəman kimi, toyuq başı və ya laqeydlikdən çox, layiqli yol hərəkəti qaydaları ilə bunu əldə etmək ehtimalınız daha çoxdur.

İqtisadi və siyasi xəbərlərin ötürülməməsi və ya 25 il əvvəl iqtisadi düşüncənin vəziyyəti ilə bağlı xəbərlərin kitablarla bağlı real xəbərlərin olmamasından istifadə etdiyim kimi indi də narahatam. O zaman xaricdə nə yazıldığını rahat bildiyi yer yox idi. Ciddi bir anti-faşist bu gün onun nəyə qarşı çıxdığını və onun nifrətinin mövcud və obyektiv reallığa uyğun olub olmadığını bilmək istərdi.

“Civilta Fascista” jurnalının oktyabr sayında Karl Vinter deyir: “Demokratik dünyada ədalətli mövqe və pis niyyət olan bir antifaşizm var; bir də cahil və vicdanlı bir antifaşizm var”.

Mən Winter-in həmin məqaləsini və totalitar ölkələrdə konstruktiv element kimi solçular haqqında dediklərini tövsiyə edirəm. Beniamino de Ritis də “CF” jurnalının həmin buraxılışına (ABŞ-da Şimal və Cənub arasında düşmənçiliyin aradan qalxması, yeni və sağalmış Avropanın imkanları haqqında düşünməyə vadar edə biləcək məqalə) ilə öz töhfəsini verir.

Mən dəfələrlə demişəm ki, yeni İtaliyanı ağıllı şəkildə sevmək və ya nifrət etmək istəyən hər kəs Rossoninin La Stirpe, La Revista del Lavoro, Critica Fascista və ya Rassegna Monet ariya kimi İtaliyanın aylıq jurnallarından ən azı bir neçəsini oxumalıdır .

Nəhayət, Montague Fordham-ın dekabr ayında BUQ-da təqdirəlayiq məqaləsində bir ifadə var ki, mən onu daha aydın şəkildə görmək istəyirəm. O, "istehlakçılar üçün xüsusi pul emissiyalarının dəyərinə şübhə edəndə" onun nə demək istədiyini tam olaraq bilmirəm. Bəzi oxucular belə məsələlərin Duqlasın əsas tezisinin bir hissəsi olduğunu düşünmürlərmi? Onlar deyil.

Sadəcə olaraq, ümumi alıcılıq qabiliyyətinin mövcud tələb olunan mallara bərabərləşdirilməsi məsələsi olaraq, uyğunsuzluq, əgər varsa, nəzəri olaraq, dərhal bazarda yeni pul (və ya kredit) yarada və xərcləyə bilən hər kəs tərəfindən düzəldilə bilər.

Çoxlu anti-Duqlasitlər gördülər ki, ən ehtiyacı olanlara paylanma ən sürətli xərcləmə deməkdir. İngilis (lənətlənmiş) pulu, şübhəsiz ki, istehsalla məşğul olmayan insanlara, yəni qeyri-istehsalçıları dəstəkləmək üçün verilir. “Pro tem” kişilərin səkkiz il işsiz olması hallarında olduqca incə bir nəzəriyyədir.

Ancaq Duqlas dividendləri, deyəsən, Mayorun bizə dediyi kimi, millətin səhmdarlarına verilir. Bu, əcdadlarımızın, yəni artıq yemək yeməyə və evlərdən istifadə etməyə getməyən fəhlələrin yerinə yetirdiyi işə (əsasən ixtiraçılıq, həm də zavod-tikinti işləri) görə verilir.

Bilmirəm, cənab Fordhem İtaliyada uşaqlar üçün müavinəti gələcək istehsalçılara, yoxsa qeyri-istehsalçılara verilən müavinət hesab edir; o, şübhəsiz ki, birbaşa istehlakçılar və qeyri-istehsalçılar üçün hazırlanmışdır.

Ən azı aşağıdakı şərtləri daşıyan aşağıdakı alternativlər var.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Kredit emissiyası – birbaşa faizsiz “ölçülmüş iddialar” emissiyası kimi deyilsə, yəni dövlət notlarının (ən azı 1816-cı ilə qədər Cefferson və o vaxtdan bəri bütün məlumatlı iqtisadçılar tərəfindən başa düşüldüyü kimi) borc götürmək və faiz ödəmək yolu ilə verilir və mən bilmək istərdim ki, cənab F. kim hesab edir ki, hətta aşağı faiz almalıdır. köhnə ideyaların tərəfdarlarına ödəmək.

Borc götürülmüş kreditlər borc kimi qeydə alınır.

Borc alınmamış kreditlərin verilməsi pul məsələləridir.

Cənab Fordham “xüsusi pul məsələləri” deyir və mən haqsız olaraq bu barədə oxumaq istəmirəm.
“xüsusi növ pul emissiyaları” mənasını verir.

Bununla belə, mən aydınlaşdırmaq istəyirəm ki, moneta d'Avigliano və ya Gesellite skripinin demuraj ödənişi ilə bir məsələsi, heç bir borc qoymadan 100 ay ərzində sönən ölçülmüş iddialar məsələsidir.

Duqlas aylıq möhürləri vergi adlandırır, lakin mən bir daha qeyd edirəm ki, dövlət həm də dəyişdirilə bilən tələb olan mübadilə tədbirini təmin etməklə bir xidmət həyata keçirir və aylıq möhür belə xidmətin əvəzi kimi qəbul edilə bilər. Bu, istənilən halda, dövriyyədə olan skriptin 12 faizinə bərabər olan məbləğə qədər digər vergitutma ehtiyacını aradan qaldırır.

Bu, Duqlasın hər hansı ləğv sxemindən daha asan başa düşüləndir. Onun pedaqoji dəyəri çox böyükdür. Demək istədiyim odur ki, belə pullardan istifadə etmiş olduqca sadə insanlar belə pulun nə olduğu barədə Kembric tələbələrinin “iqtisadiyyat” fakültəsinin ümumi kursundan daha aydın təsəvvürə malikdirlər.

İstifadə edilməmiş alıcılıq qabiliyyətinə görə demuraj ödənişləri üçün çoxsaylı alternativ sxemlər var, lakin onların heç biri ümumiyyətlə maarifləndirici deyil. Milhaud planı, məsələn, yalnız bir neçə ixracatçı və idxalçı və onların bir neçə işçisini öyrədəcək.

Təbii ki, əgər siz mövcud İSTƏYİLƏN mallardan artıq kredit və ya pul və ya hətta xüsusi növ pul verirsinizsə, bu gün İtaliyada Duqlas və OPERATIVE tərəfindən tələb olunduğu kimi, hökumətin qiymətlərini təyin etməməyincə, sizdə inflyasiya, yəni problemin məqsədini pozan bir xəstəlik var.

Devalvasiya fırıldaqçılıqdır və üstəlik, bütövlükdə alıcılıq qabiliyyətinin miqdarının kəskin şəkildə azalmasıdır. Devalvasiya vaxtını seçən insan hər zaman başqasını aldada bilər.
Niyyəti layiqli olsa belə, o, fırıldaqçılar və merkantilizm və merkantilist-sələmçilik mühitinin cəhənnəm cəhənnəmində yaşamaq üçün mübarizə aparan fırıldaqçılar və sıxıntılı adamları şirnikləndirir və az qala fərziyyələrə məcbur edir.

Qızıl sahibləri xalqdan daha ağıllı, hiyləgər və qan udma qabiliyyətinə malik olduqlarından, təbii olaraq və (əgər biz belə eşşəklər olmasaydıq) ibrətamiz şəkildə öz maraqlarını təmin etmək üçün sabitləşdirmə fondları yaratmışlar.

KÖL O kəsdir ki, kiminsə onu azad etməsini gözləyir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Marksizm, Frensis Makevoy tərəfindən tənəzzül doktrinası

MARKSİZM alman yəhudisi Karl Marksın irəli sürdüyü və Rusiyada "kommunizm" damğası altında siyasi ifadəsini tapmış universal məhvetmə doktrinasıdır.
Dialektik materializm haqqında psevdo-elmi jarqondan və aldatmacasına çevrilmiş bu sonuncu saxtakarlıq - proletariat diktaturası, insan qardaşlığı və digərləri - sui-qəsd və terrorla qorunan despotik dövlət-kapitalizm rejimindən başqa bir şey kimi özünü büruzə verir. Onun kollektivləşmə sistemində kollektiv vampirizm dominant amildir.

Deməyə ehtiyac yoxdur ki, milliləşdirilməmiş ziyalının utopik bərabərliyi heç vaxt heç bir yerdə mövcud olmayıb, lakin bu ölkə üçün bilavasitə təhlükə yaradan siyasi sözdə kommunizm deyil. Bu, son nəticə olardı, lakin şərq komissarları özlərinə gəlməzdən əvvəl, gələcək qurbanların şüurları hadisəyə hazırlanmalıdır, yəni təhrif edilməli və lazımi qəbul dərəcəsinə qədər zəhərlənməlidir. Sosial-demokratiyaya xas olan və onun son qaçılmaz süqutuna aparan liberalizmin ayrı-seçkilikdən kənar dözümlülük-psixozu ilə asanlaşdırılan mədəni marksizmin vəzifəsi, zehnin ilkin bolşevizasiyası buradadır.

Beləliklə, Rusiyada marksizm indiki vaxtda siyasi yüksəlişə malikdir və bununla da fəaliyyətin hər bir sahəsinə nəzarət edir, halbuki burada və digər demokratik ölkələrdə onun korrupsioner təsiri hələlik, əsasən, ictimai və mədəni həyatda özünü göstərir. Bu, hər hansı sırf doktrina xarakterli siyasi fəaliyyətdən qat-qat məkrli və əsaslı şəkildə dağıdıcıdır, çünki xalqın həyatına incə şəkildə daxil edilmiş təxribatçı materializm əqidəsi bütün mənəviyyatı, əxlaqi dəyərləri, milli mədəniyyəti məhv edəndir. Mommsenin sözlərindən sitat gətirsək, "kosmopolitizmin və milli parçalanmanın aktiv qıcqırmasıdır". Siyasi kommunizmin həm əleyhdarları, həm də aldadıcıları, eləcə də səthi kütlələrin böyük ünsürləri müasir həyata sirayət edən çoxlu qeyri-sağlam cərəyanlar üzərində bilmədən mədəni bolşevizmin Saraqossa dənizinə sürüklənirlər.

Həssaslıq axtaranları və hedonistləri cəlb edən çoxlu şər çiçəkləri var.
müasir şəhərlər, onların çürüməsinin parlaqlığı ilə!

Bu gün sənət adı ilə keçənləri Yelizaveta dövrünün heyranedici nailiyyətləri ilə və ya digər və daha kiçik dövrlərin nailiyyətləri ilə, hətta indiki əsrin əvvəllərinə qədər müqayisə edin. Sənaye inqilabının gəlişi və bununla birlikdə kəndlilərin məhv edilməsi ilə xalq təfəkküründə sönükləşməsi ciddi şəkildə başladı. İndi amorf hala düşərək, mənəvi infeksiyaya qarşı reaksiya verə bilmir. Hər şeyə baxmayaraq, 19-cu əsr hələ də öz tənəzzülündə bəzi böyük yazıçı və şairləri, yaxşı rəssamları və bacarıqlı bəstəkarları göstərə bilərdi.

Bu gün xalqın ziyalı qidası, mübarək demokratiyamızın ambroziyası nədir?
Sürrealist rəsm və heykəltəraşlıq, qəzəbli və təhrif olunmuş təsəvvürlərin orgiyası, kakofonik qarşılığını cınqıldamaqda və qaynar ritmdə tapır - gecə klubunun nevrozu ilə ləkələnmiş cəngəllik musiqisi. Titilasiya, kosmopolitizm və təbliğatla ittiham olunan filmlər. Kitablar və jurnallar ya sensasiyalı, ya seksual, ya da hər ikisi. Məktublar yalan, mənasız şeylər və qadınların üzlərindən çox bədənlərinə diqqəti cəlb etməyə hesablanmış fotoşəkillərlə doludur. Bu qədər "gözəl və cazibədar xanım filankəs"in ətəklərini yuxarıya çəkməsi qəribədir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

şəkil çəkdirmək.

İqtisadi sahədə bütün demokratik partiyaların fəlsəfi leyt-motivi olan liberalizm yırtıcı instinktlərə maneəsiz oyun verir, zəifin və daha az hiyləgərin güclülər tərəfindən hökmranlığı və ya məhv edilməsidir. Fiziki gücə hər cür müraciət etməyi qəzəblə tənqid edən apokrif humanitar insanlar, kütləvi pul gücünün və ya vicdansız "işgüzar bacarıqların" iqtisadi tiranlığının həyata keçirilməsinə heç bir məhdudiyyət qoymamağa çağırırlar. Bununla belə, zorakılığın kobud fiziki zorakılıqdan başqa və daha iyrənc formaları ola bilər.

Köləlik və tabeçilik həmişə yalnız fiziki deyil. Heç bir xilasedici lütfü və sırf kommersiya hiyləsindən başqa heç bir istedadı olmayan fərdlər digər sonsuz dərəcədə daha layiqli və istedadlı insanları aşağı iqtisadi asılılıq vəziyyətinə sala bilər və edə bilərlər. Onlar döyüşü qazanacaqlarına əmin olduqları, Mammon kodunun üstünlük təşkil etdiyi əraziyə apardılar. Pul diktaturası şəraitində mənfəət mütləq birinci və son məqsəddir və həyatın hər mərhələsində kütləvi standartlaşdırma ictimai sağım inəklərini qurutmağın ən rasionallaşdırılmış və buna görə də gəlirli üsulunu təklif edir. Millət beşikdən məzara qədər getdikcə daha çox maliyyə və ticarət zənciri sisteminin hökmranlığında tapılır. Əxlaqi, mənəvi və mədəni ideallar "ödənişli təkliflər" deyil. Onları birjalarda "boğazlamaq" və ya "dayanmaq" olmaz. Həmçinin onlara sahib olan insanlarda standartlaşdırılmış istismar və aldadıcılığın yoldaşları olmaq üçün lazımi itaətkarlıq və laqeydlik yoxdur.

Beləliklə, marksist mənəvi təxribat kommersiya materializmi ilə əl-ələ verir, axmaqlıq və tənəzzüldən "pul götürür". Bir presedent digərinə genişlənir (müasir demokratik şüurun parçalanmasını kristallaşdıran ifadə) lisenziya daha da böyük lisenziya yaradır və nəzarətsiz sui-istifadə ilə nəticələnir. "Əsl" millət süqutuna qədər sarsılana qədər, pozuntu genişləndi.

Çürümə həvariləri bunu "tərəqqi" adlandırırlar. Bu, ancaq Cəhənnəmə aparan öz yollarında irəliləyişdir. Ruhani bolşevizmin tərəqqisi, millətin həyati orqanlarını korlayan marksizmin çürük bağırsaqları - dekadansın cadugərləri tərəfindən demokratik azadlıq, özünüifadə və qabaqcıl düşüncə kimi müxtəlif etiketlər altında idarə olunan pis afrodizyak. "Zamanla hərəkət etmək lazımdır" mənasız sözdür, sanki indiki sosial anarxiya "fors-major"un nəticəsidir və kosmopolit degenerasiya dalğasına tab gətirmək Britaniya xalqının düzəlməz taleyinə çevrilmişdir.

Əxlaqi və mədəni çürüməni müşayiət edən irqi atrofiya və mongrelizasiya doktrinası müasir sahəyə daxil olur və eyni zəhər distillyatorları irqin məhdudlaşdırılması və rəng zolağının ləğvi kampaniyasında birinci yerdədir. Milli səhiyyənin və mədəniyyətin mənbəyi olan kənd camaatı iqtisadi cəhətdən boğulur, onların instinktiv müxalifətinin baryeri götürülür. Son qalıqlar şəhərlərə süni və qeyri-təbii mühit üçün toplanır ki, onları kökündən qopmuş, təbiətdən qopmuş meqapolit kütlənin bir hissəsi etsinlər və beynəlxalq mağazalar şəbəkəsinin və kinoteatrların daha çox qazanc əldə etməsi üçün maliyyə demokratiyasının passiv saf-göz qurbanlarının sayını artırırlar.

Nə ölkəyə, nə də dənizə həftəsonu səfərlər, nə də bağ-bağçalarda yarımtikili villaların məskunlaşması, insanların topdansatış deracinasiyasını, ingilis kəndlilərinin demək olar ki, tamamilə məhvini kompensasiya edə bilməz, çünki iqtisadi təhlükələrdən başqa mənəvi, fiziki və mədəni təsirlər saysız-hesabsızdır. Milli iqtisadiyyatımızın tamamilə yenidən istiqamətləndirilməsi və yenidən planlaşdırılması ehtiyacı qarşısında sosial-demokratiya bizə "yaşıl kəmərlər" və "milli fitnes" kampaniyaları verir. Puerile palliativlər, qum qalaları və inandırıcı. Həftə sonu qaçaqları

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

mexanikləşdirilmiş sivilizasiyadan şəhəri də öz zehinlərində götürüb şüuraltı hərəkətlərində əks etdirir. Bu, onları nitqində və ədəbiyyatında, portativ qrammofon üçün caz plastinalarında və simsiz dəstlərində, şəhər ləzzətində və təsirlərində müşayiət edir.
Ağıllı Alik çoxdan unudulmuş Amyntası əvəz edir və şort geyinmiş yağlı yəhudi onun Amaryllisidir.
("Oh Persephone Müğənnisi.") Arkadiyanı axtararaq bir yol evi tapırlar. Onlar yarpaqlı çəmənliklərdə Pan tütəklərini eşitmirlər, pərilərin qaçdığı "inkişafı" gözləyən sahibsiz tarlalarda zənci caz mahnısını və ya İnternasionalı fəryad edirlər.

Belə bir tənəzzül mühitində marksizm Ölü dəniz meyvəsi kimi çiçəklənir, insan, zəiflik, tamah, boşboğazlıq və əxlaqsızlıq küsdürülür və istismar olunur. Qeyri-sağlam zövqlər və meyllər təklif və "aparıcılıq" təbliğatı ilə həyəcanlanır, sonra isə kinli şəkildə "ictimai tələb" adlandırılır. Ən gözəl qızlarımız filmlərdə, beynəlxalq rəqs qruplarında və ya xarici kabarelərdə bəşəriyyətin rəngarəng pisliyi qarşısında öz cazibələrini nümayiş etdirirlər.

Milli degenerasiyanın apofeozu, yoxlanılmadığı təqdirdə, siyasi bolşevizmin nəzarətidir. Marksist plan, kollektiv şüurun kollektiv tənəzzül virusu ilə kifayət qədər zəhərləndiyi bir vaxtda, onu yalançı-idealist sosializm maskası altında gizli şəkildə tətbiq etməkdir. Marksizmin əlaltıları müşk siçovullarının vəbasının şiddəti ilə alt-üst edir və ənənəvi, vətənpərvər və sağlam olan hər şeyi pisləməyi dəbdə və ya ağıllı hesab edən hər bir məsuliyyətsiz zövqpərəst, hər bir laqeyd eqoist, hər bir fasiq axmaq milli tərəqqimizin sürətini artırmağa kömək edir.

Yazı divardadır. İnsanlar birja hesabatları, idman nəticələri, cüzi zövqlərin gündəlik proqramı, vəhşilik və təqiblər və nifrətin antifaşist litaniyasından başqa heç nəyə baxmırlarmı? Əhəmiyyətli odur ki, bütün bu hina kimi uğultuların məhz həmin yazının əlamətini görən və anlayanların əleyhinə yönəlib.

Marksizm hər axmaqlıqdan və zəiflikdən faydalanır, bütün zirehlərdə birləşmə axtarır və öz ölçüyəgəlməz dözümsüzlüyünü tətbiq etmək vaxtı gələnə qədər dözümlülük və daha çox tolerantlıq tələb edir.

Onun şər işi yarımçıq qalmış olsa belə, şübhəsiz ki, Britaniyanın ruhunun məhv edilməsi Anti-Məsihin qurbangahında çox böyük bir qurban idi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Düşmən Liberalizmdir,
JK Heydon

BİRİNCİ HİSSƏ

TO millət təbii bir birlikdir, onu təşkil edən fərdləri birləşdirən ümumi sevgi sayəsində canlı orqanizm kimi fəaliyyət göstərir. O, təbiətcə mövcuddur, çünki insan təbiətcə həm sosial, həm də fərdidir; o, Aristotelin etiraf etdiyi kimi, fərdi yaxşılıqdan daha əzəmətli olan ümumi rifah üçün mövcuddur; və buna görə də o, müəyyən mənada onu hər hansı bir anda təşkil edən fərdlərin həyatını aşan bir həyat təşkil edir.

Mən "bəzi baxımdan" deyirəm, çünki həqiqət həmişə onun bir tərəfini şişirdən, digərini isə nəzərə almayan səhvlər arasında tarazlaşır. Hegellə millətin hər cəhətdən fərddən üstün olduğunu söyləmək səhvdir, necə ki, liberallarla millətin fərdlərinin arifmetik cəmindən başqa bir şey olmadığını söyləmək səhvdir. Həqiqət bu səhvlər arasındadır. Millət hissələrdən ibarət bir birlikdir və buna görə də onun hissələrindən daha böyük varlığı vardır; ona görə ki, əmələ gələn şey, onun təşkil etdiyi varlıqdan daha böyük varlığa malikdir. Onun tərkib prinsipi var, indiki halda məhəbbət, onun tərkib hissələrinin imkanlarını reallaşdırır və beləliklə, daha böyük varlıq təşkil edir. Üstəlik, millətin böyük olması bir çox cəhətdən özünü göstərir.

Millətin fərdlərində olmayan müəyyən bir təbii ölümsüzlük var; onun əsas vahidlərinə, ailələrinə həvalə edilmiş müəyyən dərəcədə yaradılış gücü var; heç bir fərddə olmayan yetərli səbəbə görə fərdin həyatını almaq hüququna malikdir. Deməli, aydındır ki, millət, kamil toplum onu təşkil edən fərdləri üstələyir.

Amma bütün bunlar ancaq təbiət nizamına aiddir ki, bu da millətin mövcud olduğu nizamdır.
İnsan, fərd millətdən fərqli olaraq fövqəltəbii varlıqdır. Onun təbii sonu yoxdur, desək; onun yalnız fövqəltəbii sonu var ki, onun bütün təbii həyatı, istər şəxsi, istərsə də ictimai, ona tabedir. Buradan belə nəticə çıxır ki, yalnız təbii nizamda olan millət, sonluq baxımından fərdə tabedir. O, təbiətcə mövcuddur, məhz ona görə mövcuddur ki, onun fərdləri var ola bilsinlər və daha sonra onların meydana çıxdıqları fövqəltəbii sona çata bilsinlər.

Bu məsələ son dərəcə vacibdir və faşistlər bunu öz şüurlarında tamamilə aydın saxlasalar yaxşı olar, əks halda davalarının gücünün nüvəsini təhlükə altına qoya bilərlər. "Totalitar" sözünün istifadəsi rədd edilməlidir, çünki bu, çox qeyri-müəyyəndir, xüsusən də mənim indi çəkdiyim fərq aydın şəkildə nəzərə alınmırsa. Kommunizm fərdin fövqəltəbii sonu və ya Vətəndaş Gücünə qarşı hər hansı hüquqa malik olduğunu inkar edən ciddi totalitar olduğu halda, faşistlər bəzən dinə qarşı alçaldıcı bir tərzdə kifayətlənirlər, sanki ədalətli olaraq mütləq totalitarizm iddiasında olsalar da, dini ayinlərə münasibətdə ondan mərhəmətlə imtina edirlər. Əgər bu, onların həqiqi münasibətini ifadə etsəydi, faşizmin mahiyyətcə kommunizmdən fərqlənməməsi ilə bağlı ittihama haqq qazandıraraq, onların işinin bütün gücünü darmadağın edərdi. Günorta kimi aydın tutaq ki, biz milli orqanizmi fərdlərdən daha böyük hesab edirik, yalnız təbiət nizamında və ümumi rifahın sonuna qədər, hansı ümumi rifah fərdlərin fövqəltəbii taleyi işığında başa düşülməlidir.

Bununla belə, "totalitar" istifadə hələ də köhnəlməlidir, çünki ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanlarına səbəb olur*********

Machine Translated by Google

anlaşılmazlıq. Bu, dövlətin hökmdarın mülki hakimiyyəti mənasında, əgər valideynlər öz övladlarını böyütmək üçün təbii hüquqlarını itirmək üçün heç bir şey etməmiş olsalar da, lazım gələrsə, uşaqları valideynlərinin nəzarətindən çıxarmaq kimi şeylər etmək hüququnu tələb edə bilər. Təbii ki, dövlət belə bir hüquq tələb edə bilməz, çünki ailəni məhv etmək təbiətə ziddir və buna görə də ümumi mənafe üçün ola bilməz. Faşistlər bu cür qeyri-təbii iddia irəli sürmək niyyətində deyillər; lakin onlar bəzən vurğulamaq üçün özlərini totalitar adlandırırlar, yəni ümumi rifah naminə hökmranlıq etmək üçün tam səlahiyyət tələb edirlər. Sözün bu şəkildə istifadəsi müdafiə edilə bilər; lakin təhrifə, hətta günahsız anlaşılmazlığa da çox açıqdır.

Üstəlik, nəzərdə tutulan vurğu olduqca lazımsızdır. Vətəndaş Gücünün sağlam doktrinasının heç bir vurğuya ehtiyacı yoxdur, çünki hökmdar təbii qanunla mülki rifah üçün tam səlahiyyətə malikdir. Heç bir iqtidar dolğundan daha dolğun ola bilməz və mülki rifahın nə demək olduğunu nəzərə almaqdan başqa, məsələ orada qalmalıdır.

Bu baxımdan qeyd etmək lazımdır ki, milli orqanizm daxili quruluşsuz deyil. Əksinə, bütün kütləsi boyunca üzvi olur. Ailədə nikah və valideyn məhəbbətindən tutmuş bütövlükdə millətə şəxsiyyət verən vətənpərvərliyə qədər onun həyat prinsipi olan sevgi; və bu məhdudlaşdırıcı təzahürlər arasında o, millətin ehtiyaclarına və ya müxtəlif sosial, lakin sub-milli qabiliyyətlərdə olan fərdlərin ehtiyaclarına uyğun gələn hər növ və növ, siyasi, mədəni və iqtisadi aralıq konsentrasiyaları meydana gətirir. Kişi eyni zamanda ər, milli və sub-milli siyasətdə seçici, həkim, bir neçə şirkətdə səhmdar, qolfçu, təbiətşünas, sənət həvəskarı və daha çox şey ola bilər; və hər bir keyfiyyətdə, bəziləri ümummilli əhəmiyyətə malikdir, bəziləri isə yox, o, özünü ümumi sevgi bağı ilə digər fərdlərlə birləşdirir.

Millət daxilində üzvi konsentrasiyaların bəziləri o qədər həyati əhəmiyyətə malikdir ki, biz onları yalnız insanın əsas orqanlarına bənzədə bilərik, digərləri isə daha çox bəzəklidir. Beləliklə, Hökmdar açıq-aydın millətin başçısıdır, Kənd Təsərrüfatı və Sənaye onun əli, Nəqliyyat isə qırmızı qanıdır; Reklam milli qulaqdır, Ordu isə qoruyucu dəridir; Polis bəlkə də faqositlərdir və s. Kral Akademiyası, digər tərəfdən, gözəl bir çuxurdur, arzu olunan və sağlamlıq və xoşbəxtlik üçün bir məqsədə xidmət edir, lakin daha az təcilidir.

Milli orqanizmin həyatı belə olduğundan, azadlıq hər bir fərd üçün onun ümumi və xüsusi mahiyyəti baxımından ona xas olan həyatının bütün tərəfləri arasında ahəngdar tarazlıq yaratmaq imkanının olmasından ibarətdir, istər fərdi, istərsə də ictimai, mühüm və ya əhəmiyyətsizdir. Üstəlik, bu baxımdan fürsəti müsbət mənada başa düşmək lazımdır, çünki sevgi sosial həyatın prinsipidir.

Fürsət praktiki olaraq qeyri-mümkün ola biləcək bir düzəliş etmək üçün sadəcə bir laissez faire deyil , cəmiyyət bir insanın həyatının bütün aspektlərinin harmoniyasını təmin etmək üçün hər cür şəraiti və təşviqi təmin etməlidir ki, öz sevgisinin olmamasından başqa heç bir şey ona mane ola bilməz.

Fürsət, başqa mənada, sadəcə olaraq, aktiv qarşısının alınmasının olmaması, bəlkə də azadlıq adlandırıla bilər, lakin o, azadlıqdan uzaqdır. Məsələn, etika müxtəlif meyarlar təqdim edir ki, bu meyarlar vasitəsilə biz verilmiş şəraitdə bir işçinin ədalətli əmək haqqının ən azı təxminən nə qədər olduğunu təxmin edə bilərik.
Bu əmək haqqı, heç bir halda, insanı və onun ailəsini qənaətcil rahatlıq içində saxlayacaq əmək haqqından az ola bilməz və əgər insanın əməyi ilə əldə edilən sərvət, sərvətin istehsalında iştirak edən bütün insan agentlərinə çılpaq bir mükafat vermək üçün kifayət qədər kifayət edərsə, bundan daha çox olacaqdır. Lakin liberal nəzəriyyə əxlaqın ədalətli əmək haqqına məhəl qoymur və əməyi əmək bazarında mümkün qədər ucuz qiymətə alınmalı bir əmtəə hesab edir; o hesab edir ki, təbii əmək haqqı əməyə tələb və təklifin sərbəst qarşılıqlı təsiri nəticəsində yaranacaq;

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

sosial qanunvericiliklə mütləq laissez faire əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırılmış olsa da, bu gün İngiltərənin bütün Liberal təşkilatında təcəssüm olunan əmək haqqı nəzəriyyəsidir . Belə bir şəraitdə işçinin bazar maaşından imtina etməkdə və ədalətli əmək haqqı tələb etməkdə sərbəst olduğunu , işəgötürənin ədalətli əmək haqqını ödəməkdə azad olduğunu və bazar əmək haqqına məhəl qoymamaqda sərbəst olduğunu söyləmək tamamilə cəfəngiyyat olmaya bilər. İqtisadçılar əmək haqqı müqaviləsindən azad müqavilə kimi danışırlar və bunun da mən aya dırmaşmaqda azadam demək mənası olduğu kimi bir mənası da ola bilər. İşçi ədalətsiz əmək haqqını qəbul etməkdə və ya işsizlərə qoşulmaqda azaddır; azad ölkəmizdə işsiz qalmaq cəzalandırılan cinayət deyil. Beləliklə, işəgötürən ədalətsiz əmək haqqı ödəmək və ya rəqiblərinin azad rəqabətinə tab gətirmək və işəgötürən kimi sosial funksiyasını yerinə yetirməkdən imtina etmək hüququna malikdir. Ancaq nə işçi, nə də işəgötürən ədalət tələb edə və ya verə bilməz və hələ də uzun müddət öz sosial funksiyasını yerinə yetirməyə davam edə bilməz. Buna görə də onların heç biri azadlıqdan istifadə etmir.
Azadlıq sosial funksiyaların yerinə yetirilməsində ədalətin həyata keçirilə biləcəyini minimum minimum kimi tələb edir, çünki ədalət sevgidən əvvəl gəlir. Əgər məhəbbət ictimai orqanizmin həyat prinsipidirsə və o, çılpaq ictimai ədalətdə özünü göstərə bilmirsə, açıq-aydın, ictimai orqanizm xəstələnməlidir, azadlığı pozulmalıdır. Azadlıq sosial sağlamlıqdır, fərdin həyatının bütün sahələrinin harmoniyasını həyata keçirmək üçün hər cür şəraitə və təşviqə malik olduğu sosial mühitdir.

Bu, əsl azadlıq nəzəriyyəsidir və gəlin onu yalançı liberal nəzəriyyə ilə müqayisə edək, anqlo-sakson sivilizasiyasının hələ də insancasına və acınacaqlı şəkildə inkişaf etməyə çalışdığı ölüm iztirabları arasında. Ən yaxşı halda Liberal nəzəriyyə azadlığı laissez faire ilə eyniləşdirmir ; bu identifikasiya əvvəlcə daha az açıq-aydın yalan olan nəzəriyyənin təbii inkişafı idi. Liberal nəzəriyyə ən yaxşı və ən yaxşı halda azadlığı şəxsi fəaliyyət azadlığı ilə vətəndaşların nizam-intizam naminə öz aralarında bağladıqları hesab edilən ictimai müqavilə əsasında yaranan öhdəliklər arasında tarazlıq kimi baxır, müqavilənin şərtləri ictimai rəyə istinad edilməklə müəyyən edilməlidir, çünki xalqın səsi Allahın səsidir.

Fərdi mənafe fəaliyyət göstərən yeganə qüvvədir, yəni şəxsi azadlıq nəzərdə tutulduqda adi şəxsi mənafe və şəxsi azadlığın zəruri məhdudiyyətləri nəzərdə tutulduqda maarifləndirilmiş şəxsi maraq növüdür. Məhəbbət heç də işə qarışmır, çünki nizam-intizam naminə lazım ola biləcək şəxsi azadlığın bütün fədakarlıqları maariflənmiş şəxsi maraqlar tərəfindən kifayət qədər hesablanır.

İndi, kişilər mükəmməl olsaydı, bu nəzəriyyə çox yaxşı işləyə bilərdi. Bu, süni və sadəcə olaraq saxta olardı, lakin mən onun həqiqi nəzəriyyə ilə eyni nəticələri verməməsi üçün heç bir səbəb görmürəm; çünki şəxsi maraq öz kamilliyi ilə məhəbbətlə eyni məqsədə malikdir, yəni ən yüksək yaxşılığın seçimi.

Amma biz mükəmməl deyilik. Biz mahiyyətcə yaxşıyıq və həqiqəti sevirik, lakin mükəmməl deyilik; biz mütləq sevginin əksi olan eqoizm adlı şəxsi maraqlara doğru əyilmişik. Çarpma bizi təbiətcə yaxşı və gözəl etməkdən başqa bir şey etmək üçün kifayət deyil, lakin bu, fərqli və danılmaz bir ləkədir. Heç kim onun varlığını inkar etmir və ya inkar edə bilməz, o, xristianlığın süqut doktrinasına sadiq qalsın və ya bizi meymunlardan superinsanlara doğru təkamül edən hesab etsin.

Belə olduqda, siz Liberal nəzəriyyənin mükəmməl işdən bəşəriyyətin şəxsi mənafeyini qiymətləndirməsində mükəmməl maariflənmədən uzaqlaşdığı qədər, lakin bundan çox uzaqlaşacağını gözləmək olar; və siz qeyri-kamil dünyada hansı daha yaxşı işləyən fərziyyə gözləyə və ya ümid edə biləcəyimizi soruşa bilərsiniz. Cəmiyyətin həyat prinsipi kimi sevgidən danışmaq çox gözəldir; amma məhəbbət nəzəriyyəsinin işinə bizim eqoizm meylimiz də aydınlanmış şəxsi maraq nəzəriyyəsi kimi təsir edəcəyinə görə, bir nəzəriyyəmi digəri ilə əvəz etsəm nə qazanacağam?

Bu cür mülahizələr məkrli ola bilər, lakin bu, yalan olardı, çünki sevgi nəzəriyyəsi doğrudur, halbuki ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

maariflənmiş şəxsi maraq nəzəriyyəsi, mən nə qazanıram ki, yalan nəzəriyyə sadəcə yalançı nəzəriyyədən daha yaxşı işləyir, çünki sevgi ona kömək etmək üçün qalır; və etiraf edirəm ki, əsl nəzəriyyə lazım olduğu kimi işləməyəcək, çünki sevgi eqoizmlə çirklənib. Ancaq bütün bunlara baxmayaraq, hələ də doğrudur ki, Liberal nəzəriyyə yalançı bir nəzəriyyədir və insan işlərində yanlış bir nəzəriyyə lazımdır, çünki biz qeyri-kamil olduğumuz üçün uzun müddətdə məhvə aparırıq. Mücərrəd prinsiplərdən belə olmalıdır.

Amma mücərrəd mülahizələrə əsaslanmağa ehtiyac duymuram. Liberal nəzəriyyə bizimlə kifayət qədər uzun müddətdir ki, iş yerindəki dağıdıcı prosesi müşahidə etməyə imkan verir. İlk dəfə tərtib edildikdə, bəlkə də onun fəaliyyətindəki qeyri-kamillik bəşəriyyətin qeyri-kamilliyindən böyük deyildi. Əslində, onun heç bir əhəmiyyətli əməliyyatı yox idi; nəzəriyyə yalnız iqtisadi doktrinada və ona əsaslanan siyasi fəaliyyətdə öz ifadəsini tapdıqca, onun fəaliyyət göstərdiyi cəmiyyətin Liberal təşkilatına çevrildi və bu təşkilat indi bizi demək olar ki, köməksiz vəziyyətdə qoydu.

İqtisadiyyatda və ona əsaslanan siyasətdə liberalizmin sırf nəzəri fərziyyəsinin ifadəsi əsaslandırma məsələsi idi; və bu əsaslandırma degenerativ prosesin başlanğıcı idi. Nə qədər ki, ürək yalançı nəzəriyyəni alt-üst etməkdə sərbəst idi, bəşəriyyətin alçaqlığından daha əsaslı nəticə ola bilməz; lakin yalançı nəzəriyyə üzərində mühakimə yürütmək sərhədsiz olaraq alçaqlığa gedə bilər. Əvvəlcə, ola bilsin ki, şəxsi fəaliyyət azadlığı ilə nizam naminə qurbanlar arasında güman edilən tarazlıq şəxsi azadlıq tərəfinə doğru bir az pozuldu; lakin kişilər bu yanlış tarazlığa öyrəşib bu mövzuda mülahizə yürütməyə başladıqca, onların eqoizm silsiləsi asanlıqla şəxsi azadlığın lehinə tarazlığı bir az da artırmağa bəhanə tapırdı. Və beləliklə, proses biz ən yüksək iqtisadi və siyasi müdriklik kimi təntənəli şəkildə bəyan edilən çılpaq sərbəst buraxılmağa çatana qədər davam etdi.

O vaxta qədər biz ən azı fərd olaraq yalan nəzəriyyənin qulu idik. İnsanın xeyirxah olmasının faydası yox idi; məhdudiyyətsiz rəqabət dövrün qaydası idi və ölkənin qanunları və cəmiyyətin bütün təşkilatı tərəfindən qorunurdu; mehriban insan ancaq ah çəkib öz-özünə deyə bilərdi ki, biznes biznesdir, iqtisadiyyat qanunları cəngəlliyin amansız qanunlarıdır - yeyin və ya yeyin.

Ancaq insan təbiəti yaxşı və gözəl olaraq qaldı və laissez faire nəticələri açıq şəkildə şok oldu. Fərd onu dəyişdirmək üçün heç nə edə bilməzdi, lakin bütövlükdə cəmiyyət cəngəllik qanununu cilovlaya bilərdi; və beləliklə, adamlar siyasi fəaliyyətə üz tutdular, bundan əvvəl sənayeni tək buraxmağı tələb etdilər və onu sosial qanunvericiliklə getdikcə daha çox müdaxilə etməyə çağırdılar.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Thomas Carlyle - William Joyce tərəfindən Milli Sosialist

THOMAS CARLYLE, ondan əvvəlki İngilis mütəfəkkirləri arasında birinci yerdədir, öz yazılarında faşist fəlsəfəsinin bəzi əsas meyllərini göstərdi və onların sayına görə Şekspir və Qoldsmit çox töhfə verdi; lakin Karlaylın bütün yazılarında nasional-sosialist təfəkkürün məhsulu sayıla biləcək heç bir şey yoxdur. O, adı mövcud olmamışdan çox əvvəl Nasional Sosializm ruhuna sahib idi. Onun sözləri həmişə vətənpərvər sözüdür. Onun vətənə ehtiraslı məhəbbəti öz dövründə vətənpərvərlik sınağından çıxa bilməzdi, çünki onun sevdiyi mücərrədlik deyil, xalq idi; köhnə vətənpərvərlik ilə yeni arasındakı əsas fərq məhz buradadır. Köhnə fikirlər və xarici cizgilərlə əlaqədardır: yeni özünü xalqın reallığı ilə əlaqələndirir və vətənpərvərlikdir, çünki bu terminə bağlana bilən yeganə şərəfli mənada sosializmdir.

Bu qısa məqalənin məqsədi Karlayl haqqında yazmaq, onu tənqid etmək və hər hansı bir böyük yazıçının ətrafında qaçılmaz olaraq toxunmalı olan onsuz da ağır olan ümumiləşdirmələr toplusuna əlavə etmək deyil. Ehtiyatsızların "Karlayl siyasəti" kimi təsvir edəcəyini müzakirə etmək niyyətimiz hələ də azdır. Qoy əllərində çoxlu vaxt olanlar böyük müəllifin Whig və ya Tory olduğunu göstərmək üçün hazırlanmış araşdırmalara başlasınlar. Onun ya olduğunu göstərmək çətin olardı; lakin çətinlikdən başqa, faydasız olardı, çünki bu qədim terminlər bu gün Britaniya siyasətində mövcud olan heç nəyi ifadə etmir. Buna görə də, tezisimizi sübut etməyə çalışmaq əvəzinə, sadəcə olaraq Tomas Karlaylı bir daha təqdim edəcəyik.

Ola bilsin ki, ağılsızlıqla ondan uzun müddət ayrılıb, öz adından danışsın və onun sözləri Nasional Sosialist üçün həm ilham, həm də faşist nəzəriyyəsinin təsdiqi olacaq. Faşist nasional-sosializminin hər bir müdafiəçisi onun hərəkatına qarşı daim irəli sürülən ittihamı bilir: o, azadlığı məhv etmək üçün sui-qəsd edir. Ola bilsin ki, həqiqətən də Milli Sosialist inancına qarşı daha tez-tez heç bir ittiham irəli sürülmür.

Keçmiş və İndiki səhifələrə nəzər salaraq oxuyuruq:—

> "Azadlıq? Bir insanın əsl azadlığı, deyəcəksiniz ki, onun doğru yolu tapması və ya tapmağa məcbur olması və bu yolda getməsidir. Onun əslində hansı işə qadir olduğunu öyrənmək və ya öyrətmək, sonra da icazə, inandırmaq və hətta məcburiyyətlə eyni şeyi etməyə başlamaqdır. Bu, azadlığın əsl xoşbəxtliyi, şərəfi, rifahı, rifahı deyil." Mən azadlıqla bağlı kiçik bir qayğım var".

İntizamsız azadlığın qeyri-mümkün olması barədə yəqin ki, heç vaxt bu qədər aydın bəyanat olmayıb.

Eynilə, biz burada fəaliyyət hüququna dair aydın tələb görürük. Ser Osvald Moslinin dediyi kimi, "Azadlığın başlanğıcı iqtisadi xaosun sonudur. Ancaq hərəkət etmək gücü olmadan iqtisadi xaosa necə qalib gəlmək olar? Konstitusiya azadlığı qorunmalıdır, lakin bu azadlıq xalqın parlament və hökuməti seçmək səlahiyyətində ifadə olunur və beləliklə, onun istədiyi rəhbərlik formasını seçir. Bundan başqa o, gedə bilməz." Və ya rəsmi manifestdən sitat gətirmək

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Britaniya Birliyi: Faşizm millətin liderliyidir. Xalqın iradəsinə zidd hökuməti nəzərdə tutan sözün köhnə mənasında diktatura deyil. Bu, sözün müasir mənasında diktaturadır və xalqın yaşaması üçün həll edilməli olan problemlərin öhdəsindən gəlmək üçün tam fəaliyyət gücü ilə xalq tərəfindən silahlanmış hökuməti nəzərdə tutur.

Karlaylın liderlik və hakimiyyət doktrinası köhnə partiyalar tərəfindən sinfə qarşı qəbul edilən münasibətlərin heç birini əhatə etmir. Onun üçün eyni dərəcədə iyrənc snobluq və sinif müharibəsidir. Uzun sitatlar müstəsna dəyərə malik olmadıqca çətin ki, əsaslandırıla bilər, lakin biz burada uzun bir parçadan sitat gətirməkdən azadıq, çünki o, dilimizdə indiyə qədər yazılmış ən böyük sitatlardan biridir:

> "İki kişiyə hörmət edirəm, üçüncüsü yoxdur. Birincisi, torpaqdan hazırlanmış alətlə Yer kürəsini zəhmətlə fəth edən və öz kişisi edən zəhmətkeş sənətkardır. Mənim üçün möhtərəm sərt Əldir; əyri, kobud; buna baxmayaraq, hiyləgər bir fəzilət var, öhdəsindən gəlmək mümkün deyil. havadan qaralmış, çirklənmiş, kobud zəkası ilə, çünki bu, kişi kimi yaşayan bir insanın üzüdür.
>
> Oh, amma kobudluğuna görə və hətta səni sevdiyimiz qədər mərhəmət etməliyik! Çətinliklə yalvaran Qardaş! Bizim üçün kürəyiniz o qədər əyilmişdi, bizim üçün düz əzalarınız və barmaqlarınız eybəcər idi: sən bizim çağırışçımız idin, püşk ona düşmüşdü və döyüşlərimiz çox pis idi. Çünki səndə də Allahın yaratdığı bir forma var, lakin o, açılmamalı idi; o, İşçinin qalın yapışmaları və ləkələri ilə örtülməlidir; Bədənin də ruhun kimi, azadlığı bilməməli idi. Yenə də zəhmət çək, zəhmət çək, sən öz borcunsan, kim bacarırsa, ondan çıx; sən bütünlüklə əvəzolunmaz bir şey üçün, gündəlik çörək üçün zəhmət çəkirsən.
>
> İkinci insanı hörmət edirəm və daha da yüksək qiymətləndirirəm: Ruhani cəhətdən əvəzolunmaz şeylər üçün zəhmət çəkdiyini görən; gündəlik çörək deyil, Həyat Çörəyi. O da öz vəzifəsində deyilmi? daxili Harmoniyaya doğru səy göstərmək; Bunu əməllə və ya sözlə, bütün zahiri cəhdləri ilə aşkar edir, istər yüksək, istərsə də aşağı? Ən ucası, onun zahiri və batini səyi bir olanda: ona Rəssam adını verə bildiyimiz zaman; təkcə dünyəvi sənətkar deyil, cənnətdə yaradılmış Tətbiqlə bizim üçün Cənnəti fəth edən ilham almış Mütəfəkkir! Yeməyimiz olan kasıb və təvazökar zəhmətin müqabilində Nuru olan uca və şərəfli zəhmətin hidayətə, Azadlıqa, Ölümsüzlüyə malik olması lazım deyilmi? Bu ikisini bütün dərəcələri ilə hörmət edirəm: qalan hər şey saman və tozdur, küləyin istədiyi yerə əsməsinə imkan verir."

Əməyin ləyaqəti heç vaxt Karlaylı böyük nasional-sosialist mütəfəkkir kimi elan edən bu sətirlərdəki qədər sədaqətlə ifadə olunmamışdır. Sosialistlərin saysız-hesabsız katibləri eyni mövzuda çox şeylər yazıblar, lakin onlardan heç biri mövzuya bu cür münasibət göstərmir. Ən yaxşı halda əmək çətinlik, ən pis halda isə lənət kimi təqdim olunur, onların ümumi münasibəti budur ki, iş insana edilən məqsədəuyğun və qaçılmaz bir haqsızlıqdır və o, xidmətlərinə görə ən yüksək qiymət tələb etməklə özünü rüsvayçılıqdan qurtarmalıdır. Amma nə qədər yüksək qiymət alsa da, o, sosialist fəlsəfəsində yalnız "əməkdar kölə" olacaq. Buna görə də Karlaylın qəhrəmanlıq və nailiyyət motivləri ilə bağlı dediklərini oxumaq maraqlıdır. O yazır: "İnsanları rahatlıqla, ləzzət ümidi ilə, əvəzini – bu dünyada və ya axirətdə hər cür qənd gavalı ilə qəhrəmancasına hərəkətə sövq etdiklərini söyləmək böhtandır. Ən alçaq insanda daha nəcib

> bir şey var. Güllələnmək üçün işə götürülən zavallı söyüş söyən əsgərin öz şərəfi əsgərlikdən fərqli bir gündür. şirin şeylər, lakin nəcib və doğru şeylər etmək və Allahın Cənnəti altında özünü Allah tərəfindən yaradılmış bir İnsan kimi təsdiqləmək, Adəmin ən kasıb oğlunun çox arzuladığı

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

ona bunu etmək yolu, ən darıxdırıcı gün-drudge bir qəhrəman daxil alovlanır. Asanlıqla aldadılacağını söyləyən adama çox zülm edirlər. Çətinlik, inkar, şəhadət, ölüm, insanın qəlbinə təsir edən cazibələrdir. Onun daxili gözəl həyatını alovlandırın, bütün aşağı düşüncələri yandıran bir alovunuz var."

Bu kimi hisslər heç vaxt öz mənşəyini maliyyə demokratiyasından və ya onun pərəstişkarlarından götürə bilməz. Carlyle, qeyd olunsun, burada sadəcə iş üçün deyil, qəhrəmanlıq motivlərini müzakirə edir. O, Əməyin Dəyər Nəzəriyyəsi kimi tanınan köhnə marksist dogmanın kökünə zərbə vurur və onu məhv edir. O, Marksın heç vaxt başa düşməyəcəyini ən aydın şəkildə dərk edir: yaradıcı intellekt və qəhrəmanlıq fəaliyyəti adi əmək prosesləri ilə tamamilə müqayisə olunmazdır; və heç bir halda insanın ən nəcib və buna görə də ən mühüm nailiyyətləri sadəcə mexaniki səylər kateqoriyasına daxil edilə bilməz.

Etiraz oluna bilər ki, Karlayl insanı sadəcə olaraq ağılsız və ya əsassız bir məxluq kimi təmsil edir. Əgər belədirsə, Karlayl haqlıdır.

Bəzi cəmiyyətlərdə qəhrəmanlıq ən aşağı həddə qədər azalır. Bu gün maliyyə-demokratik ölkələrdə bu, hətta yəhudi maliyyəçiləri tərəfindən də aşağı salınır və nifrət edilir, çünki o, milli müstəqillik tələb edən qürurla milli xarakterə məlumat verəcəkdir; lakin qəhrəmanlıq motivinin istisna deyil, qayda ola biləcəyi Almaniya və İtaliyada nümayiş etdirildi, burada faşist sisteminin bütün məqsədi xalqın tanınmaz dərəcədə yaxşılaşdırılması olsa da, insanların böyük əksəriyyəti maddi mənfəət üçün deyil, müqəddəs saydıqları prinsiplər uğrunda hər şeyi qurban verməyə hazırdır.

Müəllifimiz çox təəccüblü bir parçada əmək və imperiya arasındakı həqiqi münasibəti göstərir. Tomas Karlaylın sırf sosialist olduğu iddia edildikdə, Beynəlxalq Sosializmin uzun illər imperializmə qarşı apardığı təbliğat haqqında düşünməli və Sartor Resartusun ən diqqətçəkən yerlərindən birinə müraciət etməliyik:

"Doğrudur, sən Qold-Hofrath," deyə professor başqa yerdə qışqırır: "həqiqətən də çox izdihamlıdır". Bu arada, bu saysız-hesabsız yerüstü Qlobusun nə qədər qalınlığı Amerikanın Pampas və Savannalarında və Altay silsiləsinin hər iki yamacında, Qrildai, Qredai, Qrendə, Qırdarada; Anladığım kimi, bir ildən sonra, əgər siz ona Yer kürəsini versəniz, heyf ki, bizim hələ də parlayan, hələ də genişlənməkdə olan Avropanın Hengistləri və Alarikləri haradadırlar, onlar odlu dirəklər kimi, döyüşə hazır olmayanlarla doludur; döyüş arabası, amma buxar maşını və şum payı ilə onlar haradadırlar?

Burada Karlaylın demək olar ki, hər dəfə təkrar etdiyi aristokratiyaya münasibətin bir nümunəsini qeyd etmək maraqlıdır. O, aristokratiyanın lazımsız olduğunu iddia etmək üçün çox dərin bir mütəfəkkir və sonsuz dərəcədə dürüst idi. Yazı boyu təkrar-təkrar aydın olur ki, o, liderlər sinfinin rəhbərliyi altında icma kimi fəaliyyət göstərən heç bir insanı təsəvvür edə bilməz. Lakin onun bu təbəqədən gözlədiyi şeylər də çox açıq şəkildə ifadə edilir və onun dövrünün insanlarının qəbul etdikləri ilə bizim dövrümüzün insanlarının hələ çox qısa bir müddət ərzində almağa məcbur olduqları ilə ən kəskin şəkildə ziddiyyət təşkil edir. O, əsl Britaniya İmperiyası qurmaq istəyirdi və bu arzu onun öz sözləri ilə açıq şəkildə yazılıb:

“İngiltərə, çox keçmədən bizim bu ada ingilislərin kiçik bir hissəsini tutacaq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

> Amerikada, Yeni Hollandiyada, şərqdən və qərbdən Antipodlara qədər, Yer kürəsinin böyük fəzalarını əhatə edən Saksondom olacaq. Bəs indi bunların hamısını faktiki olaraq bir millət halında saxlaya bilən nədir ki, onlar dağılıb döyüşməsinlər, sülh və qardaş kimi əlaqədə yaşasınlar? Bu, haqlı olaraq ən böyük praktik problem, hər cür suverenlik və hökumətlərin yerinə yetirmək üçün burada olduğu şey kimi qəbul edilir.
> Bunu həyata keçirəcək nədir? TBMM aktları, inzibati baş nazirlər edə bilməz. Parlament onu ayıra bildiyi qədər Amerika bizdən ayrılıb. Bunu fantastik adlandırın, çünki orada çoxlu reallıq var. Burada deyirəm, heç bir zaman və ya təsadüfi Parlament və ya Parlamentlər birləşməsi onu taxtdan sala bilməyən bir İngilis kralıdır. Bu Kral, Şekspir, hamımızın üzərində ən nəcib, ən mülayim, lakin ən güclü mitinq əlamətləri kimi taclı hökmranlıqla parıldamırmı? sarsılmaz?”

Nəticə, əlbəttə ki, Şekspirin Faşist İmperatoru olacağımız deyil, lakin ən güclü bağların həqiqətən də Yer kürəsinin hansı hissəsində olursa olsun, xalqımızın mənəvi mədəniyyətində öz gücü olmalıdır; və nəhayət, bu müddəa xalqların davranışı və taleyinin onların tutduqları fəlsəfələrlə müəyyən edilməsindən başqa bir məna daşımır. Ən nəcib fəlsəfədən hərtərəfli xəbərdar olmaq nəcib əməllər etməkdir; zənci və semit mədəniyyətlərinin bir piç korrupsiyası ilə alçaldılmaq ağ adam üçün məhv olmaqdır.

Karlayl bilirdi ki, nə müqavilələr, nə də konfranslar onun arzuladığı dünya birliyini yarada bilməz. Onun əldə edilməsi yalnız mənəvi birlik sayəsində mümkün ola bilərdi. Başqa bir hadisədə yazdığımız kimi: “Kollektiv ruh olmayan yerdə kollektiv təhlükəsizlik də ola bilməz”. Lakin bu mənəvi güc mənbəyi, bu mədəniyyət və fəlsəfə maliyyə demokratiyasında mövcud olan heç bir sinfi konvensiyaya əsaslanmayan əsl aristokratiyadan gələ bilər. Digər tərəfdən, Carlyle haqlı olaraq torpağa sahiblik və bir millətin mədəniyyətinə təsir etmək gücü arasında əlaqəni vurğuladı. Keçmişdə və İndidə yaxşı deyilir ki, "Torpaq aristokratiyanın düzgün əsasıdır; torpağa kim sahibdirsə, o, hər kəsdən daha qəti şəkildə Qubernatordur, torpaqdakı xalqın müavinidir. Henri Plantagenet və Abbot Samsonun dövründə olduğu kimi, bu günlərdə də hər zaman olacaq. Torpaq bizim üçün heç bir şey deyil; hamımızı sevindirir, məhəbbətlə zənginləşdirir: ilk oyanışımızdan tutmuş, onun mübarək anasının qoynunda son yuxumuza qədər o, hamımızı mübarək ana qucağında olduğu kimi, neçə-neçə cür əhatə edir.''

Lakin Karlayl Sənaye İnqilabının təsirlərini tam olaraq qabaqcadan görmədi. O, hər şeyin məhv olacağı, əkinçinin, əkinçinin, torpaq sahibinin yəhudi sələmçiliyinin zəncirləri ilə yüklənmiş acınacaqlı bir acizlik vəziyyətinə düşəcəyi günü çətin təsəvvür edə bildi.
Bu acınacaqlı vəziyyətdə olan torpaq sahibinin xeyirxah aristokrat rolunu oynaya biləcəyini düşünməzdi; çünki onun üçün aristokratiya güc idi, güc isə məsuliyyət və xidmət demək idi. “Yüksək təbəqə” yazır, “ödəmələri olmayan uçurumda əkilmiş ağac kimidir; bütün yerin kökündən dağıldığı. Təbiət Şəhid olmayan heç bir insana sahib deyil. Əgər bu nəcib olsa, nəcibliyin mənası nədir? Başqaları üçün cəsarətli əzab çəkməkdə, başqalarını bizim üçün əzab çəkdirməkdə deyil, nəciblik həmişə yalan olub."

Saata kimi Karlaylda onun dövrünün şərtlərindən bəhs edən və bizim şərtlərimizə də eyni dərəcədə uyğun olan hissələri oxumaq olar. Son yüz ildə Parlamentə nəyinsə olub-olmadığını düşünməkdə çətinlik çəkən adam oxuyur:

"Parlament hər cür səy göstərərək özünü rutin heç bir şey etməmək kimi dərin çuxurlardan qurtulmalı və hər tərəfdən Laissez-faire-dən daha ibrətamiz bir şey söyləməyi öyrənməlidir. Parlament bunu öyrənə bilməsə, Parlament nə olacaq? Milyonlarla zəhmətkeş İngiltərə öz ******ebook çeviricisi DEMO Watermarks******* soruşur.

Machine Translated by Google

İngiltərə Parlamenti, hər şeydən əvvəl, sən bizi idarə edə bilərsənmi, yoxsa yox? Parlament öz imtiyazları ilə güclüdür; lakin Zərurət və Təbiət Qanunları ondan güclüdür. Parlament bunu edə bilməzsə, bizim peyğəmbərlik etdiyimiz Parlament başqa bir şey edəcək və ən qəribə və ən xoşbəxt şəkildə onun həyata keçirilməsini irəli sürəcək - yəqin ki, Parlamentin xeyrinə deyil! Bu və ya digər şəkildə iş görülməlidir."

Adolf Hitlerin dediyi kimi: “Etwas muss geschehen”. Yaxud Osvald Moslinin qeyd etdiyi kimi: "Dövlətin iki böyük təşkilat partiyasının hər iki sisteminin nəticəsi sonda eynidir, reaksiya ilə qarışan sabitlik və dəyişikliyə qarşı müqavimət, maneəli müzakirələr və komitə məsuliyyətsizliyi ilə qarışdırılan tərəqqi eyni zamanda xaosla bitir. Hər ikisi işlərin qarşısını almaq üçün alətdir və müasir dövrün ilk tələbidir." Böyük Britaniyadan olan bu parça Karlayl ilə razılığın ifadə üsuluna inamdan kənara çıxdığını göstərir.

Müəllifimizdən iyrəncliyə nifrətini göstərmək üçün təsadüfi hər hansı bir keçid seçilə bilər
Mançester Məktəbinin materializmi:

"Bu mürəkkəb dövrlərdə," o yazır, "insan və insan arasında yeganə əlaqə kimi nağd ödənişlə, bəşəriyyətin Zəhmətkeş Sinifləri, çaşqın, lakin ən qəti şəkildə, zəhmətsizlərə hökm sürəcəklərini bildirirlər; onlar çartizmlərin, quldurluqların, qəddarlıqların cəzası altında, bu vəhşiliklərdən daha çox şeylər ödəməli olacaqlar; Nağd pulun ala bilməyəcəyi o qədər çox şey var ki, Nağd pul böyük bir möcüzədir, lakin o, nə·Ҫənnətdə, nə də Yer üzündə bütün gücə malik deyil.”

Karlaylın bütün yazdıqlarını və onun haqqında yazılanları nəzərə alsaq, bu qədər qısa məqalədə onun yaradıcılığını tam təhlil etməyə cəhd etmək boş və təkəbbür olardı. Hətta onun yazılarından parçalar seçmək və onlara sadəcə siyasi inancın peşəsi kimi yanaşmaq tələsiklik olardı. Məhz bu səbəbdən biz onun nəhəng əsərlərindən sırf siyasi doktrina şərtləri ilə məhdudlaşmaq niyyətində olmayan təsadüfi yolla seçmə üsulundan istifadə etdik; lakin ruh və ağıl baxımından hər hansı bir faşistin fəxr edə biləcəyi Milli Sosialist düşüncəsinin ifadəsidir.

Əgər seçimin qərəzliliyi ilə pozulduğu irəli sürülürsə, yeganə cavab budur ki, heç bir məsul şəxs Carlyle-ni uyğunsuzluqda ittiham etməyib. Bir səhifədə tapdığımız fəlsəfəni digərində tapırıq və beləliklə cildin sonuna qədər. İlkin mülahizəmizin oxucunu qane edəcək şəkildə sübuta yetirildiyini güman etməkdənsə, onun sərtliyi və düşüncəsinin saflığı Moslinin təbirincə desək, “yeni həqiqəti aşkara çıxaran” dəmir dövrünün polad inancını daşıyanlara örnək olan Tomas Karlaylın sonrakı tədqiqində özü üçün sübut axtarmasına üstünlük verməliyik.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

William Morris - Artur Reade tərəfindən Milli Sosialist

İngilis sosialistlərinin Uilyam Morrisə münasibəti uzun müddətdir onun pərəstişkarları arasında təəccüb və məyusluq yaradıb. Budur, 19-cu əsrin ən böyüklərindən biri olan, səlahiyyətlərinin zirvəsində özünün bir çox keçmiş maraqlarına məhəl qoymayan, özünü sosialist hərəkatına atmaq üçün bir adam var idi. Heç bir bərabər səviyyəli ingilis onun sıralarına qoşulmamışdı.
Və buna baxmayaraq, o, müəyyən mənada hərəkatda həmişə yad olaraq qaldı və sosialist yoldaşları tərəfindən belə hiss olunur. Onun böyüklüyü bəzən onlar tərəfindən narahatlıqla tanınıb, onun işinə və nailiyyətlərinə söz verilib, lakin heç vaxt ona ürəklərini əsirgəməyiblər, onu heç vaxt onlardan biri və ilhamlı liderləri kimi qəbul etməyiblər. Bu mövqe alman-yəhudi Karl Marksa ayrılıb.

Bu, Morrisin sosialistlər arasında olmasının yaratdığı xəcalətə xeyli işıq salan faktdır. O, həqiqətən də, acınacaqlı yoxsulluğa və onun müşayiət olunan pisliklərinə son qoymaq arzusunda və sosializmin bu və ya digər formada çıxış yolunu təmin etdiyinə inanmaqda onlarla həmrəy idi. Lakin onun həyata baxışı və sosializmə baxışı bir çox həyati cəhətlərə görə “yoldaşların”kından fərqlənirdi və o, sümüklərində hiss edirdi ki, özünü onlara tərifləyən cəmiyyətin özü üçün həbsxana olacaq. O, Marksla vicdanla mübarizə aparır və onu mənimsəməyə çalışırdı. Onun hətta “Das Kapital” üçün həvəsli anları da olub. Lakin uzun müddət ərzində onun içindəki, səthi özündən daha güclü bir şey üsyan etdi. O, inqilab istəyirdi - bəli, lakin bu marksist cəmiyyət onun baxışlarına uyğun həyat tərzi deyildi. Onun üçün tamamilə mexaniki, çox abstrakt, çox şəhərli idi; çox kosmopolit, çox qeyri-ingilis.

Marksın və Morrisin həyatına baxışı arasında, doğrudan da, böyük uçurum var idi. Marks kosmopolit yəhudi, Morris cənublu ingilis idi. Marks iş adamı, Morris açıq havanın və emalatxananın adamı idi. Marks şəhəri qucaqladı, Morris həmişə “xırıltılı buxardan və piston vuruşundan” təmizlənmiş bir kənd və Londonun “kiçik, ağ və təmiz” olmasını xəyal edirdi. Marks maşın həvəskarı idi, Morris İngiltərəni gözəlləşdirən fərdi sənətkarlığı canlandırmaq istəyirdi. Marks bir materialist idi, mexanikləşdirilmiş ictimai təşkilatı təsəvvür edən, Morris bir şair idi və bir az da anarxist idi. Marks sinfi nifrət və vətəndaş müharibəsini təbliğ edirdi. Morrisin ürəyinin fəryadı Fellowship üçün idi. “Ümumilik cənnətdir, şəriklik yoxluğu cəhənnəmdir: şəriklik həyatdır, şərikliyin olmaması ölümdür! və yer üzündə etdiyiniz əməlləri şəriklik üçün edirsiniz.”

Morris, nə qədər çalışsa da, heç vaxt Marksist deyildi. Kosmopolitizm, istər beynəlxalq sosializm, istərsə də beynəlxalq maliyyə, onun üçün lənətlənmişdi. O, təkcə xəyalpərəst kimi deyil, həm də sosialist kimi vaxtından əvvəl doğuldu. Sosialist kimi o, hələ zamanın bətnində olan bir şeyin qabaqcıllarından biri idi. Onun mənəvi yaxınlıqları yalnız ölümündən sonra yaranan və toplanan bir hərəkətlə idi. Onun əsl yeri marksistlər arasında deyil, nasional-sosialistlər arasındadır.

Çünki Morris güclü ehtiraslı bir insan idi və həyatı boyu heç biri İngiltərəyə olan ehtirasından daha güclü və ya daimi olmamışdır. Onun zahiri görkəmini necə də məhəbbətlə və anlayışla yazır.

''Torpaq kiçik bir torpaqdır, dar dənizlər içərisində çox bağlanıb, göründüyü kimi, nəhəngliyə şişmək üçün çox yer var; onların məyusluğunda böyük tullantılar yoxdur, yox

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

meşələrin böyük tənhalığı, heç bir qorxunc tapılmamış dağ divarları: hər şey ölçülür, qarışdırılır, müxtəlifdir, asanlıqla bir şey digərinə sürüşür; kiçik çaylar, sürətlə dəyişən dağlıq ərazilər, hamısı gözəl səliqəli ağaclarla əhatə olunmuş kiçik düzənliklər; kiçik təpələr, kiçik dağlar, divarları qoyun gəzintiləri ilə örtülmüşdür: nə həbsxana, nə də saray, ancaq layiqli bir ev.''

Eyni mehriban təqdir “Yer üzünün cənnəti” hekayələrinin girişlərində ingilis mənzərələrinin gözəl təsvirlərini aydan-aydan xəbərdar edir və “Heç bir yerdən xəbərlər” mövzusu olan yenilənmiş və oyanmış İngiltərə arzusunun əbədi müşayiətidir və Conun “A Rüyasına” belə rəng və parıltı verir. Morrisin Sosializmi, həqiqətən də, əsasən köhnə ingilis dəyərlərini saxlamaq və ya bərpa etmək arzusundan, onun memarlığının izzətindən, landşaftının gözəlliyindən, sənətkarları hətta ən təvazökar xalqından olan fərdi sənətkarlıqdan, xalqının xarakterini “kötəbii və dar düşüncəli, lakin ciddi, doğruçu və sadə vərdişlərdən” ilhamlandırırdı. Yuxarı Temzanın kənar bir küncündə o, bir dəfə Birmingem tamaşaçılarına dedi ki, o, indicə yarım düzünə qədər kiçik kənd kilsəsi gördüyünü, hər biri gözəl sənət əsəri olduğunu söylədi. Bunlar Temza sahilindəki köylülərin əsərləridir, bizim adlandırdığınız kimi - bundan böyük bir şey ola bilməz. Yeni məhəllələrə səpələnmiş ibadətgahlar buna uyğun gəlir. Və Vestminster haqqında o yazırdı ki, "bu böyük eposun müəllifləri özlərindən sonra heç bir ad qoymayıblar. Çünki bu, həqiqətən də, heç kimin işi deyil, ancaq Cənub-Şərqi İngiltərə xalqının işidir. Bu, yaşadıqları kimi işləyən, başqa cür edə bilməyən bir insanın ayrılmaz iradəsinin işi idi ..." İngiltərə - bu, Morrisin Sosializminin arxasında duran hərəkətverici qüvvə idi.

Deməli, onun əsl yeri kosmopolit olmağı dayandırmış və Milliləşmiş Sosializmdədir. Və orta əsrlərdə olduğu kimi, o, orta əsr sənətkarlıq gildiyalarını xatırladan Milli Sosializmin bütün bu aspektlərinə xüsusi maraq göstərərdi. Korporativ Dövlətin vətəndaşlığı təkcə ərazi əsasına deyil, həm də böyük işçilər gildiyasının fəal üzvlüyünə əsaslandırması ona ən yüksək sağlam düşüncə kimi görünürdü.

Doğrudan da, orta əsrlərin fərdi sənətkarını mühəndis-texniki işçi ilə əvəzlədiyinə görə təəssüflənərdi. Lakin o, hiss edərdi ki, mütəşəkkil işçilərin əhəmiyyətini dərk edərək, Korporativ Dövlət düzgün ideyadan ilhamlanıb.

Çoxdandır ki, siyasət adi insanın ehtiyac və istəklərindən ayrılıb, “Con Ballın yuxusu” filmində qəzəbli xalqın inhisarlarından qurtulmağa can atdığı, cəsarətlə qarşısı alınmış və peşiman olan vəkillərin ixtisaslaşmış əllərinə buraxılmışdı. “Heç bir yerdən xəbərlər”də Parlament Evləri sadəcə maraqlı bir reliktdir. İngiltərə ingilislər tərəfindən və ingilislər üçün idarə olunur və bu gün Westminsterdə onun partiya siyasətini manipulyasiya edən maliyyə maraqlarının piyonu olmaqdan çıxıb.

Nasional Sosializmin Morrisin ürəkdən razı qalacağı başqa bir xüsusiyyəti kənd təsərrüfatının əsas əhəmiyyəti üzərində israr etməsidir. Morris, bugünkü Milli Sosialistlər kimi, böyük şəhərlər baxımından deyil, əsasən kənd təsərrüfatı ilə məşğul olan bir cəmiyyət baxımından xoşbəxt bir cəmiyyəti təsəvvür edirdi. Torpaq onun üçün ehtirasdır. ''Yer üzü, onun böyüməsi və həyatı! Onu necə sevdiyimi söyləmək və ya göstərməkdən başqa bir şey bacarmasaydım! ”

Ancaq təkcə şeir yazmaq üçün deyil. Həm də güclü bir irqi yetişdirmək və yetişdirmək üçün bir şey kimi. Morris üçün dünyanın ən gözəl görməli yerlərindən biri “artırılan yaşıllıq akrları” idi və məktublarının birində o, qızıl məhsulu ilə avqust ayından bəhs edir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

tarlalar, İngilis kəndlərini görmək üçün bütün ayların ən yaxşısı. “Heç bir yerdən xəbərlər”də Temza vadisində işləyən ot biçənlərin ləzzətli vinyeti var, hamısı şən geyinmişdi ki, çəmənlik nəhəng lalə yatağına bənzəyirdi. "Bütün əllər qəsdən, lakin yaxşı və davamlı işləyirdi, baxmayaraq ki, onlar payız sığırcıkları bağı kimi şən söhbətlərlə səs-küylü idilər." Ölkəyə yuxarıdan aşağı baxmaqdan, baxımsızlıqdan, sönük olmaqdan çoxdan çıxmışdı. Başqa yerdə o yazır: “Mən istəyirəm ki, şəhər ölkənin gözəlliyi ilə, ölkə isə şəhərin zəkalı və canlı həyatı ilə hopsun”.

Morris, həqiqətən də, iqtisadi autarxiya adı altında gedən bütün doktrinaya həvəslə abunə olardı. O, ticarətin romantikliyini və faydalılığını başa düşürdü və köhnə London körpüsünün altında yaşıl dalğaların çırpınan şəkilləri.

> ''Levant çubuqları daşıyan bir neçə qaymaq, Yanmış təpədə
> yew ağacından kəsilmiş, Yunan əllərinin doldurmaq üçün
> zəhmət çəkdiyi uclu küplər, Uzaq dənizlərdən qiymətli cüzi
> ədviyyatlar, Florensiya qızılı və İpre qobelenləri, Brügge
> paltarları və Guienne'nin hogsheads.

Bəzi gözəl və nadir əşyalar mütləq ticarət yolu ilə alınmalıdır. Lakin öz ixracatıyla yaşamaq, hər şeyi “əlverişli ticarət balansına” qurban vermək kimi müasir iqtisadi doktrina üçün o, nifrətdən başqa bir şeyə sahib deyildi. Xoşbəxt həyatın əsası və sirri onun öz torpağından bir şey çıxarmasındadır. Bu duyğunun klassik ifadəsini onun “Dağların Kökləri” adlı nəcib romansındakı Burqdeyl adamlarının həyatını təsvir etməkdə tapmaq olar. “Heç bir yerdən xəbərlər”də İngiltərə böyük xarici ticarətdən asılılıqdan qurtuldu və öz resurslarından xoşbəxtlik və əhəmiyyətli bolluq tapdı.

Milli Sosializmlə Morris arasında başqa bir əlaqə keçmiş Kraft durch Freude (Sevinc vasitəsilə güc) fəlsəfəsində tapılır . Bu, Morrisin iş sevinci haqqında təlimi ilə üst-üstə düşür. Adi sosialist təbliğatının çoxu işi lənət kimi təqdim etməkdən narahatdır. Bu, Morrisdən mil məsafədədir. O yazır: “Mən düşünməyə çalışdım ki, adi gündəlik işlərimi qadağan etsəydim, mənə nə baş verəcək və mən ümidsizlikdən və yorğunluqdan ölməli olduğumu bilirdim”. Lakin o, “əməkdən zövq alaraq görülməyən heç bir işi görməyə dəyməz” hesab edirdi və o, sosializmi vasitəsilə bütün işçi yoldaşlarının da bəyəndikləri işi seçmək və onu onun etdiyi kimi sevmək vəziyyətində olmasını təmin etmək üçün çalışırdı. Temza sahillərindəki çömçələr haqqında o yazırdı: "Vaxt elə bir vaxt idi ki, hər hansı bir şeyi düzəldən hər kəs faydalı bir məhsuldan başqa bir sənət əsəri düzəldirdi və bu, onlara bunu etməkdən həzz verirdi. Nəyə şübhə edirəmsə, buna heç bir şübhəm yoxdur." Və bu günümüzə toxunaraq deyir: “Cəmiyyətin düzgün nizamlanmış vəziyyətində işləmək istəyən hər bir insan təmin edilməlidir: Birincisi, şərəfli və layiqli iş; İkincisi, sağlam və gözəl ev; Üçüncüsü, ruhun və bədənin istirahəti üçün tam asudə vaxt.” Bu gün biz bundan nə qədər uzağıq! Pəncərədən Hammersmitə baxaraq, "qışqırıqları və qışqırıqları və Şekspir və Miltonun şanlı dilinə atılan bütün tənəzzülləri" eşidir və "qəddar, ehtiyatsız fiqurların və üzlərin keçdiyini" görür. “Mən öz hisslərim və istəklərimlə bu adamların nə istədiklərini, onları vəhşiliyin ən aşağı dərinliyindən nəyin xilas edə biləcəyini bilirəm: özlərinə hörmətini artıracaq, həmyaşıdlarının tərif və rəğbətini qazanacaq bir iş və məmnuniyyətlə gələ biləcəkləri evlər, onları sakitləşdirən və yüksəldən ətraf; ağlabatan istirahət. Həddindən artıq ixtisaslaşmaya inanmır - insan əlini müxtəlif şeylərə çevirə bilməlidir. Zövq isə zəhmət və zəhmətdən, eləcə də daha incə və incə işdən zövq almaqdır. "Heç bir yerdən xəbərlər" ruhlu ehtiva edir

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

enerjili şəkildə yolu düzəldən bir qrup insanın və onların bundan həzz almasının təsviri və bu utopik dövrlərdə kobud işin getdikcə azaldığına dair təəssüf hissi.

Morris və Nasional Sosializm arasında başqa bir əlaqə nöqtəsi, bir xalqın öz köklərinə enməsi üçün onun ehtiraslı arzusudur. Əvvəldən sona qədər o, böyük Şimali Avropalı idi. O, Hitlerin Race israrını həddindən artıq olduğu üçün mübahisə edə bilərdi, lakin o, bu təkidi yaradan kosmopolitizmdən nifrət edirdi və ürəyi dərindən Nordik idi. İngilis xarakterinin və hekayəsinin formalaşmasına gedən bütün elementləri sevsə də, şimallılara xüsusi bir sevgi bəsləyirdi. Beləliklə, o, bir nağılçı kimi qanımızı və gücümüzü götürdüyümüz klassik və kelt köklərinə tam ədalətlə yanaşsa da, onların dastanlarını mehriban şövqlə təkrarlasa da, onun ən qüdrətli şövqləri, xüsusən də “aydın və təsirli bir şəkildə” yazdığı İslandiya dastanı Şimal dastanı ətrafında yüksəlir. Onun naməlum yazıçıları "qorxu dumanının əridiyi sehr" tapmışdılar və Morris onlara öz həyatının gərginliyi ilə üz tutdu və geriyə baxaraq deyə bilərdi: "Yaxşı ki, ehtiyacım olanda mənə kömək etdin". Kişilərin bu hekayələri bilməməsi ona fiziki ağrı verdi və onları “Sigurd the Volsung”da təkrar-təkrar danışarkən iki dəfə İslandiyaya getdi və onu bizim irqimizin bir növ müqəddəs torpağı hesab etdi.

Bugünkü zəif İngiltərəmiz o ruhlandırıcı tonik havanın üstünlüyü ilə nəfəs ala bilər.

Hətta bu qədər qısa bir baxışdan belə aydın olur ki, Morrisin Milli Sosializmlə yaxınlığı ən diqqət çəkən xarakterə malikdir. Onun ehtimal olunan tənqidlərini təsəvvür etmək çətin deyil.
O, böyük şair idi və şairdə həmişə anarxistdən nəsə var. Nasional-sosializmlə bağlı onun üçün ən az cəlbedici olan şey onun adətən Dövlətə verdiyi böyük stressdir. Bunu etməklə, Nasional Sosialistlər haqlı ola bilər; ən azı əmindir ki, böyük böhran və keçid dövründə, yeni formaların yaradıldığı və sınaqdan keçirildiyi bir dövrdə sağ qalmaq üçün güclü vahid komandanlıq vacibdir. Lakin hər zaman yüksək mərkəzləşmiş bir təşkilatın stress zamanı sosial sağlamlıq üçün zəruri bir vasitə olduğu üçün daha çox sərbəstliyin tələb olunduğu günlərdə uzana və özlüyündə məqsədə çevrilməsi təhlükəsi həmişə mövcuddur. Milli Sosializm bu təhlükənin öhdəsindən gələ bilər. Eyni zamanda, Uilyam Morris kimi güclü bir qabaqcıl tərəfindən xatırlatmaq pis deyil ki, başqa şeylər bərabər olduqda, Milli Sosializm, onun yaratdığı yeni formalar sağlam şəkildə qurulduqdan və möhkəmləndikdən sonra, daha çox deyil, daha az dövlət müdaxiləsini hədəfləməlidir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

"Scepticus" tərəfindən yəhudi mifi

A 1936-cı ilin sentyabrında Nottingemdə Britaniya Assosiasiyasının İllik Yığıncağında Mr. HG Wells, yəhudilərin çox şişirdildiyini iddia etdiyi dini düşüncədə oynadığı rolla bağlı tarixi həqiqəti söylədi. Cənab Wells çıxış edərkən, həyatın hər yerindən yəhudilər cavab vermək üçün çıxdılar və bir çox qeyri-yəhudi ictimai xadimləri cənab Wells-in fikirlərini rədd etməyə məcbur etdilər. Onların cavablarında yəhudilərin əsas arqumenti, əvvəldən olduğu kimi, İbrani peyğəmbərlərin bəşəriyyətə monoteizmi öyrətmələri idi.

Böyük problem, bu ibrani mübahisəsinin mixi sənədlərin və klassik müəlliflərin işığı ilə müəyyən edilə bilərmi, həm İbrani mənşəli dövrə, həm də Fələstindəki Yəhudi Krallığına təsadüf edir.

Fövqəladə haldır ki, yuxarıda qeyd olunan mənbələrin hamısı həmin mülahizələrin tam əksini sübut edir.

İki Amenhotep dövründə Orta İmperiyanın (e.ə. 1750-1350) Misir sənədləri , şübhəsiz ki, təxminən eramızdan əvvəl 1400- cü ildə Akhenaten və onun sarayı monoteizmi dövlət dini kimi təqdim etməkdə dini inqilab etdi. Faktlar Kembric Qədim Tarixində diqqətlə təsvir edilmişdir.

Latın tarixçisi Yustinusun yəhudilərin mənşəyinin Dəməşqdən olduğuna dair sübutu indi Tell-Amarna məktubları ilə təsdiqləndiyindən daha çox olur. Bu yazışmalar göstərir ki, Kənan bir çox əsrlər boyu Xetlilərin sahibliyi ilə bağlı tez-tez mübahisə etdiyi bir Misir sərhəd əyaləti idi. Yazışmaların dili babil dili idi.

Bu Tell-Amarna məktubları Boghaz-Keuy'un Het arxivləri ilə daha da işıqlandırılır.
Hər ikisi qullar sinfi olan Habiru adlı insanlar sinfindən bəhs edir . Hər ölkədə yəhudi mənşəli alimlər Habiruların İbranilərlə əlaqəsi olduğunu inkar edirlər. Tell-Amarna məktublarında maraqlı detallar var. Misir fironuna ünvanlanmış altı məktub Urusalimin (Yerusəlim) valisi Abdi-hibadandır . Mən inanıram ki, bu Abdi-hiba İbrahim adının Misir transkripsiyasıdır, hər halda Suriyadandır, halbuki Əhdi-Ətiq İbrahimi Xaldeylərin Ur şəhərindən gətirir. Abdi-hiba Habiru (təxminən eramızdan əvvəl 1400) tərəfindən sıxışdırılır. Məktub ardınca Misirdən hərbi yardım istəyir. "Padşaha, ağam, günəşim. Əbdi-hibə, qulun, padşahın ayaqları altında, ağam, yeddi və yeddi dəfə yıxıldım. Bu, mənim haqqımda iddia etdikləri bir böhtandır. Bax, mən şahzadə deyiləm ... Bax, nə atam, nə də anam məni bu yerə qoymadı, atamın qolu məni qüdrətlilərin evinə girdi."

...

Başqa bir kömək məktubunda o, firona yazır: "Habirular padşahın qalalarını alırlar... hamısı məhv oldu. Qoy padşah, ağam, öz ölkəsinə kömək göndərsin."

Əhdi-Ətiq bu və ya sonrakı faktların heç birini bilmir, II Ramses (e.ə. 1292-1225) ilə Kadeş Hetləri arasında gedən böyük dünya müharibəsi haqqında heç nə bilmir, burada o dövrün bütün təşkilatlanmış dövlətləri iki döyüşçüdən birinə və ya digərinə qoşulmuşdu.

Şifahi ənənədən başqa heç bir mənbədə padşah Davud və ya Süleyman haqqında bir kəlmə də yoxdur

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Əhdi-Ətiq çox əsrlər sonra, ehtimal ki, Babil əsarətində, yəni eramızdan əvvəl 585-ci ildən sonra qələmə alınmışdır. Heç bir mənbədə onlardan bəhs edilməməsi, onların mövcud olma ehtimalını və hekayənin təxmini həqiqətini mütləq istisna etmir; daha çox, Suriya və Fələstinə ən çox maraq göstərən ölkə Assuriya o zaman tutulmada idi, yəni təxminən 1000 e.ə.

Aşağıdakı mixi dəlillər Cahur-Yehovanın mənşəyi ilə bağlı sualları qaldırır. Adın yəhudi mənşəli Əhdi-Ətiq ənənəsi yaxşı məlumdur. Lakin Zincirlidə (Fıratın orta vadisi) tapılan arameycə yazılar aydın göstərir ki, III Tiqlat-Pileserin (e.ə. 740) Samal torpağına hücumu zamanı Y'di adlı kiçik bir müstəqil padşahlıq var idi ki, bu da Yəudi idi. Bu Y'di sülaləsi, görünür, eramızdan əvvəl 8-ci əsrdə KrL tərəfindən qurulmuşdur; Onun yerinə öz tanrısı Hadada yazı qoyan Parra I. Buna görə də, bu arameycə yazının kəşfinə qədər Yəhuda Azaryası (2 Padşahlar, xv.) ilə eyniləşdirilən Yaudi kralı Azrianın orta Fərat sülaləsinə mənsub olduğu ortaya çıxır. Bu vəhy həm də Əhdi-Ətiq hekayəsində böyük narahatlıq yaratdı.

Assuriyanın hərbi qüdrəti dövründə, II Assurnatsirpaldan (e.ə. 884-860) Aşşurun sonuna qədər (e.ə. 612) bir Samariya və bir Yəhuda padşahının adı assuriyalılar tərəfindən çəkilir. Qəribədir ki, İsrail və Kənanın adı çəkilmir. Onlar həmişə Assuriyaya, eləcə də daha yaxın olan Dəməşq krallığına bağlı olan kiçik bəyliklər idi. 35 illik hakimiyyəti dövründə III Şabuanassar (e.ə. 859-824) on dörd dəfə Suriya və Fələstini işğal etdi. O, Fələstin əhalisini Assuriyaya apardığı ən azı beş işğaldan bəhs edir. Tiqlat-Pileser IV (e.ə. 745-728), II Sarqon (e.ə. 722-705), Sanherib (e.ə. 705-682), Azarhadon və s. öz növbəsində hər biri bir neçə dəfə Suriya və Fələstini işğal edib xarabalığa çevirmiş, insanları Aşşur və Babilə aparmışdır. Misirli IV Amenhotep kimi Zərdüşt də eramızdan əvvəl 8-ci əsrin əvvəllərindən Günəşə və monoteizmin ən saf forması olan Ahuramazdaya ilahilər oxuyurdu.

Xeyirxahlıq və paklıq mənbəyi olan tək tanrı Ahuramazda Zərdüştün özünün şəhadətindən sonra da, yəqin ki, onun sayəsində də sağ qalmışdır. Bunun sübutu odur ki, Əhəmənilər (e.ə. 548-ci ildən) Ahuramazdanı özlərinə vahid tanrı kimi qəbul etmişlər. İndi sübut etmək olar ki, Zərdüşt eramızdan əvvəl 8-ci əsrin birinci yarısında yaşamışdır. Sürgünlər nəticəsində Assuriya imperiyasının hər yerinə səpələnmiş Suriya və Fələstin xalqları Zərdüştün təkallahlı doktrinasından tamamilə xəbərsiz olmazdılar.

Əhdi-Ətiqdə deyilir ki, Babil padşahı Əhdi-Ətiqdən olan Nabu-kudur-utsuri (Nabukednezer) yəhudi xalqını əsir götürdü (təxminən e.ə. 555). Babil mətnlərində bu barədə heç bir qeyd yoxdur. Ancaq bunun doğru olduğunu fərz etsək, çox güman ki, Babildəki yəhudi əsirləri, xüsusən də Qüdsdəki məbədin dağıdılmasından sonra, təbii olaraq daha dərin düşüncələrə meyl edərdilər. Zərdüştilik dini orada kifayət qədər geniş yayılmışdı.

Qərbi Asiyanın Assuriyanın tamamilə süqutu (e.ə. 612-606) və Zərdüştün az-çox pərəstişkarları olan ari irqlərinin yüksəlişindən dərin həyəcanlandığına dair sübutlar var. Tək allah ideyası hətta babillilər kimi mühafizəkar xalq arasında da nüfuz etmiş olmalıdır. Babilin axırıncı padşahı Nabunaid (e.ə. 553-538) dalğanın yüksəldiyini anlayaraq təhlükənin qarşısını almağa çalışdı.
Bu və ya digər bəhanə ilə o, paytaxta müxtəlif Babil şəhərlərinin bütün bütlərini və yerli tanrıların təsvirlərini topladı. Bu hərəkət yerli kahinlər və onların çoxlu sayda asqıları arasında böyük narazılığa səbəb oldu. Kir sakitcə şəhərə daxil olduqda (e.ə. 538) və Babil imperiyasına son qoyanda Babil ordusunun müqavimət göstərməməsinin səbəblərindən biri yəqin ki, budur.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Əhdi-Ətiq ənənəsində deyilir ki, Kir yəhudi əsirləri azad etdi. Düşünürəm ki, xərac alan fars şəhərin camaatını heç narahat etmədi. Mənim fikrim budur ki, yəhudi tövhidi Fələstinə Babil əsirləri tərəfindən gətirilib. Ezra 1-in tənqidi araşdırması və Salnamələrin digər fəsilləri belə bir şərhə həssasdır. Babil əsarətinin nəticəsi olaraq, yəhudilər arasında - eramızın 71-ci ilində böyük dağılmadan əvvəl - irqi şüur böyüdü. Təcrübə sübut etdi ki, çoxlu tanrılar bəşəriyyəti xilas etməmişdir. Bir qüdrətli tanrıya ibadət etməklə xilas olma ehtimalı daha çox idi.

Ellinizm dövründə yəhudilər arasında ortaq ünsiyyət vasitəsinin yunan dili olması alimləri çox çaşdırdı. Təbii ki, Sinedrion və kahinlər də var idi. Semit yerliləri arasında əsas nitq, deyəsən, aramey dilinin xalq dili olmuşdur. Yəhudi kahinlərin öz aralarında İbranicə danışıb-danışmadığını müəyyən etmək mümkün deyil.

Şübhəsiz ki, Siseron Roma Respublikasının ən ağıllı və ədalətli dövlət xadimidir. Tam korrupsiya və lisenziya dünyasında o, rüşvətxorluq və ya qanun pozuntusu ilə bağlı heç bir ittiham irəli sürülməyən Cato ilə təkdir. Yazıları onun zehni gücünün və düşüncəsinin genişliyini sübut edir. Yüzlərlə konsul və pretor arasında o, Kilikiyadan şərəfli sərvətlə qayıdan yeganə konsuldur. Siseron yüksək siyasi mütəfəkkir, ədalətli və dürüstdür. Xarici dövlətlərə münasibətdə çox obyektivdir. O, yunanların həyasızlığından, lidiyalıların kölәliyindən yazırdı, lakin heç vaxt onlardan heç birini Bornenin düşməni adlandırmırdı. O, dəfələrlə "düşmənlərimiz" adlandıran tək yəhudilərdir. Sequitur auri ilia invidia Iudaici.

Növbəti şey yəhudi qızılları ilə bağlı ittihamdır. . . Cum aurum Iudaeorum nomine quotannis ex Italia and ex omnibus nostris provinciis Hierosolymam exportari soleret.— İtaliyadan və bütün əyalətlərimizdən Yəhudilər tərəfindən Qüdsə ixrac edilən qızıla gəlincə. . . . Huic autem barbarae superstitioni resistere severibatis, multitudineum Iudaeorum flag-rantem non numquam in contionibus prae re publica contemnere gravitatis summae fuit. -Lakin bu vəhşi mövhumata müqavimət göstərmək ləyaqətli bir hərəkət idi, çox vaxt yəhudilərin çoxunu qınamaq üçün, Cümhuriyyətin mənafeyini müdafiə etmək üçün keçirilən məclislərdə asi.

· · Non enim credo dinem et Iudaeorum et hostium impedimenta.— Bizim düşmənlərimiz olan yəhudilərin dini inancı maneə deyildi. . . və s., və s.

Siseronun bu nitqi, yəqin ki, Latın dilində ən gözəl və vətənpərvər əsərlərdən biridir; lakin son əlli il ərzində məlum səbəblərdən bu ölkədəki dövlət məktəbləri və universitetləri üçün onun məktəb nəşri olmayıb. Eyni səbəbdən Tacitus tərəfindən "Tarixlər" in heç bir nəşri olmayıb . Tacitus (Annalium.il.85) qeyd edir ki, imperator Tiberius dövründə senat Misir və yəhudilərin ibadətini qadağan edən və 4000 yəhudi azad edilmiş yəhudini Romadan Sardiniyaya qovmaq, qalanları isə dərhal Romanı tərk etmək barədə fərman verdi.

Tacitus əslində bir parçada qeyd edir ki, Yəhudi Krallığının ən uğurlu dövründə (e.ə. əsr və 70-ci ildə Titus Yerusəlimin dağıdılmasına qədər) yəhudilər məbədlərində eşşək başına sitayiş edirdilər. (Tacitus: Historiarum V. 2-5).

Horace və Juvenalın onlar haqqında deyəcəkləri çox şey var. Böyük adlanan Konstantin eramızın 325-ci ilində Nikeadakı ilk Kilsə Şurasında Əhdi-Ətiqin kanonizasiyasına icazə verməklə dəhşətə gəldi. Təxminən bir və ya iki nəsil yəhudilər peyğəmbərlərin övladları kimi Xristian dünyasında çox məşhurlaşdılar. Lakin onların kütləsinə Konstantinopol və İsgəndəriyyəni tərk etmək əmri verilənə qədər (yəni V əsrin əvvəllərindən) bir əsr keçmədi.

Şübhə yoxdur ki, "Xristian aləmindən, yəhudilərdən qisas almaq üçün

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

İslam hərəkatının təşkilində mühüm rol oynamışdır. Ancaq ən maraqlısı budur ki, yəhudilərin göstərdiyi xidmətlərə baxmayaraq, ilk xəlifələr onlara qarşı qorxunc bir fanatizmi məhv etdilər.

“Əhli-kitab” olan ərəblər, rəsmi dəvət istisna olmaqla, heç vaxt xristianları İslamı qəbul etməyə məcbur etmədilər. Amma Abbasi xəlifələrinə qədər (miladi 850-ci il) İslam yəhudiləri monoteist kimi tanımırdı.

Levant bölgələrindəki bütün yəhudi icmaları dinini qəbul etməyə məcbur edildi və kişilər İslam ordularının ön sıralarına qovuldu.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Müsəlman Dünyası və Fələstin A. Yusuf Əli

POST-WAR Britaniyanın Fələstindəki siyasəti Böyük Britaniya ilə müsəlman dünyası arasındakı münasibətlərdə ağrılı bir problem olmuşdur. Onun yaratdığı anlaşılmazlıqlar 1920-ci illərdə kifayət qədər pis idi - 1930-cu illərdə onların yaratdığı istilik o qədər böyük idi ki, partlayış təhlükəsi var. Və bu lütf ilində 1938-ci ildə dünya vəziyyəti o qədər sürətlə pisləşdi ki, heç kim dünyanın gələcək sülhü üçün vacib amil kimi Fələstini görməməzliyə vura bilməz. Britaniya hakimiyyəti qeyri-müəyyən şəkildə öz qeyri-mümkün vəziyyətlərini dərk etdi və iki il ərzində problemi həll etmək üçün onlara iki Komissiya göndərdi. Onların dərk etmədikləri müsəlman duyğusunun gücü və bu hissin əsaslandığı sarsılmaz əsaslardır.

Sualla yalnız ərəb ölkələrinin maraqlanması doğru deyil. Hər həftə Hindistandan çıxan qəzetlər ölkənin müxtəlif mərkəzlərində ərəblərə rəğbətini ifadə edən və Böyük Britaniyadan Fələstində siyasətini dəyişməyi xahiş edən görüşlərdən xəbər verir.

Bu sual təkcə müsəlmanları deyil, hinduları da maraqlandırır. Birdən çox Fələstin Günü qeyd olunub və bu günlərdə güclü çıxışlar edilib. Hakimiyyətə təzyiq vasitəsi kimi hicrət (könüllü sürgün) və hökumətlə əməkdaşlıq etməmək təklif olunub. Hollandiyanın suverenliyi altında olan Yava müsəlmanları da eyni böyük marağı nümayiş etdirdilər və öz hökumətlərini çox utandırdılar. Fransanın müsəlman müstəmləkələrində Fələstin hissi Fransanın müstəmləkəçilik siyasətinin üzləşdiyi çox mürəkkəb problemlərə maddi cəhətdən əlavə edir. Və təbiidir ki, ərəb ölkələrinin özlərində ərəb qardaşlarına rəğbət hissi, Fələstində həyata keçirilən repressiya və ədalətsizliyə qarşı qəzəb hissi güclü ifadə tapmalıdır.

Yəmən Şahzadəsi Saiful İslam, 1937-ci ildə Tacqoyma Nümayəndəliyi ilə birlikdə Londonda keçirdiyi görüşlərdə özünün və xalqının dərin hisslərini açıq şəkildə ifadə etdi. O, diplomatik korpusun müxtəlif üzvlərinin iştirak etdiyi ziyafətdə çıxış edərək deyib: “Dünyadakı bütün müsəlmanlar Fələstin ərəblərinə rəğbət bəsləyir və Fələstin məsələsi ərəblərin mülki hüquqlarına xələl gətirmədən həll olunmayana qədər dincəlməyəcəklər”. Və Yəmən o vaxtdan bəri susmayıb, həll yolu təklif etmək üçün müxtəlif səylər göstərib.

İraq daha da israrlıdır. İraqın hazırkı baş naziri bəzi dairələrdə "alovlu laqeydlik" kimi tənqid edilən açıqlamalar verib. Əgər onlar laqeydlik edirdilərsə, ən azı Britaniyanın fikrinin Fələstində növbəti səhvlərə yol verilməməsi ilə bağlı əsl narahatlıqdan ilhamlanırdılar. Ehtimal olunur ki, onun Londona son səfəri (1938-ci ilin payızında) əsasən Fələstin məsələsinin hansısa ağlabatan həllini təqdim etmək məqsədi ilə olub və Bağdadda onun öz xalqı arasında mövcud olan çox güclü bir suala cavab idi. Transiordaniya qonşu və müəyyən mənada eyni coğrafi ərazinin bir hissəsi kimi, təbii ki, yaxından maraqlanır. Səudiyyə Ərəbistanının kralı Əbdüləziz İbn-Səud indiyə qədər diplomatik susqunluğunu qoruyub, lakin onun təbəələri, alovlu İkvan, Fələstindəki hadisələri platonik maraqdan daha çox izləyən ərəb qruplarının bəlkə də ən mühümlərindəndir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Suriya suveren ərəb dövləti kimi özünün yeni azadlığının doğum ərəfəsindədir və ərəblərin Fələstinə baxışı heç bir yerdə Dəməşqdəki qədər canlı məsələ deyil. Tarixi və coğrafi baxımdan Fələstin Suriyanın bir hissəsidir və Fələstin üsyanı yeni yaranmaqda olan Suriya respublikasında ən səmimi rəğbət və dəstəyə malikdir. Qüdsün baş müftisi Suriyanın tərkib hissəsi olan dövlətlərdən birində qaçqındır – Dəməşq Fələstin ərəb davasına dəstək üçün ən mühüm mərkəzlərdən biri olub və belədir. Bludanda (Dəməşq yaxınlığında) birdən çox beynəlxalq müsəlman qurultayı keçirilib. Belə konqreslərin sonuncusu 1938-ci ilin oktyabrında Qahirədə keçirilmişdir. Konqresdə müxtəlif ölkələrin qanunvericilik orqanlarının müsəlman üzvləri iştirak etmişlər. O, Fələstinin müdafiəsinə, ölkədə milli hökumətin qurulmasına və Fələstində Yəhudilərin Milli Evinin həyata keçirilməsi mümkün olmayan ideyasından əl çəkməyə söz verdi. Mme-nin sədrliyi ilə Qahirədə Fələstində ərəb davasını dəstəkləyən qadınların beynəlxalq toplantısı keçirilib. Şaravi, parlament qurultayından dərhal sonra. Misirlilər, həm xalq, həm də onların dini və parlament rəhbərləri bu işdə ürəkdəndirlər. Misir ərəbdilli dünyanın intellektual mərkəzidir.

Beləliklə, biz Fələstindəki yəhudi ambisiyalarına müqavimət göstərməkdə demək olar ki, müsəlman dünyasının yekdil səsinə sahibik. Ərəb ölkələrindəki xristianlar da bu məsələdə müsəlman qardaşları ilə tamamilə həmfikirdirlər. Mübaliğəsiz demək olar ki, bütün Yaxın Şərq bu məsələdə alovlanır, bütün müsəlman dünyası rəğbət və əməkdaşlıq edir.

Bu dövlətlərin gücü və əhəmiyyəti getdikcə artır. Onların ambisiyaları kompakt blok yaratmaqdır və bu məqsədə nail olmaq üçün bir sıra müqavilələr müzakirə olunub. İran və Türkiyə bu müqavilələrin bəzilərinə qoşulub. Özü də ərəblərə verilən vədlərə zidd olan Balfur bəyannaməsini həyata keçirmək üçün Qərbi Asiya və Şimali Afrika əhalisinin bu cür mühüm elementlərini özgəninkiləşdirməyə dəyərmi? Həqiqətən də, əgər yəhudilərin tələbləri yerinə yetirilərsə, onlar Balfur Bəyannaməsinin özünün mühüm hissəsini pozmuş olacaqlar, çünki cənab Balfurun 2 noyabr 1917-ci ildə lord Rotşilə ünvanladığı məktubunda aşağıda kursivlə yazılmış sözlər var idi:—

> “Biz Fələstində yəhudi xalqı üçün Milli Evin yaradılmasına müsbət yanaşırıq və bu məqsədə nail olmaq üçün əlimizdən gələni edəcəyik, aydın şəkildə başa düşülür ki, Fələstindəki mövcud qeyri-yəhudi icmalarının mülki və dini hüquqlarına xələl gətirə biləcək heç bir şey edilməyəcək.”

Bəyannamə birmənalı deyildi və İngilislərin ərəblərə olan xoş niyyətinə uyğun gəlmirdi. Bunun praktikada işlək olmadığı tapıldı və Britaniyanın müsəlman dünyasındakı nüfuzuna çox zərər vurdu. Bu, hal-hazırda dünya siyasətində davam edən bir yaradır və çox güman ki, gələcəkdə çoxlu narahatlıq və nizamsızlıq üçün səmərəli səbəb olacaq. İngiltərənin düşmənləri orada öz təbliğatları üçün perspektivli sahə tapırlar və böhran və ya təhlükə zamanı imkanlarını əldən verməyəcəklər. Şübhəsiz ki, ağıllı və ibrətamiz rəy belə bir gülünc siyasətin əleyhinə çıxacaq.

İndiyə qədər biz yalnız siyasət məsələlərini nəzərdən keçirmişik. Məsələni ədalət məsələsi kimi araşdıraq. Yerusəlim və Müqəddəs Torpaq təkcə yəhudilər üçün müqəddəs deyil; onlar xristianlar və müsəlmanlar üçün daha da müqəddəsdirlər. Xristianlığın əsasını qoyan əsas hadisə məhz həmin diyarda qüvvəyə minmişdir. Urəscidül -Əqsa Quranda açıq şəkildə müqəddəs yer kimi qeyd olunur (xvii. 1, 5 və 7). 70-ci ildə Titus Məbədin dağıdılmasından bəri 1868 il ərzində yəhudilər ölkədən qovuldular. 2500 il ərzində (Babil əsarətindən bəri)

Yəhudilər ölkədə heç bir ali hakimiyyətə malik deyillər. Təxminən altı əsr ərzində (Yeşuanın dövründən, e.ə. 1254-cü ildən Navuxodonosorun Yerusəlimi ələ keçirməsinə qədər, e.ə. 587-ci ilə qədər) onlar qarışıq bir dövləti idarə etməyə çalışdılar.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

əhali, lakin öz aralarında bölündü. Onların həqiqi gücü iki nəsil davam etdi, yəni: Davud və Süleymanın hakimiyyəti dövründə (e.ə. 1055-977). Filiştlilərdən (Fələstin onların adı ilə adlandırılır) və Edomlular, Amaleqlilər, Moavlılar və s. kimi müxtəlif ərəb qəbilələrindən ibarət olan əhali arasında heç vaxt çoxluq təşkil etməmişdilər. Yəhudilər bu ölkədə yalnız öz başlanğıcları ilə və yalnız azlıq kimi olmuşlar.

Bu şəraitdə Fələstindən yəhudilərin diyarı kimi danışmaq düzgündürmü? Daha doğrusu, Aralıq dənizi, Qırmızı dəniz, Ərəbistan dənizi, Fars körfəzi və Fərat-Dəclə vadisi ilə az qala əhatə olunmuş Ərəb adasının Cəzirət-ut Ərəbinin bir hissəsi kimi iddia edilir.
İqtisadi cəhətdən Ərəbistan, əgər nə vaxtsa özünə gələrsə, özünü yalnız qumlu səhraları əhatə edən münbit sahil torpaqları ilə təmin edə bilər. Hüquqi baxımdan, İngiltərənin Fələstin üzərində malik olduğu Mandat Fələstini Britaniya ərazisi etmir və ya İngiltərəyə torpaqları istədiyi kimi sərəncam vermək səlahiyyəti vermir. O, "müstəqil millətin" qəyyumudur və onun funksiyası "inzibati məsləhət və yardım göstərməkdir", ərazisinin bir hissəsini yadplanetlilərə vermək və ya özü üçün saxlamaq deyil. Millətlər Cəmiyyətinin Paktında (Maddə 22) Fələstin və Suriyaya istinadla deyilir: "Əvvəllər Türk İmperatorluğuna mənsub olan bəzi icmalar elə bir inkişaf mərhələsinə gəlib çatmışdır ki, onların müstəqil dövlətlər kimi mövcudluğu müvəqqəti olaraq tanınır və bu birliklər təkbaşına durmaq istədikləri vaxta qədər məcburi qaydada inzibati məsləhət və yardım göstərilməsi şərtilə. məcburi olanların seçimində."

Fələstinin ilk əhalisinin əksəriyyətinin yekdil arzusu, yəni yaxınlarda tətbiq edilən yad element istisna olmaqla, demək olar ki, hamısının suveren müstəqil dövlət elan edilməsidir. Onlar bu məqsəd uğrunda mübarizədə çox böyük fədakarlıqlar göstərmiş və qanlarını sərbəst şəkildə tökmüşlər. Beləliklə, Britaniya üçün qalan yeganə şərəfli yol:—

Mandatdan imtina etmək;

Çərçivəli konstitusiya ilə ərazini suveren bir millət kimi xalqa təhvil vermək
insanların özləri;

Gələcək hər hansı yəhudi immiqrasiyasını qadağan etmək;

Dövlətin sadiq üzvləri olaraq qalmağı və onun qanunlarına tabe olmağı seçən yəhudi azlığının ağlabatan müdafiəsi üçün yeni dövlətlə faktum vale quod fieri non debuit prinsipi əsasında razılaşdırıla bilən yerli muxtariyyət təminatları ilə müqavilə bağlamaq;

Dövlətin tərkibinə daxil olmaq istəməyənlərə sərbəst çəkilmə seçiminə icazə vermək.

Belə bir tənzimləmə gələcək sülh və inkişaf üçün şərait yaradacaq və nəhayət, təcavüzə məruz qalan ərəblərin ədalətini təmin edəcək. Bu, ədalətlilik, təmiz vicdan və vəziyyətin aktual faktlarına ağlabatan güzəşt prinsipləri əsasında aradan qaldırılmalı olan Versal Müqaviləsi tərəfindən törədilən açıq-aşkar ədalətsizlik aktlarından sonuncusu olardı.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Faşizm və dialektika, A. Raven Tomson

TO, Avropada faşizmin fasiləsiz tərəqqisi, deyəsən, inkar edilə bilməyən, lakin qaçılmaz yekununa doğru gedən yeni tarixi prosesin mövcudluğundan xəbər verirdi.

Tarixi tərəqqinin mükəmməl izahını Karl peyğəmbərdən miras aldıqlarını düşünən marksistlər, qələbənin proletariatın ovcunda göründüyü bir anda strateji planlarını alt-üst edən bu gözlənilməz uğursuzluğu izah etməkdə çətinlik çəkirlər. Cənab Con Strachey kimi faşizmi "kapitalistlərin hakimiyyətdə qalmaq üçün heç bir şeydən əl çəkməmək əzminin mütəşəkkil ifadəsi" adlandırmaq çox yaxşı olar; lakin bu, faşist liderlərinin kapitalistlərin ən böyüyü ilə necə yüksək rəftar etdiklərini, nə də onların maliyyə azadlığını milli rifaha tam tabe etmələrini izah etmir.

Marksist sistemi, "Tarixin Materialist şərhini" nəzərdən keçirək, onun harada səhv getdiyini görək. Hər şeydən əvvəl Hegelə qayıtmalıyıq, çünki Leninin dediyi kimi, "Marks Hegelsiz anlaşılmazdır". İndi Hegel, şübhəsiz ki, materialist deyildi; tam əksinə, idealist idi. O, kainatın bütün ruh, daha doğrusu, bütün "ideya" olduğuna inanırdı. Bu, yəhudi Karl Marksın xoşuna gəlmirdi; lakin Hegel hadisələri izah edərkən Marksın incə zehni üçün hədsiz dərəcədə cəlbedici olan "Dialektika" adlı bir sistem icad etdi.

Hegelin "Kainat insan zəkasının heyrətamiz zəhməti, bəlkə də bəşəriyyətin ən böyük zehni nailiyyəti idi. O, sonsuz özünü tanıma prosesi ilə məşğul olan hər şeyi əhatə edən "ideyanın" heyrətamiz mənzərəsini gördü. Bu prosesdə bütün hadisələr, o cümlədən bəşəriyyətin varlığı da daxil olmaqla, "vahid və ya mürəkkəb" və ya "parça" idi. "ideya"nın son həqiqətə, daha doğrusu, "özünü tanımağa" nail olmaq üçün özü ilə mübahisə etdiyi arqument. O, prosesi bir alimin kimyəvi və ya fiziki faktları izah etmək üçün bir nəzəriyyə irəli sürdüyü kimi, bəzi "tezisin" və ya həqiqətin aspektinin təkrar postulasiyası kimi təsəvvür etdi.

O zaman bu tezis, əslində, tam həqiqəti əhatə etmədiyinə görə, "anti-tezis" və ya əks konsepsiya tələb edəcək, sonra isə "tezisin" natamam fərziyyəsi ilə "dialektik" mübarizə aparacaqdı. Elmi nəzəriyyənin əleyhdarları da ona qarşı arqumentləri birləşdirəcəkləri kimi.

Nəhayət, bu dialektikadan a "həqiqəti daha yaxından qiymətləndirmək üçün həm tezis, həm də antitezisin aspektlərini ehtiva edən sintez". Bu sintez daha sonra yeni, lakin hələ də natamam bir tezis meydana gətirəcəyindən, son biliyin mütərəqqi axtarışında növbəti dialektik mübarizəyə, növbəti sintezə və s. təhrik edərdi. Yenə də elmi və təbii tərəqqi ilə xüsusilə yaxından yanaşır. mütəşəkkil, sivil dövlət, ideyanın dialektik təkmilləşdirilməsinin ən qabaqcıl aləti kimi, əslində, Hegelin bəşəriyyətə məlum olan ən güclü monoteist olduğuna dair kifayət qədər yanlış təsəvvürün mənşəyidir.

MARKS VƏ DİALEKTIKA

Marksın Hegelin zehni qabiliyyəti az idi, onun sistemi yalnız ən kobud şəkildə təsvir edilmişdir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

yuxarıdakı formada, lakin o, sinfi müharibənin izahı və əsaslandırılması kimi dialektik prosesə bağlandı. Hegelin insana və mütəşəkkil dövlətə olan ehtiramını bölüşən Marks cəmiyyətin dialektik proses şəraitində inkişafı ilə xüsusilə maraqlanırdı. Cəmiyyəti Hegel kimi bilik aləti kimi deyil, istehsal aləti kimi görərək, o, "işçiləri" cəmiyyətin hörmət hüququ olan yeganə təbəqəsi hesab edir, parazitlərə və qeyri-istehsalçılara güc və nüfuz qazandıran cəmiyyətin qeyri-kamilliyini pisləyirdi.

Marksist "Tarixin materialist şərhi" cəmiyyətin sinifləri arasında dialektik mübarizəyə əsaslanır və son məqsədi hamının "işlədiyi", yəni hamının istehsal prosesində iştirak etdiyi sinifsiz cəmiyyətin kamilləşməsidir. Bu marksist sxem Hegel fəlsəfəsinin ülvi universal konsepsiyasından çox geridə olsa da, həm idealizmi, həm də materializmi tam varlıq fəlsəfələri kimi rədd edən bütün realistlərin rəğbətlə yanaşmasını iddia etməyə bilməz. Biz Marksist təəssübkeşliyi maddi istehsalçıların xeyrinə bölüşməyə bilərik və istər İncəsənət, istər Elm, istərsə də Din vasitəsilə Həqiqət axtarışında olanlar üçün şərəfli yer tuta bilərik, lakin biz hər hansı bir təbəqənin cəmiyyətin hökmranlığına qarşı üsyan edirik, xüsusən də bu sinif nə Həqiqətin biliyinə, nə də Sərvət istehsalına töhfə vermirsə.

SİVİLİZASYANIN AÇILMASI

Hegel fəlsəfəsinin son həqiqətinə baxışımız nə olursa olsun, tezis, antitezis və sintezdən ibarət Hegelçi "Triada"nın həm təbiətdə, həm də cəmiyyətdə mövcudluğun əsas ritmini təşkil etdiyini inkar etmək olmaz. Proton və elektronun birləşərək bir atom meydana gətirməsindən tutmuş, bir ailə yaratmaq üçün birləşən kişi və arvadına qədər eyni fundamental triadik baza tapılmalıdır. Cəmiyyətdə eyni qanun, davamlı dinamik prosesdə özünü doğruldur, Marksın hesab etdiyi kimi, şübhəsiz ki, təkmilləşmiş sinifsiz cəmiyyətdə sona çatacaq. Gəlin bu prosesi Avropa sivilizasiyasının inkişafı vasitəsilə izləyək.

Müasir Avropanın uzaq mənşəyi barbar qoşunlarının Roma İmperiyasına təsirindən qaynaqlanır. Dialektik prosesin daha mükəmməl nümunəsi hansı ola bilər? Roma sivilizasiyasının süni, materialist və tənəzzül tezisi anti-tezisi, alman barbarlığı, təbii, idealist və erkəkliyi ilə etiraz edildi. Nəticə, demək olar ki, mükəmməl bir sintez idi, fəth, yenidən fəth, əsarət və vandalizmin şiddətli dialektik mübarizəsindən sonra, feodal quruluşu Romanın xarabalıqları üzərində yüksəldiyi zaman, buna baxmayaraq, hələ də İmperator Romasının ənənəvi titullarını daşıyan barbar liderlər, dux (gersoq) gəlir (count), imperator (imperator) və bu yaxınlarda azad edildi. Roma villaları.

Bu feodal quruluşu bütünlüklə ağaya hərbi xidmət müqabilində qılıncla müdafiə olunan hərbi gücə əsaslanırdı. Çox təbii olaraq dialektik prosesdə (Marks tərəfindən tamamilə nəzərə alınmamışdır) hərbi güc onun tam antitezis-mənəvi gücünü təhrik edirdi. Feodal baronunun gücünə kahinin gücü meydan oxudu və orta əsrlər kilsə və dövlətin böyük mübarizəsi ilə səsləndi; Kanossada Papalığın zəfəri ilə sona çatan Papa və İmperator rəqabəti və Səlib yürüşlərində hərbi və mənəvi gücün heyrətamiz sintezi ilə yekunlaşdı.

Bununla belə, İtaliya üzərində mərkəzləşmiş Papanın üstünlüyü, sonda Reformasiyada Romanın gücünü sındıran və xristian dünyasının əvvəlki birliyini pozaraq Avropanın müstəqil dövlətlərini quran əyalət zadəganları üçün dözülməz oldu. Zadəganlar və ruhanilər mütləq monarxiyaya xidmətdə birləşdikdə başqa bir sintez baş verdi. olub olmamasının əhəmiyyəti azdır

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

buna VIII Henrixin amansız üsulları və ya kardinalı özünün aparıcı dövlət naziri edən XIV Lüdovikin incəliyi ilə nail olundu: protestant və katolik xalqlarında monarxiyanın sintezi müvəqqəti və mənəvi gücün dialektik mübarizəsinə son qoydu.

Bununla belə, monarxiya, Karl Marksın yanlış olaraq "feodal" adlandırdığı aristokratik imtiyaz, doğuş və ruhanilərin imtiyazının qalxanı və əsaslandırması idi. İndi nəhayət, biz yalnız marksistləri maraqlandıran qısa tarixi dövrə, materialist motivlərin idealist motivlər üzərində hökmranlıq etməyə başladığı, sinfi hökmranlığın hiss olunmağa başladığı dövrə çıxırıq. İstər-istəməz sadə xalq aristokratik iddialara qarşı küsdü və üsyan etdi və 1848-ci ilin "dəli ili" olan Böyük Üsyan, Fransa İnqilabı aristokratiyanın devrilməsi ilə başa çatan geniş dialektik mübarizədə sadəcə hadisələr idi. Bununla belə, amansız sintez məntiqi yalnız bir imtiyazı başqasına başlamaq üçün sonlandırdı, hətta əvvəlkindən də pis. Torpaq aristokratiyasını pul kisəsi ilə fəxr edən burqerlər əvəz etdi. Doğulmaq imtiyazı yerini sərvət imtiyazına verdi.

Aristokratiya yerini plutokratiyaya verdi.

KAPITALİZM

Beləliklə, kapitalizm gəldi və imtiyazlı mülkiyyət sahibləri ilə rəmzi çəkic və oraqdan istifadə edən fəhlə və kəndlilərin sahibsiz proletariatı arasında sinfi müharibənin yeni dialektikası gəldi. Feodal torpaq sahibi kimi sənaye kapitalisti də öz mövqeyini qorumaq üçün sırf Qüdrətə güvənirdi və feodal torpaq sahibi kimi, onun müsbət gücünə mənfi müqavimətinə qarşı çıxan işçilərinin Sağa müraciəti ilə qarşılaşdı. Həmkarlar ittifaqları işçiləri birləşdirdi və onların tətil etmək hüququnu inkişaf etdirdi və güclü müdafiə silahı kimi öz əməyindən əl çəkdi.

Təşkilat bu əməliyyatın mühüm hissəsi idi və Qərb dünyasının bütün xalqlarında geniş Həmkarlar İttifaqı hərəkatları formalaşdı.

Sənaye kapitalistləri buna cavab olaraq öz geniş trestlərini və kombaynlarını qurdular, bu da tezliklə milli sərhədləri aşaraq beynəlxalq maliyyənin son kapitalist ağaları tərəfindən bağlanmış beynəlxalq federasiyalara çatdı. Bu arada fəhlələr də Həmkarlar İttifaqlarını getdikcə daha böyük təşkilatlara genişləndirir, beynəlxalq mənsubiyyətlərini axtarır və nəhayət, dünya inqilabında lider olmaq üçün Moskva və Stalinə müraciət edirdilər. Beləliklə, beynəlxalq maliyyə və beynəlxalq sosializmin rəqib təşkilatları marksistlərin sosial minillik üçün son mübarizə olacağına ümid etdikləri üçün yığıldı. O günlərdə milyonlarla insanın dini minillik kimi təsəvvür etdiyi İmperator və Papanın rəhbərliyi altında feodal Avropanın beynəlxalq təşkilatına qəribə bir paralel, həqiqətən də.

Niyə bu minillik dözülməz şəkildə saxlanılıb? Son illərin elmi ixtiraları və texniki tərəqqi nəticəsində istehsalın səlahiyyətləri hədsiz dərəcədə genişlənmişdir, bununla belə, xalq kütlələrinin həyat səviyyəsi aşağı, sosial şərait isə acınacaqlı olaraq qalır.
Bu arada istehsalın daha yüksək səmərəliliyi sadəcə olaraq nəhəng işsizlər ordusunun yaradılmasını nəzərdə tutur. Bunu necə izah etmək olar? Sosial inqilab niyə alovlanır?

HAKİMİYYƏT İMTİYAZI

Bunun izahı budur ki, hakimiyyət üçün təşkilat öz korrupsiyasını gətirir. Nəhəng Həmkarlar İttifaqı təşkilatlarının inkişafı bu təşkilatların rəhbərlərinə böyük səlahiyyətlər verir.
Daha sonra onlar Sinif Müharibəsinin kulminasiya nöqtəsində öz təşkilatlarını riskə atmaqdan çəkinirlər ki, bu cür təşkilatlar öz əsas səbəbini itirəcək. Ticarət

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Milyonlarla insanı idarə edən birlik müdirləri, milyonlarla pula sahib olan inhisarçı kapitalistlər kimi, onlara böyük şəxsi güc bəxş edən bir sistemin saxlanmasında maraqlıdırlar.

Beləliklə, yeni və pozulmuş bir sintezimiz var. Maliyyəçilər və Həmkarlar İttifaqı rəsmiləri atəşkəs bağlayırlar, hətta sonradan hər ikisi üçün çox faydalı olan sistemi müdafiə etmək üçün ittifaqa girirlər. İlk xəyanət Həmkarlar İttifaqının lideri Ben Törnerin beynəlxalq yəhudi maliyyəçisi Alfred Mond (sonralar Lord Melchett) ilə görüşdüyü və zərbə silahını rədd edən bədnam Mond-Törner müqaviləsini imzaladığı zaman baş verdi. İkinci və daha ciddi xəyanət bu yaxınlarda həmkarlar ittifaqının bossları və dünya kapitalizminin maliyyəçiləri "demokratiyanı müdafiə etmək" və "azadlığı qorumaq" üçün birləşəndə baş verdi. Sinif müharibəsi üçün geniş təşkilatlanma vasitəsi kimi ilk növbədə axtarılan beynəlmiləlçilik özlüyündə bir məqsədə çevrilir, bunun üçün işçilər əmək haqqını, şəraiti və həyatın özünü qurban verməyə hazır olmalıdırlar. Beləliklə, evdə işsizlik və səfalət böyüyərkən Həbəşistan və Çexoslovakiya, Çin və İspaniya üçün yalvarışlar gəlir.

Bütün bunlar imtiyazı qorumaq üçün köhnə tanış mübarizədən başqa nədir - bu dəfə güc imtiyazı. Qərb dünyasında marksist sinfi müharibəsinin iyrənc nəticəsi belədir. Doğulmaq imtiyazı yerini sərvət imtiyazına verdi: hər ikisi indi insanların və pulun rəislərinin sahib olduğu güc imtiyazına baş əyirlər.

SİNFSİZ İNQILAB

Bununla belə, dialektik proses bununla bitmir. Tarixə "Dayan" deyə qışqırmaq olmaz, nəinki axıntıya. Monopoliya imtiyazı tezisi istər-istəməz onun anti-tezisini doğurur və bu antitezis maliyyə və həmkarlar ittifaqı zülmündən əziyyət çəkən bütün təbəqələrin kütləvi xalq hərəkatıdır. Nəhayət, əsl "sinifsiz" dövlətə ümid yaranır, çünki "rəis hakimiyyətinin" antitezisi "sinifsiz" inqilabdır. Bütün sinif imtiyazları artıq ləğv edilib. Təkcə bir neçə kişi milyonlarla işçinin və ya milyonlarla payın onlara verdiyi gücə sahibdir və bu gün onu təmin edən sistemi saxlamaq üçün bu səlahiyyətdən istifadə edir. Bu adamlara qarşı Sinifsiz İnqilabın dalğası yüksəlir.

Bu yeni inqilabi qüvvənin milli forma alması heç də təəccüblü deyil.
Təkcə vətənpərvərlik həmişə cəmiyyətin bütün təbəqələrini ümumi fəaliyyətdə birləşdirən duyğu olmuşdur. Beləliklə, bütün siniflər ya yadplanetlilərin özləri (əsasən yəhudilər) və ya beynəlxalq dünyagörüşü ilə evlənmiş kişilər tərəfindən həyata keçirilən zülmdən xilas olmaq üçün Vətənpərvərliyə üz tuturlar.

Beləliklə, faşizm cəmiyyətin dialektik inkişafında öz rolunu oynayır. XVIII əsrin demokratik hərəkatı və ya XIX əsrin proletar hərəkatı həmişə olduğu kimi, iyirminci əsrin inqilabi hərəkatı da tarixi prosesin həqiqətən bir hissəsidir. Həqiqətən də, növbəti sintez artıq öz varlığını hiss etdirir. Hakimiyyətin məsuliyyətsiz həyata keçirilməsi xalqın üsyanına səbəb olub. Bu üsyanın şəxsi hakimiyyətin qəzəbli şəkildə rədd edilməsində anarxik forma alacağını gözləmək olar. Bununla belə, qaçılmaz sintez qanununa cavab olaraq, xalq üsyanı tiranlığı məğlub etmək üçün yeganə vasitə kimi hakimiyyəti ələ keçirir. Faşizm prinsipi xalqın adından çıxış etmək səlahiyyəti olan xalqın etibar etdiyi xalqın ümummilli lideri tərəfindən hakimiyyəti məsuliyyətlə həyata keçirməsidir. Milli üsyanın meydan oxuduğu məsuliyyətsiz güc, öz gücünün millət üçün istifadəsinə cavabdeh olan milli hakimiyyətin əsl sintezini yaradır.

MÜBARİZƏNİN SONU?

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Faşizmin Sinifsiz İnqilabının ictimai prosesi bitirib-sinfsiz dövləti təkmilləşdirməsini müzakirə etmək qalır. Bu, əsasən gələcək üçün bir məsələ olaraq qalmalıdır. Ümid etmək olar ki, dialektika indi millətin hüdudlarından kənara keçərək dünya düzəninin kamilliyinə keçə bilər və ya siyasi müstəvidən mədəni sferaya yüksələ bilər. Hər halda, sinfi olmayan inqilabın Sinifsiz Dövlət yaratmaq şansının daha çox olduğunu gözləmək məntiqli görünürdü ki, Sovet Rusiyasında hələ də sinfi rəqabətlə ciddi şəkildə maraqlanan və xeyli təmizlənmiş kommunist azlığın öz bürokratik tiranlığını sürətlə yaradan kommunizm kimi düşünülmüş sinfi inqilabdan çox.

Bu da əlamətdardır ki, hər bir faşist dövləti cəmiyyətin üzvi quruluşunu qurmaq və bütün süni sinfi fərqləri milli xidmətə tabe etmək üçün ciddi şəkildə məşğul olmuşdur.
Bu, şübhəsiz ki, Sinifsiz İnqilabın Sinifsiz Dövlətin qurulmasına və beləliklə, Marksın pislədiyi sinfi imtiyaz uğrunda mübarizənin sona çatmasına gətirib çıxardığını göstərir. Ola bilər ki, Milli İnqilab, Marksizmin Beynəlxalq İnqilabının qura bilmədiyi şeyə nail olacaq.

Hər halda heç bir faşist mübarizənin dayanacağı və durğunluğun baş verəcəyi yəhudi “minilliyi” axtarmır. Bizim üçün kifayətdir ki, zəmanəmizin pislikləri ilə mübarizə aparaq və murdar materializmin batmış çağına yenidən canlanma gətirəcək tarixi prosesdə iştirak edək. Sinif mübarizəsi maddi eqoizmin əlamətidir. Orta əsr Avropası başqa məqsədlər və ali ideallar bilirdi. Qərb insanının gözünü daha nəcib şeylərə çevirməsi üçün sinfi mübarizəni bitirək. Biz o gələcək mübarizələri, hələ qarşıda duran daha böyük münaqişələri alqışlayırıq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Frensis Makevoy tərəfindən "Torpağın irssizləşdirilməsi"

TBURADA bizim o qədər çoxumuz var ki, sizin kimi Britaniyanın kəndli xalqı, açıq çöldə doğulub böyümüş və müasir kapitalizmin acınacaqlı zülmünə sövq etməmişdən əvvəl, öz dolanışıqlarını steril şəhərlərdə axtarmaq üçün hər səhər quşların nəğməsi, ya da ağacların səsi, küləyin əsən ağacı, küləyin səsi ilə oyanmağın sevincini bilirdi. şaxta və ya çəmənlikdə yağan yumşaq yağış. Biz təbiəti onun bütün əhval-ruhiyyəsində və bütün fəsillərində sevdik, çünki biz onun bir parçası idik. Biz ən sadə və buna görə də ən dərin məzmunlu həyatlar yaşadıq. Allahın bəşəriyyətə verdiyi ən yaxşı hədiyyələr, möhkəm sağlamlıq və dinclik bizim idi, çünki biz heç bir insan və ilahi qanunu pozmamışıq. Biz həyatdan çox az şey istədik - yalnız təvazökar bir dönüş üçün işləmək və bununla da atalarımızın torpağında yaşamaq üçün kifayət qədər qazanc əldə etmək.

Ancaq əkin sahələrinə qara günlər gəldi. Biz Britaniya xalqını ofislərə və fabriklərə yığan və əkinçiliyi əcnəbilərin öhdəsinə buraxan sistem tərəfindən məhv edildik. İdxal olunan ərzaq məhsulları üçün Britaniya istehsalı olan məhsullar.

Belə bir sistem insanlara nə qədər ziyan vursa da, fiziki, intellektual, mənəvi və ya müharibə zamanı onları aclıq təhlükəsinə məruz qoyur, bu, bəziləri üçün “ödənişli təklifdir”.

Beləliklə, biz böyük şəhərlərə, iqtisadi əsarətə gəldik. Biz işçilər, fabrik işçiləri, mağazalar şəbəkəsində köməkçi olduq, üzümüzdəki qaralmanı itirdik və muzdlu qulun narahat ruhsuz həyatını yaşadıq. Bizə dedilər ki, demokratiyanın bizə verdiyi nemətlərə görə şükür etməliyik, lazım gələrsə mübarizə aparmalıyıq. Tamahkarlığı, materializmi, mənasızlığı və hər bir insan ehtiyacının və instinktinin kommersiya istismarını özündə cəmləşdirən demokratiya. Sovet Rusiyası hüdudlarından kənarda, tarixdə indiyədək məlum olmayan bəşəriyyətin kütləşməsi. Yaşasın kütləvi istehsal edilmiş avtomobil kimi standartlaşdırılan “kiçik adam”, xidməti mənzillərdən və şəhərətrafı ərazilərdən gələn “babbitlər” sürüsü, “bizim İngiltərədə” təbliğat aparan, istismar edilən və vəhşicəsinə!

Düzdür, hamı hələ də torpağı tərk etməyib, lakin ağır sınaqdan çıxan qalıqlar, fermada fabrik-zavod vətəndaş müharibəsi aparan, əsasən düşmənçilik olan iqtisadi nizama qarşı mübarizəni daha nə qədər davam etdirə bilər? Yeomen, İngiltərə kəndliləri, torpaqlarımız bütün diqqətini şəhərlərə, sənayeləşməyə və şəhərləşməyə yönəldən İxrac kapitalizminin quludur.
Bu, getdikcə azalan saylarınızın hayqırtısını davam etdirmək və aldanmış səslərinizin xəracını qazanmaq üçün müvəqqəti palliativlərdən başqa nə təklif edə bilər? Sizə dedilər ki, sizin üçün nəsə ediləcək; alçaldıcı yaddaşın “qəhrəmanlara uyğun evlər” şüarı qədər dəyərli olduğuna əminlik. Onun mənasızlığını sübut edəndə, ingilis kişiliyi və adət-ənənələri naminə, son dəfə olsun. British Union-ın siyasəti sizi və Britaniyanı xilas edəcək və bunu istəyən hər kəsə imkan verəcək və onlar legion olacaqlar, atalarının torpağına qayıtsınlar. Siz, şübhəsiz ki, bizi gözdən salan çox şey eşitmisiniz və oxumusunuz, lakin heç vaxt düşünməmisiniz ki, bunun bir səbəbi ola bilər - nə sizin, nə bizim, nə də xalq kütləsinin maraqlarına meydan oxuya bilərik? Sizcə, bütün bu aşağılama kampaniyası bu qədər maraqsızdırmı? Siyasi fikirləriniz istər-istəməz “Köhnə quldur dəstələri”nin alçaqlığı ilə məhdudlaşa biləcəyiniz və ya istəməyə biləcəyiniz şeyləri artıq sizə deyəcəklərmi? Qəpik mətbuatdan heç bir aldadıcı təkliflər olmadan, sizə təsir etdiyi üçün siyasətimizi özünüz mühakimə edin. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Siz görərsiniz ki, biz tamamilə Britaniya torpağının rifahına sadiq olan alovlu millətçilərik. Sənaye də çiçəklənəcək, çünki ona indi əcnəbini maliyyələşdirən pul kömək edəcək, amma kənd təsərrüfatı hesabına deyil. İndiki tərəfli antisosial iqtisadiyyatın əvəzinə ədalətli və sağlam bir tarazlıq olacaq.

Biz kənddən sürgün edilənlər torpağı hər biriniz kimi çox sevirik. Biz desək yalandır tiranlığı hədəfləmək. Biz istəsək də Britaniya xalqına zülm edə bilməzdik.

Kəndin ölümü millətin ölümündən xəbər verir, çünki bütün həyat fiziki və mənəvi torpaqdan qaynaqlanır. Bu həqiqətləri instinktiv olaraq dərk edən siz bilməlisiniz ki, biz onları bayraqlarımıza bənzəyən azmışıq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

A. Raven Tomson tərəfindən Korporativ İqtisadiyyat

İndiki iqtisadi sistemin dağılması müasir dünya üçün BÖYÜK problem yaratmışdır. Bəşəriyyətin indiyə qədər tanıdığı ən böyük bolluğun ortasında çoxumuzu yoxsulluğa məhkum edən, milyonlarla insanı öz yaşayışını təmin etmək hüququndan məhrum edən və dünya bazarlarını ələ keçirmək uğrunda beynəlxalq mübarizədə müharibə təhlükəsini daha da yaxınlaşdıran bir sistemə artıq dözə bilmərik. Bu universal dağılmanın səbəbi nədir? Harada səhv etmişik?

Problemin səbəbini tam başa düşməzdən əvvəl, mütəşəkkil cəmiyyətin üçlü xarakterini aşağıdakı kimi nəzərdən keçirməliyik: —

- Mərkəzi hökumət milli həyatı planlaşdırmaq və idarə etmək səlahiyyətinə malikdir.
- Müxtəlif məqsəd və maraqları olan bir sıra sosial qruplar.
- Təşəbbüs və sahibkarlıq səlahiyyətlərinə malik şəxslər kütləsi.

On doqquzuncu əsrin klassik iqtisadi nəzəriyyəsi, demək olar ki, tamamilə cəmiyyətin üçüncü və ən az təşkil olunmuş aspekti ilə bağlı idi, istər dövlətin, istərsə də qrupun iqtisadi işlərə müdaxiləsindən narazı idi. Müqayisəli qıtlığın əvvəlki dövrlərində bu fikir üçün bəzi əsaslar ola bilərdi, çünki o zaman fərdin təşəbbüsü və təşəbbüsü istehsalın gizli güclərinin inkişafında və texniki ixtiranın inkişafında həyati əhəmiyyət kəsb edirdi. Aydındır ki, fərd, mümkün olan ən böyük iqtisadi azadlıq ölçüsü verilsəydi, öz təşəbbüskarlıq və təşəbbüskarlıq səlahiyyətlərini ən yaxşı şəkildə inkişaf etdirərdi və Mançester Məktəbinin iqtisadçıları “laissez faire” və azad ticarəti müdafiə edərkən məhz bunu tələb edirdilər.

Qıtlıq probleminin həllində iqtisadi azadlığın üstünlükləri nə olursa olsun, bolluq çağında sosial rifah üçün müsbət təhlükəyə çevrilmişdir. Klassik iqtisadi nəzəriyyəni belə qınamağa ehtiyac yoxdur, lakin biz başa düşməliyik ki, iqtisadiyyatın sosial təşkilatdan asılı olmayan mütləq “qanunları” ola bilməz. Şübhəsiz ki, çatışmazlıq dövründə fərdi sistem çox zəruri idi və biz istehsal problemini həll etdiyinə görə Mançester Məktəbinə təşəkkür etməliyik, lakin indi yeni dövrün ehtiyaclarına uyğun yeni iqtisadi sistemin vaxtı çatıb. Tam istismar azadlığı ilə həvəsləndirilən fərdi müəssisə qıtlığa son qoydu, lakin yaratdığı bolluğu bütövlükdə xalqa paylamaqda tamamilə acizdir. İstehsal öz təbiətinə görə fərdi və ya ən çoxu qrup prosesidir: digər tərəfdən bölgü bütün cəmiyyətin ehtiyaclarına əsaslanır və açıq şəkildə şüurlu sosial planlaşdırma olmadan uğur qazana bilməz.

SOSİALİZM VƏ SİNFİ MÜHARİBƏ

İndi fərdiyyətçilik öz faydalılıq dövrünü keçdiyindən və iqtisadi tərəqqi üçün faktiki təhlükəyə çevrildiyindən, iqtisadi marağın diqqətini bütövlükdə millətə deyilsə, sosial qrupa yönəltməyin vaxtı yetişib. İndiyə qədər indiki sistemə ən şiddətli hücum edən və “sosialist” və ya “kommunist” kimi kollektiv terminləri qəbul edənlər heç vaxt həqiqətən

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

qrup mülahizələrindən yuxarı qalxdı. İstehsal vasitələrini “milliləşdirmək” haqqında möhtəşəm iddialarına baxmayaraq, sosialist və kommunistlərin müraciətinin əsası sinfi fərqləndirmənin şişirdilməsi və “sinif müharibəsi”ndə isrardır. Aydındır ki, belə bir sinfi şüurlu doktrina sosial qrup sahəsinə aiddir və bütün icmanın canlı üzvi varlıq kimi qiymətləndirilməsinə yüksələ bilmir. Həqiqətən də sosialistin beynəlmiləlçiliyə qoyduğu vurğu və vətənpərvərliyi inkar etməsi onun milli məqsədin həyata keçirilməsi üçün sinfi mülahizələrdən xeyli yuxarı qalxmalı olan ictimai təşkilatın bütün nəticələrini dərk edə bilmədiyini təsdiqləyir. Rusiyadakı sovet rejimi özünün “proletariat diktaturası” olduğunu iddia edəndə son “reductio ad absurdum”a çatır, çünki bu, bir qrupun milli həyat üzərində daimi və şüurlu üstünlüyünü nəzərdə tutur.

Əslində, bolluq dövründə sinif müharibəsi tamamilə absurd olur, hamı üçün bolluq olduğu halda siniflər arasında mübarizə hansı məqsəd üçün ola bilər? Sinif müharibəsi, indiki iqtisadi sistemimizin səmərəsizliyi ucbatından yalnız indiki dövrə qədər uzana bilən qıtlıq dövrünün qorxunc qalıqlarından başqa bir şey deyil. Bölüşmə problemini həll edin və sinif müharibəsi sona çatdı. İstənilən halda cəmiyyətin döyüşən siniflərə ayrılması çox böyük ölçüdə Karl Marksın süni ixtirasıdır, çünki müasir həyat getdikcə mürəkkəbləşdikcə sahib və istismar olunan siniflərin diferensiallaşdırılması getdikcə çətinləşir.

Karl Marksın, adətən sənayedə öz dolanışığını təmin edən çoxlu sayda insan üzərində mülkiyyəti yayan böyük səhmdar şirkətləri haqqında heç bir təsəvvür yox idi; nə də müasir sənayenin inkişafı ilə işəgötürənlər və işçilər arasında müdaxilə edəcək çoxlu sayda təşkilatçılar və mühəndislər, ekspertlər və texniki işçiləri gözləmirdi.

Cəmiyyətin işəgötürənlərə və işçilərə bölünməsini qəbul etsək belə, bu, onların maraqlarının bir-birinə zidd olduğu anlamına gəlmir. Düzdür, həm işəgötürənlər, həm də işçilər özlərini maraqları bir-birinə zidd olan ordular hesab edirlər, lakin bu, kollektiv təşkilatlanmanın hər iki tərəf üçün faydasını dərk edə bilməməkdən irəli gəlir. Hər bir biznes müəssisəsində işəgötürənin və işçilərin maraqlarının bir-birinə zidd olduğu və işçilər çox yüksək əmək haqqı tələb edərlərsə, işəgötürən üçün heç bir mənfəət qalmayacağı, işəgötürən isə əmək haqqını aşağı sala bilsə, daha yüksək qazanc əldə edəcəyi açıqdır. Bununla belə, işəgötürənlər və işçilər bütövlükdə başqasının hesabına öz sinfinə fayda verə biləcəkləri nəticə vermir. Əslində bolluq dövründə, indiki kimi, işçilərlə işəgötürənlərin maraqları üst-üstə düşür. Aydındır ki, müasir sənayenin ehtiyacı böyük və genişlənən bazarlardır. Bunları illüziya beynəlxalq ticarətdə tapmaq cəhdi son illərdə uğursuz oldu və nəticədə indi sənayeçilər getdikcə daha çox daxili bazara üz tuturlar.

Aydındır ki, daxili bazarın alıcılıq qabiliyyəti çox böyük dərəcədə əmək haqqı dərəcələri ilə müəyyən ediləcək, belə ki, işçilərin müasir sənaye məhsullarını ala bilmələri üçün daha yüksək əmək haqqı alması əslində işəgötürənin maraqlarına çevrilmişdir.
Şübhəsiz ki, sosialist işçilər sinfi müharibəyə inamlarını daha yüksək maaşdan imtina etmək dərəcəsinə çatdırmayacaqlar, çünki işəgötürənlərə fayda verəcəklər!

KORPORATİV KONSEPT

Biz o zaman görürük ki, indiki iqtisadi sistem fərdin mənafeyinə həddən artıq önəm verdiyi üçün iflasa uğrayıb, lakin sosialist və kommunist doktrina eyni dərəcədə günahkardır, çünki o, sosial qrupu bütövlükdə icmanın hesabına ucaldır. Faşizm üçüncü alternativə müraciət edir və icmaya kifayət qədər ******ebook converter DEMO Watermarks******* ilə səlahiyyət verilmiş mərkəzi hökumət tərəfindən idarə olunan və planlaşdırılan vahid mütəşəkkil korporativ dövlət kimi yanaşmaqda israrlıdır.

Machine Translated by Google

bütövün ümumi rifahını qorumaq və milli məqsədə çatmaq üçün fərdi və qrup üzərində səlahiyyət. Bu, daha yüksək səviyyəli bir orqanizm kimi millətin korporativ konsepsiyasıdır, lakin mahiyyətcə insan bədəninə bənzəyir, orqanları və funksiyaları kollektiv məqsədə xidmət edir.
Bu, İtaliyada faşist rejiminin təşkilinin əsas əsasını təşkil edir, o, italyan işəgötürənləri və işçilərinin münasibətlərini məşhur Əmək Xartiyasının qaydalarına uyğun olaraq ümumi maraqlar istiqamətində tənzimləyir.

Tamamilə yeni iqtisadi məqsəd konsepsiyasına əsaslanan belə bir sistem sosial ehtiyaclara iqtisadi uyğunlaşmanın eyni dərəcədə yeni elmini tələb edəcəkdir. İnanıram ki, bu yeni iqtisad elmi uzun müddət dünyanın ticarət mərkəzi olan bu ölkədə işlənəcək. Faşist siyasi konstitusiyasını qəbul edən ilk ölkələr olan həm İtaliyanın, həm də Almaniyanın dünya depressiyasının gərginliyinə demokratik ölkələrdən qat-qat yaxşı cavab vermələrinə baxmayaraq, öz rejimlərinin iqtisadi tərəfini inkişaf etdirməkdə ən böyük çətinliklə üzləşdiklərini görməzlikdən gəlmək boş olardı. Yadda saxlamalıyıq ki, demokratiya və liberal prinsiplər ilk növbədə Fransaya və qitəyə gəlsə də, liberalizmin iqtisadi nəticələri məhz İngiltərədə fərdiyyətçilərin Mançester Məktəbi tərəfindən işlənib hazırlanmışdır. Bu təhlükəli, demək olar ki, fəlakətli iqtisadi nəzəriyyəni dünyaya bəxş edən İngiltərə olduğuna görə, Faşizmin yeni prinsiplərini iqtisadi sferaya tətbiq etmək və Liberal Azad Ticarətin nüfuzdan düşmüş qalıqlarını əvəz edəcək gələcəyin kommersiya strukturunu istehsal etmək İngiltərənin borcudur.

KORPORATİV PRİNSİPLƏR

Belə bir elmin əsasını qoymaq indiki müzakirənin heç bir hissəsi ola bilməz, lakin korporativ iqtisadiyyatın müəyyən prinsipləri indiki fərdiyyətçilikdən fərqli olaraq dərhal özünü göstərir. Şəxsi şəxsi axtarışı köhnə məktəbin əsas əsasını təşkil edən "iqtisadi adamın" əvəzinə bizdə fərdin vətənpərvərlik xidmətində olacağı "iqtisadi birlik" olacaq. Ümumi "maraqlarını" qorumaq üçün birləşən kişi sinifləri əvəzinə, bütövlükdə cəmiyyətə funksional xidmətdə birləşən peşə qruplarına sahib olacağıq. Dolanmaq üçün mübarizə aparan, hər biri hamıya qarşı mübarizə aparan və şeytan ən arxada olan fərdlərin rəqabəti əvəzinə, onların ümumi mənafeləri üçün fərdlərin əməkdaşlığı olacaq.

Bu prinsiplər necə həyata keçirilməlidir? Hər şeydən əvvəl, şübhəsiz ki, səlahiyyətin həyata keçirilməsi ilə. İndiki iqtisadi işlərin xaosuna nizam-intizam və nəzarət tətbiq edilməlidir.
Sinif müharibəsinin alovlarını qidalandıran və sosialist təşviqatçısına "kapitalizmə" hücumu üçün əsas verən indiki sistemin dəhşətləri, əsasən, kommersiya işlərinə nəzərəçarpacaq dərəcədə təsir göstərmək və beləliklə, ədalətsiz üsullarla öz maraqlarını irəli sürmək üçün kifayət qədər əmlak və ya kapital toplayan qüdrətli şəxsin iqtisadi hakimiyyətin qeyri-qanuni şəkildə həyata keçirilməsindən irəli gəlir. Faşizmdə heç bir şəxsin mülkiyyətindən bu mənada öz mənfəəti üçün güc tətbiq etmək vasitəsi kimi istifadə etməsinə icazə verilməyəcək. "Hakimiyyət" hökumətin monopoliyasıdır.

Burada şəxsi kapitalın ləğvini və istehsal vasitələrinin milliləşdirilməsini tələb edən sosialistə tam cavabımız var. Düzdür, özəl kapitalist keçmişdə öz mənafeyini təmin etmək üçün kapital üzərində nəzarətdən sui-istifadə edib, lakin bu, xüsusi mülkiyyətin ləğvinə haqq qazandırmır, əksinə, anti-sosial hərəkətlərin qarşısını almaq üçün ondan istifadəyə nəzarət etməyə haqq qazandırır. Həqiqət budur ki, sosialist kapitalistin sərvətinə və gücünə həsəd aparan narazı burjuadan başqa bir şey deyil. Dolayısı ilə o, burjua prinsipini qəbul edir ki, sahibi nə edə bilər

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

o, özününkü ilə bəyənir və buna görə də kapitalist istismarı üçün topdansatış müsadirədən başqa heç bir alternativ tapa bilməz, bu da yaxşı kapitalisti pislə üstələyir. Faşizm kapitalın və pulun fərdlərə keçmişdə sui-istifadə etdikləri gücləri bəxş etdiyini qəbul edir və seçicilərdən torpağa olan ən güclü şəxsi maraqların öhdəsindən gəlmək üçün kifayət qədər səlahiyyət və fəaliyyət vasitələri tələb edir. Oswald Mosley mükəmməl şəkildə ifadə etdiyi kimi, "Kapitalizmdə Kapital Millətdən öz məqsədləri üçün istifadə edir: Faşizmdə Millət Kapitalı öz məqsədləri üçün istifadə edir."

Hökumətin nə qədər qüdrətli və səmərəli olsa da, bütün xalqın iqtisadi işlərini təfərrüatlı planlaşdırmağa çalışması açıq şəkildə mümkün deyil. Bu, sağlam siyasətin vacib bir hissəsi olan bütün qrup təşkilatlarının inkarı olardı və bu ölkəni sürətlə ictimailəşdirən bürokratiyanın mövcud təhlükəsini davam etdirməyə və ağırlaşdırmağa meylli olardı. Sosialistlər və Mühafizəkarlar eyni zamanda Lord Baş Hakim Hevartın qabaqcadan dediyi kimi sürətlə "Yeni Despotizmə" çevrilən Whitehall-ın gücünü və təsirini artırmaq üçün yarışırlar . Faşizm dövründə bu bürokratik nəzarətin böyük bir hissəsi bir daha yeni funksional təşkilat xətləri üzrə ölkənin əsas sənaye və sənaye qruplarına nəzarət edən Korporasiyalara təhvil veriləcəkdir. Kənd Təsərrüfatı, Balıqçılıq, Nəqliyyat, Mədən və Tibb korporasiyaları Whitehall-da nazirliklərin yerini tutacaq və onların heyətində öz sənayesi və peşəsi ilə işləmiş və hər hansı daimi dövlət məmurundan daha yaxşı idarə olunan kişilər olacaq. Sənaye özünüidarəsinin bu yeni institutları müasir kommunikasiyaların sürəti və kommunal xidmətlərin daha geniş planlaşdırılması fonunda sürətlə köhnəlməkdə olan yerli özünüidarəni əvəz edəcək. Bu yolla qrup təşkilatı keçmişin daha sərt struktur bazasından gələcəyin daha çevik funksional bazasına çevriləcəkdir.

Korporasiyalara nəzarət etdikləri sənayelərlə bağlı bütün daxili məsələləri həll etmək üçün çox böyük ölçüdə özünüidarəetmə hüququ veriləcək və işəgötürənlər, işçilər və istehlakçılar hamısı Korporasiyanın şurasında təmsil olunacaqlar. İşəgötürənlər işəgötürənlər federasiyası, işçilər isə həmkarlar ittifaqı vasitəsilə təmsil olunacaqlar, Hökumət isə geniş ictimaiyyətin və məhsulla xüsusilə maraqlanan digər Korporasiyaların maraqlarına nəzarət etmək üçün istehlakçıların nümayəndələrini təyin edəcək. Korporasiyadan işəgötürənlər və işçilər arasında olduğu kimi sənaye üçün əmək haqqı standartları və iş şəraiti, habelə işəgötürənlər və istehlakçılar arasında qiymətlər və rəqabət şərtləri müəyyən etmək tələb olunacaq. Edilən bütün razılaşmalar bütün sənaye üçün qanuni olaraq məcburi olacaq və Korporasiyanın əsas qanunlarını pozan hər hansı bir işəgötürən və ya işçi məhkəmə qarşısında qaldırıla biləcəyi cinayətdə təqsirli olacaq. Əslində işəgötürənlər federasiyasından və həmkarlar ittifaqından söz mövzusu sənayenin 100%-ni təşkil edəcək öz üzvləri arasında nizam-intizamı qoruyub saxlamaları gözlənilir. Bu cür adekvat arbitraj vasitələri ilə tətil və lokavt, əlbəttə ki, qadağan ediləcək, lakin işəgötürənlər, işçilər və ya istehlakçılar ümumi sənaye praktikasına və milli rifaha uyğun olaraq ədalətli qərar üçün bütün sənaye korporasiyalarının nümayəndələri ilə şurada oturan Korporasiyalar Nazirinə müraciət edə bilərlər. Görünəcək ki, səlahiyyətlərin və özünüidarənin Korporasiyalara ötürülməsi ilə mərkəzi Qanunvericilik orqanı hazırda Parlamentin işinə mane olan böyük ölçüdə ətraflı qanunvericilikdən azad ediləcək.

KORPORATİV TƏŞKİLATDAN İSTİFADƏ

İndiyə qədər yeni iqtisadiyyat maraqlı yeni konsepsiya kimi görünə bilər, lakin şübhəli praktiki ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

onların əhəmiyyətli mürəkkəbliyini kompensasiya etmək üçün dəyər. Bununla belə, belə bir sistem sadəcə bir intellektual məşq kimi hazırlanmır, lakin mövcud sistemin xüsusilə zəif olduğu yerlərdə böyük üstünlüklərə malikdir. Məsələn, ən pis problemi götürək, mühafizəkarların "artıq istehsal" adlandırdıqları, lakin daha yaxşı "az istehlak" kimi təsvir oluna bilən bolluğun ortasındakı yoxsulluğu. Aydındır ki, indiki sistemdəki bu qüsur, insanlar müasir elm və texnikanın nəhəng məhsullarını istehlak edə bildikdə, daha yüksək həyat səviyyəsini təmin etməklə aradan qaldırıla bilər. Təəssüf ki, fərdiyyətçi sistem, onsuz da həddən artıq çox olan bazarda mal satmaq üçün gərgin rəqabət səbəbindən, bolluq dövründə ya əmək haqqı, ya da mənfəət şəklində alıcılıq qabiliyyətini aşağı salır, bu da istehsalçıları bazarı ələ keçirmək üçün kəskin cəhdlə qiymətləri aşağı salmağa məcbur edir. Faşizm dövründə isə qiymətlərə və rəqabət şərtlərinə nəzarət ediləcək və heç bir istehsalçıya rəqiblərinə yürüş oğurlamaq üçün işçilərini öz Korporasiyasının qaydalarına qarşı tərlətməyə icazə verilməyəcək. Bu vasitə ilə təkcə alıcılıq qabiliyyətinin azalması yoxlanılmayacaq, həm də sənayenin bütün sahəsi üzrə razılaşdırılmış tədbirlərlə bütün əmək haqqı sistemi daimi olaraq yüksəldilə bilər. Aydındır ki, bu cür hərəkət tamamilə düzgündür və son illərdə bir neçə ictimai adam tərəfindən müdafiə edilmişdir, lakin təəssüf ki, bu, indiki fərdi sistemdə həyata keçirilə bilməz, çünki hər hansı bir işəgötürən milli dirçəliş yolunda işçilərinin maaşını artırmağa cəhd edəcək qədər axmaq olsaydı, tezliklə çoxlu vətənpərvər rəqiblər tapacaq və onların haqqını kəsəcək və onu bazardan qovacaq. Yalnız mütəşəkkil faşist rejiminin nizam-intizamı və nəzarəti altında belə bir siyasət uğurla həyata keçirilə bilər.

Eyni şəkildə, böyük işsizlik bəlasını da müalicə etmək olar, çünki aydındır ki, bu, sırf indiki milli iqtisadiyyatımızda tam təşkilatlanmanın nəticəsidir.
Bu ölkədə hər an adam-saatla hesablanan müəyyən iş həcmi, görülməli olan iş və bu işi görmək istəyən və həvəsli olan müəyyən sayda işçi olmalıdır.
Hal-hazırda 40 saatlıq həftənin tətbiq olunduğu İtaliyada olduğu kimi, iş, şübhəsiz ki, iş saatlarının yenidən tənzimlənməsi ilə işçilərin ümumi sayına yayıla bilər. Əslində bu ölkədəki faşist hökuməti iş saatlarını qısaltmaqdansa, insanların həyat səviyyəsinin yüksəldilməsi istiqamətində daha faydalı həll yolları axtarmağa üstünlük verir, lakin istənilən halda işsizlik problemi planlı korporativ dövlətin təşkilində tamamilə və daimi həllini tapır.

MALİYYƏ FUNKSİYASI

İndiki sistemin əsas qüsurlarından biri cəmiyyətin müxtəlif peşə və peşələrinə onların funksional məqsədlərinin bütövlükdə xidmət etmək hissini aşılaya bilməməsidir. Bu, maliyyə sahəsində ən pis nəticələrə gətirib çıxardı, burada pul gücü bankirlər və maliyyəçilər tərəfindən öz mənfəətləri üçün rüsvayçı şəkildə istifadə edildi. Həqiqətən də demək mübaliğə olmaz ki, bir çox başqa ölkələr kimi bu ölkədə də Britaniya xalqının rifahından daha çox xarici istiqraz bazarının gəlirli gəlirlərində maraqlı olan yüksək maliyyə diktaturası hökm sürür. Faşist Hökumətinin ilk və ən aktual vəzifəsi beynəlxalq maliyyənin bu hazırkı diktaturasını dağıtmaq və onu ölkədəki ən güclü maraqlara belə funksional və sosial məqsədləri həyata keçirmək üçün millət tərəfindən səlahiyyət verilmiş nüfuzlu bir rejimlə əvəz etmək olacaq.

İndiki dövrdə çox vaxt unudulan pulun funksiyası mal və xidmətlərin mübadiləsini asanlaşdırmaqdır. Mallarımızı dəyişdirməkdə bu qədər çətin olmağımız ********ebook converter DEMO Watermarks*****

Machine Translated by Google

və xidmətlər bu gün maliyyənin cəmiyyət qarşısında əsas vəzifəsini yerinə yetirməməsinin bariz göstəricisidir. Texniklərimiz və ixtiraçılarımız nə qədər bacarıqlı və dahiyanə olsalar da, dövriyyəyə kifayət qədər pul vahidi və digər mübadilə vasitələri çıxarılmasa, xalqın həyat səviyyəsini daha yüksək səviyyəyə qaldırmaq mümkün deyil. Əks təqdirdə, sənayenin ixtirasının və rasionallaşdırılmasının yeganə nəticəsi getdikcə daha çox insanı işdən çıxarmaq olacaq. Hazırda biz bankların öz deflyasiya siyasətini həyata keçirmək üçün həyata keçirdiyi çox ciddi pul məhdudiyyətindən əziyyət çəkirik. Bu siyasətin səbəbi ikidir. Birincisi, barter dövrünün son qalığı kimi hələ də valyutanın qızıl standartından yapışan müəyyən fitri mühafizəkarlıq var.

İkincisi, maliyyəçilər başa düşürlər ki, alqı-satqı etdikləri məqalənin miqdarının məhdudlaşdırılması onu daha dəyərli və özlərini daha güclü edir. Bu iki səbəbə görə tədavüldə olan pulun miqdarı, lazım olduğu kimi, ölkədə potensial istehsalın həcminə uyğunlaşdırılmır, Mərkəzi Bankın kassalarında müəyyən qiymətli metalın, qızılın tədarükünün müəyyən bir hissəsi ilə məhdudlaşdırılır. Aydındır ki, bu metalın mövcud ehtiyatları maliyyənin həll etməli olduğu bölüşdürmə problemi üçün tamamilə əhəmiyyətsizdir və əslində bütün dünyada qızılın miqdarı müasir sənayenin istehsalının böyük səlahiyyətlərini maliyyələşdirmək üçün acınacaqlı dərəcədə qeyri-adekvatdır. Bununla belə, maliyyə ustalarımız sənaye inkişafının ehtiyaclarını ödəmək üçün valyuta və krediti genişləndirmək əvəzinə, hasilatı dünya qızıl ehtiyatlarının müəyyən etdiyi limitlərlə məhdudlaşdıraraq qızıl standartına qayıtmağa çalışırlar. Şübhəsiz ki, bu vasitələrlə beynəlxalq maliyyəçilər dünya işləri üzərində öz nəzarətlərini saxlayır və genişləndirirlər, lakin bu, yalnız dünyanın böyük hissəsini bolluğun ortasında yoxsulluğa məhkum etmək hesabınadır.

Faşist hökuməti maliyyənin sənaye üzərindəki bu qeyri-təbii hökmranlığının ləğvində israr edəcək. Tamamilə aydın olmalıdır ki, maliyyə sənayeyə xidmət funksiyasına malikdir və onun qəsb etdiyi sənaye hökumətinə heç bir şəkildə uyğun gəlmir. Yalnız London şəhərinin xarici flotasiyaları vasitəsilə öz istehsalımızla rəqabətdə xarici istehsalın təşviqinə son qoyulmalı deyil, həm də maliyyəçilərimiz və bankirlərimiz keçmişdə ardıcıl olaraq diqqətdən kənarda qaldıqları bölüşdürmə problemi ilə üzləşməyə məcbur edilməlidir. Biz artıq qeyd etmişik ki, ticarətimizin gələcəyi daxili bazarın canlanmasındadır və maliyyə indi diqqətini insanların alıcılıq qabiliyyətini yüksəltməklə bu canlanmanın həyata keçirilməsi vasitələrinə yönəltməlidir.

Bu, bank biznesinin bütün ən müqəddəs ənənələri ilə böyük və inqilabi qırılma deməkdir, çünki problemin əsas xüsusiyyəti istehlakın maliyyələşdirilməsini əhatə etməsidir. İndiyədək bankirlər öz əməliyyatlarını tamamilə kommersiya sferasında istehsalın maliyyələşdirilməsi ilə məhdudlaşdırıblar, çünki hissə-hissə ödənişli biznes əslində istehlakı maliyyələşdirmir, çünki o, sadəcə olaraq dərhal satışlar üçün gələcək alıcılıq qabiliyyətini girov qoyur.

İstehsal səlahiyyətlərini azad etmək üçün daha yüksək əmək haqqı və əmək haqqı miqyasını maliyyələşdirməyin hansısa üsulunu tapmalıyıq. İndi, əlbəttə ki, gərgin rəqabət şəraitində olan fərdiyyətçi sistemdə belə bir prosedur mümkün deyil və onun bankına gedib daha yüksək əmək haqqı ödəmək üçün overdraft tələb edən hər hansı bir işəgötürən haqlı olaraq dəli kimi qınanardı, çünki o, rəqiblərinin də eyni şeyi edəcəyinə və ya bazarı ondan almaq üçün maaşlarını aşağı salmayacağına heç bir zəmanət verə bilməzdi. Tez-tez daha yüksək maaş dərəcələrini müdafiə edən Lord Biverbrook heç vaxt bu əsas çətinliyin öhdəsindən gələ bilməyib.

Bununla belə, korporativ iqtisadiyyat bu məqsəd üçün dərhal bir həll təklif edir
Korporasiyalar əmək haqqı dərəcələrinə və əmək şəraitinə nəzarət etmək və tənzimləməkdir ki, faşist
Hökumət daha yüksək maaş siyasətini həyata keçirdi, vətənpərvər olmayan və ya yadların nəzarətində olan firmaların rəqiblərindən faydalanmaq üçün geri çəkilməsindən söhbət gedə bilməzdi; hamısı olacaqdı

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

eyni standartlara uyğun gəlməyə məcbur edilir. Əgər işəgötürən daha sonra öz bankına gedib proqramın ona aid hissəsini həyata keçirmək üçün overdraft istəsəydi, bankir onu öhdəliyə götürməkdə çətinlik çəkməzdi, çünki o, bütün cəmiyyətin alıcılıq qabiliyyətinin artmasının sifarişlərin artmasına və bizneslə məşğul olduğu konkret firmanın daha böyük rifahına səbəb olacağını bilərdi. Məhz bununla faşizm xalqın həyat səviyyəsini yüksəldəcək və sənayenin artan istehsal gücünü maliyyələşdirmək üçün zəruri olan daha böyük həcmdə valyuta və krediti dövriyyəyə qoyacaqdı.

Aydındır ki, bu monetar ekspansiya siyasəti qızıl standartından tamamilə kəsilməlidir və nəticədə daha mühafizəkar tənqidçilər valyutanın sabitliyindən qorxa bilərlər.
Bununla belə, faşizm pulun əslində mal və xidmətlər üçün iddia olduğunu və normal mənada heç bir insanın həqiqətən banka getmədiyini və pul əskinasları üçün külçə qızıl tələb etmədiyini vurğulayır: pulunu ehtiyacı olduğu mal və xidmətlərə dəyişdirə bilsə, o, tamamilə razıdır. İndi bu ölkədə açıq-aydın çoxlu mal və xidmətlər mövcuddur: əslində mallarla dolu anbarlar və iki milyondan çox həmyerlimiz və qadınlarımız boş yerə öz xidmətlərini təklif edirlər. Mövcud mal və xidmətlərlə əhatə olunmayan notlar buraxmadıqca inflyasiya təhlükəsi ola bilməz; Beləliklə, faşizm valyutanı İngiltərə Bankında qızılın etibarlı olmayan dar təməlinə deyil, millətin bütün məhsuldar resurslarının geniş əsasına əsaslandıracaqdır.

EMPIRE AVTARXİYA

Sənayenin korporativ təşkili, bütün xalqın həyat səviyyəsinin yüksəldilməsi siyasətinin yeganə əsaslı tənqidi ondan ibarətdir ki, bu ölkə çox böyük ölçüdə xarici ticarətdən asılıdır və buna görə də dünya bazarlarında öz rəqiblərindən daha yüksək həyat səviyyəsini təmin edə bilməz. Bu arqumenti, əslində, ən yüksək maaş ödəməklə dünyanın ən ucuz avtomobilini istehsal edən Henri Fordun nümunəsinə istinad etməklə təkzib etmək olar. Buna Amerikadakı nəhəng ev bazarı imkan verdi ki, bu da ona kütləvi istehsal üsullarını tətbiq etməyə və həyat standartı daha aşağı olan ölkələrin bazarlarında müsbət rəqabət aparmağa imkan verdi. Əslində biz xaricdəki bazarlarımızı itiririk, çünki mallarımız rəqiblərimizinkindən daha bahadır, o qədər ki, bu bazarlar keçilməz tarif baryerləri ilə üzümüzə bağlanır və bunun arxasında yerli sənayelər sürətlə inkişaf edir. Mallarımız nə qədər ucuzlaşsa da, başqa ölkələrin öz sənayelərini xaraba qoyacağını və onları almaq üçün öz adamlarını işsiz qoyacağını gözləyə bilmərik. İstənilən halda, şərq xalqları, məsələn, yaponlar kimi, əmək haqqı məsələsi nəzərə alındıqda, ümidsiz şəkildə bizi ödə bilər.

İxrac ticarəti heç bir halda ölkənin rifahı üçün vacib deyil, çünki bu, yerli əhalinin həyat səviyyəsini yüksəltmək üçün malları evdə saxlamaq əvəzinə, xaricilərin istehlak etməsi üçün ölkədən kənara göndərilməsini nəzərdə tutur. Yalnız London şəhərinin maliyyə maqnatları uzunmüddətli perspektivdə ixracın artıqlığından faydalana bilirlər, çünki onlar böyük xarici kreditləri məhz bu izafilik əsasında üzərlər və ondan belə böyük komissiyalar alırlar. İxrac yalnız vacib idxalı ödəmək üçün həqiqətən haqlıdır və bu ölkənin idxalı bizim evdə istehsal edə biləcəyimiz bütün idxal mallarını istisna etməklə çox əhəmiyyətli dərəcədə azaldıla bilər. Qalmaqallı bir faktdır ki, bu ölkəyə çoxlu miqdarda istehsal olunmuş məmulatlar gətirilir və burada mükəmməl şəkildə istehsal oluna bilər və bizim ev təsərrüfatına etinasızlığımız üçün heç bir bəhanə yoxdur, çünki bizim resurslarımız bütün əhalimizi qidalandırmaq üçün kifayət etmir; getməzdən əvvəl heç olmasa evdə yetişdirilən məhsulun maksimumunu istehsal etməliyik ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

qalan hissəsi üçün xaricdə.

Bu ölkədə maksimum çeşidli mallar istehsal etdikdən sonra belə, özümüzü tamamilə özümüzü təmin edə bilməyəcəyimizi inkar etmək boş olardı, lakin digər tərəfdən tələb etdiyimiz çox az məhsul var ki, onları Britaniya İmperiyası daxilində tapmaq mümkün deyil.
Faşizm dar Kiçik İngiltərə siyasəti deyil, lakin bütövlükdə imperiyaya təklif etmək üçün böyük bir autarxik inkişaf planına malikdir. Genişlənən daxili bazarın Ottavada təklif ediləndən daha böyük payı dominionlara təklif olunacaq, çünki xarici rəqabət tamamilə istisna ediləcək. Heç bir şübhə ola bilməz ki, İmperiya bütövlükdə dünya böhranlarının və dünya depressiyalarının təsirlərindən təcrid olunmuş, özünü tam təmin edən və hələ məlum olmadığı qədər yüksək həyat səviyyəsini qurmağa imkan verən belə bir iqtisadi sistemdə əməkdaşlığa tam hazır olacaq.

Nəhayət, beynəlxalq ticarətə tətbiq olunan faşizmin korporativ prinsiplərini təsəvvür etməliyik.
İdxalçıya daha uyğun hesab etdiyi hər hansı bir bazarda alışa icazə verilməyəcək, lakin o, ixrac bazarlarını əldə etmək vasitəsi kimi millətin alıcılıq qabiliyyətindən istifadə edəcək Xarici Ticarət Şurası vasitəsilə işləməyə məcbur olacaq. Faşizm lap əvvəldən İngiltərənin İngiltərədən alanlardan aldığı siyasəti qəbul edəcək və əgər hər hansı bir xarici ölkə bizə çatışmayan malı satmaq istəsə, əvəzində ondan bizim mallarımızı qəbul etməsi tələb olunacaq. Digər ölkələr də oxşar üsulları tətbiq etdikcə, biz nəhayət, beynəlxalq maliyyənin hiylələrindən və beynəlxalq sələmçilik sövdələşmələrindən azad, planlı beynəlxalq ticarətin yeganə praktik vasitəsi olan ölkədən ölkəyə mütəşəkkil mübadilə sisteminin ümumi sisteminə çatacağıq.

KORPORATİV DÜNYA SİPARİŞİ

Faşizmin milli mənada tamamilə eqoist olduğunu güman etmək olmaz. Şübhəsiz ki, öz ölkəsini birinci yerə qoymaq faşist fəlsəfəsinin vacib xüsusiyyətidir, lakin bu səbəbdən faşizmin milli rəqabəti nəzərdə tutduğunu və iqtisadi zəmində müharibəyə səbəb ola biləcəyini düşünmək tələsik olardı. Əksinə, indiki sistemin çox ciddi təhlükəsi ondan ibarətdir ki, dünya bazarları uğrunda getdikcə artan mübarizə müharibəyə gətirib çıxara bilər. Həqiqətən də Uzaq Şərqdə bazarlar uğrunda müharibələr artıq baş verib və Avropa gücləri mübarizəyə cəlb olunmaqdan yalnız çətinliklə qaçıblar. Əslində, iqtisadi planlaşdırmanın korporativ sistemi müharibə təhlükəsini minimuma endirəcək, çünki müharibənin iqtisadi səbəblərini şüurlu insan nəzarəti altına alacaqdır. Artıq söhbət hər bir ölkənin maksimum ixracatını qonşularına dempinq etməsindən yox, milli iqtisadi işlərinə tam korporativ nəzarətdə olan nüfuzlu hökumətlərin sənaye inkişafı üçün tələb olunan əsas xammalı bölüşdürmək və mübadilə etmək üçün bir araya gəlməsindən olacaq. Bu xam məhsulların qıtlığı olmadığına və əslində bazarın su altında qalmasının qarşısını almaq üçün istehsalı kəskin şəkildə məhdudlaşdırıldığına görə, xalqlar bir-birini məhv etməklə özlərinə fayda verə biləcəkləri gülünc fikirdən əl çəkdikdən sonra bu nisbətən sadə problemin sülh yolu ilə həllinə nail olmaqda heç bir çətinlik olmamalıdır.

Rəqabət gələcəyin dünyasında mütləq olacaq, lakin rəqabətdə deyil, nailiyyətdə rəqabət olacaq. Yalnız cəmiyyətin və iqtisadi həyatın korporativ təşkili ilə nizamlı bir dünyada sülh və firavanlığa nail ola bilərik. Gəlin öz milli işlərimizi yoluna qoyaraq, başqa millətləri də buna sövq edərək öz rolumuzu oynayaq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Nasist Hərəkatı Perspektivdə
James Drennan

THE İtalyan faşistləri heç vaxt Herr Hitlerin “Dritte Reich”in intellektual ilhamı kimi yaratdığı italyan millətçiliyinə heyrətamiz irqi mənsubiyyət verməyə cəhd etməmişlər. Əgər hər hansı bir xalq müasir siyasəti keçmiş tarixin iddiaları əsasında qurmağa həvəs göstərsəydi, bu, Romanın ağaları ola bilərdi, lakin Sinyor Mussolini, görünür, Roma ərazi şöhrətinin hərfi mənada dirçəlişindən çox, faşizm konsepsiyalarına əsaslanan son Pan-Avropa birliyini hədəfləyir. Herr Hitler isə Almaniya tarixində dərin köklərə malik olan alman (yaxud ari) irqi müstəsnalıq idealını işləyib hazırlamışdır. Bununla belə, bu alman konsepsiyası, düzgün başa düşüldüyü təqdirdə, Qərbin regenerasiyasının mənəvi əsasını təşkil etmək üçün təyin edilmiş bir inanc kimi İtaliyanın faşizm anlayışı ilə heç bir şəkildə ziddiyyət təşkil etməməlidir. O, Britaniyada faşizmi ruhlandıran yüksək Britaniya İmperiyası konsepsiyası ilə də ziddiyyət təşkil etməməlidir, çünki heç vaxt maraqlar toqquşması yaranmır. Əksinə, dünya faşizmi nəzəriyyəsinə edilən bütün müxtəlif töhfələr pozucu deyil, tamamlayıcı ola bilər.

Keçən əsrdə ilk dəfə fransız Qobino və ingilis Hyuston Stüart Çemberlen kimi qeyri-alman yazıçıları tərəfindən tərtib edilmiş və nasist liderləri tərəfindən alman kütlələri tərəfindən qəbul edilmiş inqilabi idealın əsası kimi uyğunlaşdırılmış tarixin irqi təfsirinin nasistlər tərəfindən qəbul edilməsini başa düşmək üçün Almaniya dövlətinin indiki siyasətinin müəyyən motivi hesab olunur. son min ilin bütün dövrü ərzində Alman tarixinin şərtləri və meylləri. Yalnız belə bir araşdırma ilə biz müasir alman xalqının inanc əsaslarına çata və Almaniya ağalarının öz inanclarının doğruluğuna sədaqətlə əmin olan xalqı hansı istiqamətə aparacaqlarını başa düşə bilərik.

VIII əsrdə qədim Romanın imperiya konsepsiyalarına həqiqətən də nail olan alman tayfaları idi. Qərb İmperatoru kimi tanınan Böyük Karl İmperiyası etnik cəhətdən fransızlardan daha çox alman idi və yalnız onun ölümündən sonra onun dominionlarının müxtəlif hissələrinin varisləri müvafiq olaraq fransız və alman ləhcələrində and içdikdən sonra franko-qollist elementlər almanlardan fərqlənməyə başladı. Hələ XIII əsrin sonlarında Hohenstaufen imperatorları bütün İtaliyanı və indiki Fransanın böyük bir hissəsini Almaniya İmperiyasının əyalətləri hesab etməyə davam edirdilər. Qeyd etmək lazımdır ki, bu tarixdə Almaniya Elbanın şərqinə demək olar ki, genişlənmirdi, Hollandiya, Burqundiya və Savoy və Franş-Kontun hissələri fərqli dərəcədə və müxtəlif vaxtlarda İmperator dominionlarına daxil idi.

Bu ölkədə tarix tədrisinin qüsurlarından biridir ki, biz nadir hallarda öz tariximizi perspektivdə və Avropanın qalan hissəsi ilə bağlı görə bilirik. 825-ci ildə Lüdovik Almanın hakimiyyətə gəlməsi ilə 1250-ci ildə II Fridrixin ölümü arasında - təxminən bizim öz tariximizdə Böyük Alfredin və III Henrixin hakimiyyəti arasındakı dövr - Avropanın tarixi çox böyük ölçüdə Almaniyanın tarixi idi. Tariximizin hədsiz dərəcədə əyalət xarakterli olduğu bir dövrdə - onun hadisələri Avropa tarixinin əsas cərəyanından, məsələn, müasir Norveçin fərdi tarixinin indiki Avropanın tarixindən uzaq olduğu bir dövrdə - Almaniya böyük mübarizələrə səhnə oldu.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

orta əsr Avropa mədəniyyəti və onun imperatorları, məsələn, Henri Fowler, Böyük Otto və Frederik Barbarossa Qərbi Avropanın hakimləri və Jutlanddan Siciliyaya, Burqundiyadan Macarıstana qədər hadisələrin ustaları oldular. Müasir almanların öz tarixləri ilə fövqəladə qürur hissini, müharibədən sonrakı Avropanın ərazi şəraitində məyusluq və həbs hissini başa düşmək üçün onların şüurunda bu dövrün əhəmiyyətini qiymətləndirmək lazımdır.

973-cü ildə, təxminən min il əvvəl vəfat edən Böyük Otto, son bir neçə ildə Nasist Panteonunun ali fiquruna çevrildi və onun portret fiqurları az qala Hitler və Qorinqinki qədər tez-tez Alman kitab dükanlarında yerləşdirildi. Almaniya tarixinin bütün prosesi əslində "tutulmuş inkişaf" fenomeninin nümunəsidir və bizim müasir alman milli psixologiyası ilə əlaqələndirdiyimiz özünəməxsus təzahürlər onun qaçılmaz törəməsi olan "məyusluq kompleksi"ndən qaynaqlanır. Hohenstaufen gücünün miqyası və yelləncəyi Alman xalqının məhvi idi. Bu xəttin əzəmətli İmperatorları Böyük Böyük Avropa İmperiyasının xəyalına heyran oldular və bir əsrdən çox almanların gücünü italyan ambisiyalarına çatmaq üçün sərf etdilər. Böyük Ottonun əvvəlki siyasəti böyük bir Alman dövlətini möhkəmləndirmək idi. Hohenstaufens, Hapsburqların varisləri olduğu Pan-Avropa konsepsiyalarına cəlb edildi. Və Hohenstaufens-in xarabalığı Almaniyanı zəiflədi və mərkəzi gücdən məhrum etdi, İngiltərə və Fransa milli dövlətçiliyə doğru inkişaf etmək ərəfəsində idi və bu, Tüdorlar və Valuaların dövründə əldə edildi. Hohenstaufen siyasətinin səhvləri, almanların Elba boyunca və Baltik sahilləri boyunca böyük "Drang nach Osten"inin İkinci Fridrixin dövründə Tevton cəngavərləri tərəfindən həyata keçirildiyi və bu hərəkətin son nəticədə onun geniş miqyaslı iflasa uğraması ilə nəticələndiyi xatırlandıqda, Alman nöqteyi-nəzərindən daha faciəli görünür. Alman mərkəzindən.

1250-ci ildə II Fridrixin ölümü ilə 1546-cı ildə Martin Lüterin ölümü arasında demək olar ki, düz üç əsr var və bu, çox ixtiyari bir bölgü olsa da, ümumiləşdirmə məqsədləri üçün icazə verilir. Üç əsrlik bu dövr alman xalqının istər perspektivində, istərsə də xarakterində tam dəyişikliyə məruz qaldı. Alman tarixi həyatının sonrakı inkişafına əsaslı təsir göstərmiş üç əsas tarixi cərəyan var.

Birincisi, həm Almaniya, həm də Şimali İtaliya şəhərləri Avropa ilə Bizans-Saracen Şərqi arasında ticarətin əsas Şərqdən Qərbə marşrutu boyunca böyüdükləri Orta əsrlərdə əldə etdikləri iqtisadi üstünlüyünü itirdilər. Konstantinopolun türklər tərəfindən tutulması bu yol boyu bütün bölgələrin rifahını böyük ölçüdə məhv etdi və Amerikanın kəşfi və Cape yolunun açılması iqtisadi güc mərkəzini Atlantik okeanı sahili boyunca yerləşən ölkələrə - İspaniya və Portuqaliya, İngiltərə, Fransa və Hollandiyaya verdi. Həm Almaniyadakı Reformasiyanın, həm də XVII əsrdəki Otuz illik Müharibənin köklərinin əsas ticarət mərkəzlərinin bu yerdəyişməsindən sonra gələn dəhşətli iqtisadi dislokasiya prosesində olduğunu söyləmək əslində heç bir mübaliğə olmaz.

Bu dövrün ikinci böyük tarixi cərəyanı Hohenstaufenlərin ayaqqabılarında Hapsburqların yüksəlişi idi. Hapsburqlar alman torpaqlarında geniş şəxsi hökmranlıqları olan alman knyazları idilər, lakin onların Avstriyadakı mövqeləri - Østermark Mark - Almaniyanın Şərq yürüşlərində onları öz maraqları baxımından mahiyyətcə qeyri-alman etdi. Hapsburqların ənənəvi siyasəti pan-germanların və nifrətin qeyri-adi nifrətini asanlıqla izah edir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

xüsusilə nasistlərin bütün “Avstriya nəzəriyyəsi” var. Hapsburqlar, əvvəlki Hohenstaufenlər kimi, özlərini Roma İmperiyasının varisləri hesab edirdilər və onlar dünya hökmranlığına və ya ən azı praktiki siyasətdə Ümumavropa üstünlüyünə iddia edirdilər. Bu heyrətamiz Ev öz tarixinin müxtəlif dövrlərində bir İtalyan gücü, İspan və Cənubi Amerika gücü, Slavyan gücü, Asiyada və hətta Afrikada istəkləri olan bir güc idi, lakin heç vaxt şüurlu olaraq sırf Alman maraqlarının üstünlük təşkil etməsinə imkan verən bir güc olmadı.

[1] Konstantinopolun türklər tərəfindən fəthindən sonrakı dörd əsr ərzində Hapsburqlar böyük rol oynadılar. Onlar türklərin qərbə doğru hərbi tərəqqisini yoxladılar və bütün Cənub-Şərqi Avropada əsas sivilizasiya agentləri kimi Bizans imperatorlarının yerinə keçdilər. Lakin onların rolu Avropa üçün dəyərli olduğu kimi, alman milliyyəti anlayışı üçün də fəlakətli idi.

Onların Aralıq dənizi ilə məşğul olmaları Almaniyada istənilən birləşmə prosesini qeyri-müəyyən müddətə təxirə saldı və onların sülalə siyasəti praktiki olaraq almandilli torpaqların bölünməsinə səbəb oldu.

Alman tarixinin inkişafına üçüncü mühüm təsir almandilli torpaqların bölünməsi və 1250-1550-ci illər ərzində özünü alman adlandıran əhalinin bütün irqi xarakterinin dəyişməsi idi. Xüsusilə ingilis, fransız və ispan, hətta macarlar, çexlər və polyaklar kimi xalqların meydana çıxdığı və birləşdiyi və Avropanın indiki vaxtda tanış olduğumuz formaları almağa başladığı eyni dövrdə olduğu xatırlandıqda, bu fenomen böyük əhəmiyyət kəsb edirdi.

Böyük Karlın dövründə Teutonlar və Franklar arasındakı fərqlər çox aydın şəkildə müəyyən edilməmişdi. Sakson hegemonluğu altında olan İngiltərə çox böyük ölçüdə bir Alman Krallığı idi və eyni şeyi Lombardlar altındakı Şimali İtaliya haqqında da demək olar. Burada ilk növbədə İngiltərə, Şərqi Fransa və Şimali İtaliyada alman elementlərinin udulması baş verdi. Bu proses həqiqətən 1250-ci ildə II Fridrixin ölümündən xeyli əvvəl başa çatmışdı. Sonrakı üç yüz il ərzində Almaniyanın Qərb sərhədləri Reynə doğru geri çəkildi. Burgundy və Franche-Comté kimi bölgələr daha çox fransız və daha az alman oldu. Hollandiya mütləq qeyri-alman oldu. İsveçrə formalaşdı və xeyli alman əhalisi İsveçrə ideyasına bağlandı. Avstriyadakı mühüm alman yürüşləri əsasən qeyri-Alman Hapsburq İmperiyasının ayrılmaz hissəsinə çevrildi. Bu dəstələrin nəticələri müasir Avropa tarixində hələ də əhəmiyyətlidir. Avstriya məsələsini izah edirlər.

Onlar Elzas-Lotaringiya məsələsini izah edirlər - heç vaxt alman olmaqdan əl çəkməyən və heç vaxt tam fransızlaşmayan bir bölgə üzərində düşmənçilik. Onlar həmçinin nasistlərin təkcə Avstriya və Çexoslovakiyada deyil, az dərəcədə Hollandiya və Danimarkada, İsveçrə və Belçikada pan-german şüurunu canlandırmaq cəhdini də izah edirlər.

Lakin eyni zamanda, alman dil sərhədləri Reyn çayına doğru geri çəkilərkən və ən orijinal alman qanından olan populyasiyalar İsveçrə, Fransız və Hollandiyaya çevrilərkən, alman dili və alman mədəniyyəti Şərqə doğru sürətlə yayılırdı və Şimal-Şərqi Avropanın ibtidai qeyri-alman əhalisi özlərini alman hesab etməyi öyrənirdilər. Almanların şərqə doğru müstəmləkəçiliyi, Elbanın şərqində, daha sonra Oderdən kənarda slavyan və fin tayfalarını fəth edən və təbliğ edən Tevton Cəngavərlərinin və Baltik sahilləri boyunca ticarət mərkəzləri yaratmaqla məşğul olan Alman Hansa şəhərlərinin işi idi. Nəhayət, Almaniyanın bu istiqamətdə irəliləyişini Polşanın hərbi qüdrəti, Skandinaviya dövlətlərinin rəqabəti və təbii ki, sonradan Rusiyanın böyük dövlət kimi meydana çıxması ilə yoxlanıldı.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

XVIII əsr. Ancaq bu, böyük bir nailiyyət idi, xüsusən də nəzərə alındıqda, bu təhrik XIII-XV əsrlər arasında, mərkəzi alman ilhamının zəif olduğu və bir çox hallarda mövcud olmadığı bir zamanda sona çatdı. Hanza şəhərlərinin və Baltikyanı Teuton Cəngavərlərinin rolu İtaliya Respublikalarının və Aralıq dənizindəki Latın Cəngavər Ordenlərinin roluna çox uyğun gəlirdi ki, onlar İtaliyanın mərkəzi gücünün mövcud olmadığı bir vaxtda Şərqdə aqressiv İtaliya siyasətini davam etdirməyi bacarırdılar.

Orta əsrlərə aid “Drang nach Osten” əsərinin yarı uğursuzluğunda müasir almanların öz ölkəsinin tarixini şərhinin əsasını təşkil edən “məyusluq kompleksinin” ikinci elementi aşkar edilməlidir. Nasistlər, xüsusən də general Qorinq və Herr Rozenberqin mənsub olduğu “Prussiya məktəbi” adlandırıla bilən şey, almanların Qərbdəki istəklərinin məhdudlaşdırılmasının əvəzi kimi daim almanların nüfuzunun və Baltikyanı torpaqların müstəmləkəçiliyinin canlanmasına baxırlar.

Orta əsrlər "Drang nach Osten"in ən mühüm nəticəsi Prussiya dövlətinin qurulması idi. Prussiyanın avtoxton əhalisi əsasən slavyan və fin mənşəli idi - Şimali Avropanın ən ibtidai ehtiyatları - alman mədəniyyətinin köhnə yerlərindən şərqə köçmüş döyüşkən və ehtiyaclı elementlərlə qarışmışdı. Orta əsrlərin iki əsrlik ən qaniçən müharibəsi nəticəsində prussiyalılar bir xalq kimi darmadağın edildi.

XVI və XVII əsrlərin böyük hissəsinin tarixini əhatə edən Almaniyada Reformasiya müəyyən aspektlərdə pangerman-Roma-katolik Hapsburqlara qarşı məyus alman millətçiliyinin şüursuz hərəkəti kimi qiymətləndirilə bilər. İslahat, Almaniyanı təxminən bir əsr sonra məhv edən və Hapsburq hakimiyyətini ciddi şəkildə sarsıdan Otuz İllik Müharibə ilə nəticələndi. 1683-cü ildə Vyana mühasirəsində nümayiş etdirilən türk gücünün bərpası Hapsburqların zəifləməsinin bir nəticəsi idi və Otuz illik Müharibə, yəqin ki, Cənub-Şərqi Avropada türk hakimiyyətinin iki əsrdən çox uzanmasının nəticəsi idi.

Fransa Monarxiyasının yüksəlişi hər cür Alman birliyinin möhkəmlənməsi üçün ciddi və davamlı təhlükə idi. I Francis Hapsburqlara qarşı türklərlə birlikdə çalışdı və Şərqdə Almaniyaya qarşı Polşa barrikadasında ilk dəfə oynamağa başlayan Valua idi. Növbəti əsrdə, Otuz İllik Müharibə zamanı alman piyadalarını həqiqətən hərəkətə gətirən Richelieu idi. Onun siyasətinin nəticəsi, Böyük Fridrixin rəhbərliyi altında Prussiyanın meydana çıxması Alman siyasətinə tamamilə yeni bir qüvvə gətirənə qədər Almaniyanı bir əsr Burbon Monarxiyasının mərhəmətinə buraxmaq idi.

Böyük Fridrixin zühuru ilə biz Alman tarixinin müasir mərhələsinə yaxınlaşırıq - və Hohenzollern və Hapsburq, protestant, alman olmağa can atan yarı alman Prussiya ilə qeyri-alman olmağa can atan Almaniya Avstriyası və sülalə sərhədləri daxilində müharibənin sonuncu səbəblərindən biri olan Pan-Avropa mübarizəsi. Reformasiya müəyyən alman hüdudları daxilində, pan-german hərəkatı idi və bu, həm də XV əsrdə ticarət yollarının dəyişməsi nəticəsində Almaniyanın düşdüyü iqtisadi gerilik vəziyyətinə qarşı bir reaksiya hesab oluna bilər. Şübhəsiz ki, əsrinin ən böyük almanı olan Wallenstein, Pan-German birliyi ilə bağlı geniş, qeyri-müəyyən fikirlərə sahib idi və o, Hapsburq Evinin maraqlarına zidd olaraq Şimali Almaniya knyazları ilə intriqalar nəticəsində ölümü ilə üzləşdi. Böyük Fridrix Mərkəzi Avropada Hapsburq hegemonluğuna ciddi şəkildə meydan oxudu və o, inqilabdan əvvəlki dövrdə Fransanın zəifliyindən istifadə edərək Şərqdə Prussiyaya qarşı Polşa barrikadasını dağıtdı. Napoleon Müharibələri rəqabətdə xoşagəlməz bir fasilədən başqa bir şey deyildi ******ebook converter DEMO Watermarks*********

Machine Translated by Google

iki alman dövləti arasında. Onların nəticələri Prussiyanın mövqeyini əhəmiyyətli dərəcədə gücləndirmək idi, çünki onlar Almaniyadakı müstəqil knyazlıq evlərini zəiflətdilər və on doqquzuncu əsrin birinci yarısında Prussiyaya kiçik dövlətləri gömrük ittifaqlarına məcbur etməyə imkan verdilər. Böyük Fridrix Sileziyanı fəth etmişdi. Napoleon müharibələri zamanı onun varislərinin kontinental blokadada məcburi iştirakı, İngilis mallarının xaric edilməsi nəticəsində yaranan boşluğu təmin etmək üçün qurulan Alman istehsal sənayelərinin əsasını qoydu. Gömrük ittifaqları köhnə Hansa şəhərlərini Prussiya ilə birləşdirdi və modernləşdirilmiş Şimali Almaniya, həqiqətən də İntibah dövrünün sağ qalanı olan Avstriya İmperiyası ilə qarşılaşdı.

1866-cı ildə Avstriya Alman Konfederasiyasından çıxarıldı və bir Alman gücü olmaqdan çıxdı. Təxminən eyni vaxtda o, XIX əsrin birinci yarısından sonraya qədər həqiqətən hökmranlıq etdiyi İtaliyadan qovulmuşdu və indi o, italyan gücü olmaqdan çıxdı. Ancaq burada Hapsburq sülaləsinin heyrətamiz siyasi çevikliyini müşahidə etmək olar.

Avstriya, on doqquzuncu əsrin ikinci yarısında, Avstriyada və Çexiyada yaşayan alman təbəələrinin azlıqlarını idarə edərək, sürətlə bir slavyan gücünə çevrilməyə meyl etdi. Francis Joseph daha tez ölsəydi və Frensis Ferdinand daha uzun yaşasaydı, Avstriya Magyar-Slav Konfederasiyası kimi sağ qala bilərdi. Ancaq qoca İmperator, Kral Edvarda dediyi kimi, "heç vaxt bir Alman şahzadəsi olduğunu unuda bilməzdi".

Müharibədən əvvəlki iyirmi il ərzində Avstriyada Vyana şəhərinin məşhur Burqomasteri Karl Leugerin başçılıq etdiyi güclü Pangerman hərəkatı böyüdü, bu hərəkat Hapsburq İmperiyasının və Monarxiyasının sonunu və Böyük Almaniya daxilində imperiyanın alman hissələrinin birləşməsini həqiqətən arzulayırdı. Əgər ya pangerman həlli, ya da archduke Francis Ferdinandın “federal” (slavist) həlli əldə olunsaydı, Avropanın tarixi daha fərqli bir impuls ala bilərdi. Lakin Hohenzolierns, əslində, Hohenstaufen və Hapsburqların rolunu bacarmışdı. Sonuncular praktiki olaraq vassal knyazlar mövqeyində manevr edilmişdilər və Üçlü Alyansın siyasətinin inkişafı ilə Hohenzollernlər Müqəddəs Roma İmperatorlarının Pan-Avropa siyasətinə yeni bir qüvvə və yeni bir göstəriş verdilər.

Adolf Hitler müharibədən əvvəlki Vyananın pan-german təbliğatı ab-havasında böyüyüb və müharibədən sonrakı yazılarında Hohenzollernlərə aid etdiyi anti-Alman və sırf sülalə və kapitalist-inhisarçılıq siyasəti kimi qiymətləndirdiyi siyasəti acı bir şəkildə pisləyir. O, həmçinin Hohenzollernlərin başlatdığı və Hugenburg və Schacht kimi yaşlı millətçi siyasətçilərin hələ də sadiq qaldıqları müstəmləkə genişlənməsi siyasətinə qarşı idi. Buna görə də, fəaliyyətdə olan Milli Sosialist siyasətini idarə edən bu iki mühüm tendensiyanı yadda saxlamaq lazımdır. Birincisi, nasist siyasəti mahiyyət etibarı ilə milli xarakter daşıyır ki, o, Hapsburqların və Hohenzollernlərin fəlakətli Pan-Avropa siyasətinə reaksiyadır. “Bütün Şərq məsələsi bir Pomeranian qumbaraatanının sümüyünə dəyməz” deyən Bismarkın ruhuna uyğun olaraq, o, alman olmayan əraziləri almanların hakimiyyəti altına salmaq niyyətini rədd edir. Digər tərəfdən, o, almandilli əhalinin yaşadığı bütün ərazilərin “Drittes Reyx”in tərkibinə daxil edilməsinin zəruriliyini vurğulayaraq, Avropanın qurulmuş dövlət sisteminə meydan oxuyur.

Səthi baxdıqda, nasist idealistlərinin pan-german mülahizələri Avropanın davamlı sülhü ilə bir araya sığmır. Lakin cənab Hitlerin əsas məqsədi Almaniyanın təkcə Böyük Dövlətlər arasında bərabərhüquqlu dövlət kimi qəbul edilməli olduğunu, həm də bu dövlətlərin Almaniyanın qanuni şəkildə genişlənməsinə imkan verməli olduğunu və lazım gələrsə, onun genişləndirilməsi üçün yollar tapmalı olduğunu qəbul etməkdir. Orada

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Almaniyanın iddialı ərazi siyasətində xüsusilə əxlaqsızlıq yoxdur. Son on beş il ərzində biz Fransa demokratiyasının müstəsna və barışmaz qitə siyasətinə dözdük və Millətlər Liqası Şərqi Avropada yeni slavyan qrupunun inkişafına üstünlük vermək üçün geniş şəkildə istifadə edildi. Yadda saxlamaq lazımdır ki, Avropa sərhədləri həmişə son dərəcə axıcı olub və Avropa tarixinin indiki məqamında onların xüsusilə daimi xarakter daşıması üçün heç bir tarixi əsas yoxdur.

Şərqi Avropada slavyan qrupu - Polşa, Çexlər və Balkan slavyanları ruslardan fərqli olaraq - Avropa tarixində kifayət qədər daimi element hesab edilməlidir. Həm Polşa, həm də Bohemiya həqiqətən Prussiyadan daha qədim dövlətlər idi. Digər tərəfdən, Rusiya nisbətən yeni bir fenomendir və Avropa dövləti kimi yalnız XVIII əsrin əvvəllərində meydana çıxdı. Bu, iki böyük hökmdarın - Böyük Pyotr və Böyük Yekaterinanın işi idi. Son müharibə Ketrinin işini yarımçıq gördü və Rusiya sərhəddi Pripet bataqlıqlarının arxasına keçdi. Bolşeviklər keçmiş Rusiya imperiyasının həm mədəni, həm də milli əsaslarını sarsıtmaq üçün çox iş görüblər. Sabit institutlar və ideyalar məhv edildi və Sovet İttifaqını təşkil edən bir çox xalqlar ümumiyyətlə həyata keçirilməyən sürətlə parçalanma meyllərini inkişaf etdirirlər. Rusiya siyasi "Qeyri-adamlar diyarına" çevrilir – bu faktı ifrat şərqdəki yaponlar çox yüksək qiymətləndirirlər.

Bununla əlaqədar olaraq, bu yaxınlarda imzalanmış Alman-Polşa Paktı əhəmiyyət kəsb edir və Baltikyanı siyasətdə tamamilə yeni bir oriyentasiyanın mümkünlüyünü göstərir. Həm Almaniya, həm də Polşa "kəndlilərin genişlənməsi" üçün otaq kimi müəyyən edilə bilən şeyə ehtiyac duyur. Herr Hitler və Darre və Rosenberg kimi nasist ideologiyasının digər nümayəndələri vurğuladılar ki, nasist Almaniyasının məqsədi alman kəndlisinin öz torpağını əkə biləcəyi və alman icmalarının Almaniyanın ayrılmaz hissəsi kimi öz həyatlarını qura biləcəyi boş ərazilərdir. Bu, Hohenzollernlərin və Schacht və Hugenburg kimi müasir Mühafizəkar-Millətçilərin "müstəmləkəçi imperializmindən" tamamilə fərqli bir konsepsiyadır. İndi Polşaya qarşı uğurlu müharibə Almaniyanın "kəndli ekspansiyası" problemini həll etməyəcək, çünki Polşanın özü sıx məskunlaşmışdır və artan əhali var. Lakin hər iki ölkənin Şərqdə XVII-XVIII əsrlərdə İsveç müdaxiləsi və Romanovlar İmperiyasının yüksəlişi ilə yoxlanmış ambisiyaları var. Müharibə zamanı almanlar Baltikyanı vilayətləri işğal edəndə və 1920-ci ildə polyaklar Ukraynanı işğal edəndə bu ambisiyaların imkanlarını bu yaxınlarda xatırlatdılar.

Rusiyadan ayrılmaq istəyən Ukrayna millətçilərinin Berlin və Varşava ilə çox mühüm əlaqələri var və ola bilsin ki, bu elementlər "uzaq şərq" Avropada ortaq Almaniya-Polşa siyasətinin əsasının formalaşmasında mühüm rol oynaya bilər. Hər hansı bir müharibə perspektivi təbii olaraq narahatedicidir, lakin açıq görünür ki, Qərbi Avropada gələcək müharibəni qaçılmaz etmək üçün ən birbaşa üsul təkcə alman istəklərinə deyil, həm də alman ehtiyaclarına məhəl qoymamaqdır. Və alman enerjisinin Şərqə yönəldilməsi Reyn boyunca və Avstriyadakı "mürəbbə"dən daha üstün görünür – bu, yeganə son alternativdir.

Nasist Almaniyasında İngiltərəyə qarşı olduqca az düşmənçilik hissi var və bu ölkədə mətbuatın kəsimlərinin, eləcə də nasistlərin hakimiyyətə gəlişindən sonra müəyyən siyasi qruplar tərəfindən son dərəcə təxribatçı münasibətə baxmayaraq, Britaniyaya qarşı rəsmi təbliğat aparmaq meyli görünmür. Əlbəttə, Afrika koloniyalarının Almaniyaya qaytarılması üçün təşviqat hərəkatı var, lakin bu təşviqatın ilhamı əsasən indi əhəmiyyətsiz olan Mühafizəkar Millətçi dairələrdən gəlir. Bu xüsusi müstəmləkələrin bizim üçün və ya almanlar üçün dəyəri ilə bağlı fikirlər fərqli ola bilər, lakin Herr Hitler özü millətçi qrupları ruhlandıran "müstəmləkə imperializminə" nifrət etdiyini etiraf edir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Şübhəsiz ki, “ixrac kapitalizmi”nə əsaslanan siyasət – və bu, müstəmləkələri tələb edən siyasət – “avtarxik dövlət”in iqtisadi nəzəriyyəsinə ziddir və əminliklə demək olar ki, nasistlər – istənilən halda, indiki mərhələdə – yenidən Afrika sahəsinə daxil olmaq istəmirlər. Onların təbliğatında bütün vurğu Autarxiya dövlətinin əsası kimi kəndli həyatının bərpasına və alman kəndli icmalarının yayıla və nasistlərin hər şeyin başlanğıcını və sonunu gördükləri alman korporativ həyatını inkişaf etdirə biləcəkləri coğrafi cəhətdən Almaniyaya bitişik daha çox torpaqların ehtiyacı üzərindədir. Əgər belə bir siyasət onları Britaniyanın maraqları olmayan güclərlə və maraqlarla toqquşdurursa, bəşər övladının tarixini indiyə qədər ləkələmiş ən korlanmış tiraniyanın toxunulmazlığını qorumaq üçün səlib yürüşünə getmək Britaniyanın işi deyil.

[1] İmperator II İosifin qısa hakimiyyəti dövründə istisna olmaqla.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Con Beckett tərəfindən Çürümədə Sosial Demokratiya

A Son Ümumi Seçkilərdən bəri əlavə seçkilərin nəticələrinin N təhlili göstərir ki, Leyboristlər Partiyası 1929-cu illə müqayisədə orta səsverməni təxminən 15 faiz artırıb. 1929-cu ildə o, 289 yer qazandı və onu dəstəkləyən beş müstəqil Üzvlə lobbi gücü 294 idi. Daha on üç qələbə ona güc verəcəkdi. 1929-cu il rəqəmlərinə görə, əlavə seçkilərə bərabər olan səsvermə nisbətinin artması partiyanı aydın Parlament çoxluğu ilə təmin etmək üçün kifayət edərdi. İlk seçki yarışında faşizmə qarşı hər hansı böyük bir süpürgə olmadıqda, hadisələrin belə ardıcıllığını əngəlləyə biləcək başqa heç bir amilin olmadığı qənaətinə gəlmək olar. Sarkacın müntəzəm yellənməsi baş verəcək və Evin iki tərəfi fasilədə futbol komandaları kimi dəyişəcək.

"Ümummilli Liderlərimiz" və Mətbuatın parlamentin leyboristlər tərəfindən idarə olunduğu ehtimalla bağlı söylədiyi müxtəlif fikirləri öyrənməkdən daha gülməli heç nə ola bilməzdi. Onlar Britanya mənzərələrindən, sürücü kimi ser Stafforddan, rifah istisna olmaqla, bizə Britaniyanın dəyişməz şəklini çəkən cənab Qrinvudun və Dr. Daltonun zərif rahatlığına doğru qaçırlar, inanılmaz dərəcədə "centlmen" super adamlardan ibarət Ön Skamya ilə onlar Meyferin səliqə-sahmanını hamar ölkəmiz kimi hamar bir şəkildə artırırlar.

Yüksək faciə, qırmızı xarabalıq və faydalı səmərəlilik hamısı öz növbəsində proqnozlaşdırılır. Təəccüblüdür ki, peyğəmbərlərdən heç biri İşçi Partiyasının əsaslandığı Sosial Demokratiya prinsiplərini və onların mühakimə olunduğu hər bir ölkədə bu prinsiplərin taleyini (yaxud prinsiplərin yoxluğunu) diqqətlə araşdırmaq zəhmətindən əziyyət çəkməyib. Leyboristlərin keçmiş tarixinə dair sorğunun və onun liderlərinin xarakterinin və qeydlərinin qərəzsiz tədqiqinin köməyi ilə aparılan bu araşdırma istər-istəməz daha əvvəl nəzərdən keçirdiklərimizdən daha az dramatik, lakin daha dəhşətli nəticələrə işarə edir.

Təqdim etməkdə məqsədim budur ki, Leyborist Hökuməti nə inqilab, nə də təkamül demək deyil. Bu, heç bir rəhbər prinsipləri olmayan qeyri-şəxslər tərəfindən onurğasız hökumət deməkdir; bu, qeyri-səmimiliklər qaynağında istiqamətsiz sürünmək deməkdir; Bu, əsəbi və təcrübəsiz nazirlər tərəfindən artan iqtisadi etibarsızlıq və maliyyə çaxnaşması fonunda açıqlanmayan həyəcan deməkdir.

Zərərsiz adama fayda vermədən, Əməkdar itə hürmək və onu həyəcanlandırmaq üçün etibar edilə bilər. Nəticə, asanlıqla aradan qaldırıla bilən qəfil fəlakət deyil, millətin canlılığının azalması və çürümənin elə bir sürətlə sürətlənməsi olacaq ki, dayandırmaq mümkün olmayacaq. Sosial Demokratiya nəzəriyyəsi, doğrudan da, İşçi Partiyasının 1933-cü il üçün rəsmi üzrxahlığında öz əksini tapmışdır; Biz təsirsiz ola bilərdik; lakin biz hər zaman doğru yolda olmuşuq".

Müasir texnika və elmin sayəsində istehsal gücündə böyük irəliləyişin gətirdiyi dəyişmiş iqtisadi şərait qarşısında Faşizm, Kommunizm və Sosial Demokratiyanın üç əsas ideyası 1918-ci ildən bəri sivil dünyanın şüurunda üstünlük uğrunda mübarizə aparır.

İlk baxışda Sosial Demokratiya ən cəlbedicidir. Kommunizm qeyri-mümkün tələb edir

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

çox mübahisəli nəticələr əldə etmək üçün qarışıqlıq və fədakarlıq. Faşizm insanların daha yüksək, özünü inkar edən tərəfinə böyük çağırış edir. Orta insan tənbəl və özünə laqeyddir. O, işləmək və nizam-intizamı qəbul etmək istəmir; hər şeydən əvvəl düşünmək və irqin xeyrinə fədakarlıq etmək istəmir. Sosial Demokratiya ağrısız həzz, səysiz idealizm, planlaşdırmadan firavanlıq və ədalət vəd edir. Kütlələr üçün daha təsirli dərman forması icad edilə bilməz və müharibənin yaratdığı çovğunun bütün gücünü hiss etdiyi Rusiya, İtaliya və Almaniyada bu xalqların xilas olmaq üçün Sosial Demokratlara müraciət etmələrinə təəccüblənmək olmaz.

Space bu ölkələrdə sosial-demokratiyanın uğursuzluğunu sitatlarla uzun müddət araşdırmağa imkan vermir. O, vəd etdiyi kimi, nəinki yırtıcı kapitalizmdən sosializmə sülh yolu ilə keçidi həyata keçirə bilmədi, həm də Almaniyada hər halda sürətli və möhkəm ittifaq qurduğu soyğunçuya zərrə qədər də nəzarət edə bilmədi. Hər üç ölkədə işçilər Sosial Demokratiya iqtidara gələnə qədər olduğundan daha pis vəziyyətdə idilər və hər üç ölkədə bu dərs onlara demokratiyanın bu cür formalarından üz döndərmək və milli liderlik altında öz nüfuzunu və səmərəliliyini bərpa etməyə çalışmaq üçün kifayət etdi. Daha az inkişaf etmiş ölkə olan Rusiya kommunizmin sürətlə yoxa çıxan formasını qəbul edərkən, daha yüksək sivilizasiya standartına malik İtaliya və Almaniya xilas üçün Faşizmə üz tutdu.

Sosial-demokrat nəzəriyyəsinin çox üzdəniraq tədqiqi bunun nə olduğunu göstərmək üçün kifayətdir
Bu üç ölkədə baş verənlər qaçılmaz idi və onun siyasəti sınandığı yerdə baş verməlidir.

Sosial demokrat demaqogiyanın rasionallaşdırıcısıdır, onun partiyası isə həmişə kokuslarla doludur, yüksək yerləri onlara tövsiyə etmək üçün heç nəyi olmayan adamlarla doludur, ancaq sadə nitq gücünə malikdir. Onun ən yüksək ofisləri demaqoqa və yalnız onun üzünə açıqdır. Onun prinsipləri qeyri-müəyyən, rəqiblərininki isə qəti olduğu kimi, liderlərində də kommunist fanatizmi və ya faşist sərtliyi yoxdur. Səsvermə yolu ilə güc əldə edin - işlər görmək üçün deyil, vəzifə tutmaq üçün güc. Varlıya da, kasıba da söz ver ki, onların dostu olacaqsan. Gecəqonduları ləğv edin və gecəqondu sahibi ilə nahar edin. Maaşları artırın, amma pis işəgötürənə titullar verin.

Bankları milliləşdirin, amma bankirə tabe olun. Beynəlxalq kapitalı xoş öpüşlə məğlub edin.
Hər bir ölkənin işinə qarışarkən silahları kəsin. Bunlar Əməkçi namizədlər üçün daha uyğun şüarlardan bir neçəsidir. Təəccüblü deyil ki, acınacaqlı reallıqlar dünyasında opportunizm, idealizm və xarakterin sırf zəifliyi qarışığı hər dəfə məsuliyyətin üzərinə qoyulduqda çökür.

Leyboristlər Partiyasının tarixinin tədqiqi bu tendensiyaların praktikada nə dərəcədə dəqiq yerinə yetirildiyini göstərir; və sitat gətirilən kontinental ölkələrin tənəzzülünün daha inkişaf etmiş mərhələsinə icazə verərək, onların yaxın tarixini öz təcrübəmizlə müqayisə etməkdən daha təəccüblü heç nə yoxdur. Sosial və iqtisadi çətinliklər millətin strukturunda dəyişikliklərin zəruriliyinin geniş şəkildə tanınmasına səbəb oldu. Sosial Demokratiyanın zahirən asan yolu sınaqdan keçirildi; xaos və korrupsiya izlədi; və səhvən diktatura adlandırılan liderliyə müraciət edilməli oldu.

Bizim Leyboristlər Partiyasının araşdırması yuxarıda qeyd olunan sosial-demokrat partiyalarla eyni meylləri göstərir. Onun ən optimist tərəfdarı həqiqətən də partiyanın bütün əqidə və siyasətində iki ardıcıl qeydin olduğunu iddia edə bilərmi? Bunu sübut etmək üçün onların əvvəlki vəzifə dövrlərinin qeydləri olmasa da, onların liderlərinin çıxışları və Daily Herald- ın köşə yazıları hər cür uyğunsuzluğu ehtiva edir. Sosialist Liqası və ən sakit Həmkarlar İttifaqı lideri seçkilərdə qələbə qazanmaq arzusunda birləşirlər, lakin bir ******ebook converter DEMO Watermarks********* tapmaq mümkün deyil.

Machine Translated by Google

Qələbə qazanıldıqdan sonra hökumət üçün planlarında vahid birlik nöqtəsi. Birdən çox məruzəçinin olduğu istənilən İşçi yığıncağında iştirak edin və natiqlər praktik siyasətə yüksək istəklərdən kənara çıxsalar, ən təəccüblü fərqlər dərhal görünəcək.

İlk həqiqətən böyük Parlament Leyborist Partiyası 1922-ci ildə geri qaytarıldı. Heç vaxt, hətta 1906-cı il parlamentində belə qəribə ekssentriklər toplusu Westminsterə gəlməmişdi. Onlar haqqında Skanlonun İşçi Partiyasının tənəzzülü və süqutunda verdiyi təsvirdən daha yaxşı təsvir edilə bilməz : -

"Siyasət, bədbəxtlik kimi, qəribə yataq yoldaşları yaradır, lakin əminliklə demək olar ki, 1922-ci il parlamentində leyborist yatağımızda yan-yana sıxışmış vəziyyətdə olan bu cür qəribə, müxtəlif tipləri bir araya gətirən ən pis çətinliklər heç vaxt müvəffəq olmamışdır; Partiyaya qoşulduqda, şikayətə lazımi şəkildə baxılması üçün onların . . . parlamentə qəbul edilməsi lazım olduğunu hiss etdi, İşinin namizədləri yerləşdirməsi olan cənab Egerton Ueyk, partiyanın ən böyük bəlasının həddindən artıq dozada narazı generallar olduğunu söylədi.

I

Ümumilikdə bəzi qəribə nümunələr İşçi Partiyasına yol tapdı. . . hər birinin sabit bir fikri var idi: bəziləri köhnəlmiş atlara, bəziləri isə azlıqlar çox yaxın olmamaq şərti ilə məzlum azlıqlara cəmləşdi. Müharibədə diqqətdən kənarda qalan və bütün yüksəliş sisteminin dəyişdirilməsini istəyən generallar var idi. Digərləri (generallar deyil) Şənbə gününün müqəddəs tutulduğunu görməyə vaxt və enerji sərf etməyə hazır idilər; digərləri işsizlərə verilən ağır şərtlərə təmkinlə baxa bilərdilər, lakin partiya siyahıya bir işçi dərnəyinin əlavə edilməsini təklif etsəydi, onu həvəslə məhv edərdi. Allahla gündəlik şəfaət üçün qrup görüşlərinin yoxsulluq problemini həll edəcəyinə inananlar, başqaları isə heç bir şeyə dair qəti fikri olmayanlar idi.

1906-cı ildə bəzi leyboristlər parlament həyatlarını həsr etməyə ümid etdikləri böyük sualları dünyaya çatdırdıqda, cənab Bernard Şou həmişə onlarla əlaqəli olduğuna görə kainatdan üzr istədi. Onun 1922-ci ildə dedikləri barədə heç bir qeyd yoxdur".

Bir ildən az müddətdə bu rəngarəng məclis ölkənin rəsmi hökumətinə çevrildi.
Bir neçə aylıq vəzifədən sonra ölkə tərəfindən birdəfəlik rədd edildi. Beş il cənab.
Bolduin milli zehni hər hansı bir alternativ üçün hazırladı və 1929-cu ildə çoxluqdan bir neçəsi az olan və demək olar ki, həmişə Nümayəndələr Palatasının seçki məntəqələrində faktiki fiziki çoxluğa sahib olan Leyborist Hökuməti 1931-ci il böhranı onların müvəqqəti seçki məhvinə səbəb olana qədər iki il yarım ərzində narahatlıq və rüsvayçılıqla idarə etdi.

Rusiyada Kerenski, heç vaxt göstərməyə cəsarət etmədiyi rəhbərlik üçün bolşeviklərə müraciət edən qəzəbli və məyus bir xalqın qarşısından qaçdığı ana qədər ehtiyatlı olmağı məsləhət gördü. İtaliyada sosial-demokratlar fabrikləri zəbt etdilər və onları idarə etmək planları olmadığından, faşistlər tərəfindən italyanlara intriqa əvəzinə çıxışlar və hərəkətlər əvəzinə planlar verən faşistlər tərəfindən təvazökarlıqla özlərinə çobanlıq etməyə və məhv etməyə icazə verdilər. 1919-cu ildə Almaniyada sosialistlər bütün gücə sahib idilər, lakin kömək üçün qorxu içində Yunkerlərin yanına qaçdılar; on iki il Veymar Konstitusiyasının arxasında cringed; və 1933-cü ildə az qala etiraz səsi ilə Hitlerə və Fırtına Qoşunlarının intizamlı rəhbərliyinə yol verdi.

Təəccüblü deyil ki, biz ingilis keçmiş sosialist deputatının Sosial Demokratiyanın mövcudluğunun heç vaxt gücə çatmamaqdan asılı olduğunu yazdığını yazır. Bu məqalə bir xəbərdarlıqla başladı

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Leyboristlər Partiyası, əgər əlavə seçki rəqəmləri bir şey ifadə edirsə, növbəti seçkidə yenidən vəzifə almalıdır. Oxucu yaxşı sual verə bilər ki, yuxarıdakı faktları nəzərə alaraq, milyonlarla seçicinin yenidən Leyboristlərə səs verməsi necə mümkündür? Cavab hər bir Əmək platformasından verilən uydurma bəhanədədir: — ''Bizim heç vaxt səs çoxluğu yox idi.

Təəccüblü görünsə də, seçicilərin böyük əksəriyyəti 1929-cu ildə daha iyirmi həmkarlar ittifaqı lideri və ya orta səviyyəli ziyalı geri qaytarılsaydı, Leyboristlər Hökuməti seçki kampaniyası zamanı verdiyi çoxsaylı və müxtəlif utopik vədləri yerinə yetirməkdə müvəffəqiyyətli olacağına səmimi şəkildə inanır. Əksəriyyətin olmaması işçilərə Anomaliyalar Aktı və Kömür Mədənləri Aktı kimi mütləq anti-işçi sinfi qanunvericiliyinin İcmalar Palatasında - çox vaxt bəzi Liberal və Mühafizəkarların səslərinə qarşı - tətbiq edilməsini və məcbur edilməsini necə izah edir, mən başa düşmüş kimi davranmıram. Sinif nifrətinin təbliği və kütlələrin kapitalizmi darmadağın etmək üçün toplanması necə geniş yayılmış snobçuluğa və London City-yə sürünən itaətkarlığa çevrilməlidir, çünki orada 307 əvəzinə 294 deputat var, heç vaxt açıqlana bilməyən bir sirrdir.

Leyboristlər Partiyasında başqa nə varsa, o, yöndəmsiz suallarla üzləşmək problemini həll etmək üçün çox irəli gedib. Ən yaxşı yolun onlardan üz döndərmək olduğunu kəşf etdi. İzah öz yerini danonsasiyaya verir; ekspozisiya fulminasiya ilə aparılır; və keçmişdə verilən vədlərin yerinə yetirilməməsi, gələcək üçün vədlər verməkdə əlavə səxavətlə seçicilərin gözündə daha çox örtülmüş kimi görünür.

Leyboristlərin idarə edə bilməyəcəyinin əsas sübutu keçmişdə olduğu kimi uğursuz, rüsvayçılıqda deyil, rəhbərlik psixologiyasında və sıravi heyətin sadəlövhlüyündə tapılmalıdır. Böyük Britaniyada həmişə yüksək yerlərə qalxdıqları güman edilənlərə göstərilən fövqəladə yumşaqlıq, yəqin ki, həqiqəti bilmək iqtidarında olanların, Leyborist liderlərinin ədalətin qeyri-adi standartlarına dair nalayiq iddialarının mübahisəsiz keçməsinə imkan verməsinin qəribə üsulunu izah edir.

Cənab MacDonald Milli Hökumətin lideri kimi bu gün Leyboristlər Hökumətinin çox hörmət edilən və sevilən lideri olduğu dövrdəki siyasətə əməl edir. Yeganə fərq ondadır ki, o siyasət daha uğurludur, çünki onun ətrafında səmərəsiz adamlar deyil, bacarıqlı adamlar var. Bununla belə, biz 1931-ci ildən əvvəl onun ardınca getməkdən qürur duyan Leyborist liderlərinin, əvvəllər onlardan istifadə edərkən digər insanları etiraz etdiklərinə görə qınadıqları üsullara görə indi onu söyür və pisləyirik. Dürüstlük standartı o qədər aşağıdır ki, keçmiş və indiki Leyboristlər Partiyasından olan deputatlar qapını açıb “Sabahınız xeyir” demək şansı əldə etmək ümidi ilə onun qapısından asılır, indi keçmişin bütün cinayətlərini MakDonald, Tomas və Snoudenin üzərinə atırlar. Bir nəfəsdə demokratik partiya olduqlarını iddia edirlər; sonra deyirlər ki, Parlament qrupunda 300-ə yaxın güclü üç nəfər indi pis davranış kimi qiymətləndirdikləri şeyə görə məsuliyyət daşıyırlar.

Bu vicdansız təbliğatın ümumi nümunəsini Leyboristlər platformasından mütəmadi olaraq balans hesabatını dərc edən yeganə tərəf olduqlarına dair verilən bəyanatda və köhnə partiyaları şərəf və ləyaqət alqı-satqısında və gizli gəlir mənbələrini gizlətməkdə korrupsiyaya görə ittiham etmələrində tapmaq olar. Üzvlərin bir çoxu, şübhəsiz ki, bu bəyanatlara inanırlar. Digər tərəfdən, çoxları bilməlidir ki, bir neçə ildir ki, liderlər tərəfindən böyük şəxsi abunələr alınıb və öz mülahizələri əsasında istifadə olunub – heç vaxt dərc edilmiş heç bir bəyanatda qeyd olunmayan abunələr. Leyboristlər Partiyası həmişə boş titulları pisləyirdi, lakin vəzifədə olarkən Fəxri Siyahıların araşdırılması bu siyahıların tərtib edilməsinin ənənəvi üsulunda hər hansı dəyişiklik təklif etmir. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Leyborist rəhbərliyinin böyük bir hissəsi bu məsələlərdə şüurlu şəkildə ikiüzlüdür, sıravilər o qədər inandırıcıdır ki, onların rəhbərliyə layiq olduqlarını mübahisə etməmək çətindir.

Demokratiyanın sonu nə olacaq? Başqa yerlərdə Sosial Demokratiya tarixini öyrənməkdən başlayaraq, Britaniyada Leyboristlər Partiyasını araşdırmamız bizi inanmağa vadar etməlidir ki, o, qitə hərəkatının bütün xüsusiyyətlərini göstərdiyi kimi, onun tərəqqisi də qaçılmaz olaraq eyni xətt üzrə inkişaf etməlidir. Ola bilsin ki, bu, sevindirici fikirdən başqa bir şey deyil. Əgər millət çox qısa müddət ərzində özünə gəlməsə və ona şücaətli və praktiki alternativ verilməsə, maliyyə sıxıntısı olan Mühafizəkarlar Partiyasının mənfi cəhətləri bizə Westminsterdə leyboristlərin əksəriyyətini təqdim etməyə məcburdur. Torilər Leyboristlər hökumətini ən azı on iki ay vəzifədə saxlamağa borcludurlar. Seçici leyboristlərin nə qədər pis olduğunu dərk etməyəcək və o dövrdə mühafizəkarlığın nə qədər pis olduğunu unutmayacaqdı.

Buna görə də, faşizmin bu alternativi gecikdirmədən təqdim etməsi birinci dərəcəli əhəmiyyət kəsb edir. Başqa ölkələrin faciəli tarixinin burada öz-özünə işləməsinə icazə verilməməlidir. Qeyri-konstruktiv reaksiya və utancaq sosializm tərəfindən fəlakətin astanasına gətiriləndə onlar son resurs kimi konstruktiv planlaşdırma və nüfuzlu liderliyə müraciət etdilər.

Kütlələrin vəziyyətini yaxşılaşdırmağı vəd edən Leyborist Hökuməti vəzifəyə gəldikdən sonra şkafın çılpaq olduğunu görəcək. Günlər keçmişdir ki, artıqlıqdan işçiləri satın almaq üçün bir neçə milyonlar tapılır. Leyborist Hökumətinin onlara kömək etməkdə tamamilə uğursuzluğundan əsəbiləşən və təbliğatlarının ehtiyatsız təbiətindən alovlanan işçilər çıxış yolu kimi iğtişaşlara və kommunizmə müraciət edəcəklər. Vəzifə əldə etmək üçün edilən çılğın nitqlərdən təşvişə düşən sərmayəçi sinfi fəlakətli nəticələrlə iqtisadi vəziyyətimizə yaxınlaşacaq. Sosial Demokratiya öz tarixi problemi ilə üzləşəcək: — Rəqiblərinə hücum etmədən öz tərəfdarlarını necə qane etmək olar. Sosialist inancında heç bir həll yolu yoxdur. Üç ildən az müddətdə biz 1931-ci ili həqiqətən çox xırda bir iş kimi göstərəcək real böhranla üzləşəcəyik.

İndi bildiyimiz kimi, Demokratiyanın bu davamlı fəlakətə sürüklənməsindən sağ çıxacağına inanmaq olarmı? Faşizm xalqı öz planlarına inandırmağa çalışmalıdır, fəlakət başımıza gələndə deyil.

Əmək idarə edə bilməz və əgər Korporativ Dövlət Sosial Demokratiya xaos məhsulunu biçənə qədər ləngisə, millətin xilası yenə də kişilərin zehninin hazırlanmasında və Qaraköynəkli hərəkatının möhkəmlənməsində olacaq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

General-mayor JFC

Fuller tərəfindən Faşizm və Müharibə

TO, faşizmin müharibəyə baxışı sağlam düşüncədir, çünki faşist realistdir. Onun fikrincə, müharibə problemini sözlər və lənətlərlə başa vurmaq faydasızdır, çünki sonuncudan qaçmağı bacaranlar çox vaxt edirlər, çünki emosionalizm realizmin əksidir. O, həkimin xəstəni müayinə etdiyi kimi problemi araşdırmaq üçün açıqdır, lakin o, bir tərəfdən "şöhrət", digər tərəfdən "dəhşət" tərəfindən yayındırılmaqdan imtina edir.

Problem həll oluna bilərsə, elmi yolla, yəni həqiqəti axtarmaqla, saxlamaqla həll olunacaq qərəzsiz ağıl və nizamlı şəkildə işləmək. İsteriya, şübhəsiz ki, bunu həll etməyəcək.

Müharibəni tarixi və psixoloji cəhətdən öyrənən faşist belə qənaətə gəlir ki, müəyyən şəraitdə müharibələr zəruridir, bəzi hallarda isə lazım deyil. Buna görə də o, qərara gəlir ki, vəziyyətlər əsas amildir, müharibələri yaradan məhz bunlardır və nəticədə müharibənin özü xəstəlik deyil, əksinə, xəstəlikli sülh vəziyyətinin kulminasiyasıdır. Mikrob deyil, mikrobun yaratdığı qızdırmadır. Bu qızdırma olmasa, xəstə daxili zəhərlənmədən asanlıqla ölə bilər, lakin hərarəti müəyyən bir nöqtədən yuxarı qalxarsa, şübhəsiz ki, çökəcək; hər halda, xəstəliyi sona çatdıqda o, fiziki cəhətdən zəifləyəcək. Günahlandırmaq lazım olan qızdırma deyil, onun səbəbidir. Buna görə də Faşist deyir: "Mən bu problemi səbəbli şəkildə həll edəcəyəm və onun səbəbi və ya səbəbləri aradan qaldırılana qədər əlimdə cərrahi alətlər və dərmanlar, donanmalarım, ordularımı və hava donanmalarını saxlayacağam, çünki inancların müalicəsinə və digər şarlatanlığa etibar etmək üçün heç bir səbəb görmürəm. paktlar". Məhz buna görə də o, həqiqət axtarışının qoxusunu tərksilah və bu kimi qırmızı siyənəklərlə özünə çəkməkdən imtina edir, çünki silahlar özlüyündə müharibə yarada bilməz, nəinki maşa və neştər özlüyündə xəstəlik yarada bilər.

"Buna görə də," faşist deyir, "gəlin sülhü araşdıraq, çünki sülhün narazılıqlarında müharibənin səbəbləri aşkar ediləcək və onlar aradan qaldırılana qədər mən cərrahi alətlərimi atmaq fikrində deyiləm. Əslində, sülh tərəfdarları nə qədər isterik olsalar, müharibənin geri dönəcəyinə bir o qədər əminəm, ona görə də ən yaxşı vasitələr və dərmanlar görəcəyəm."

Sonra faşist bizim yaşadığımız dövrə müraciət edir, çünki növbəti müharibə məhz bu yaşdan sonra yaranacaq və onu qərəzsiz araşdıraraq belə nəticəyə gəlir ki, bu gün müharibənin iki əsas səbəbi var, daha çox əhali və maliyyə-iqtisadi anarxiya. Məhz bunlar hərbi səbəbləri - fəth etmək, terror etmək və keçilməz sərhədlər yaratmaq zərurətini doğurur.

O, bu iki əsas səbəbdən birincisinə belə nəzər salır: Nə qədər acınacaqlı və zəhlətökən olsa da, aclıqdan ölən bir insanın yemək oğurlayaraq qanunu pozmağı üstün tutduğu bir həqiqətdir. Hər bir sivil və qeyri-sivil ölkədə bir insanın öz həyatını müdafiə etmək hüququ olduğu qəbul edilir; Bəs bu adam oğurluqla canını qurtara bildiyi halda niyə aclıqdan özünü öldürməlidir? Nəticə etibarı ilə, bir ölkə həddindən artıq məskunlaşdıqda, iki kurs qarşı-qarşıya gəlir: vətəndaş müharibəsində intihar edə bilər və ya qonşu ərazini işğal edə bilər.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

pak-sərxoş pasifistlər tərəfindən. Bunlar ziddiyyət təşkil edə bilməyən faktlardır. Yaponiya həddən artıq məskunlaşdığı üçün Liqanın Yaponiyanın genişlənməsinə etiraz etməsi düzgün deyil. Bu ölkəyə hər il bir neçə min ton kontraseptiv göndərmək daha ağıllı bir yol olardı.

Hindistanda da eyni problemlə üzləşirik: Ağ Kağız və ya Ağ Kağız yox, əgər hindular indiki sürətlə çoxalmağa davam edərlərsə, genişlənmə mümkün olmazsa, bu əsr bitməzdən əvvəl Hindistan partlamalıdır. 1921-ci ildə onun əhalisi 320 milyon, 1931-ci ildə isə 350 milyon idi. Bu artım tempi ilə 2001-ci ildə təxminən 700 milyon olacaq və Mari Stopes məşğul olmasa və ya hər qarğıdalı sapı iki sünbül yetişdirməsə, kataklizm qabaqcadan gözləniləndir. Bu bir həqiqətdir ki, heç bir qələm və mürəkkəb və ya təqvalı sözlər silinə bilməz; deməli, faşist faktlar üzərində işləyir – o, realistdir.

İki əsas səbəbdən ikincisinə dönsək, Faşist dərhal "iqtisadi millətçilik" elan edilən şeylə qarşılaşır və bu, çoxları tərəfindən tətil şeytanının məskunlaşdığı güman edilir. Heç vaxt sözlərə və ya adlara bağlı yazılmayan, onu araşdırdıqda, əslində nəzərdə tutulan şeyin, lakin liberal demokratiyada pıçıldamağın bidət olduğunu anarxik ticarət olduğunu aşkar edir: İstədiyiniz kimi gedin, bacardığınız qədər edin, fırıldaq edin, rüşvət verin, ovuşdurun və Şeytan ən çox arxadan gələni götürür. Bu qansız kəsilmiş pul kisəsi müharibəsində bazarlar və xarici kreditlər böyükdür. Qısaca onları növbə ilə araşdıracağam.

Bu gün bütün dövlətlər mövcud maliyyə sistemi ilə ala bildiklərindən daha çox məhsul istehsal etdiyinə görə dünya istehsalı dünya tələbatını üstələyir. Beləliklə, bazarlar çəkişmələrə səbəb olur və narazılıqların və malların atılması üçün sahəyə çevrilir. Aydındır ki, hər bir ölkənin ala biləcəyindən çox şey satması mümkün olmadığından, şəxsi maraqlar öz hökumətlərini cəlb edir və hökumətlər bir-birini qorxutmaq üçün qılınclarını tıqqıldadırlar – onların cingiltiləri gündəlik mətbuatın təhqiridir. Acgözlük paxıllıq, həsəd ehtiras və nifrət doğurur, sonra isə sərxoş emosionallığı partladan bir hadisə baş verir və müharibə baş verir. Eyni şey xammal uğrunda mübarizədə də baş verir.

Daha güclü səbəb böyük mərkəzi banklar arasında maliyyə nəzarəti uğrunda mübarizədir. Əgər malı malla ödəmək mümkün olmadıqda, borclu borc götürməyə məcbur olur və dərhal maliyyə servituta girir. Bir yazıçının beynəlxalq maliyyəçilər haqqında dediyi kimi: "Müasir dünyanın xaosunda sərbəst buraxılan hər hansı digər qüvvədən daha çox onlar müharibəyə səbəb oldular". Bir dəfə onların əlindən çıxmağın iki yolu var: rədd etmək və ya döyüşmək. Birincisi iflas və şərəfsizliyi ifadə etdiyi üçün, ikincisi adətən müraciət edir.

Belə olur ki, kütləvi demokratiyalara xas olan acgözlük və emosionallıq ucbatından silahlara cərrahi alət kimi deyil, milli və beynəlxalq narazılıqların boğaz gödəkçəsi kimi baxılır. Onlarla daxili inqilablar məhdudlaşdırılır və düşmən qonşular ədaləti saxlamaq üçün deyil, tamahkarlığı saxlamaq üçün terrora məruz qalırlar. Yenə də bu, tarif divarından möhkəmləndirilmiş sərhədə bir addımdır və əgər mövcud sərhəd zəifdirsə, daha güclü olan digərini axtarmaq üçün hər cür stimul var. Əvvəllər milli varlığı təmin etmək üçün güclü müdafiə sərhədləri axtarılırdısa, indi beynəlxalq sələmçiliyi təmin etməyə çalışırlar.

1933-cü il iyulun 11-də cənab Çemberlen İcmalar Palatasında dedi: "Biz özümüz hələ də bütün dövrlərdən bəri saxladığımız fikirdəyik və bu, dünyanın bu gün əziyyət çəkdiyi əsas bəlaların mənşəyinə görə beynəlxalq xarakter daşıması və onların yalnız beynəlxalq fəaliyyət və razılaşma yolu ilə həll oluna biləcəyi qənaətindəyik". Onların mənşəyinə gəlincə, o, haqlıdır, lakin Şeytanın Şeytanı qovmaq istəmədiyi üçün Faşist onun müalicəsi ilə bağlı şübhəlidir. Bu səbəbdən o, Millətlər Liqasının üzvləri və ya tərəfdarları tərəfindən içəridən, sonra xaricdən danışılan tərksilah müqavilələrinə, sülh paktlarına və beynəlxalq polis qüvvələrinə inanmır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Liqa sülh tərəfdarı deyil, status-kvonun tərəfdarıdır: o, reallıq dəyişikliyi üçün deyil, mifi, ətaləti müdafiə edir. Dünya hərəkət edir və biz də onunla birlikdə hərəkət etməliyik; çürümədən dayanma ola bilməz və çürüklük müharibəyə səbəb olur, çünki sivilizasiyanı çürüdür. Məsələn, hazırda Avropanın çürüməsinin mərkəzi olan Avstriya problemini nəzərdən keçirək: 1918-19-cu illərdə böyük bir imperiya nəhəng kapitala malik kiçik bir dövlətə çevrildi; bu, milyonçu vəzifəsindən evinin - Vyana - milyonçu kirayəsinin pulunu hələ də ödəməli olan kasıba çevrilir. 1931-ci ildə Almaniya Gömrük İttifaqını təklif etdi və Fransa onu dərhal torpedaya məruz qoyacağını hiss etdi və o, heç vaxt tükənməyən məhvetmə silahı olan Liqa Şurası vasitəsilə bu İttifaqı torpeda etmək qərarına gəldi. Əsasən iqtisadi məsələ, qərar qəbul edilməsi üçün Daimi Beynəlxalq Ədalət Məhkəməsinə göndərildi və siyasi stend üzərində uzandı, bucurqadlar başqaları arasında Salvador, Kuba, Kolumbiya və Çin tərəfindən idarə edildi - sonra açıq anarxiya vəziyyətində idi. Əgər Kuba və ya Salvador əks tərəfə səs versəydi, İttifaq tamamlanmış fakta çevriləcəkdi; heç bir halda icazə verilmədi.

Bu ağlı başındadır, yoxsa dəli? Dünyanı inteqrasiya etməyin və əbədi sülhün bərqərar olmasının yolu budurmu? Liqa elan etsəydi, daha ağıllı və dürüst olardı: "Avstriya qeyri-mümkün ölkədir, o, Avropanın kasıbıdır və bu Birliyə icazə verilməsə, biz onu saxlamalı və hər il ona milyonlarla funt-sterlinq ödəməliyik." Hətta o zaman da Liqanın avstriyalıların - qürurlu xalqın - sədəqə evində yaşamaq istədiklərini güman etməsinə nə haqqı olardı; çünki onların istədiyi hər şey öz müqəddəratını təyinetmə idi və onlar hələ də bunu istəyirlər, lakin buna nail ola bilmirlər, çünki onlar öz seçdikləri bir hökumət altında deyil, korlanmış despotizm altında yaşamağa məcburdurlar.

Əslində Avstriyaya gizli bir beynəlxalq polis qüvvəsi - xarici muzdluları almağa ehtiyacı olmayan beynəlxalq pul qüvvəsi tətbiq etməklə, onun qanuni taleyini həll etməyə mane olur; çünki o, həmişə evdə yetişdirilənləri işə götürə bilər. Millətlər Liqasının, Yeni Birlik Hərəkatının və çürüməkdə olan Kapitalizmin dünyaya tətbiq etməyə çalışdıqları bu cür qüvvədir, yeganə stimulu pul olan qeyri-milliləşdirilmiş boğazdır. Onlar bunu edə bilsəydilər, gec-tez bunun nəticəsi dünya bolşevizmi ilə sona çatan kataklizm inqilabı olardı. Deməli, bu onların son obyektidirmi?

Bununla belə, bu açıq siyasi quldurluğa baxmayaraq, Faşistin ən çox etiraz etdiyi şey, bəşəriyyətdə erkək və mənəvi olan hər şeyə qarşı dindar yalan və isterik ikiüzlülük tüstü buludunun örtüyü altında başlanan məkrli mənəvi hücumdur. Şərəf, fəzilət və yaşamaqdan daha nəcib bir şeyə inam beynəlxalq hüquqi nəzarətə tabe olmalıdır. Bəs sülh və ya nəyin bahasına olursa-olsun sülhün qorunması həyatın sonudurmu? Bu dünyada həyatdan əziz bir şey yoxdurmu? Kişilər yalnız heyvanlardır? Ceyms Martineau ilə faşist inanır ki:

“İnsan həyatına hörmət o zaman əxlaqsız bütpərəstliyə daşınır, o zaman ki, o, ədalətdən və haqqdan daha müqəddəsdir, qan tamaşası viranedici tiranlıqların və zəfər çalan ikiüzlülüklərin mənzərəsindən daha dəhşətli olur... heç bir şey ortaq həyatlarının vətəndaşları olan, ortaq bir həyat tərzinə sahib olan insanlardan daha zəif və ya intihara meyilli ola bilməz. ədalətdən daha yüksək hörmət və millətlərin hər bir mübahisəni, mənşəyi nə olursa olsun, məhkəmənin qərarına verməklə kifayətləndiyi gün gələ bilər, bu, dünyanın yaxşılaşdığı deyil, insanların həyatdan daha əziz tutduqları heç bir şey olmadığı üçün daha alçaq və alçaq olduqları ola bilər.

Yaşamaq Təbiətin istəyidir; lakin saleh yaşamaq, yəni bizim ən dərin əqidəmizə uyğun yaşamaq, şübhəsiz ki, bütün əxlaqın və dinin əsasını təşkil edir. Allahın iradəsini əks etdirdiyinə inanan insan öz imanını polis məhkəməsinə təqdim edə bilərmi? "Təhlükəli yaşamaq" buna görə də daha nəcib və daha ədalətli həyat şüarı kimi görünür.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

“Əvvəlcə təhlükəsizlik”, insanın ürəyinə tətbiq edildikdə, ruhdan düşmüş xədimlər irqinin yetişdirilməsindən başqa heç bir məqsədə nail ola bilməz.

Beləliklə, faşizm fəlsəfəsində həyata məqsədin özü kimi deyil, məqsədə çatmaq üçün bir vasitə kimi baxıldığı ortaya çıxır. Fərd fanidir, amma Dövlət, təkcə fərdlər kütləsi deyil, onların tarixində nəcib, ilham və ilham verən, iki sözlə desək, milli mənəviyyat ölməz və sonsuz dərəcədə böyükdür. Məhz bunun üçün hər bir fərd yalnız onu saxlamaq üçün deyil, həyatı, düşüncələri və əməlləri ilə yaşamalıdır. Bu, görüləcək işlərə doğru mübarizədir və yalnız əldə edilənlərə işarələmə vaxtı deyil. Əgər bu ruhda hələ də çöl donuzunun fəaliyyəti ilə bağlı bir şey varsa, orada ferma donuzunun ətalətindən hələ heç nə yoxdur.

Bu dinamizmə, bu əsas cəsarətə görə faşizm sülh tərəfdarıdır, buna baxmayaraq müharibədən qorxmur, çünki onun qorxduğu hər şey inert yaşamaqdır. Buna görə də sülh və müharibə haqqında faşistin əqidəsi belədir:

Müharibənin qanuni obyekti daha mükəmməl sülhdür; çünki müharibə cərrahi alətdir.

Sülhün qanuni obyekti daha kamil insandır; çünki sülh yaradıcı alətdir.

İnsanın qanuni obyekti isə daha mükəmməl bir dünyadır; çünki insan ilahi alətdir.

O, bu əqidəni necə hərəkətə çevirir, çünki fəaliyyət olmadan yenidən doğulmaq olmaz? Bu problemi indi araşdıracağam.

Münaqişə tarixini iki böyük başlıq altında bölmək olar: daxili inqilablar və xarici xarici müharibələr; birincisi ikincini, ikincisi birincini gübrələyir. İndi onları növbə ilə yoxlayacağam.

Faşistin dediyi budur: Beynəlxalq narazılıq saysız-hesabsız milli narazılıqların cəmidir. Əgər dünya bir evə bənzədilsə, onun kərpici, məhlulu çürüdüyü üçün təməli daima batır, divarları uçur. Ona görə də yaradıcı dünya sülhünün bərqərar olmasının ilk problemi hər bir xalqın öz evini qaydaya salmasıdır; nə qədər ki, xalqlar daxili çürük vəziyyətindədirlər, birbaşa böhran qaçılmaz olur, onların müvafiq siyasətçiləri narazılıqları xaricə, yəni vətəndən uzaqlara və xarici siyasətə yönəldərək öz nüfuzlarını qorumağa çalışacaqlar. Bu, müharibəyə aparan ən qədim və ən etibarlı yoldur.

Bunun gözəl nümunəsi müharibədən sonrakı Fransadır. Onun hökumət sistemi tamamilə korrupsionerdir, onun siyasətçiləri nə edir? Xalqın diqqətini yayındırmaq üçün Fransanın təhlükədə olduğunu ucadan bəyan edir və insanları “Təhlükəsizlik” sözü ilə hipnoz edirlər. Fransanı hər cür hücuma qarşı qorumaq mümkün idimi, fransız siyasətçiləri minnətdar olardılarmı? Xeyr, onlar qorxuya düşəcəkdilər, çünki başa düşəcəklər ki, xalqın xarici müharibədən qorxacağı heç bir şey qalmayacaq, çünki onlar bütün diqqətlərini daxili islahatlara və inqilaba yönəldəcəklər. “Təhlükəsizlik” əslində Almaniyaya qarşı qorunan qalxan deyil, Staviskilərin altından keçdiyi güllə keçirməyən karapasdır.

Demək olar ki, hər bir ölkədə narazılığın səbəbi iqtisadi mənşəli olsa da, onun ifadəsi, olduğu kimi, mənəvidir. Yoxsulluq təkcə ehtiyac yox, ədalətsizlik hissi yaradır. Potensial bolluq çağında hələ də faktiki və həddindən artıq yoxsulluğun olması cinayət kimi görünür və hökumətə qanqsterlər məclisi kimi baxdıqda, əzab çəkən və düşünən insan onu devirmək hüququna inanır. Bütün sosial inqilabların əsas səbəbi budur. Köhnəlmiş bölgü sisteminə görə istehsalda ədalətli paydan məhrum olmaq quldurluqdan başqa bir şey deyil. Əgər oğru evinizə girib həyatınıza təhlükə törədirsə, onu qorumaq hüququnuz var

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

hətta öz vəsaiti hesabına. Çarəsiz adam siyasi sui-qəsdə də oxşar bucaq altında baxır və bir dəfə siyasətçidən onun sərvətində onun haqlı payı hesab etdiyi şey arasında ovçu kimi istifadə edənin maliyyəçi olduğunu başa düşdükdə, bankirlər tarixində baş vermiş ilk tənəzzülü gözləyə bilərik.

Faşist deyir: Niyə bu maliyyə anarxiyası problemini sosial anarxiya ilə həll edin? Niyə bunun əvəzinə iqtisadi yenidənqurma yolu ilə həll etməyək? Yoxsulluq və nəticədə inqilab sərvətin düzgün bölüşdürülməməsi, çürümüş maliyyə sistemi, maaşların kəsilməsi, qiymətlərin artması və ümumi həyat səviyyəsinin aşağı salınması nəticəsində yaranır; niyə o zaman milli sənayeləri təşkil eləməyək ki, onlar özlərini idarə edə bilsinlər, özünü ifadə edə bilsinlər və islahat aparsınlar? Bu, Dövlətin əməyə nəzarət etdiyi Sosializm deyil, çünki burada sənayeyə nəzarət əməyi yaradan və saxlayanlar tərəfindən təklif edilir. Bu, əslində siyasi demokratiyaların heç vaxt reallaşdırmağa cəhd etmədiyi kooperativ demokratiyanın ən təmiz formasıdır. Bu nəzarəti Faşist Korporativ Dövlət vasitəsi ilə qurmaq niyyətindədir. Sənayelər hər biri işəgötürənlər, işçilər və istehlakçılardan ibarət sənaye korporasiyası seçərək özünü idarə edən qruplara bölünəcək. Belə bir təşkilatda sinif döyüşü, tətillər və lokavtlar yer tapa bilməz. Məqsəd əmək haqqının artırılması üçün mübarizə aparmaq əvəzinə, elm və sənaye istehsalın güclərini artırdıqca həyat səviyyəsini yüksəltmək olacaq. Bu nə deməkdir? Bu istismar təşkilatla əvəzlənəcək və yeni bir ictimai qurum yaradılacaq.

Rifah bərqərar olduqdan sonra növbəti addım iqtisadi toza yeni həyat ruhunu üfürməkdir. İnsan qismən fiziki, qismən əxlaqi və qismən intellektual olduğu kimi, kişi cəmiyyəti də qismən iqtisadi, qismən mədəni və qismən siyasidir. Deməli, insanın özündə olduğu kimi, iqtisadi amilləri də orqan və üzvlər üzrə qruplaşdırmaq lazımdır; eyni zamanda mədəniyyət demək olar ki, tamamilə fərdlərin ixtiyarına verilməli və siyasi bütünlükdə hakimiyyətə sahib olmalıdır. Demək istədiyim odur ki, siyasətin əsas fəaliyyəti fərdlər və qruplar arasında münasibətləri tənzimləməkdən, onların təkbaşına idarə edə biləcəyi həmin orqan və əzalara, milli xidmətlərə rəhbərlik etməkdən ibarət olacaq.

Buradan belə nəticə çıxara bilərik: Fərdlərin şəxsi həyatı mümkün qədər azad olacaq; işçi qruplarının rifahının funksiyalarına görə təşkilatlanmasından asılı olacağını və bütövlükdə hökumətin yüksək intellektə, bilik və təcrübəyə malik insanlar tərəfindən həyata keçiriləcəyini. Başqa sözlə: mədəni həyat fərdi, iqtisadi kollektiv, siyasi isə direktiv və avtoritardır. Bu üç fəaliyyət qrupu - özünüifadə, qrup ifadəsi və milli ifadə birlikdə işlədikdə, mədəni iqtisadi və siyasi həyatın ən yüksək iqtisadiyyatı nəticələnəcəkdir. Bu iqtisadiyyat əsl azadlıqdır və narazılıqdan azad olmaq milli sülhün təməlidir.

İndi mən müharibə probleminin ikinci yarısına, yəni milli inqilablara qədər keçəcəyəm
xarici müharibələr və burada yenə də görürük ki, həqiqi sülh iqtisadi əsasda qurulmalıdır.

Bu gün bunun əsası nədir? Qızılın anarxiyası, mövcud beynəlxalq və milli pul sistemlərində əsas daşı. Qızıl qazanmaq və ya qızıl valyutaları yaratmaq üçün dövlətlərin aktiv “əlverişli” ticarət balansları olmalıdır. Buna müvəffəq olanlar ya “əlverişsiz” balansı olan xalqlardan qızıl çıxara bilər, ya da onları borc şəklindəki fərqi borc almağa məcbur edə bilər.Bu sualla bağlı bir yazıçının dediyi kimi: “Millətlər qarşılıqlı fayda üçün mal və xidmətlər üçün ticarət etmək əvəzinə, “əlverişli” qızıl balansını tapmaq üçün diş və pəncə ilə mübarizə aparmağa məcburdurlar. Uğurlu rəqiblərinin girovu olmaq kimi acınacaqlı vəziyyət”. Bu, müharibəyə aparan birbaşa yoldur, çünki artıq qeyd etdiyim kimi, imtina istisna olmaqla, yalnız müharibə bu köləliyi ləğv edə bilər.

Machine Translated by Google

Aydındır ki, bu problemin həlli var-dövlətin ölçülməsi kimi qızıldan imtina etmək və valyutanın küncə sıxışdırıla bilən bir əmtəəyə deyil, bazar dəyəri olan bütün əmtəələrə əsaslanaraq real sərvətə əsaslanmasıdır. O zaman ixracın pulu idxal hesabına ödənilməli olacaq, ya da onları alan millətə hədiyyə olacaq. Yuxarıdakı yazıçının dediyi kimi: Dövlətin subsidiya etdiyi ixrac bundan sonra məqsədsiz olacaq. Tariflər, idxalı istisna etdiyi qədər ixracı da o dərəcədə istisna edəcək. Mübadilələr dəyişməz şəkildə sabitlənəcək, möhtəkirləri aradan qaldıracaq və pul verənin qorxusu aradan qaldırılacaq.

Mən burada mövcud maliyyə anarxiyasının necə ləğv edilməsinin təfərrüatına girə bilmirəm; lakin aydındır ki, demokratik hökumətlərdə qızıl standart maliyyənin maraqları və qərəzləri üzərindəki güclərindən asılı olaraq, həll yolu fəlakətdən başqa bir şey ola bilməz. Baxın, bu ölkədə bu qədər mürəkkəb islahat aparmaq üçün hansı mexanizm var.
Baş nazir problemi Nazirlər Kabinetinə, Nazirlər Kabineti isə Parlament Partiyasına, İşçi Hökuməti hakimiyyətdə olarsa, Parlament Partiyası da Həmkarlar İttifaqı Konqresinə və İşçi Partiyasının Konfransına müraciət etməlidir, halbuki bütün bu məclislərin arxasında şəxsi maraqlar ipləri çəkir.

Faşist hökuməti zamanı ekspertlər sualı araşdırdıqdan sonra baş nazir “bəli” və ya “yox” deyəcək. “Bəli” olarsa, tədbir qanuna çevriləcək. Əgər başqa millətlər də maraqlı olsalar, faşistlərin rəhbərliyi altında olsalar, bu, çətin ki, baş verə bilməz, qərar mexanizminin eyni olması ilə sürətli razılaşma mümkün olur.

Mübahisə üçün razılaşdıq ki, müharibənin bu əsas səbəbi aradan qaldırıldıqda, biz bioloji səbəb adlandırıla bilən şeylə, yəni heç bir iqtisadi tənzimləmənin birbaşa təsir edə bilməyəcəyi həddən artıq əhali ilə qaldıq; çünki o, hökumətin nəzarətindən kənardadır.

Yüksək həyat səviyyəsinin mövcud olduğu ölkələrdə bu problem avtomatik olaraq doğum səviyyəsinin azalması ilə həll olunur. Amma aşağı standartın hökm sürdüyü ölkələrdə, yəni sənaye sivilizasiyasının tam inkişaf etmədiyi ölkələrdə uzun illər doğum nisbətinin artması gözlənilə bilər. Dünya statistikasına müraciət etsək görərik ki, Qərbi Avropada əhalinin artımı azalsa da, Şərqdə azalmır, Rusiyada və Asiyanın geniş ərazilərində yüz milyonlarla insan üçün yer var. Əgər Asiya hazırda Rusiyada qurulan xətt üzrə sənayeləşərsə, bu yüz milyonlarla insanın doğulacağına və həddindən artıq əhalinin qərbə doğru genişlənməyə məcbur edəcəyi bir vaxtın gələcəyinə şübhə ola bilməz. Bu nə deməkdir? Asiya və Avropa arasında qitələrarası müharibədən başqa heç nə yoxdur. Bu müharibəyə hazırlaşmaq üçün Avropa dövlətləri bağırsaq çəkişmələrini dayandırmalı, birləşməli və iqtisadi və maliyyə narazılıqları onları ayırdıqca heç vaxt birləşməməlidirlər. Əgər Şərqi Avropa xalqları öz sərhədləri daxilində artan əhali üçün yer tapa bilmirlərsə, onda iki pislik arasında seçim etmək daha azdır, onların genişlənməsi qərbə deyil, şərqə doğru olmalıdır. Belə bir genişlənmə nəinki əhalinin ən az müqaviməti xətti boyunca davam edəcək, həm də Qərb sivilizasiyasını təhdid edə biləcək ən böyük müharibə təhlükəsinə doğru və ondan uzaqlaşmayacaq.

Gələcək imkanlara bu qısa ekskursiyadan biz görürük və mən qəti hesab edirəm ki, müharibə problemini sülh paktları və sözlü konvensiyalarla həll etmək olmaz. Bu, real və aktiv problemdir, onun bir hissəsini təşkilatla, bir hissəsini isə yalnız birləşmiş və hərbi cəhətdən güclü Avropa qoruya bilər.

Faşizmin bu ölkədə qüdrət qazandığı halda belə, Avropanın müqəddəratını təkbaşına idarə etməsi mümkün olmadığı üçün qarşımızda duran ən mühüm hərbi problem imperiyamızın təhlükəsizliyi və müdafiəsidir. Budur, biz öz zəminimizdəyik və müəyyən yaxşılıqlar daxilindəyik.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

müəyyən edilmiş limitlər istədiyimiz kimi qura bilər. Bu liderlik və fəaliyyət deməkdir.

Çünki sivil ölkədə bütün hərbi gücün maddi əsasını iqtisadi sərvət təşkil edir, İmperiya təhlükəsizliyində birinci problem İmperiyanın inkişafıdır. Bununla belə, demək olar ki, Dominionlar bugünkü muxtar özünü idarə edən millətlər olduğundan, hər hansı bir Ev Hökumətinin, Faşistin və ya digərinin bu vəzifəni yerinə yetirməsi mümkün deyil. Əgər məcburiyyət nəzərdə tutulursa, faşist ürəkdən razıdır. Lakin onun üçün məcburiyyət tamamilə gərəksizdir, çünki realist olduğu üçün o hesab edir ki, inkişaf əməkdaşlıqdan asılı olduğu üçün, öz növbəsində əməkdaşlıq şəxsi maraqlar üzərində qurulmalıdır.

Qan qardaşlığından və ənənəvi bağlardan danışmağın heç bir faydası yoxdur, çünki bunlar qəbul edilmiş faktlardır və onların bağlayıcı gücünə heç kim şübhə etmir; Bundan əlavə, onlar maddi sferanın xaricində dayanırlar və buna görə də iqtisadi məsələyə girmirlər. Əsl faydası odur ki, müstəqil İmperatorluq təkcə daha çiçəklənən İmperatorluq deyil, həm də daha etibarlı bir İmperiya deməkdir, çünki xalqlar birliyində o qədər güclü bir sülh aləti meydana gətirəcək ki, müharibəni faktiki olaraq qadağan edəcək. Siyasi nəzarətdən kənarda olan, həddindən artıq əhalidən qaynaqlanan müharibələr istisna olmaqla, müstəqil İmperiya üçün zərərlidir. Nəticə etibarı ilə dünyada sülhün qorunması imperiyanın xeyrinədir. Ona görə də onun bütün hissələrinin iqtisadi əməkdaşlıq etməsi onun xeyrinədir. Bu, xarici investisiyaların itirilməsi demək ola bilər; lakin qısa müddətdə bu itki daim artan rifah hesabına tam ödəniləcəkdir.

Bu rifahı qorumaq bizi birbaşa müdafiə probleminə gətirir. Müdafiə gücü haradadır? Birincisi Britaniya Hərbi Dəniz Qüvvələrində, çünki uzun illər Dominionlar güclü döyüş donanmaları qurmaq və saxlamaq iqtidarında olmayacaqlar. İkincisi, Hərbi Hava Qüvvələrində və Orduda.

Bu müdafiə vasitələrinin üçüncüsünə gəlincə, müasir, yəni mexanikləşdirilmiş ordular bizim tələb etdiyimiz növdür, eyni xərc problemi müasir donanmaların qurulmasında dominionların qarşısında özünü göstərəcək. Ancaq ikinciyə, Hərbi Hava Qüvvələrinə gəldikdə, tamamilə başqa bir hekayə baş verir, çünki geniş əraziləri əhatə edən Dominionlar mülki təyyarələrin təbii yetişdirmə meydançalarıdır, mülki təyyarələr isə hərbi hava gücünün əsasıdır.

Buna görə də problem öz-özünə həll olunur: Böyük Britaniya ilk növbədə öz hava hücumundan müdafiəsinə cavabdeh olmalıdır, sonra isə bütün dəniz kommunikasiyalarına və müharibə zamanı imperiya yanğınsöndürmə briqadasının xəttində fəaliyyət göstərəcək kiçik, lakin güclü mexanikləşdirilmiş Ordunun saxlanmasına imperial olaraq cavabdeh olmalıdır. Dominionlar öz növbəsində öz hava müdafiəsinə cavabdeh olmalı və nəticədə güclü və səmərəli hava qüvvələri yaratmalıdırlar.

Bu cür qüvvələr verildikdə, problem əməkdaşlıqdan birinə çevrilir və onun həllində iki əsas amil var: məqsədinə görə bizim mövcud müdafiə olunan yanacaqdoldurma stansiyaları şəbəkəmizə oxşar müdafiə olunan desant meydançaları şəbəkəsinin yaradılması və İmperiya xalqlarına hava hücumundan müdafiə və hava qüvvələrinin inkişafı ilə bağlı məsləhətlər verə bilən İmperator Hava Şurasının yaradılması.

Baxmayaraq ki, İmperiyamız dözmək istəyirsə, bu, bizim ən həyati problemimizdir, bizim ən təcili məsələmiz Döyüş Xidmətlərimizi yenidən təşkil etmək və yenidən silahlandırmaqdır. Müharibənin bitməsindən bəri bir-birinin ardınca diz çökmüş hökumətlər onları iktidarsızlıq vəziyyətinə saldı. İki gücə malik dəniz standartımız tərk edildi və bu gün kreyserlər, esmineslər və sualtı qayıqlarla təhlükəli dərəcədə çatışmazıq. Bu sonuncu qeyd edilən silaha gəlincə, biz indi Fransanın mərhəmətindəyik. Ordumuzun ölçüsü və effektivliyi azaldı və at ətinin olmaması bizi qismən motorlu sürməyə məcbur etsə də, çoxlu arxaik beyinlər orduda belə yararsız bir kütləni saxladı.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

piyadalar ki, bu, həddindən artıq bahalı polis qüvvəsindən başqa bir şey deyil. Bu arada Kral Hərbi Hava Qüvvələri dünya hava qüvvələri arasında birinci yerdən altıncı yerə enib.

Faşistdə bunların heç biri olmayacaq. O, güc standartları və emosional məhdudiyyətlərlə maraqlanmır. O, realistdir və deyir: "Əgər mən qızıl mədən düşərgəsində yaşasam və məcbur olsam, belimdə silah gəzdirmək niyyətindəyəm".

Onun fikirləri belədir:

Qorumaq üçün minlərlə mil dəniz yollarımız var və onları ən çox ehtimal edilən hücumlardan deyil, hamısından müdafiə etmək üçün bu məqsəd üçün hər cür adekvat Hərbi Dəniz Qüvvələrinə ehtiyacımız var.

Bizim on doqquzuncu əsr Ordumuz var; əvəzində 20-ci əsr olmalıdır. Tonlarla insan əti ilə ölçülən bir Ordu deyil, mexaniki zərbə gücü ilə ölçülür: bir neçə kişi və daha çox maşın, çünki bu, əzələ dövrü deyil, maşın dövrüdür.

Biz istəyirik və olacaq Hərbi Hava Qüvvələri o qədər güclü olmaqla bizi müdafiə edə bilsinlər
Effektiv məsafədə olan düşmən bizə hücum etməzdən əvvəl dəfələrlə düşünəcək.

Nəhayət, biz strateji Müdafiə Nazirliyi istəyirik ki, bu üç Xidməti birləşmiş xidmət kimi planlaşdıra və planlaşdıra bilsin. Yəni, biz sülh şəraitində müdafiə avtokratiyasını istəyirik, çünki bilirik ki, müharibədə avtokratiyadan başqa heç nə strategiyanı təkbaşına yönləndirə bilməz və ya edə bilməz.

Əgər başqa millətlər bəyan etsələr ki, bu bizim müharibədən sığortamızdır və müharibədə bizim qələbə zəmanətimiz militaristdir, qoy bunu etsinlər. Biz silahlanma yarışına can atmasaq da, növbəti dəfə hücuma məruz qaldıqda özümüzü elə bir vəziyyətdə tapmaq niyyətində deyilik ki, düşmənimizin silahlarından qaçmağa məcbur olaq. Biz faktlara kor-koranə göz qırpmaq əvəzinə açıq və açıq şəkildə üzləşməyi üstün tuturuq.

Düşünürəm ki, indi mən müharibə və onun hazırlanması ilə bağlı qarşımızda duran daha mühüm problemləri əhatə etdim və açıq şəkildə bildirdim ki, faşistlərin dünyagörüşü ilə əksər insanların dünyagörüşü arasında fərq ondadır: onlar müharibəni istənilən şəraitdə qaçılmaz və ya qarşısını almaq olar, sülh şərtlərinə görə isə o, müharibəni zəruri və ya lazımsız hesab edir. Əslində bu fərq kimyagəri elm adamından ayıran fərqlə eynidir.

Müharibə reallıqdır və ona belə yanaşmaq lazımdır. Son müharibədən sonra insanların atmosferi dəyişmək üçün idealizmə üz tutması başa düşüləndir. Həm də başa düşüləndir ki, xalqın rəyi əsasında üzən bütün hökumətlər öz təbiətlərinə görə problemli sulara neft atmağa məcburdurlar. Bunlar ziddiyyət təşkil edə bilməyən faktlardır; lakin bu o demək deyil ki, onlar dəyişdirilə bilməyən faktlardır. Baxmayaraq ki, faşist müharibə istəmir, çünki müharibə sülh narazılığının ölçüsüdür və buna görə də hökumətin uğursuzluğunun ölçüsüdür, o, digər ifrata tələsmir və siyasi hokus-pokus və legerdemain-ə güvənir.

Bundan əlavə, o, indiki dövrün döyüşkən olduğuna inanmır və hesab edir ki, bu inamı hökumətlərin müharibə haqqında danışmağı heç vaxt dayandırmaması sübut edir. Bu necədir? Çünki milli həyatda yalnız iki böyük problem kateqoriyası var: biri daxili, digəri isə xarici – daxili və xarici işlərdir. İnsanların birincini araşdırmasını istəmirsinizsə, onların diqqətini ikinciyə yönəldin. Hər bir sehrbaz üçün ümumi olan bu hiylə demokratik siyasətin əsas mənbəyidir.

O hesab edir ki, müharibə problemi emosional deyil, elmidir: onun səbəblərini kəşf edin, virusu təcrid edin və jabber və çənənin yerinə antitoksin yetişdirin. İndiki kimi və o

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Faşist hesab edir ki, bir müddət ümumdünya yüksək həyat səviyyəsindən kənar heç bir şey həddindən artıq əhalidən qaynaqlanan müharibələri aradan qaldırmayacaq və buna görə də silahlı qüvvələrə ehtiyac duyulacağını və nəticədə səmərəli olanların köhnəlmiş qüvvələrdən daha faydalı və qənaətcil olacağını düşünür. Baxmayaraq ki, bir insan adət-ənənələrdən təsirlənir və erkək ənənələr müharibədə ən yüksək dəyərə malikdir, silahlar açıq şəkildə ola bilməz. Buna görə də faşist hissləri top güllələri ilə qarışdırmır.

Vahid Avropa böyük bir ideal olsa da, faşistlər Faşistlərin nəzarəti altında alqışlayır və mümkün olduğuna inanırlar, çünki bütün hökumətlər daha sonra mütəşəkkil bir sistem vasitəsilə bir-biri ilə rəftar edəcəklər, bu gün ən böyük həqiqət budur ki, dünyada yeganə həqiqi millətlər liqası Britaniya İmperiyasıdır. Beləliklə, yaradıcı sülhə gedən yolda əsl başlanğıc nöqtəmiz budur. Yer kürəsinin təxminən dörddə birini əhatə edən və onun sakinlərinin dörddə birini əhatə edən başlanğıc nöqtəsi. Sülh bizim əlimizdədir, əgər biz onu real şəkildə qavraya bilsək. Biz xalq olaraq əsrlər boyu zəhmət çəkdikdən sonra indi yürüş cərgəsindən kənara çıxıb, başıboş bir sürüyə çevriləcəyik? Faşist “Xeyr” cavabını verir; ona görə də onun şüarı “İrəli”dir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Oswald Mosley, Faşizmdə İrəli

FASCIST Təbliğatı Milli həyatımızın ayrılmaz hissəsi kimi yaradılmışdır. İki illik iş və fədakarlıq onların mükafatı olaraq bu Hərəkatın xalq tərəfindən vətənpərvər, inqilabçı və mahiyyətcə Britaniya gücü kimi tanınmasını gətirdi.

İngilis işçisi nəhayət ki, təbii vətən sevgisini öz sevgisi ilə eyniləşdirməyə imkan tapdı
onun şəraitinin əsaslı surətdə yaxşılaşdırılması üçün ədalətli və zəruri istək.

Əvvəllər milyonlarla xalqını sıxışdıran səfalət və yoxsulluq haqqında düşünməyən imperialist anlaya bildi ki, bu müasir elm dövründə işsizlik və yoxsulluq üçün nə bəhanə, nə də yüngülləşdirmə ola bilməz.

Hərəkatımızın həyatının üçüncü ili təbliğatda misilsiz qələbələr qazandı; lakin onun ən böyük nailiyyəti elmi və hərtərəfli etibarlı təşkilatın yaradılmasıdır ki, onsuz heç bir təbliğat davamlı dəyərli nəticələr verə bilməz.

Bütövlükdə Hərəkatın üzvi strukturu hazırda Parlament ərazisinə uyğun olaraq təşkil edilmə prosesində olan 500-ə yaxın Rayon Birliyindən ibarətdir və hamısı Qaraköynək fəaliyyətinə əsaslanan təşkilat tərəfindən əlaqələndirilir və birləşdirilir. Bu tamamilə etibarlı maşının qurulması həqiqətən də daha diqqətəlayiqdir, çünki o, Hərəkatın enerjisini təbliğata xələl gətirəcək qədər udmamışdır. Əksinə, müasir Britaniya tarixinin ən böyük iki təbliğat əməliyyatının uğuruna böyük töhfə verdi. İndi məşhur olan "İngiltərənin işinə fikir verin" kampaniyası xalqın etirazını mənasız bir müharibəyə oyatdı və bu, siyasətçilər bizim təbliğat gücümüzdən xəbərsiz olaraq ilk növbədə hərbi və dəniz gücündən istifadə edə bilməyən hərbi və dəniz qüvvələrinin istifadəsini düşündükləri zaman qəbul etdikləri fantastik və təmkinli münasibətdən uzaqlaşdıqları üçün gündən-günə daha çox təqdir olunur.

bizi narahat etsin.

İkinci böyük əməliyyat "Növbəti dəfə faşizm" devizi ilə yadda qalacaq.
Son seçki kampaniyası boyunca bizim Hərəkat köhnə partiyalardan hər hansı birinin təşkil edə bildiyi sayda toplantılar keçirdi. Bizim görüşlərimiz ümumiyyətlə dolu idi, onlarınki çox vaxt boş olurdu. Bizim görüşlərimiz, demək olar ki, istisnasız olaraq, dinc və nizamlı keçdi; onlarınki çox vaxt xuliqanlıq və zorakılıq səhnələri ilə səciyyələnirdi ki, buna heç bir faşist yığıncağında icazə verilməzdi. Tədbirdə biz söz azadlığını qorumuşuq; bunu inkar etməyə çalışıblar və özləri də itiriblər.

Yığıncaqlarımızda seçki mübarizəsinin ortasında çoxlu sayda yeni çağırışçı iştirak edirdi.
Biz inandıq ki, maraqla eşidilsin; ki, biz tanıdığımız şərq alt adamları tərəfindən susdurulmayaq; lakin xalq kütlələrinin məhz bizim namizəd irəli sürməkdən imtina etdiyimiz bir vaxtda sıralarımıza qoşulması onun darmadağın edilmiş və parçalanmış cəbhəsi boyu düşmənə lazım olan yüksək texniki vasitələrlə hücum edə bildiyimiz vaxta qədər seçki yarışından çəkinmək müdrikliyinə verilə biləcək ən yüksək qiymətdir.

Beləliklə, 1935-ci il başa çatdıqda, biz təbliğat və təşkilatçılıqda eyni uğurları düşünə bilərik. Tapşırığımız tamamlanana qədər heç vaxt xoşbəxt ola bilməsək, hamımız gördüyümüz hər saat işimizlə, ******ebook converter DEMO Watermarks****** üçün etdiyimiz hər kiçik fədakarlıqla fəxr edə bilərik.

Machine Translated by Google

Millətçilikdə nəcib olan hər şeyi Sosializmdə faydalı olan hər şeyi birləşdirərək xalqımızı xilas edin.

Geriyə nəzər saldıqda, üstəlik etiraf etmək lazımdır ki, yəhudilərin hücumuna qarşı müqavimətimiz lazımlı olduğu qədər də qələbə çalmışdır. Yəhudilər Britaniya Hərəkatını tək Britaniya üçün işləmək, düşünmək və hiss etmək üçün əziyyət çəkməyəcəkdilər, çünki Lideri Avropanı kommunizmdən xilas etmiş böyük bir xalqla bizi fəlakətli çəkişmələrə sürükləyəcəkdilər, onlar Britaniyada təkbaşına antisemitizm duyğusunu oyatdıqları üçün özlərini durmadan azalan müdafiəyə atılmış vəziyyətdə tapdılar. Qürurla düşünə bilərik ki, Hərəkatımız beynəlxalq yəhudi maliyyəsi və yəhudi bolşevizmi təhlükəsinə qarşı çıxmaq cəsarətinə malik olmasaydı, nəinki xalqın etimadını doğrulda bilməyəcəkdi, həm də odundan möhkəmlənmiş polad bir şey kimi çıxdığı həlledici sınaqdan yayınmış olardı.

Biz bu cür sınaqlara sevinirik, çünki yalnız onlar bizim üzvlüyümüzün möhkəm, həqiqi və faşist mübarizəsi "dözüm etmək gücü" ilə doğurduğu yüksək insan keyfiyyətinin əla təzahüründə qurban verməyə hazır olmasını təmin edə bilərlər.

Qarşıdan gələn ildə bütün səylər ikiqat artırılmalı və hər bir uğur rekordu qırılmalıdır. İndi biz özümüzü növbəti seçkilər üçün mübarizəyə cəlb etmişik; və bu öhdəlik bir neçə yüz seçki dairəsində köhnə Partiyalardan üstün olan seçki təşkilatlarının formalaşdırılması üzrə böyük iş ilə yerinə yetiriləcəkdir. Tapşırıq çətindir; lakin bizim aktiv üzvlüyüm köhnə Tərəflərdən hər hansı birinin üzvlüyünü xeyli üstələyir.

Miladdan bir qədər əvvəl başa çatan üç həftəlik tur Britaniyada heç bir qüvvənin təqlid edə bilməyəcəyi həm şəxsi heyəti, həm də ruhu üzə çıxardı. Hər rayondan olan məmurlar hər axşam və bir çox günortalar Ərazi konfranslarına toplaşırdılar. Onlar öz ərazilərində rəhbərlik etdikləri xarakterik Britaniya kişiliyinin layiqli nümayəndələri idilər. Qadın zabitlər də əsl İngilis qadınlığı Hərəkatımızın getdikcə artan gücünü təmsil edirdi. Köhnə Tərəflərin qısa, qeyri-müəyyən və jejune illik konfranslarında qeyri-mümkün təfərrüatlara diqqətlə yanaşılmaqla yerli təşkilatlanma və siyasət problemləri araşdırılırdı. Qarşıdan gələn il üçün milli planlar tam və səmimi şəkildə müzakirə edildi və bütün torpaq boyu və genişliyi ruhlandırıcı ümumbəşəri ruh yüksəkliyi ilə qarşılandı. Hər şeydən əvvəl, faşist qardaşlığının ilk dövrlərini parlaq şəkildə səciyyələndirən Hərəkatın indiki böyük inkişafında belə, bu yaxın şəxsi əlaqə və əlaqələr qorunub saxlanılmışdır.

Faşist gücünün yeni ili qarşımızdadır. Yəhudi Beynəlxalq Maliyyəsinin birgə qüvvəsini və əmr etdiyi təbliğat resurslarını lağa qoymağa kifayət qədər cəsarətli olan Hərəkat; "Vəzifəli gücə, Qırmızı Cəbhəyə və Kütləvi Reaksiya Sıralarına" uğurla meydan oxuyan Hərəkat artıq müdafiə ilə kifayətlənə bilməz. Yolumuza qoyulan böyük maneələri dəf edərək, indi öz qələbəmiz üçün çalışmalıyıq. Bu fəthin miqyası və sürəti hər bir üzvün aramsız və məqsədyönlü səylərindən asılı olmalıdır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Dr Robert Ley tərəfindən Sevinclə Güc

THE Milli Sosialist Gücü Sevinc Yoluyla Təşkilatı Liderimiz Adolf Hitlerin əmri ilə yaradıldı. O, bir gün məni yanına çağırıb dedi: "Mən istəyirəm ki, alman fəhləsinin kifayət qədər istirahəti və bayramı olsun ki, millətin əsəbləri sağlam olsun, çünki xalqın əsəbləri pozulsa, ən böyük dahi dövlətçiliklə belə, heç nəyə nail olmaq mümkün deyil". Rəhbərin bu əmrini yerinə yetirmək mənim borcum oldu və 1933-cü ilin noyabrında " Sevincdən keçən güc" əsəri yarandı. Çoxları, hətta ən yaxın həmkarlarım arasında da, mənim nəyi hədəf aldığımı və Liderin niyyətinin nə olduğunu hələ başa düşmədilər. Çoxları düşünürdü ki, bu, işçinin gözünə toz atmaq və onun sosial ədalətə olan qanuni istəyini yayındırmaq üçün bir vasitədir. Digərləri bunda yenidən yeni ofislərin yaradılması üçün yeni fəaliyyət sahəsi gördülər. Bu gün bütün Almaniyanı bürüyən və artıq öz ölkəmizin hüdudlarından kənarda dünyaya yayılan möhtəşəm təşəbbüsü o zamanlar yalnız çox az adam tanıdı. Çoxlarının güldüyü, başqalarının xor gördüyü, opponentlər tərəfindən təhqir və sui-istifadəyə büründüyü, hətta ən yaxın dostlarımız tərəfindən də yalnız narahatlıq və incikliklə baxılan bir fikrin iki ildən az bir müddətdə xalqın ürəyincə olmasını və xalqın özü tərəfindən həyata keçirilməsini əks etdirəndə möcüzə kimi görünür.

Nəzərdə tutduğumuz obyektin təsviri olaraq, ad tamamilə doğrudur: Sevinclə Milli Sosialist Birliyinin Gücü. Hər bir fərdi sözün əhəmiyyətini diqqətlə nəzərdən keçirmək lazımdır: Milli Sosialist İcması. İcma onun bünövrəsidir və burada bir daha aydın ifadə olunur ki, təkcə icma sevincin tədarükçüsü olmağa qadir və bacarıqlıdır. Bunda biz Nasional Sosialistlər bir daha aydın görürük ki, mədəniyyət və incəsənət millət və irq icması ilə bağlıdır və boşluqda təcrid olunmuş bir mövcud ola bilməz. Sevinc vasitəsilə güc mənə bunu "İşdən Sonra" adlandırmağı məsləhət gördülər. Amma mən heç vaxt təqlidin tərəfdarı olmamışam, həmişə özümün nəyisə yaratmağın mümkün olub-olmadığını görməyə üstünlük vermişəm.

Gənc İtaliyanın "Dopolavoro"su, şübhəsiz ki, böyük nəticələr göstərə bilər; şübhəsiz ki, böyük nailiyyətdir. Lakin bu, bizim nəzərimizdə olan obyektlə dəqiq üst-üstə düşmür. Bu, bizim istəyimizi və Rəhbərin buyurduqlarını çatdırmayan neytral ifadədir. Rəhbər dedi: "Mən güclü xalqa sahib olmaq istəyirəm: görün, rasionallaşmanın və hadisələrin bütün tendensiyası hər halda mənasızlaşdırdığı iş tempi bu adamların aldıqları istirahət və bayramlarla tarazlaşdırılır və insanların əsəbləri pozulmur". Rəhbərin əmri millətə güc vermək idi və eyni zamanda bu gücün necə əldə olunacağını göstərdi: istirahətlə, bayramlarla, sevinclə.

Sevinc vasitəsilə güc, bəlkə də Milli Sosializmin bütün obyektinin ən qısa və ən qısa ifadəsidir. Bu, nasional-sosializmin Almaniyaya bəxş etdiyi həyata baxışın təcəssümüdür; içimizdə çırpınan həyata müsbət münasibəti ifadə edir və ötən əsrdə xalqımıza hakim olan həyatı inkarı əvəz edir. Çünki keçmişdə həyatın hər yerində gördüyümüz, yoxa çıxan bütün partiyalarımızı xarakterizə edən şey həyatın inkarı idi!

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Biz nasional-sosialistlər həyatı yer üzündəki göz yaşları vadisində səyahət, daha yaxşı bir kənara daimi hazırlıq kimi düşünmək istəmirik. Biz həyatı, xüsusən də ən kasıb alman soydaşlarımızın həyatını bacardığımız qədər gözəl və parlaq etmək istəyirik. İnanırıq ki, bu həyatımız yaşamağa layiqdir; və biz inanırıq ki, Rəbbimiz Allah bizim həyatımızın çoxluğunu yenidən əbədi məhvə və məhvə atmaq üçün yaratmayıb. Həyatları və işləri ilə bu dünyada yerinə yetirmək üçün müqəddəs bir missiya olduğuna inananlar, bu inamla dolu olanların hamısı öz ürəklərində Nasional Sosialistlərdir.

Ona görə də mübarizə üçün güc istəyirik. Həyatımız cənnət sərvətləri ilə dolu deyil; bizim üçün əsas olan mübarizədir. Həyat mübarizədir, mübarizə isə yaşamaqdır. Əbədi tənbəllikdə bəzilərinin öz kefini gözlədiyi, digərlərinin isə əbədi olaraq lənətləndiyi heç bir nöqtə bilmirik. Bütün əbədiyyətdə biz yalnız inancımızın və həyatımızın ifadəsi kimi mübarizəni bilirik. Və bu mübarizə üçün biz xalqımıza daim yeni güc bəxş etməyə çalışırıq.

İş həqiqətən də mübarizənin başqa bir ifadəsidir. İstər fəhlə, istər kəndli, istər rəssam, istər alim, istərsə də hərbçi olsun, hər bir soydaşımız hər an xalqının və özünün varlığı uğrunda bu mübarizənin içərisindədir. Və bu mübarizə əsəbləri, mahiyyəti tükətdiyi üçün insanın bu mübarizə üçün vasitələrə ehtiyacı var, ona görə də bu vasitələrin doldurulması və gücünün yenilənməsi. Deməli, istirahət və bayramlar bizim üçün daxili zərurətdir.

Bir müddət əvvəl sosial iqtisadiyyat fakültəsinin böyük bir xarici tələbəsi məndən soruşdu: "Bayramlarla bağlı məsələyə münasibətiniz necədir? Almaniyada tətillərin miqdarını qanunla müəyyən edəcəksiniz, eyni zamanda ödəniş dərəcəsini qanunla tənzimləyəcəksinizmi?" Mən cavab verdim: Biz bayramların ümumi tətbiqinə sadəcə dözməyəcəyik, həm də onları qanuni olaraq məcburi edəcəyik, çünki bu, bizim tələblərimizdən biridir". "Amma məni bağışlayın," dedi, "hər ölkədə işəgötürənlər işçilərinə qarşı mübarizə aparırlar, amma siz Almaniyada belə deyirsiniz ki, hətta işəgötürənlər də tədricən bu bayramları tələb etməyə gələcəklər?" "Bəli, tətil və istirahətin ən güclü çempionlarının işçilər deyil, işəgötürənlər olacağı vaxt uzaqda ola bilməz."

Milli Sosializm ağlın ağılsızlıq üzərində qələbəsidir və yalnız ağlabatandır ki, yorğun və yıxılmış insan gələcək işini daha yaxşı yerinə yetirə bilməsi üçün özünü yenidən yaratsın. Bu o deməkdir ki, bayramlar sağlam, ağlabatan sağlam düşüncə tələbinə çevrilir. Biz bayramları təəssüflə deyil, xalqımızın istehsal gücünü daha da artıracağını nəzərə alaraq tələb edirik. İşəgötürənin onun yanında yorğun və bitkin bir insanın işləməsində heç bir üstünlük yoxdur; belə bir adam sadəcə olaraq enerji sərf edir, maşınlar işləməyə davam edir, güc sərf edir, pul xərcləyir və köhnəlir. İnsan da məhsuldar olmağı dayandırır ki, işəgötürən ikiqat itki ilə üzləşir: o, nəinki aşağı məhsuldarlığa görə əmək haqqı ödəyir, həm də istismar olunmamış maşının enerji və gücünü ödəyir. Digər tərəfdən, əgər kişi təzədirsə, işəgötürən ödədiyi tətil günlərində yaranan fərqi asanlıqla qaytarır. Və işəgötürən görəcək ki, onun balansı debet olmayacaq, əksinə, kredit tərəfində yaxşılaşma göstərəcək; o görəcək ki, fəhlə kimi özü də qazanacaq.

Həqiqətən Milli Sosializm üçün xarakterikdir ki, o, yalnız bir tərəfin xeyrinə heç nə etmir. Əgər biz yalnız işçiyə kömək edəcək və eyni zamanda işəgötürənə zərər verəcək hər hansı bir iş görsək, bunun bütövlükdə xalqa heç bir faydası olmaz; bir şey bütövlükdə alman xalqı üçün faydalıdırsa, fərd üçün yaxşıdır və alman xalqı üçün kişilərin istirahət və tətil keçirməsi yaxşıdır. Çox vaxt bizim təcrübəmiz olub və bu gün də belədir, bir adamın dediyini eşitmək: "Səkkiz gün istirahət etmək istərdim; pulumu ver; amma istirahət üçün getmək istəmirəm, evdə dayanacağam. Xeyr, bu səhvdir; bu olardı.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

pul atmaq; çünki insan evdə istirahət tapa bilməz. İşin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, o, hərdən yalnız sıxıntı və ehtiyac gördüyü çardaqdan çıxarılıb dənizə, ya dağlara, ya da Reyn çayına göndəriləcək və səkkiz gün ərzində gündəlik iş dünyasını unutmağı öyrənəcək. Marksistlərin təbliğ etdikləri kifayət deyil: “Biz bayramlar istəyirik”; bayramlarla bir şey etmək lazımdır - bu, Sevinc vasitəsilə Gücdür.

Birinci ilin sonunda deyə bildim ki, Sevinclə Güc Almaniyanı tələsik fəth etdi. Bu gün nailiyyətlərimiz o qədər böyükdür ki, xarici dövlətlər də onlara diqqət yetirirlər. Almaniyanın tərəfdarı və ya əleyhinə olmasından asılı olmayaraq, xaricdə hamı indiyə qədər qeyri-mümkün hesab edilən, dünyada hər bir sosialistin uzun illər arzusu olan bir şeyi mümkün edən gənc təşkilatımızı maraqla izləyir. Ümid edirik ki, dünyanı Yeni Almaniya haqqında pis niyyətli Mətbuatın tez-tez inandıracağından fərqli bir şəkildə düşünməyə vadar edəcəyik.

Məsələn, “Diario da Manha” dünya rəyinin artan rəğbətinə misal olaraq verir; 12 oktyabr 1935-ci il tarixli bir nömrədə Sevinclə Güc dəniz səyahəti ilə bağlı bunları oxuyuruq: "Bu, Almaniyanın Adolf Hitler ətrafında qruplaşan xalqının möhkəm və nizam-intizamlı iradəsi ilə həyata keçirməyə hazırlaşdığı inqilabdır. Onun nəticələri və yekun nəticələri nə olacaq? Onları təxmin etmək hələ tezdir; yeni həyat konsepsiyalarının yaradılması və dövrümüzün ən həll olunmamış problemlərinin həlli. Norveç qəzeti Karmoy Posten, 27 sentyabr 1935-ci il tarixli, bir norveçli və cənab Rabinowitz arasında Sevinc vasitəsilə Güc səyahətlərinin dəyəri haqqında maraqlı bir müzakirə dərc edir . Norveçli dəniz səyahətləri ilə bağlı bizə verdiyiniz eskizlərə istinad edərək yazır: “... gəmidə həyat belə bir tur zamanı olmalıdır, yer az və hər cəhətdən dar olmalıdır, qeyd etmək istərdim ki, onlardan birində şəxsən iştirak etmişəm və bunun cəfəngiyyat olduğunu bilirəm.

· Şübhəsiz ki, siz heç vaxt Strength Through Joy gəmisinin göyərtəsində olmamısınız . İstədiyiniz demokratik ölkə ilə fəxr edə bilərsiniz bütün ədalət hissini aşır. Sevinc vasitəsilə ·
güc təşkilatı .”

Mən xaricdən gələn oxşar dostluq mətbuat bəyanatlarının siyahısını qeyri-müəyyən müddətə uzada bilərdim; lakin bizim təşkilatımızla ciddi maraqlananların hamısının mülahizələrindən bir şey aydın olur ki, Sevinc vasitəsilə Güc ideyası digər ölkələrdə də mübahisəsiz əldə etdiyi nailiyyətlər əsasında möhkəmlənir.

Ona görə də başqa ölkələrə səyahət etməkdə haqlı idik. Başladığımız yolda irəli gedəcəyik və bu ilin mart ayında Atlantik üzərindən Lissabon və Madeyraya Güclə Sevinc donanmamızla səyahət edəcəyik. Bundan əlavə, 1936-cı ildən etibarən hər yaz və payızda cənuba səyahətlər edəcəyik. Portuqaliyaya ilk Atlantik keçidlərimiz zamanı əldə etdiyimiz təcrübə o qədər əlverişli oldu ki, biz bu səyahətlərin yuxarıda qeyd olunan inkişafı ilə bağlı qərar verdik. Heç kim yeni Almaniyanı Güclə Sevinclə səyahət edən Alman işçisindən daha yaxşı təmsil edə bilməz .

Bundan əlavə, biz bu il bir sıra böyük xüsusi layihələr həyata keçirəcəyik. 1934-cü və 1935-ci illərin beş milyonluq “Sevinclə Güc” tətilçilərinin əslində hara səyahət etdiyinə nəzər saldıqda məlum olur ki, bu beş milyondan üç milyondan çoxu ölkəmizin sərhədyanı rayonlarına gedib. Orada alman sosializminin canlı divarını tikdilər. Sərhəd bölgələrinin əhalisini Almaniyanın hər yerindən qardaş almanlar ziyarət edirdi. Sevincin gücü ilə səyahətləri şəxsi səyahətlərdən fərqləndirən böyük yoldaşlıq sərhəddəki bu qardaşlara yeni mənəvi dəstək verdi. ****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Biz bu metodik işi davam etdirəcəyik və onu xeyli genişləndirəcəyik. Bu məqsədə çatmaq üçün biz böyük bir işə başladıq və onsuz da aşağı olan Güc vasitəsilə Sevinc qiymətlərini daha 30 faiz azaltmaq niyyətindəyik. Bu təklif edildikdə, bir çox ekspertlər başlarını buladılar və bunun heç vaxt həyata keçirilə bilməyəcəyinə inandılar. İndi qısa müddət ərzində hazırlıqdan sonra deyə bilərəm ki, bu il 350 min istirahətçi üçün daha ucuz tariflər olacaq və bu, yaşayış yeri verənlərdən təsdiq edilmiş tariflərdən kənara çıxmağı tələb etmədən.

Bu o deməkdir ki, orta məsafələr üçün alman işçisi gediş haqqı, tam pansiyon və gecələmə və hər cür kollektiv fəaliyyət də daxil olmaqla 12-15 və ya 16 marka dəyərində bir həftəlik tətilə gedə bilər. Bu, iqtisadi vəziyyətlərinə görə indiyədək " Strength Through Joy" səfərində iştirak edə bilməyən işçilərin yeni hissələrini daxil etməyə imkan verəcək . Bu yeni kütlələr ən yaxşı tətil edənlər olacaqlar, çünki onlar ən xoşbəxt və ən məmnun olacaqlar. Onları eyni zamanda Milli Sosializmin onlara verə biləcəyi qayğıya ən çox ehtiyacı olan gözəl sərhəd torpaqlarına aparacağıq.

Vətənimizin hüdudlarından kənara çıxan Sevinclə Güc hərəkatının bütün fəaliyyətlərində biz xaricdəki alman qardaşlarımızı xatırlayırıq. Biz onları bizi başqa ölkələrlə birləşdirən canlı körpüyə çevirmək istəyirik və bizim tətil edənlər dostluq elçiləri olacaqlar ki, digər ölkələr Almaniyanı olduğu kimi görsünlər. Beləliklə, biz Almaniyaya xaricdə yaşayan qardaşlarımızı və onların övladlarını gətirəcəyik ki, onlar heç vaxt Almaniyaya səfər etməyi düşünə bilməyəcəklər. Biz Qış və ara mövsümdə Sevinclə Güc donanmamızdan istifadə edəcəyik və bu səyahətləri çox ucuz qiymətlərlə həyata keçirəcəyik. Bütün bu təşəbbüslərdə biz heç bir sənaye qurumu ilə rəqabət təklif etmirik, çünki bu səfərlərdə iştirak edəcək şəxslər bizim tərəfimizdən çox diqqətlə seçiləcək. Adamın Almaniyaya adi bir keçid üçün pulu varsa, adi yolla səyahət etsin.

Almaniyaya səfər etmək üçün yuxarıda qeyd olunan ucuz imkanları yalnız belə şanslı olmayanlar üçün təqdim edirik.

Səyahət və bayramlarla bağlı fikirlərimi yekunlaşdırmaq üçün bəzi dairələrdə mövcud olan kiçik bir narahatlığa toxunmaq istərdim. Bütövlükdə, hər kəs Sevinclə Güc ekspedisiyalarına, ev sahiblərinə, eləcə də tətil edənlərə həvəslə baxır. Hamısı, sübut olunduğu kimi, bir çox cəhətdən çox faydalı təsir göstərən qurum üçün təriflə doludur. Sadəcə bir tənqid var ki, hərdən eşidilir: deyirlər ki, tətil edənlərin böyük hissəsini bizsiz də tətilə gedə bilən insanlar təşkil edir. Amma bu etiraz əsassızdır. Əməkdaşlarım çoxlu sayda qatarın tərkibini araşdırıblar. Bu, hər bir iştirakçı ilə xüsusi təfərrüatlı sorğu vərəqəsi vasitəsilə həll olunduğundan, bu, asanlıqla mümkün idi. Dörd rayondan gələn bütün bayram qatarlarının tədqiqinin nəticəsi belə oldu: sərnişinlərin nə az, nə çox düz 50%-i sənayedə çalışan işçilər idi. Qalanları kiçik işçilər, müstəqil ticarətçilər, şəxsi imkanlı insanlar, liberal peşə sahibləri və s . Eyni qatarların tədqiqi göstərdi ki, bütün tətil edənlərin üçdə birinin aylıq gəliri 100 Markdan azdır. Digər üçdə biri isə aylıq 100 ilə 150 Mark arasında qazanırdı. Qalanların gəlirləri daha yüksək idi, lakin orta hesabla ayda 150 ilə 250 Mark arasında idi. Yalnız 6% 250 Markdan çox qazandı. Bu kateqoriyada biz çoxlu ailələri olan evli cütlükləri tapırıq, onların üzərinə ağır ittihamlar nəticəsində, Sevinc vasitəsilə Güc səyahətlərində iştirak etmək hüququ var.

Biz nöqtəyə çatmalıyıq - və bu günə qədər hər şey ona çatacağımızı göstərir -

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Berlindən Rügenə nəqliyyatla oraya və geriyə səyahət və dənizdə səkkiz günlük tətil 12 Markdan başlayanda. Yekun məqsəd belədir: Almaniya əhalisinin indiki səviyyəsinə uyğun olaraq biz hər il 14 milyon işçi kişi və qadını 12-14 günlük istirahət səfərlərinə göndərə bilməliyik. Nəqliyyat və yaşayış üçün mövcud imkanlar bu problemin öhdəsindən gəlmək üçün tamamilə qeyri-kafidir. Bu gün onlar artıq mümkün həddinə çatıblar. İki il bundan əvvəl biz bunu peyğəmbərlik edəndə, bizə güldü.

Buna görə də biz gecikmədən yeni yerləşdirmə obyektlərinin və yeni gəmilərin tikintisinə başlayacağıq. Növbəti üç ildə Alman Əmək Cəbhəsi 100 milyon Mark dəyərində binalar tikəcək. Bunlara Rügen adasında 20.000 çarpayılıq dəniz hamamı və istirahət üçün bütün təyinatlar daxildir. Bu unikal müəssisənin planları və modelləri artıq hazırlanıb. Biz onları Liderimiz Adolf Hitlerin comərd ruhlu əmrinə borcluyuq.

Bundan əlavə, biz hər biri 1500 nəfərlik iki gəmi tikəcəyik, kütləvi yataqxanalar olmadan, bütün kabinlər iki və ya dörd nəfərlik, hər bir kabin liman çuxuru ilə və bütün gəmi misilsiz tutumlu göyərtə ilə təmin olunacaq. Artıq əlimizdə olan Der Deutsche və Sierra Cordoba adlı iki gəmiyə əlavə olaraq, bu yazda oxşar ölçüdə daha dörd gəmi alacağıq. Bu layihələrdən başqa, Əmək Cəbhəsinin artıq sahib olduğu ölkə istirahət evlərində çarpayıların sayı 30 minə çatdırılacaq. Üç ildən sonra bütün işlər başa çatdıqda, biz öz istirahət mərkəzlərimizdə 1,2 milyon insanı yaşayış yeri ilə təmin edə biləcəyik. Təbii ki, özəl mehmanxana və iaşə ticarətinin iddiaları həmişə imtiyazlı olacaq. Beləliklə, biz son məqsədə çatmaq üçün əzmlə çalışacağıq ki, axırıncı işləyən alman öz qanuni tələbini tam şəkildə təmin edə bilsin.

Sevinc təşkilatları vasitəsilə Milli Sosialist İcmasının Gücü müxtəlif bölmələri arasında idman xüsusi mühüm yer tutur. Bu ofis alman fəhləsinin şən bədən tərbiyəsi ilə keçirdiyi pulsuz axşamını həm güc, həm də istirahət mənbəyinə çevirmək kimi gözəl, lakin sonsuz məşəqqətli bir məsuliyyət daşıyır. Bu gün, iki illik işdən sonra biz məmnuniyyətlə əmin ola bilirik ki, nəticə gözləntilərimizi xeyli üstələdi. Üç milyondan çox insan bizim təşkil etdiyimiz idmanın müxtəlif kateqoriyaları (üzgüçülük, gimnastika, yüngül atletika, xizək sürmə və s.) üzrə 8500 kursu keçmişdir. İdman, məşğələlər üzrə tibb mərkəzləri, fiziki qüsurlu şəxslər üçün xüsusi kurslar hətta sonuncu soydaşlarımızın da yaradılmasına xidmət edir. Açıq dənizlərdə yelkənli ekspedisiyalarımız həmişə tutumlu rezervasiya olunub və bir çox müraciətlər rədd edilməli olub. Bu istiqamətdə də işimizi genişləndirəcəyik, xüsusən də ötən illə müqayisədə daha geniş fəaliyyət radiusu ilə səfərlər həyata keçirəcəyik. Bu qışda, yazı hazırlanarkən, Almaniyanın ən gözəl qış idman rayonlarında xizək sürmə üzrə təlimat kursları keçirilir; Bunlarda 35 min nəfər iştirak edəcək. Bu kurslarla əlaqəli olaraq 35 Mark dəyərində qayışlar, çəkmələr və ehtiyat hissələri olan xizəklərdən ibarət 30.000 Strength Through Joy xizək geyimləri mövcuddur . Bu rəqəm yüksək görünə bilər, lakin ötən il adi pərakəndə ticarətdə 18 min geyim satılıb. 42.000 Sevinclə Güclü istirahət edənlər Garmiş-Partenkirxendə keçirilən Olimpiya Oyunlarını həvəslə izlədilər və bizim Strength Through Joy qatarlarımız tərəfindən məkana gətirildi .

Saysız-hesabsız almanlar üçün bu, çoxdan sevilən və həyata keçirilə bilməyən arzunun həyata keçməsi demək idi; çünki bu gün Almaniyada idman artıq seçilmiş bir neçə və ya iqtisadi cəhətdən daha şanslı şəxslər tərəfindən rekord qırmaq məsələsi deyil, milli hobbi halına gəlib. Artıq uyğun məşq meydançalarının çatışmazlığı və Sevinc vasitəsilə Gücün axını var.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

idman kursları davamlı olaraq davam etdirilir. Üçüncü il, keçmiş təcrübəyə görə, Almaniyada təkcə çempionat idmanı deyil, həm də daha çox bədən tərbiyəsinin populyar olduğunu sübut edəcək bir tarazlıq nümayiş etdirəcəkdir. Hətta 50 və 60 yaşlılar da idmanı və ya bədən tərbiyəsini gündəlik zərurət hesab etmədikcə, dincəlməyəcəyik.

Məktəb və Xalq Təhsili üzrə "Sevinclə Güc" bölməsində yeni yaradılmış şöbə qısa müddət əvvəl praktiki fəaliyyətə başlamışdır. Lakin mövcud olduğu bir neçə ay ərzində o, minlərlə fənər mühazirələri ilə, yüz minlərlə kitaba malik kitabxanalar vasitəsilə, hər cür səfərlər və ekskursiyalar keçirməklə alman xalqına dəyərli xidmətlər göstərmişdir.

Milli Sosialist Partiyası hakimiyyətə gələn ilə qədər milyonlarla alman kişi və qadın içəridən heç vaxt teatr görməmişdi. Onlara nəinki teatra getməmək tamamilə təbii göründü, həm də məruz qaldıqları marksist təsir nəticəsində elə bir alçaqlıq kompleksinə sahib idilər ki, hətta onlara getmək onların sosial vəziyyətinə uyğun gəlmirdi. Burada da əsaslı dəyişiklik edilib. Millətin mədəni sərvətləri artıq sinif sahiblərinin imtiyazı olmayacaq. Təsadüfi seçilmiş bir rəqəm təkcə "Böyük Berlin"də görülən işlərin mədəniyyət siyasəti baxımından çox mühüm əhəmiyyətinə parlaq işıq salır: 1934-cü il dekabrın 1-dən 1935-ci il noyabrın 30-dək " Sevinc vasitəsilə güc " bir milyon yarımdan çox Berlin işçisini Berlinə apardı. Bu rəqəm nə qədər təəccüblü olsa da, bunun heç vaxt və ya praktiki olaraq heç vaxt teatra getməmiş kişi və qadınları təmsil etdiyini xatırladıqda onun əsl dəyərini daha çox qiymətləndiririk. Deməli, bu insanlar teatra əlavə himayədarlıq edirlər. Onların əvvəllər heç vaxt teatra getməməsinin səbəbləri əsasən iqtisadi idi. Aylıq gəliri 100-200 Mark olan fəhlə və ya işçi, sadəcə olaraq, özü və həyat yoldaşı üçün normal teatr qiymətlərini ödəyə bilmirdi.

Bizim səxavətli tədbirlərimiz nəticəsində teatra və konsert salonuna böyük kütlənin - bu qurumları ancaq şayiələrlə tanıyan, onlara tam biganəliklə baxan kütlənin himayəsi qazanıldı. Bu, gözardı edilməməli olan bir faktdır və əlbəttə ki, Güclə Sevinc tərəfindən ziyarət edilməyən özəl teatrlara müsbət təsir göstərir.

1934-cü ilin əvvəlində Siemens fabrikində teatrlara səfərlərlə bağlı apardığımız araşdırmalar bu müşahidələri təsdiqlədi. Bunu bir-iki rəqəm asanlıqla sübut edir: soruşulan kişilərin 87,6%-i və qadınların 81,3%-i heç vaxt opera görməmişdi; Sorğuda iştirak edən kişilərin 63,8%-i və qadınların 74,2%-i heç vaxt teatra getməyib. Bu suallar Siemens konserninin direktorundan tutmuş köməkçi şəxsə qədər şəxsə və vəzifəyə hörmət etmədən çalışan hər kəsə verildiyi üçün ədalətli şəkildə iddia etmək olar ki, artıq teatr və ya opera tamaşalarının şahidi olmuş işçi heyətinin üzvləri iqtisadi cəhətdən daha yaxşı yerləşmiş işçi qrupları arasında tapılmalı idi.

Müxtəlif fabriklərdə aparılan son müşahidələr sevindirici nəticədir ki, əl işləri ilə məşğul olan işçilər "Strength Through Joy" təşkilatının təşkil etdiyi tədbirlərdə xüsusilə yaxşı təmsil olunurlar . Mədəni maarifləndirmə işi aparılır ki, bunun nəticələri sonradan görünəcək.

Təkcə Berlində yeddi teatr ya eksklüziv olaraq, ya da üstünlüklə Sevinclə Güc üçün xidmət göstərir; Reyxdə havadarların orta sayı mövcud oturacaqların sayının 60%-70%-i arasında olsa da, Sevinclə Gücün teatr tamaşaları xoşbəxtlikdən həmişə çoxdan satılıb qurtarır. Bu keyfiyyətin himayəsi demək olar ki, heç vaxt bərabər ola bilməz

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Alman özəl teatrları.

Bir il əvvəl yeni təqdim olunan “Ustad konsertləri” və ziyarət etdiyimiz “Musiqi saatları” da eyni şəkildə böyük populyarlıq qazanır. Ən məşhur alman dirijorlarının dirijorluğu ilə keçirilən möhtəşəm konsertlərimiz ümumiyyətlə başlamazdan xeyli əvvəl başa çatır. Konsertlərdə iştirak edən məşhur orkestrlər arasında Berlin Filarmonik Orkestri, Berlin bölgəsinin yerli orkestri (das Landesorchester Gau Berlin) və Alman Opera Evinin orkestri də var. Bethovenin Doqquzuncu Simfoniyası iki dəfə tam tamaşaçılara ifa olunub.

Muzeylərdə işçi indiyə qədər qətiyyən burjua müəssisəsi görmüş, prinsipcə ona baş çəkməmişdir. İşçini muzeyə daxil etmək bizim üçün də çətin olduğundan minlərlə şənlik təşkil etdik. Bununla yanaşı, biz bütün Reyxdə geniş miqyasda və daha böyük uğurla həyata keçirilən işlərin sərgiləri vasitəsilə sənəti fabrikə gətirdik. Almaniyanın əl işçiləri ilə əlaqə, üstəlik, rəssama zamanla uzlaşan bədii yaradıcılıq üçün güclü ilham verir.

Bir neçə il ərzində daha böyük fabriklərin hər birində daimi sərgi üçün tənzimləmələr olacaq. Hər il milyonlarla alman alman rəssamlarının əsərlərini alqışlaya biləcək. Deməli, bizim gətirdiyimiz odur ki, alman rəssamı xalqın zəhmətkeş kütlələrinin birlikdə axdığı yerə, yəni ferma və fabrikə getmişdir; Rəssam çəkdiyi əziyyətə və əl işçisinə gətirdiyi bədii xəzinələrə görə onun bədii yaradıcılığının əl işçisi və maşın otaqları ilə təmasdan aldığı stimulla zəngin şəkildə mükafatlandırılır.

Ümumilikdə, 66.000 Güc vasitəsilə Sevinc funksiyalarımıza 25 milyon insan qatıldı.
Kino furqonlarımızla Almaniyanın meşədə və əkilməmiş torpaqlarda gizlənmiş tənha kəndlərinə və qəribə guşələrinə baş çəkdik ki, oradakı qardaşlarımıza bir dəfəlik canlı dəyişiklik və günün yükündən və yorğunluğundan rahatlıq bəxş edək.

Amma bizim fəaliyyətimiz daha da genişlənir. Minlərlə və minlərlə fabriklərdə uzun illər ərzində kir guşələrə və bucaqlara yığılıb və heç kimin iş yerini gözəlləşdirmək ağlına gəlməyib. İnsanlar çirkli, qapalı, bulaqlı iş yerlərinə o qədər öyrəşmişdilər ki, onları təbii olaraq qəbul edirdilər.

Bu işdə təzə cəsarət və enerji ilə İşdə Gözəllik şöbəsi əl tutdu. Təzə bir külək bütün fabrikləri əsdi, pəncərələrdən, həyətlərin və fabriklərin hər küncündən kir və tozları süpürüb apardı. 200 milyondan çox Mark menecerlər tərəfindən, çox vaxt işlərin öz işçilərinin köməyi ilə, işin göstərilməsi üçün, İşdə Gözəllik şöbəsinin təşəbbüsü ilə, insanlara uyğun xərclənirdi. Əvvəllər köhnə zibil və zibillərin olduğu yerdə bu gün kiçik bağlar, yaşıllıq sahələri, səliqəli meydançalar, idman meydançaları, işıqlı havalı iş otaqları, hamamlar, tualetlər və hamamlar var. Son iki ildə görməkdən çox məmnun olan iş yerləri yaradılıb. İndiyə qədər təxminən 17.000 fabrik işlənmişdir. Böyük və ya az əhəmiyyət kəsb edən saysız-hesabsız təkmilləşdirmələrlə yanaşı, aşağıdakılar tikilmişdir: 4314 yeməkxana və zavodun işçiləri üçün ümumi otaqlar; 1580 bəzək sahəsi; 276 idman meydançası; və 93 üzgüçülük hamamı.

Bu gün "Strength Through Joy" tərəfindən fabriklərdə həyata keçirilən bu iş avtomatik olaraq alman işçisinin evinə reaksiya verir. İşləmək üçün gözəl və təmiz yerə öyrəşmiş bir kişi üçün yalnız gözəl və təmiz evdə rahatlıq hiss edəcək.

Zavodlarda işçi qruplarının tikintisi çox sürətlə gedir. İdeya qaynaq etməkdir ******ebook converter DEMO Watermarks******

Machine Translated by Google

NSDAP üzvləri və onun fabrik daxilindəki filial təşkilatları 18-25 yaş arası ən yaxşı işçilərlə birlikdə möhkəm, sınmaz bloka çevrilərək, böhran anlarında belə “hüceyrə” və “blok” liderləri ilə birləşərək, icma ideyasını yaşatmaq üçün.

Bundan əlavə, bu işçi qrupları fabrikdə yeni adətlər formalaşdırmalı və yoxlamalar və icma axşamları kimi funksiyaları ruhlandırmalıdır.

Sevinc Yoluyla Gücün təşkili ilə bağlı aşağıdakı rəqəmləri göstərmək olar: Milli Sosialist Cəmiyyəti Sevinc Yoluyla Gücü 32 bölgəyə, 771 rayona və bərabər sayda yerli nəzarətçi ilə 15.051 yerli qrupa bölünür. Bunlara cəmi 57.000 nəfərin işi fabrikin daxilində olan iş nəzarətçiləri də əlavə edilib. Bütün bu 75.000 əməkdaş öz xidmətlərini Sevinclə Güclə pulsuz təqdim edir.

Strength Through Joy yalnız 2547 maaşlı məmuru çalışır.

İlk iki ildə Alman Əmək Cəbhəsi tərəfindən subsidiyaya ehtiyacı olan bu qüdrətli müəssisə, ümid edirik ki, bu il müstəqil olacaq. Bu, bəlkə də ən diqqətəlayiq və ən maraqlı faktdır, xüsusən də nəzərə alsaq ki, “Strength Through Joy” tərəfindən səfərbər edilmiş və dövriyyəyə buraxılan pulun məbləği bir milyon Reyxmarkdan çoxdur, halbuki, İtaliyanın Dopolavorosu bu səviyyəyə təqribən belə çatmayıb və Amerikanın Asudə vaxt və axşam təşkili çox böyük subsidiya tələb edir; halbuki, istər köhnə Almaniyada, istər bolşevik Rusiyada, istərsə də Qərbin sənaye ölkələrində - hər yerdə tamamilə uğursuzluğa düçar olmuş bütün marksist səylərdən. Milli Sosializm doğru yoldadır.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Alman Qış Yardımı İşi

Maks Hunger tərəfindən

Milli Sosialist Partiyası tərəfindən açılan və bütün xalq tərəfindən yüksək ruhla qəbul edilən HE Qış Yardımı İşi Üçüncü Reyxin tanınmış institutuna çevrildi və milyonlarla ehtiyacı olan, zəif və xəstə kişi, qadın və uşaqlar üçün xeyir-dua oldu.

Dövlət bilavasitə fəaliyyətlə işsizliklə mübarizə aparmaq və hərtərəfli işlə təmin etməklə sıxıntının öhdəsindən gəlmək üçün hər şeyi etsə də, dünya miqyasında mövcud olan ticarət çətinlikləri qarşısında 3 milyondan 2 milyondan az adama endirilməsi ilə bağlı demək olar ki, inanılmaz möcüzəni həyata keçirsə də, işləmək istəyən hər bir əmək qabiliyyətli kişi və qadın üçün iş tapmaq üçün hələ kifayət qədər vaxtı olmayıb. Ancaq hər bir ailə kimi, onun da həmişə öz yoxsulları olacaq.

Sosial qanunvericilik və İctimai Yardım işi yüngülləşdirmək üçün çox şey edib və edir
istəyirəm, amma bu qurumlar istəkləri tamamilə ləğv edə bilməz.

Yaşayış vasitələri sərhəd xəttindən bir qədər aşağıda olanların hamısına kömək məqsədi ilə Qış Yardımı İşi quruldu. Qışda Yardım İşi İctimai Yardımı əvəz etmək deyil, onun əsas məqsədi onu əlavə etməkdir.

Nasional Sosializm 30 Yanvar 1933-cü ildə hakimiyyəti ələ aldıqda, Dr.
Goebbels bunu belə təsvir etdi: “xarabalıq tarlası”, siyasi xaos, kassaları boş və dole alan hər beşinci adam.

Keçmiş hökumətlərin əbəs yerə düzəltməyə çalışdıqları, demək olar ki, ümidsiz vəziyyətə hakim olmaq üçün möhkəm ürəklər və dəmir iradə tələb olunurdu. Bu nəhəng problemlərin həlli yolu artıq tarixə çevrilib, lakin bu, cəsarətli və konstruktiv dövlət xadimliyinin heyrətamiz nümunəsi kimi bütün zamanların yaddaşında qalacaq.

Böyük Milli Sosialist Rifah Assosiasiyasının nüvəsi artıq 1932-ci ilin yazında formalaşmışdı, lakin onun real fəaliyyəti partiya hakimiyyətə gələnə qədər başlamadı. Assosiasiyanın ilk rəsmi funksiyası 1933-cü il mayın 6-da Fürerin iştirakı ilə təşkilatın başına gətirilən baş komissar Hilgenfeldt Fürerin Assosiasiyanı Reyx üçün partiya daxilində rəsmi orqan kimi sanksiya etdirməsi barədə əmri elan etdikdən sonra baş verdi.

Assosiasiya ilk dəfə aprelin 20-də fürerin ad günündə, işsizlərə ərzaq bağlamalarının paylanmasını ona həvalə edəndə və mayın 1-də uşaqlar üçün bayram fondu üçün ilk küçə yığımını həyata keçirərkən hərəkətə keçdi.

Həmin ilin yayında Assosiasiya fürer tərəfindən planlaşdırılan Qış Yardımının təşkili üçün icra səlahiyyətlərini aldı və bu, dərhal böyük iş üçün təşkilati hazırlıqlara başladı. Sentyabrın 13-də fürer kampaniyanı açaraq Almaniyada qışda heç kimin aclıq və ya soyuqdan əziyyət çəkməməli olduğunu bəyan etdi və Dr. Goebbels yola salarkən bildirdi ki, bu Qış Yardımı İşi ilə birlikdə həyata keçirilməlidir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

ağla gələn ən təmiz və ən layiqli üsullar və kasıblara rəğbətlə bütün xalqın hər ayın ilk bazar günü “bir xörəkli güveç” etməsi və adi şam yeməyinin qiymət fərqlərini ehtiyacı olanların rifahına təqdim etməsi. Qışda Yardım İşinin başlama tarixi oktyabrın 1-nə təyin olundu və sentyabrın 16-da baş komissar Hilgenfeldt 36 nəfərlik heyətlə Reyxstaqın binasında onun sərəncamına verilmiş ofislərə getdi.

Hilgenfeldt 1935-ci il dekabrın 11-də etdiyi nitqdə ona həvalə edilmiş işin təşkilində üzləşdiyi bəzi çətinliklərdən bəhs edir. Əvvəldən məlum idi ki, müəssisənin uğuru yığım və paylama üçün səmərəli texnikanın yaradılmasından və bütün xalqın bu işdə fəal iştirakına nail olmaqdan asılıdır. Buna görə də, ilıq və laqeydləri daha yüksək vətəndaşlıq hissinə, eqoistləri isə yeni altruizmə sövq etmək lazım idi; Hər bir alman vətəninə çatdırılmalı idi ki, əsl dostluq fədakarlığa və qarşılıqlı yardıma əsaslanır. Fürer Qış Yardımı İşini açarkən bəyan etdi: "Aclığa və soyuğa qarşı bu böyük aksiya "Proletariatın beynəlxalq həmrəyliyi bizim tərəfimizdən darmadağın edildi. Onun yerinə biz alman xalqının canlı milli birliyini quracağıq" devizi altında başlamalıdır."

Hilgenfeldt ilk andan anladı ki, təşkilat effektiv olmaq üçün ehtiyaclara tətbiqində elastik olmalı və aradan qaldırmaq niyyətində olduğu faktiki ehtiyacın müxtəlif şərtlərinə uyğunlaşmalıdır.

"Heç kim aclıq və soyuqluq çəkməsin!" Bu, fürerin etibarlı ardıcıllarına verdiyi əmr idi.

Necə edilməli idi? Təxminən 17 milyon insana qayğı göstərilməli idi: Almaniyanın bütün əhalisinin təxminən üçdə biri. Həqiqətən, nəhəng bir vəzifə! Bununla belə, Baş Komissar Hilgenfeldt bilirdi ki, ilk növbədə o, partiyanın 30.000-ə yaxın yerli bölməsinin sədaqətli əməkdaşlığına arxalana bilər, lakin o, həmçinin bilirdi ki, hər bir ehtimalı əhatə edən kiçik planlar əvvəlcədən hazırlanmasa, onlar qənaətbəxş fəaliyyət göstərə bilməzlər.

Bu səbəbdən o, maliyyə, sənaye və nəqliyyat, kartof, un və kömür ticarəti üzrə mütəxəssislərin köməyinə müraciət etdi; o, həmçinin Kilsə Missiyaları, Alman Qırmızı Xaç, Texniki Fövqəladə Hallar Korpusundan "Adventistlər" adlanan kiçik həvəsli işçi qrupuna qədər mövcud xeyriyyə təşkilatlarından istifadə etdi. Bu, ictimai yardım işində təlim keçmiş və təcrübəli bütün qüvvələrin, partiya və ictimai mövqedən asılı olmayaraq, fəxri işçi kimi kömək etməyə hazır və istəyənlərin ümumi səfərbərliyi idi.

Partiyanın ölkə üzrə hər bir yerli şöbəsi əlavə yardıma ehtiyacı olan bütün şəxslərin adlarını topladı və saxladı. İş artdıqca Milli Sosialist Rifah Assosiasiyasının xüsusi bölməsi hər bir yerli şöbəyə birləşdirildi, burada bütün siniflərdən olan kişilər və qadınlar bir ümumi obyekt üçün bir iradə ilə birlikdə çalışdılar.

Yardımın təşkili zamanı müxtəlif sahələrin xüsusi ehtiyacları öyrənilməli və təmin edilməli idi.
Həyat vərdişləri müxtəlif bölgələrdə, hətta qida xəttində də fərqli olduğundan və sıxıntılı ərazilər əsasən əhalinin sıx məskunlaşdığı sənaye mərkəzləri ilə üst-üstə düşdüyündən, Assosiasiya bütün bu xüsusi tələbləri yerinə yetirmək üçün tədbirlər görməli idi. Bu çətinlikləri konkret misalda ən yaxşı şəkildə göstərmək olar: məsələn, Ren-Vestfaliya əyalətinin əhalisi sarı kartof sortundan istifadə etməyə öyrəşib; eyni şey Essen və Hamburqa da şamil edildi; nəticədə bütün ağ və qırmızı kartof növləri Almaniyanın digər bölgələrinə, xüsusən də Badenə göndərilməli idi.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Kartofun toplanması və paylanması əhalinin qeyri-bərabər yerli tələbləri səbəbindən təşkilatın resurslarına müstəsna gərginlik yaratdı. Məsələn, kartofla bağlı özünü təmin edən Bavariyaya demək olar ki, heç bir tədarük edilmədi, halbuki Essen rayonu üçün 1,45 milyon kvt, Saksoniya üçün isə 0,92 milyon kvt əlavə miqdar lazım idi. Əlavə təchizat tələb edən digər şəhər və rayonlar arasında Berlin, Mərkəzi Almaniya, Ren-Vestfaliya sənaye bölgələri, Baden və Vürtemberqin bir hissəsi var idi. 1933/34-cü il kampaniyası zamanı təxminən 60.000 dəmir yolu maşını ilə kartof yığılıb paylandı. Bu miqdardan təkcə Berlin gündə 700-800 yük maşını alırdı. Paylanmış aylıq kartof rasionu təxminən 30 funt-a bərabər idi. bütün əhalinin başına. Lakin əhalinin yalnız üçdə biri əlavə yardım aldığından, faktiki yardım edilənlərin başına düşən pay təxminən 100 funt təşkil edirdi. ayda. Oxşar şərtlər yanacağın tələbləri və paylanması ilə bağlı da hökm sürürdü.

Bəzi rayonlarda əsasən odun, digərlərində çəmən və ya kömür və ya linyit briketləri yandırılır. Təbii ki, sobalar və sobalar istifadə olunan yanacağa xüsusi uyğunlaşdırılıb. Ona görə də hər bir məntəqənin lazımi miqdarda yanacaqla təmin olunmasına diqqət yetirilməli idi. Hər bir ev təsərrüfatı üçün icazə verilən yanacağın miqdarı bir otağın bütün qışda qızdırılması üçün kifayət etmək üçün hesablanmışdır. 3 və ya 4 uşaqlı ailələrə qış boyu 2 otağı qızdırmaq üçün kifayət qədər kömür ayrılırdı.

1933/34-cü illərdə lazım olan bütün yanacağın daşınması üçün təxminən 140.000 dəmir yolu maşını tələb olunurdu ki, bu da Almaniyada istifadə olunan yanacağın ümumi miqdarının təxminən 16%-ni təşkil edən kömür miqdarıdır. 2 uşaqlı bir ailəyə qış mövsümündə tədarük olunan kömürün miqdarı təqribən 9 kVt təşkil edir, kömürün daha çox yandırıldığı mədən rayonlarında hər ev təqribən 22 kVt-dır. eyni dövrdə.

Kömürün paylanması yerli kömür satıcıları tərəfindən həyata keçirilir. Yardım hüququ olan şəxslər 1 kwt-ın çatdırılması üçün order alırlar. hər biri. Sənədlər kömür satıcısına verilir, o, daşınma üçün kiçik bir ödəniş qarşılığında kömürü təhvil verir. Ödəniş edə bilməyən alıcılar çatdırılan kömürü pulsuz alırlar.

Saar hövzəsinin mədənçilərinin Qış Yardımı İşi üçün lazım olan kömür miqdarını əldə etmək üçün 3 aylıq işinin lazım olacağı izah edilərsə, bu, bəlkə də kömür tədarükünün miqyası haqqında daha yaxşı təsəvvür yarada bilər.

Qış Relyefinə ayaqqabı və geyim təchizatı da daxildir. Üçün istifadə olunan materialın uzunluqları
geyim ümumi uzunluğu olduqca 5000 mil təşkil edərdi.

Kartofdan başqa digər ərzaq məhsulları da paylanır: düyü, un, kakao, süd, yağlar, ət, balıq və digər yeməklər. Pulsuz yeməklər də verilir, Milad zamanı isə gənclər üçün yolkalar. 1933/34-cü illərdə təkcə Berlində 300.000 yolka paylandı.

Bütün bu nəhəng ləvazimatların alınması üçün lazım olan hədiyyələrin toplanması üçün müxtəlif yollar qəbul edilmişdir: hətta ən yüksək dövlət xadimlərinin də kolleksiyaçı kimi iştirak etdiyi küçə kolleksiyaları, müavinətlər, sosial funksiyalar, küçə lotereyaları, aylıq “bir qab-çörək” kolleksiyaları, funt-sterlinq ərzaq bağlamaları, ictimai abunələr, küçə satışlarından xüsusi rüsumlar və s.

Təşkilatın hərtərəfliliyi ən yaxşı şəkildə “bir qab-
güveç” kolleksiyaları Berlində keçirilir.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Berlin şəhəri təxminən 125.000 evdən ibarətdir; hər evin sakinlərinin siyahısı hazırlanır və hər evdə hər bir ailə və ya müstəqil kirayəçi çağırılır və pul yığılır. Əmanət verənin imkanlarına uyğun olaraq, töhfə onun tərəfindən siyahıya daxil edilir və bir neçə saat ərzində toplanan məbləğlə birlikdə yerli filiala qaytarılır. Təkcə Berlində Qışda Yardım İşində orta hesabla 140.000 könüllü yardımçı iştirak edir.

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, xüsusi günlərdə küçələrdə satılan nişan və hədiyyələrin hazırlanması çətin vəziyyətdə olan sənaye bölgələrində çoxlu işsizlərin iş və çörəklə təmin olunmasına şərait yaradırdı. Məsələn, 1933/34-cü ilin qışında Bavariya meşəsi, Türingiya və Saksoniya istehsalçılarına 4 milyon marka məbləğində sifarişlər verildi, hətta kəhrəba sənayesi ilə Şərqi Prussiya da unudulmadı. 1934/35-ci illər üçün bu sifarişlərin dəyəri 5 milyon markaya qədər artırıldı.

Yardım irqindən və milliyyətindən asılı olmayaraq bütün uyğun şəxslərə şamil edilir.

Məsələn, 1933/34-cü illərdə 69.336 yadplanetliyə yardım edildi, onlardan 29.108-i yəhudi idi. Təkcə Berlində 13.818 yəhudi və 8.054 yadplanetli Qışda Yardım İşi ilə məşğul olurdu. Qışda Yardım İşi üçün toplanmış pul və pul dəyərinin ümumi məbləği:

in	1933/34	Mks.	357,136,040.71
in	1934/35		367,425,484.89
in	1935/36		370,000,000.00

Köməkçilərin sayı belə olub:

in	1933/34	16,617,681
in	1934/35	13,866,571
in	1935/36	12,923,247

Fermerlərin Qışda Yardım İşinə göstərdikləri misilsiz yardımı xüsusi qeyd etmək lazımdır. Bunu bir neçə rəqəm göstərəcək: məsələn, 1933/34-cü illərdə Pommeraniya 841.477 kVt tədarük etdi. kartof.

in Kurmark	1,600,000 cwt.
in Saxony	447,000 cwt.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******

Machine Translated by Google

Qışda Yardım işləri ilə bağlı bütün yüklər Dövlət Dəmir Yolları tərəfindən pulsuz aparılıb.
1933/34 kampaniyasında Dövlət Dəmir Yollarının bu əlaqəyə töhfəsi 14,672,957 Mks, daşınmaların ümumi çəkisi isə 59,025,995 kVt təşkil etmişdir.

Qışda Yardım İşi ilə məşğul olan fəxri köməkçilərin sayı hər il orta hesabla 1½ milyon nəfərə çatırdı, halbuki bu təşkilatın idarəsində aşağıdakı sayda məmurlar, məmurlar və s. çalışırdı:

in	1933/34	4,116
in	1934/35	5,398
in	1935/36	about the same number

İdarəetmənin bütün xərcləri ümumi daxilolmaların 1% -dən bir qədər azdır.

Fürer və Reyxskantsler Adolf Hitler, keçən mayın 27-də baş komissar Hilgenfeldti əsas işçiləri ilə birlikdə qəbul edərkən təşkilatın gördüyü işlərə yüksək qiymət verdiyini bildirdi və sonda “Qış Yardımı İşi sosial işin nadir tarixi şücaətidir” deyərək, alman xalqının hər bir milli səyini yalnız bu münasibətlə göstərdi. qarşılıqlı yaxşı niyyət və şəxsi fədakarlıq.

****** e-kitab çeviricisi DEMO su nişanları******